

PÀxÁ , ÀAUÀ^aÀÄ

qÁ|| ^aÄÄ^oÀ^aÄÄzi 1 §ÍvÄÄ-Äè
GzÄÄð ¥Áæ\$Ää¥APÄgÄÄ

PÀxÁ ,ÀAUÀ^aÀÄ

(,ÄÄ¥Ää zÄP GzÄÄÖ PÀxÉUÄ¼Ä PÄEÄBqÄ CÄÄÄ^aÄzÄ)

qÁ|| ^aÄÄÄ^oÄ^aÄÄäzi 1§ivÄÄ-Äè
GzÄÄÖ ¥Äz\$Ä¥ÄPÄgÄÄ

Katha Sangama collection of famous selected urdu Short Stories, translated to Kannada by Dr. Mohd Sibghatullah Professor of Urdu, Bangalore.

C : Author

Year of Publication : 2013

No of Pages 5+152

Price : Rs

Copies available at :

Malik Publications:
#50-12, 4th Main, Vasanthappa Block,
Ganga Nagar, Bangalore- 560 032

PÀæÄÄ ,ÀÆa

«μÄÄÄÄ	ÉÄRPÄ/ ÉRO	¥ÄÄ
¥ÄÄZI ¥Ä ^o ÉÄÖÄ±i qji	¥ÉÄÄ ZÄÄZI	5
^a ÄÄ ^o Ä ^o Äei	¥ÉÄÄ ZÄÄZI	14
ÉÉÄgÄ/É ^a ÄÄgÄ	PÄÈμÄÈI ZÄÄZI æ	24
^o ÉÄ ₃ Ä ReÄÉÉ	PÄÈμÄÈI ZÄÄZI æ	30
^a ÄÄÄÄÄÄÄgÄ ₃ ÉÄ ^o Ä ₃ ÄÄÄ	^a ÄFZÄ vÄS ₃ ÄÄÄÄ	36
^o ÉÄmÉÜ	^a ÄFZÄ vÄS ₃ ÄÄÄÄ	43
¥Äj vÄ¥Ä	^a ÄFZÄ vÄS ₃ ÄÄÄÄ	49
^a ÉÄ±Ää	^a ÄFZÄ vÄS ₃ ÄÄÄÄ	59
¥ÄÆÖI T I ÉÉ ZÉÆ	^a ÄFZÄ vÄS ₃ ÄÄÄÄ	68
ÉÄ→ÄÜÄ/ÄÄ	¥ÄvÄæi SÄSÄg	127
mÉÄÉÄS mÉÄPI ¹ AWI	₃ ÄZÄvi ^o Ä ₃ ÄÈI ^a ÄÄÄmÉÄ	131
JvÉgÄ¥Ä	gÄ ^o Ävi DgÄ ¹ ÉÄÜÄÄ	138

ಫಿಲಿಪ್ಪೈನ್ ರಾಜ್ಯದ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರವು

ಫಿಲಿಪ್ಪೈನ್ ರಾಜ್ಯದ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರವು

ಪ್ರೇಂಚೆಂದ್ ರವರು ಉರ್ದು ಮತ್ತು ಹಿಂದಿ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಚಿರಪರಿಚಿತರು. ಅವರ ಹೆಸರು ಧನ್ಯತ್ ರಾಯ್. ೧೯೮೦ ರಲ್ಲಿ ಬೆನಾರಸ್ ಬಳಿ ಒಂದು ಊರು ಲುಂಹಿ ಪಾಂಡೆಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದವರು. ಅವರು ಕಾಯಿನ್ಸ್ ವಂಶದವರಾದ್ದರಿಂದ ಅವರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವು ಸಾಮಾನ್ಯದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೂ ಅವರು ಸ್ವಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಉರ್ದು ಮತ್ತು ಫಾರ್ಸಿ ಮತ್ತು ಇತರೆ ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ ಎಂಟ್ರೆನ್ಸ್ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಚಾಕರಿಯನ್ನುಗಳಿಸಿದರು. ನಂತರ ಬಿ.ಎ.ಪದವಿ ಗಳಿಸಿದನಂತರ ಡೆಪ್ಪಿ ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಆಫ್ ಸ್ಕೂಲ್ ಆದರು. ೧೯೯೧ ರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಚಳುವಳಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಗಾಂಧಿ ಜಿ ರವರ ಆದರ್ಶವನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರಿಗೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ನೀಡಿ ದೇಶದ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡರು. ಪ್ರೇಂಚೆಂದ್ ರವರು ಹದಿನೇಳು ಹದ್ದೆಂಚ್ಚೇ ವಯಸ್ಸಲ್ಲೇ ಬರೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು ಅವರು ದೇಶಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರೇರ್ಣೆಪಡೆದು ಕಥೆಗಳನ್ನು ಬರೆದ ನಂತರ ಕೀರ್ತಿಗಳಿಸಿದ್ದು ೧೯೦೦ರಲ್ಲಿ ನವಾಬ್ ರಾಯ್ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರ ಅವರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿ ಸಿ ದ ನಂತರ ೧೯೧೦ರಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಂಚೆಂದ್ ಎಂಬ ಹೆಸರಿಂದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ಇಳಿದರು ಇದೇ ಹೆಸರಿಂದ ಅಮರಾದರು. ಸೋಜೆ-ವತನ್ ಎಂಬ ಕಥಾಸಂಕಲನ ಪ್ರಕಟವಾಗಿತ್ತು ಇದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಿ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕೋಪಕಾಣಿಸಿ ಕೊಂಡಿತು, ಅವರಿಗೆ ಕಟ್ಟು ಎಚ್ಚರ್ ನೀಡಿ ಅವರ ಕಣ್ಮುಂದೆ ಅದನ್ನು ಸುಡಲಾಯಿತು. ಇದರಿಂದ ನಾವು ತಿಳಿಯಬಹುದೇನೆಂದರೆ ಅವರು ಆಗಿದ್ದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕೆಳಮಟ್ಟದಲ್ಲಿರು ಜನರ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ, ಅದು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿಲ್ಲದೇಗಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿದನಂತರ 'ಹಂಸ್' ಎಂಬ ತಮ್ಮ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿದರು. ತಮ್ಮದೇಯಾದ ಮುದ್ರಣವು ಸ್ಥಾಪಿಸಿಕೊಂಡರು. ಇಶ್ಚೆಲ್ಲ ಮಾಡಿದರೂ ಸುಖವಾಗಿ ಬದುಕಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ೧೯೩೬ ರಲ್ಲಿ ನಿಧನ ಹೊಂದಿದರು.

ಮೊದಲಿಗೆ ಅವರು ಉರ್ದುಭಾಷೆಯಲ್ಲೇ ಬರೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು ನಂತರ ಹಿಂದಿ ಕಡೆ ಗಮನ ಹರಿಸಿದರು, ಅವರ ಅನೇಕ ಮುಖ್ಯ ಕೃತಿಗಳು ಉರ್ದುನಲ್ಲೇ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿವು. ಅವರ ಭಾಷಾಸರಳತೆ ಹಾಗೂ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣತೆಯಾಗಿರುವುದನ್ನು ವಿಮರ್ಷಕರು ಪ್ರಶಂಸಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಭಾರತದ ಆತ್ಮಾ ಹಳ್ಳಿಯ ಜೀವನದ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದ ನಿರೂಪಣೆ ಅವರು ಮಾಡಿರುವುದು ಅದು ಬೇರೆಯರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎನ್ನಬಹುದು. ಉರ್ದು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ ಸಂಕಲನಗಳ ಈ ಕೆಳಕಂಡಂತಿವೆ. ಸೋಜೆ-ವತನ್, ಪ್ರೇಮ್-ಪಚ್ಚೀಸಿ, ಪ್ರೇಮ್-ಬತ್ತೀಸಿ, ವಾರ್ದಾತ್, ಭಾದೆರಾಃ, ಖ್ಯಾಬೊ ಖಿಯಾಲ್, ಖಾಕೆ ಪರ್ವಾನ, ಆಖೀತೊಹ್‌ಫ್, ದೇಹಾತ್ ಕೆ ಅಫ್ಲಾನೆ ಮತ್ತು ದೂಧ್ನಿ ಖೀಮತ್.

C@AI "EzAgA GvAgA KEAA PEqA? EAEAB EpaO dA^AAaEi EAEAB O^vEA UEvEAIA EAFAA UEvEAIA^AEAB PAVAZAA PEvAI^A EpaO^AqAA^AAK^e.

CfO ,A^AA^AAPEI vAPiAvE "At ©I O^AA. 'AASAZa PEqAA^A ©mw-AAZa ,AvA^AEAB O^EA^AA^AAK^e^EAFAA. '?

EAA^Aa aAA^VgAA^A ,AvAZa J^e P^ErgAA^A UAAI A PAVivEA^AV @EnAivAZAgAA UEvEA^UAA^AAK^e DzAgE WAdOE^EA^AEAB PE^1/2 C^AEAA "EZAAN ©ZAAy JZAN^AU^EA^AivAU^E. C^AIZ^E^E F ^AE^E GvAgA PEqA^A ,Azda^AU^°^e C^AgAA, "E^e" JAZAA O^EA^AA^A zEA^AAO vAE^A a^iAqA^A ,Azda^AU^AAvU^EU?

,AA^AA^AA^A MAZAA aAgAZa PEvAU^E ^AAZA-AU EAJ vAA. SgAA^AA^AgAA P^EqA^A UEvEA^tA^A^ O^A^AVvAAU. J^E CrPE aAAvAAU ^AA^AI a^AA^E^U a^iAqA^AVvAAU. EzE^e ^E^Si^u dA^AAaEi gA^AgA Dwx^A C^AgAA ,^A C^AI Z^E^E S^1/2 ,^e^a zAEqAZa^e PAA^1/2vAA ^AA^AI PAA^AA^AAvUzAZAgAA. A^iAgAZAgAA SAZAA C^Aj U^E EA^AA^Aj^1 ,AdJw^AAvUzAZAgAA. DzAgE D^AA^AA^O^P^AgA a^iAvAA JAZAgE SA^C^gAA^A dEAqA^e C^Aj U^E "EAQ^zA^AgE eA^1U. ,^E^E^vAgA OvA^t^EAZAA w^1/2ZAA dE^Uv^A UAA^AA^A UAA^AE^A ,E^j vAA.

^AAZA-AU J^e EAJ zA EA^vAgA aP^i^AA^fO ,A^AgAEAB GzE^2^1 ' ^AAZAgE! EAZAA aAA^EqAA a^AA^OUv^A »AzE EAFAA EAEAB D^1^AA^AE^B^A^E EAEAB vAAv^AAUA dA^AAaEi O^AJ U^E SgE^1Z^E. EzE^e aAAU^E w^1/2C^gAA^A «^AA^AA^EA, CAZAgE dA^AAaEi EAEAU^E, EAFAA f^AA^AAv^A«gAA^AA^AgEUv^E HI SmEO PEqAA^A a^iAvAEAB PE^nOz^AV DgAA wAUv^AA a^AAO EAFAA O^EAU^EA CvAA^O^AgEzAA PAV^EzE. DzAgE^E O^AU^A g^AA^AA^A C^vAA ,A^A^A ,Azda^«^e- EAEAU^E O^EmEO vAAAS gE^nO^AA^A ,^A^1 UAA^AAK^e EAFAA a^i^AA^AA^A «zA^E, oAuE PAB^E^j U^E NqAqA^A ,Azda^«^e. aAA^AEAB ©I QjE EAFAA EA^AgA aAAAZ^E EAEAB P^AAO O^EA^1/2 PEvAI^A ,Azda a^AA^A KEAA w^AA^iA^OEA PEqAA^A«gE^EA CzAA EAEAU^E M^j AU^E. EAFAA CzAE^E^A ^A^O ,AAvEU^EE. EAEAB^e KEAZAgAA v^AA^AA PAAqAgE EAEAB PAV^AV^PEI JgAgAA KI A "EAPAZAgE ©V-A^j. dA^AAaEi EA^e KEAZAgAA v^AA^AA PAAqAgE C^AA^UE MSA a^i^AA^AA^AA^A ^AA^A vEU^ZAA PEvAI^E EAqA^EAZAA ,AAeA^-A^2 O^EA^1/2.

gAAzA^Ei «A^A^e (C^AgA "EAPAZ^AAO D^A^AA^AA^AA^A dA^AAaEi vAEAB PAgE wgAAv^1PEArz^AV) dA^AAaEi «AA^iA, A^iAgAEAB ^AAZAgAV Dj ,AA^j FUA^EA a^AAOj^1PE^1/2, JAZAA O^EA^1/2ZAgAA.

dA^AAaEi ,A^AgAvAU MAZAA ^AQe EE^E^I ©Aj zAgAA. vAEAA «gE^EA^C^Uv^A aAA^AAzA^e^e^1 QigAA^AA^AEAB PAAqAA zEA^AAOzA EA^AA^AA^e aP^i^AA^AA^fO^AA^AgEA A^iAj U^E "EAPAZAgAA ^AAZAgAV Dj^1PEvAI^O EAEABzEAFAA C^AA^AvAgA^«^e JAZAgAA.

aP^i^AA^AA^fO^E PE^AA^A SAZAA N C^ABEA UAA^AA^AA^EA ^AAZAgA O^AgAA KP^E O^EA^AAvU^O^e JAZAA PAV^VzAgAA.

dA^AAaEi aAAAZAAQAA^A PAgE PE^AA^A^CzA^E E^E^r, FUA EA^v^A ,A^AA^AAzA^e^e^EAEAB "A-A^©r ,A^EAqA, ^AE^E A^iAgAE^ABzAgAA ^AAZAgAE^ABV Dj^1PE^EA JAZAgAA.

aP^i^AA^AA^fO dA^AAaEi^E^E SUEI w^1/2ZAA PE^EAqAgAA. C^AEAEAB DP^E^j ,AAvAU O^EA^1/2ZAgAA, aAAUA zEA^Aj U^E O^zAgAA. EAEAU^EA ,AgA A^iAgAE P^EqA vAEAB ,AvA^AA^AA^AA^AA^A a^iAgA^A^1zAj^e. EPE^EOzAA dE^Uv^A^e J^e^Ag^E ^EAB ^AA^AA^AA^EA? O^EA^AA^O ©qAA, C^AI Z^E^E^AZAgAA M^AA^AA^EA^iA?

dA^AAa^AA^E^E ,AAv^EA^AA^PEI ^AgA^EA E^e. DzAgE CzAEAB vAgEzAA PE^EAqAA C^AI Z^E^E^EA EqA^O EAEAU^E gAAzA^Ei «A^A^e O^EAU^EA O^AU^EA C^AI ,A^A, EAEAU^AgAE ^AA^AA^AA^AA^e- JAZAgAA.

C@AUE EPAINCEA Yaj 1uv GamA-AvAA. Eaj UE F | APAl za° e 1QI°AQPEAYAI@A Epaokga°@e DPEA | ,AAVAU 'CF0 xAAUE UEVEUA EzE EAEA dAAAEI ESqjAE vAAS ,EPA»vAgAA' JAZAA °EA½zAgAA.

apniAAafu : aAAUA! ,EPAPEI AIAgAA ,A° vAEB ,AvAaµAWEAWEAAB ©I APEAEqAA°AKC®e YAAZAgA DeEO zEA°AgA DeEO,YAAZAgA "A-AAZA KEAA aIAvAA SgAAvAUZEAEAE CzaA C-AAgA PAqE-AAZA SgAAvAUZE.

C@AUE FUA "EAgE zAJAEAA G½AA°@e CAgE ,AgI YAAZI DzAgAA. gAAZAEI «A±Ae aAEA ,A-EA CFUE SAWAPEAEAgAA.

C@AI ZEÇ®: "EASiü dAAAEI xAA aAAvAU EAEA S°VA °VÉA ,EPA»vAgAA, ,A AAAAA ©ZAVUA xAA EAEUE ,A°AA aIArÇVj, EEAR PEAA°e ,AZa°AZµAAO xAA ,EAÉ aIAqAAvAU SÇZÉWE. DzAgE FUA xAA EEAR ,EPA»vAgA®e, EAEA xAA ,EPA»vAeA®e, EzAA EAaAA aAAvAU ,AvAaµEAA «µAA. apniAA vAEB «ZAgA°AEAB YAAZAgA aAAACnÜZÁgE. FUA xAA KEAZAgAA °EA°SAWA ,AA°AgAZAgE °EA½.

dAAAEI JZAAvAvAA "YAAZAgE! EAEA apniAAafuAA°AgAAB EEAR vA-A ,AIAEA°EAZAA EEAEqAAvEUAE aAAvAU CAgA ,EA°EA°°e AIAA°AZÉA jAWAA PArv«®EÉA EEARPEAYAIwÜZÉWE. DzEe °EAU ,AgA°e ,Ae®a °EAZATNE-A®e EzAEPEAA aIAqA®A ,AZa«®e. KPEAZAgE °E°UA½AZA SgAA°A DzAAAE°EÇAEAE, CzAA AIAjAZI®E aAAZAAPEAgE E®e aAAAZÉ YAAZAgEAEA °EA°vAvAgEAEA EAEA CzAAB YAO ,AAVEUE.

C@AI ZEÇ®E ÇEA°vA PEAEmi ð PABÉAJ AA ,A SZAZ«gAAwVAA. dAAAEI UE PAxi PEAE ,MEI aIAqA-AgAA°v zAgAA. MAZEAEZAA YAEBAWE ,A° dAAAxPEA °EZAIAZA °EAA-E ,AAWUE °EAEZAAvAUAAwVAA. gAA ZAEI «A±Ae aAAvAU CAgA ,EPA»vAgAA CAgAA PE½ZA YAEPEA½UE vA-E C-Aer-1 YAA°A ,AAWÜZAgAA. dAAAEI DAAWA°EAEZAgE, EA°AUEEA-AvAA, ,Ae®a °EwUEA aAAAZÉ EEAR eEVEAA-EA PAAvAA JµEÜZAA aAd°AZA aIAvAvAgAAwVAV. EµAgA-EA EzEAEA SZ-A°AUÉ D-AvAA, EEAR SAgA OA°A 1ZPÁVZAEAE®e EA°vAvA gAAZAEI «A±Ae JµEÜ ZEEAVZAV. MYEI ,EPA°A PAYARPEAEAgAA SAZE. AIA°A AIA°A °E° JµAgA°e °EA°vAvAgE, JµEÜZAA RZADUAAvAUZE, DV °EA°VZÉY®e PEr¹©I ÇE®e.

ZAZED aAAVZA EAvAgA C@AI wAAIADEA PEAI QjAA, EE° vAAS ,AIAZAEAPAgA °AUAA DeA°vAvAA.

"EASiü dAAAEI! YAAZAgAA F «µAAAZA°vAAS DVA°AV AEAEZAE aIArZAgAA, xAAAZÉA °EZAIVAE PA tAAvAUZE, °E°UA½AZA ,APµAAO -A" zEAgEAwVAVUE. CAZAEAA-E apniAAafuAA°Aj UE CAgA fA°AEAA°EAZAA wAU½UE EµAAO JAZAA SAZEAS ,AU aIAr. EzAAB ©I QjE "EAgE AIA°A GYAA®e. EzAAB xAA MYAÇZAgE xAAUE SgEZA PEEnQAA°A YAvAe Ad DV °EA°vAvAgE."

dAAAEI wAAIADEA PE½ "EaN°ZAgAA. C°EPAgAAB PAAj vAA, EEARAA tU F PA°ZA°e ,EPA°EAA°AZAA EzEAE? AIAgAAB EA°gAAvAUZEAE CAEA PwUEA °EAA-E ZAEJ JVEAA°AZÉA? EzAPEIA PA°ZA SZ-A°AUÉ JAZAA °EAVAA°AZAA. EAvA°A °EAE ,AUAgAJ AZA-EA zEA-AZ°E EA°E D°vAvAUvAA SgAAwVAA°AZAA. F YEAUA, aAAw "EÇ J®e F aEAE ,AZA ZPEE

DzAgE gAA ZAEI «A±Ae aAAvAU °PAA°AWI F wAAIADEAZA SUEI S°VA °EAAUE aPAAr-1zAgAA. EzAPEIA YAAZA-Aw CAV °EAVAA°AZAA, °A°EAgE xAgAA "EAgE. UEVEEA vAEB eAUZA°E. DzAgE ,AvAaµEAB PAYAgAA°AZAA aAARa. EAvA°A ,AvAaµCU½AZA-EA F YAAAZA G½ÇgAA°AZAA. E®eÇZAgE EzAA AIA°AUA-EEA EAgPA°AUAAwVAA.

dA^{aa}ei °E^{1/2}zA : C^A «^{aa}PAEI EZAPA EI KE^EEA^E ASAZ^{aa}» C^A ZE^{aa} Mⁱ azAgE zA. F w^{aa}OE^{aa} PE^{1/2}zA v^{aa}PA^t C^A ZE^{aa} AE^{aa} Av^{aa}EA^{aa} - Av^{aa}. e^EAgAV^{aa} AAZA YAg^{aa}E^{aa}Aj UE d^{aa}A^{aa}UA^o JAZAA PA^{EV}zAgAA.

DP^Az^o e^{aa} PA^{aa}VA P^At^{aa}v^{aa}EA^{aa}v^{aa} F PA^{EV}EA e^EEA^{aa} e^{aa} C^{aa}Ag^{aa} EA^{aa} z^{aa}EA^{aa} PE^{1/2}v^{aa}. v^{aa}AS az^{aa}EA^{aa}z^{aa}, °EU^{aa}EAzAgE^{aa} AAz^{aa}z^{aa}EA^{aa} - AAz^{aa} SgAAwUzE JAZA^oAE.

AAZA - AU^{aa} S^{aa}z^{aa}Y^{aa} AA^{aa}EA^{aa}EA^{aa} d^{aa}AA^{aa}EA^{aa}g^{aa}Ag^{aa} w^{aa}OE^{aa} PA^{aa} AA^{aa}1¹zAgAA. w^{aa}OE^{aa} JAZAgE EzAA. EzAA^{aa} EA^{aa} PE^{aa}AA^{aa}, AAZAgAAU^{aa} e^{aa} Ag^{aa}Av^{aa}AA^{aa}v^{aa}UE^{aa}. C^{aa}EAzEA EzAA^{aa} EA^{aa}EA^{aa}. AAZAgAAU^{aa} AA^{aa}zE^{aa} AA^{aa}EA^{aa} ad^{aa} Ar^{aa}1 v^{aa}EA^{aa} AA^{aa}zAA S^{aa}VA PA^{aa}AA^{aa}

MAZAA UA^{aa}EA^{aa} EA^{aa}vAg^{aa} d^{aa}AA^{aa}EA^{aa} C^{aa}AI S^{aa} SAZAA C^{aa}Ag^{aa}EA^{aa} v^{aa}EA^{aa}EA^{aa} CtU^{aa} AA^{aa}EA^{aa} EA^{aa}EA^{aa} AAZA - AU^{aa} EA^{aa}r^{aa}zAA^{aa} AzA EA^{aa}AA EA^{aa} AA^{aa}Av^{aa}AA^{aa}v^{aa}zE^{aa}. DzAgE EAzAA AAZA - AU^{aa} | AA^{aa}EA^{aa} EA^{aa}zAA^{aa} AA^{aa}Ag^{aa} AA^{aa}Ag^{aa} EA^{aa}»v^{aa}EA^{aa} C^{aa}, AA^{aa}AA^{aa} C^{aa}, PE^{aa}AA^{aa} EA^{aa}AA^{aa} CI U^{aa} C^{aa}AA^{aa}UE^{aa}EA^{aa} w^{aa}AA^{aa}AA^{aa}EA^{aa} w^{aa} - Av^{aa}, EzAA^{aa} AA^{aa} zEA^{aa}Ag^{aa} AA^{aa}»EA^{aa}. AAZAg^{aa} DeEO^{aa} zEA^{aa}Ag^{aa} DeEO^{aa} JAZAA EAzAA RA^{aa}AA^{aa} - Av^{aa}. C^{aa}AI C^{aa}AA^{aa}AA^{aa}zAA^{aa}. °EAzAA^{aa} AA^{aa}AA^{aa}AA^{aa} - Av^{aa}. EA^{aa}AA^{aa} M^{aa}v^{aa}z^{aa} AA^{aa}Ag^{aa} AA^{aa}vEU^{aa} AU^{aa}AA^{aa}vAA. FUA CzAA^{aa} AA^{aa}Ag^{aa}AA^{aa} EA^{aa}AA^{aa} EA^{aa}AA^{aa}, EA^{aa}AA^{aa} AA^{aa}z^{aa}AA^{aa}AA^{aa} EA^{aa}AA^{aa} - Av^{aa}AA^{aa}.

*****

DAŃIA : zÉāĀgāā ᵂāāāēāāB zÉēāBvŋā°, DAŃĀāāāūāā, PÉ©Āzāāgēēāā S°āāāāāO dēā
1Pāāivāūgē. KĒāZāgāā vāāāāvāZāāgē zāāāā«I āO Pāē«ā1. ÉāÉāā °ÉāÉūāāvēūāēē.

±āQgā : Jdāāīāēāgā S½ °ÉāēāV ᵂēāB Kēāā ēPāI«zÉāēāēā ZāāPāū āāīārPēā.

DAŃĀāāā : ēāēāūÉ Pēāēqā ēāPāzā ēāQ āāSāzā°ē ēāēāB āāgāāV ēā1āj ūÉ «āOā-ā
vāj 1 wᵂB1.

Cμāāgā°ē āCgi °āā ēāēī gāāgāā °Éāēāūāqē-āzā C°ūÉ Šāzāgā. Kēāā
āāāīāzāgāāēāzāā Pēā½zāgāā.

DAŃIA : Kēāā E°ē, Cāāāēāāāgāā Pē°āPēāēāā ēāPāV°ē Jāzāā °ÉāāāwūzāVgē, āāēēūÉ
°Éāēūāāwūzēāēē.

āCgi °āā ēāēī āāēēāāāāgā dūāāūā½āzā °ÉāūÉ »Adj āāāāwūzāVgēāzāgē, āāīāgāzāgāā
Šjūā°ā āāāā½ēā ēāāā-ē ēāēāāā ēāPēāzāgē °ÉāūÉ Jāzāā āēāāāāā°ā °āūÉ. Erā ēēāē°ē
MAZĒā ēāūāzā°ē ēāPāzāgē ᵂāāāPēā½ī Jāzāgē ᵂāāāPēā½āāivāūgē Dzāgē āāāā½ēā āēāā-ē
MAZāā °ÉēēO ēqā°ā Cāāj ūÉ zÉēāāāō«gā°ē PēāēāāCāzā "Kēā-āvāā?" Jāzāā Pēā½zāgāā.

±āQgā : Kēāā E°ē, ēāēāā, Eμāō«°ē EI āōPēāēāī°ē, āāīāgāē ēāāāēēēāēāā
PēāēāāPēāēār°ēā°ē

āCgi : Pāā½vāāPēāēāēā Kēāzāgāā MAZāā QāI ēē VēāVāēēā ēgāāwūāāā°ē

±āQgā : °ēzāā, ēāēāūÉ Czēā °āāzāā, Kēāā āāīāqā°, ēāēāB āēāāāēā Cāvā°āzāā,
ᵂāāāūÉ CμēāCāzāā ; āāāāāVzāāgē °ÉāēāV PāŋPēā½ī, E°ē ēāēāūÉēāā ēāQ°ē

DAŃIA āāēē-āzāā °ÉāēāāāāVūā CāāVā Pāāū vāāāCāāPāā āāēāāāi āāūāāāēēāāB
JwūPēāēāī°ā PāāāāVāūÉāēārVāā, Dzāgē F C°īāēāāēāāB āāēāāi-ēā EI āōPēāēāqāā
āāēē-āzāā °Éāēāqāā ēāPā-āvāā.

ēā1āgi DAŃIAVā »āzē »āzē ēāV°ēāāgēūÉ Šāzā, Dzāgē DAŃIA °Éāēāūāqē-āzāā
ēāV°ēāāB āāāzāāPēāēāqāūā Cāēēāā ēē°zā āēāā-ē CāāV CēāB CēāB Jāzāā
Cāā-āgāāC°īzāēāā. ±āQgā CāāūÉ āāāVāāO PēāēI ūāā, ; āw1zāVāā, PāāPāāVā°ē JwūPēāēāī°ā
āāāāāwᵂ1zāVāā, «āOā-ā Pēāēr āāā Dē Vēāēāj 1zāVāā, ēāVēā Vēāēāj āāā āūāVēā āāīār-zāVāā.
ēzāj āzā Kēāā āzāēē DūēāēC°ē Jāzāā ūēēVāūzā ēāāVāgā Pēāēāw °āūāā 1āā-āāāā
ēzāj Pē °āQzāVāā, Dzāgē Kēēā āāīār-zāgāā ēā1āgi dāā CēāB°ē ±āQgā S°āāāāāO
vāēzāāPēāēāī°ā āāāāāwᵂ1zāVāā Pēāēāā Šāzāā āāūāā«ūÉ C-ēā C°I āO āāēēPē°ā āāīāqā
VēāēāVzāVāā. Cāēū Cāēū ēā1āj ēā āāāār Pēēēē PēāāāV, Pāāū Pēāāā-āvāā, »āūÉ
CāāVāVū-ēā C-ēā ēē°zā āēāā-ē āā°Vzā.

āāūāā āē°ā °ÉāēāāO »āūÉ CāāO Pāgēzāā āāāāēē Dūāāāēāā Jāzāā ±āQgā w½CzāVāā,
Dzāgē ᵂzēā-āzāā JzāVāPāēt āāāVēū CēāB CēāB Jāzāā Cāā-āgāāC°1vāā. āāēgāā ūāāēūÉ
āCgi °āā ēēēī Pāēēāj -āzāā »āCgāāVzāūā āāūāā«ēā F 1ūVūÉ āāwāāPāqē PēāēāāCāzā
ēēāēār āāūāāāēēāāB °ēūā°ē JwūPēāēāqāā āāVēēā-āgāāC°īzāgāā. DAŃIA «āOā-ā
VēūēzāāPēāēāqāā Šgā°ā °ÉāēāVzāVēāzāā RavāāZāā ēāāVāgā ēā1āgi ūÉ āāāīāzāēāā-ā-āvāā.
Dzāgē āāēēāāāzāgāē DAŃIA »āCgāāV ŠgāzēēCāzāj āzā āāVēū "CēāB «āOā-ā vāgā°ē?"
āēāzāā Pāēūāqā°ā āāgāāC°īzā.

»āūÉ Jgāqāā āāēgāā ēēā PāVē-āvāā. ēā1āj ūÉ CēāB CēāB Jāzāā āāzēā āāzēā
°ÉāVāāāāzāā, CāāāāāzāēāāB C°I ūē ēāgē Pē°āēā ēgā°ē Pāzāzēā ēgāāā ēā-āāāēāāB

EzÉÁ jÁwÁÁÍÁV ªÁÁEgÁÁ ªÁgÁ PÁVÉ-ÁvÁÁ. ªÁÁVÉÁÁÁ PÁ®, MªÉÁÁ Cw°ÉZÁÁZÁ ÉSÉ, MªÉÁÁ vÁtÍEÚÁ½ ©ÁÁÁwÁÁÁÁ. ÉEÚÁr ªÁÁvÁÁÁ dÉgÁ eÉÁEÁgÁV °ÁgÁrPÉÁEArvÁÁÁ. ÉÁ¹ÁgÁÉÁ S½°PÉ I ÁvÁÁUÁVÁ SZÁ-ÁªÁUÉUÁVÁEÁÁB vÁqÉÁÁÁ°®è ±ÁQgÁ eÁUÁgÁEPAVÉ ªÁ»¹ CªÁUÉ ¥ÁE-ÉÁEi SmÉÓ °ÁQgÁÁwÁÁZÁVÁÁ, CªÁEÁEÁÁB ¢ÁjÉÁ S½ °ÉÁÁUÁ®Á ©qÁÁwÁÁ°®è SjúÁ°ÉÁ°è ÉÁqÉÁÁÁ®Á ©qÁÁwÁÁ°®è EµÉÓ®è JZÁÁVªÁ»¹zÁgÁE Á°Á vÉÁªÁ vÁEÁB ¥Áj uÁªÁÁ ©Áj vÁÁ, ÉÁ¹Ági UÉ dÉgÁ ªÁÁvÁÁÁ zÁvÁ DUÉÁ°ÉÁEÁ-ÁvÁÁ.

·ÉVÁVIEÁ ÁÁÁÁÁÁ, ÉÁ¹Ági ªÁÁAZÁZÁ ªÉÁÁ-É PÁtÁU ªÁÁÁÁPÉÁEÁqÁÁ ªÁÁ®VzÁV. qÁPÁÓgi UÁVÁ aQVÉi JÉÉÁEÁÁ ¥Áj uÁªÁÁ ©ÁgÁ°®è ±ÁQgÁ ªÁÁAZÁZÁ ªÉÁÁ-É PÁÁ½vÁÁ ªÁÁUÁÁ«ÉÁ JzÉ ªÉÁÁ-É JuÉU ªÁiÁ°±i ªÁiÁqÁÁwÁÁZÁVÁÁ, Á©gi °ÁÁÉÉEi ÉÉÁEÁ«ÉÁ°è ªÁÁÁVÁÁV ªÁÁUÁÁ«UÉ ÉÉÁEÁªÁÁ vÁÁÁ©ZÁ PÁtÁÁAzÁ ÉÉÁEÁqÁÁwÁÁZÁVÁÁ. FUA CªÁgÁÁ ±ÁQgÁ eÉÁEÁÁÁ°è ªÁiÁvÁEÁqÁÁªÁÁZÁ PÁrªÉÁÁEÁÁ. CªÁj UÉ °ÉÁqÁwÁÁÁ°è MAZÁÁ jÁwÁÁÁ CªÁEÁEÁ ·ÉVÉCvÁÁÁ. ÉÁ¹ÁgÁÉÁ F ¹UWÉ CªÁVÉÁ PÁgÁt JAZÁÁ w½CzÁVÁÁ. CªÁVÁÁ CªÁgÁ zÁE¶ÁÁÁ°è vÁÁAS ¢ÁZÁVÁEÁZÁ, OÁVÁÁ zÁEÉÓÁÁªÁVÁÁ °ÁUÁÁ ¢ÁÁ® °ÉuÁÁVzÁVÁÁ.

±ÁQgÁ °ÉzÁgÁÁvÁÁU ·ÉzÁgÁÁvÁÁU "EÁZÁÁ zÉÁEÁÁ °ÁQÁÁ Á°ÉÁ SgÁEÁÁB PÁgÉ¹CzÁVÁgÉ S°ÁÁªAB CªÁgÁ OµÁCü-ÁAZÁ KEÁZÁgÁÁ ªÁÁUÁÁ«UÉ -ÁªÁÁUÁÁVÉUÁEÉÁ" JAZÁVÁÁ. Á©gi °ÁÁÉÉEi DPÁªzÁ°è PÁjªÉÁqÁUÁVÁEÁÁB ÉÉÁEÁqÁÁvÁÁU, zÉÁEÁÁÁ °ÁQÁÁ Á°ÉÁ SgÉÁ C®, ®ASÁÁEi (MSÁ ÁÁVÁÁzÁPªEÉZÁÁ) SZÁgÁE Á°Á CªÁUÉÉÁÁ -ÁªÁÁUÁÁªÁÁ®è JAZÁgÁÁ.

±ÁQgÁ: °ÁUÁZÁgÉ FUA ÁÁiÁgÁ OµÁCüªE PÉÁr ÁÁªÁÁ®èªÉÁEÁÁ?

Á©gi: PÉÁªÁ® MAZÉÁ OµÁCü ªÁiÁvÁÁªzÉ, CzÁÁ ¹UÁzÉÁEgÁÁªÁÁvÁ°ÁZÁÁ.

±ÁQgÁ : ¢ÁªÁÁ MAZÉÁ ¥Ái ÁÓ »rC¶Áj. CªÁª¹(DÁÁiÁVÁ °ÉÁgÁÁ) SZÁgÉ KEÁÁ CªÁÁEÁVÁ PÉÁEÁqÁÁªÁVÉÁ?

Á©gi : °ÉZÁÁ ¢ÁÁUÉ CªÁVÁÁ «µÁÉÉÁ DVgÁS°ÁÁzÁÁ, DzÁgÉ ªÁÁUÁÁ«UÉ CªÁVÁÁ CªÁÁEÁVÁªÉÁ.

±ÁQgÁ: zÉÁªÁgÁ EZÉÓÁÁ°è CªÁ½UÉ EµÉÉÓÁZÁÁ °ÁÁUÉªÁVÁªzÉÁÁÁ ÉÁEÁÁVÁE ÉÁASªÁÁÁ®è

Á©gi: w½zÁÁPÉÁEÁ, FUA w½zÁÁPÉÁEÁVÁtCzÁVÁgÉ CªÁÁªE. ªÁÁUÁÁªEÁÁB PÁVÉZÁÁPÉÁEÁVÁI·ÉÁPÁUÁÁVÁÁZÉ.

±ÁQgÁ: ÁPÁÁ ÁÁªÁÁªj, JAvÁ°Á CªÁªPÁÁEÁÁ ·Á-ÁAZÁ vÉUÉÁÁÁªj, »ÁUÉ ÉÁEÁEÁÁB ·ÉÁÁÁÁªÁ EZÉÓ EZÁVÉ E°ªAZÁ °ÉÁEgÁi Á°ÉÁEÁV.

Á©gi : °ÉZÁÁ ÉÁEÁÁ °ÉÁÁUÁÁVÉUÁEÉ, DzÁgÉ eÁÓVÁPÁªgÁ° F gÁPÁÓPÉi ¢ÁÉÉ °ÉÁEÁEÁÁÁUÁÁWÁÁÁÁ. °ÁÁqÁÁUÁEÁEÁÁB ªÁÁVÉU ¢gÉÁEÁVÁÁÁV ÉÉÁEÁqÁÁ·ÉÁPÉÁCzÁVÁgÉ D CªÁª¹(DÁÁiÁVÁ °ÉÁgÁÁ) S½ °ÉÁÁV CªÁVÁ PÉÉ PÁªÁ »rZÁÁPÉÁEÁ, ·ÉÁrPÉÁEÁ, ¢ÁEÁB ªÁÁUÁÁ«ÉÁ ¥ÁzÁt CªÁVÁ zÁÁEÁÁÁÁ ªÉÁÁ-É CªÁªÁª¹zÉ.

±ÁQgÁ KEÁE GvÁÁj Á°®è, CªÁVÁ PÁtÁÁgÁÁ ÁÁj ÁÁÁÁwÁÁÁÁ.

Á©gi °ÁÁÉÉEi, "°ÉÁÁV °ÁÁrOPEÁEÁqÁÁ SgÁ-ÉÁEÁÁ, EµÁÓ EzÉÁEÁEÁ E®ªÉCÁ?"

±ÁQgÁ : ¢ÁªÁEÁPÉ °ÉÁÁUÁÁWÁÁgÁ ÉÁÉÉ °ÉÁÁUÁÁVÉUÁEÉ.

Á©gi : E®è, zÁÁÁÁ«I ÁÓ PÁEªÁÁÁ, ¢ÁEÁPÉÁÁ-É ÉÁEÁUÁÁVÁE ·ÁgÁªÁÉ E®è C°è °ÉÁEÁZÁªÉÁÁ-É ¢ÁEÁÁ KEÁÁ ªÁiÁvÁÁªÁÁªE CzÁEÁÁB PÉÁ½ CªÁ½UÉ SgÁªÁ EµÁÁªzÁVÁE SgÁzÉ EzÁVÉ ?

±ÁQgÀ vÁÁŠ C,ÁEÁEÁ-ÁAZÀ ¶ÁwÁÁÁ PÁqÉ EÉÁr, "°ÉZÁÁ °ÁÁVÉÁEÁÁ! EÁEÁUÉ °ÁÁUÁÁ«EÁ CÉÁqÉÁEÁUÁZÁ aAvÉ E°ÉÁEÁÁ. vÁÁŠ EÁaPÉÁEÁqÁÁ «°ÁÁÁ °ÁÁÁZÉ EÁEÁÁ KEÁEÁÁB °ÉÁVÁ°Á EµÁÖ ¶ÁqÁ°°@, ¶ÁZÉÁ ¶ÁZÉÁ EÁEÁB °ÁÁEÁ.Á°è EÁEÉÁ ÁEÁEÁa¹PÉÁVÁÁwÁZÉY, DÁÁÁVÁÁ °ÁÁEÉ «¼Á.Á UÉÁwÁC¼ZÁVgÉ EÁEÉ °ÉÁV C°ÁVÁEÁÁB M;á¹ PÁqÉvÁgÁÁwÁZÉY. EÁBÁZÁ C°ÁVÁÁ JµÉÖÁ "ÉÁEÁgÁVZÁVgÁE Á°Á EÁ¹ÁgÁEÁEÁÁB ;Áw.ÁÁ°ÁVÁÁ. EAZÉÁ EÁEÁÁ C°ÁVÁÁ Š½ °ÉÁV C°ÁVÁÁ ¶ÁZÁ PÁtÁjAzÁ MZÉY °ÁÁÁr, C°ÁVÁÁ ŠgÁ°Á vÁÁÁÁgÁZÁgÉ ÁPÁÁ °ÉÁUÁZÁgÁÁ PÁqÉZÁÁ vÁgÁÁaÉ" JAZÁVÁÁ.

±ÁQgÀ EµÉÖ@è °ÉÁVÁÁÉÁPÁZÁgÉ vÁÁŠ PÁµÁÖ ¶ÁI ÁÖ °ÉÁ½ZÁVÁÁ DzÁgÉ vÁÁÁ°ZÁ PÁtÁgÁÁ KEÁÁ °ÁÁÁrZÁgÁÁ «°ÉZÁÁ EÁg°°@, Á°gí °ÁÁÉÉI UÁE ¶ÁwÁÁÁ F °ÁÁÁ°ÁgÁÁEÁÁB PÁÁQÁÁ ZÁÁEÁ PÁgÁÁUÉ °ÁÁÁÖ EÁÁUÉ ¶ÁqÁÁVÁÖ "«ÁEÁÁ °ÉÁEÁUÉÁZÁÁ "ÉÁqÁ EÁEÉ °ÉÁEÁUÁÁVÉUÁEÉ" JAZÁgÁÁ.

C°ÁÁ¹ F ¶ÁÁÁAZÁZÁ°è MŠÁEÁ EzÁVÁÁ. MAZÁEÉÁEÁZÁÁ PÁ°ZÁ°è C°ÁVÁÁ PÁÁI ÁÁŠ °ÁZÁÁPÁ¹gÁÁ UÁÁ-Á° VqÁ°ÁVvÁÁÖ. DzÁgÉ ÁgÁVÁI° «ZÁEÁ°ÁV MAZÉÁEÁZÁÁ J-É GZÁj ÁÁVÁÖ °ÉÁEÁ-ÁvÁÁ. DPÁ¹aPÁ WAI EÉUÁVÁ UÁ½ VqÁ°ÁEÁÁB EÁÁUÉÁE½¹vÁÁ. MtvZÁ F PÉÁEÁ"É °ÁZÁÁÁ °Á¹gÁÁ VqÁZÁ EÉÁVÁV G½CvÁÁÖ.

DzÁgÉ EÁ¹Ágí EÁEÁÁB ¶ÁqÉZÁEÁAvÁgÁ CzÉÁ MtvZÁ PÉÁEÁ"ÉUÉ fÁ°ÁvÁÁÁ°vÁÁ. CzÁg°è °Á¹gÁZÁ J-ÉUÁVÁÁ aUÁj ZÁ°ÁÁ E°ÁVÁÁÁgÉUÉ ÁÁVÁ°Á fÁ°ÁEÁ «fÖÁ°Á°ÁV °ÁVÁVvÉÁUÁ CzÁg°è °ÁÁVÉÖ ŠtÚ °ÁUÁÁ ÁÁ°ÁÁEÉÁVÁÁ °PÁtUÁVÁÁ PÁtvÉÁqÁVZÁ°ÁÁ PÁVÁÖ-É PÁrEÁ°è ZÁj vÁ;ázÁ ¶ÁÁÁÁtÁÁ°UÉ CÁVÁZÁ "ÉVÁPÁÁ PÁtvÉÁqÁVvÁÁ. FUA C°ÁVÁÁ fÁ°ÁEÁC PÁ°EÁŠÁqÉUÁ½UÉ rQI °ÉÁqÉÁÁÁÁwÁgÁ°@, CzÁÁ FUA MAZÁÁ VÉÁEÁI PÉI «ÁgÁÁ °Á-Á,ÁÁwÁVÁÁÖ. FUA C°ÁVÁÁ fÁ°ÁEÁÁ °ÁÁÁÖ°ÁVgÁ°@. C-ÉÁEÁZÁÁ CxÁÖ«vÁÁÖ.

C°ÁÁ¹ EÁ¹ÁgÁEÁ °ÁÁÁUÁB °ÁÁÁwUÉ Š°ÁÁVÁZÁVÁÁ DzÁgÉ vÁ-ÁUÉ J°è °ÉÁEÁEÖZÁÁÁ ŠgÁÁVÁZÉÁEÁEÁ KEÉÁEÁ JAZÁÁ, vÁEÁÁ vÁEÁB ;ÁwÁÁEÁÁB ±ÁQgÁ½AZÁ ÁZÁÁZÁµÁÖ CqÁV ÁÁwÁZÁVÁÁ. C°ÁVÁÁ vÁ-ÁUÉ PÁtzÁ °ÁUÉ «ÁÖÁ-ÁUÁVÁEÁÁB vÁgÁÁ°ÁVÁÁ, C°Á°UÉ w«B¹ RÁ¶ ¶ÁqÁÁwÁZÁVÁÁ. EzÁEÁÁB EÉÁr C°ÁEÁ vÁ-Á °ÉÁEÁEÖZÁÁÁ ¶ÁqÉ"ÁgÁZÉÁZÁÁ eÁUÁÁw °Á»ÁÁwÁZÁVÁÁ. °ÁÁUÁÁ ZÉÉÁV "ÉVÁEÁÁ"ÉÁPEÁŠ ZÁE¶Ö-ÁAZÁ CÉÁ°vÁÁ JgÁqÉgÁqÁÁ °ÁÁEgÁÁ °ÁÁEgÁÁ.Á° UÁAZÁ-ÉÁ¶ÁEÁ °ÁÁÁqÁÁwÁZÁVÁÁ. ZÁE¶ÖÁÁVÁÁÁgÁZÉÁZÁÁ "ÉÁgÉÁÁÁÁgÁ °ÁÁÁÁZÉ HÍ °ÁÁÁr ÁÁwÁgÁ°@, ÁÁVÁ°ÁÁUÁ°ÁE °ÁÁUÁÁ KEÁE HÍ °ÁÁÁqÁÁÁÁ°@, C°ÁEÁÁ KEÁE wÉÁE°@è JAZÉÁ °ÉÁVÁÁwÁZÁVÁÁ. PÉI ÖZÁE¶Ö-ÁAZÁ gÁQé.Á°Á °ÁÁÁVÁE vÁÁVÁÁVÁE°è °ÁÁÁr¹ vÁ-ÁVÁUÁVÁEÁÁB vÁAZÁÁ PÁI ÁÖwÁZÁVÁÁ. EzÉ°è PÉÁ°Á° C°ÁVÁÁ °ÁÁÁVÁEÁE ;Áw °ÁUÁÁ DVÁÁ vÁE;Ü °ÁÁVÁÁÖ ÁÁVÉÁEÁµÁ «EÁ "ÉÁgÉ KEÉÁEÁE ÁEÁÖ«gÁ°@.

F °ÁÁEÉ-ÁAZÁ °ÉÁEÁI EÁAvÁgÁ C°ÁÁ¹ UÁw °ÉÁUÁ-ÁVÉAZÁgÉ yÁEÁÁI gí EÁ°è EzÁVÁZÁPÁUÉ «ZÁÁÁVÍ ÁÖÜ °ÉÁEÁZÁgÉ °ÉÁUÁUÁÁVÁZÉÁEÁEÁ °ÁUÉÁ D-ÁVÁÁ. C°ÁVÁÁ PÁtÁÜ °ÁÁÁÁZÉ ÁZÁ CzÉÁ °ÁÁÁR PÁtÁVÁÁÁwÁVÁÁÖ. Q«ÁÁÁ°è CzÉÁ °ÁÁÁZÁÁY °ÁÁÁVÁÁ ¶ÁÁwÁZÉÁ ÁÁwvÁÁÖ. C°ÁVÁZUÉ °ÁÁEÁÁÁ°@Á°Á ÁE°Á°ÁÇ °ÁÁEÁ ÁÁI EÁÁÁwÁgÁ°@. F PÁgÁUÁE°ÁZÁ°è C°ÁVÁZUÉ G¹gÁÁ PÁI ÁÖPÁ °ÁUÁUÁÁwÁVÁÁÖ.

gÁwæ °ÁUÉÁEÁ »ÁUÉÁEÁ PÁVÉ-ÁVÁÁ. "ÉVÁUÉI °ÁÁEÉ PÁÁ UÁÁr ÁÁ°ÁUÁ vÁEÁ °Á°è °ÁÁÁgÁÁ°ÁÁEÁ PÁEÁUÁEÁÁB PÉÁ½ °ÉÁEÁUÉ ŠAZÁVÁÁ, DzÁgÉ EzÁVÁZÁPÁUÉ eÁÖYÁPÁ ŠAVÁÁ, EAZÁÁ °Á°è ÁÁVÁgÁÁ wEÁÁBÁEÁÁ? °ÁÁR°è PÁÁ½VÁÁ ÁÁVÁgÁÁ °ÁÁÁVÁEÁqÁÁÁEÁÁ. °Á°è wEÁÁBÁ ÁÁÁÁÁÁZÁ°è EÁ¹ÁgÁEÁ PÁtÁUÁ½AZÁ, vÁÁrUÁ½AZÁ °ÁUÁÁ ZÉÁ°ÁZÁ CAUÁ CAUÁCÁZÁ °ÁµÁÖ

G-Áe.ázà D °ÁqÁEÁÁB PÉÁVÁ®Á C´Áá¹ÁÁÁ DvÁá PÁVÁª¹/²¹VÁÁ. CzÉÁ ¹ÚwÁÁÁ°è ÈÁ¹ÁgÁEÁEÁÁB ÈEÁEÁqÁ®Á °ÉÁEgÁI ¼ÁÁ DzÁgÉ CzÁð zÁj -ÁAzÁ-ÉÁ »AÇgÁVzÁVÁÁ.

C´Áá¹ÁÁÁ ªÁÁEÁ¹iªAzÁ MAZÁÁ PÁEtPÁEÍ ÈÁ¹Ágí zÁEgÁªÁUÁÁwÚgÁ°®è ªÁÁ®VzÁVÁ®ÁE CªÁEÁzÉÁ aAvÉ, CªÁEÁÁ PÉÁEÁ°ÈÁ PÁÁzÁÁgÉ Nr¹PÉÁEÁqÁÁ SgÁÁªÁzÁEÁÁB ªÁÁEÁ.Á-ÉÁÁ ÈEÁEÁr EzÁVQIzÁV °ÁUÉ ´ÉÁÑ®zÁÁV K¼ÁÁªÁVÁÁ, ÈÉgÉÁVÁªÁgÁ°è °ÉÁEÁzÁgÁE ÈÁ¹ÁgÁEÁ zAzÉð ©I ÚgÉ ÈÈÈÁEÁE EgÁ°®è CªÁVÁ ªÁÁEÉUÉ ÁÁÁÁgÁzÁgÁE SzAzÁgÁE CµÉÖ ÈÁ¹ÁgÁEÁ ªÁÁVÁÁ ©I ÚgÉ ÈEÁÁB ÁÁÁÁªÁ ªÁÁVÁÁqÁÁwÚgÁ°®è ÈÁ¹ÁgÁ CªÁVÁ CAUÁ CAUÁzÁ°è ÉÁj PÉÁEÁr zÁV. ±ÁQgÁ CªÁVÁ eÉÁEÁEÁÁÁ°è ªÁÁÁr zÁ ªÁÁªÁ°ÁgÁPÉÍ CªÁVÁ ªÁÁEÁ.Á°è eÁUÁ«gÁ°®è

ÇEÁªÇ ÈÁ¹ÁgÁEÁEÁÁB °ÉÁEÁV ÈEÁEÁrPÉÁEÁqÁÁ SgÉÁEÁt JAzÁÁ ªÁÁEÁ.ÁÁ ªÁÁÁr SeÁj AzÁ DI zÁ UÉÁEÁ ´ÉUÁVÁÁ ªÁÁVÁÁU «ÁoÁ-ÁUÁVÁEÁÁB vÁgÁªÁVÁÁ. ªÁÁEÉ-ÁAzÁ °ÉÁEgÁI Á MªÉÁÁ CzÁð zÁj -ÁAzÁ-ÉÁ »AÇgÁÁV SgÁÁªÁVÁÁ, MªÉÁÁ ªÁÁEÁgÁÁ ÈÁ®ÁI °ÉÉÉÖ-ÁAzÁ ªÁÁÁzÉ °ÉÁEÁUÁ®ÁE ÁzÁªÁÁUÁÁwÚgÁ°®è ÁÁÁÁÁ ªÁÁÁR ÈI ÁPÉÁEÁqÁÁ °ÉÁEÁUÁ°? ªÁÁUÁÁ«ÈÁ ; ÁwÁÁÁEÁÁB ªÉÁEÁ.Á JAzÁÁ w¼ÁÁÁÁªÁÁj UÉ °ÉÁUÉ ªÁÁÁR vÉÁEÁj.Á°. ÈÁ¹Ágí ÈÁEÁEÁÁB UÁÁwð.ÁzÉÁ EzÁVgÉ! JAzÁÁ MªÉÁÁ ÁEÁEÁz.ÁÁªÁVÁÁ, ªÁÁPÁVÁ ; ÁwÁÁÁ°è ÁÁÁÁªÁ ´ÁgÁªÁ.É? °ÉÁ.Á DÁÁÁVÁ eÉÁEÁ °ÉÁEÁÇPÉÁEÁqÁÁgÉ, F jÁwÁÁÁ ÁEÁEÁzÁEÉ CªÁVÁ PÁ°UÉ Á ; ÖtÁÁÁÁ PÉ®.Á ªÁÁÁqÁÁwÚVÁÁU.

F jÁwÁÁÁÁV JgÁqÁÁ ªÁgÁ PÁVÉ-ÁVÁÁ. C´Áá¹UÉ MAZÁÁ zÉÁEgÁO ¥ÁÁÁVÁÁt ªÁÁÁzÉ ÁV.Á´EÁPE JEÁÁPªÁVÁ°Á ÁzÁ ´EÁEÁj ÈÁ CÈÁÁªÁÁ, ªÁÁEÉÁÁÁ ªÁÁÁUÁVÁÁ J´Ée°è ©ÇgÁÁÁwÚVÉÁ C´EÁÁ ©zÁÁV °ÉÁEgÁVÁqÁÁwÚzÁPÁÁ wEÁÁPªÁzÁUÁ° GqÁÁªÁzÁUÁ° aAvÉÁEÁÁ EgÁ°®è zÉÁ°ÁzÁ CUÁVÁÁVÁÁÁ °ÁEzÁÁÁzÁ ±ÁEÁÁVÉÁÁEÁÁB vÁÁÁ S®Á ¥ÁÁÁÁwÁÁwÚzÁPÁÁ DPÁ¹ªPªÁV CzÉÁ ÁªÁÁÁÁzÁ°è °ÁFÇEÁ ÇÈUÁVÁÁ SzAzÁÁÁ PÉÁj ÁÁÁ PÉ®ªÁÁ dEÁgÁÁ °ÁEi ÁÁÁÁVÉÁE ¹zÁVÉ ªÁÁÁrPÉÁEÁÁwÚzÁVÁÁ. C´Áá¹ÁÁÁ ¹Úw DUA ÁQzÁ °ÁQIÁÁI °ÁUÉ ¥ÁÁÇgÁÇAzÁ °ÉÁEgÁ SzÁ ÈÁVÁgÁ ÁÁÁÁªÁzÉÁ MAZÁÁ ªÁÁE-É °ÁÁqÁPÁÁªÁ °ÁUÁVÁÁU. CªÁVÁUÉ vÁEÁEÁÁB ªÁÁgÉÁÁÁ®Á MAZÁÁ CªÁPÁªÁ zÉÁEgÁQVÁÁ, CªÁVÁÁ Á°Á °ÁEi ¥ÁÁÁVÁÁt ªÁÁÁqÁ®Á ¹zÁVÁzÁVÁÁ.

DPÁªzÁ°è PÁj ªÉÁEÁqÁ DªÁj ¹VÁÁU. vÁÁAvÁÁgÁÁ ªÁÁVÉ ©ÁVÁÁwÚVÁÁU. zÉ°Á° ÁÁÁ ª-ÁÝt zÁ°è ªPÁUÇUÁVÁ dEÁÁDUÁÁ½. PÉ®ªÁgÁÁ UÁrUÁVÁ°è PÁÁ½wzÁVÁÁ. PÉ®ªÁgÁÁ vªÁÁÁ ªÁÁEÉÁÁÁªj AzÁ ©ÁVÉÁEÍqÁÁUÉ ¹ªPÁj ÁÁwÚzÁVÁÁ. ÁÁVÁU ªÁÁÁVÁU J®PÁÇÉUÁE UÉÁEzÁ®zÁ ªÁVÁªÁgÁt. ¥ÁÁÁzÁ F ÁªÁÁÁÁzÁ®ÁE Á°Á CªÁgÁEÁÁB ©I ÁPÉÁEÁqÁ®Á vÁÁÁÁÁgÁVgÁ°®è ÁÁÁÁgÉÁEÁ ¥ÁÁVÁE ´´ÁVÁzÁ ´ÉVÉ PÁMªÁÁzÁ ÈÁAvÁgÁ PÉgÉÁÁÁ °ÉÁE®zÁ°è SmÁtÁ ´ÉVÉ, ªÁÁVÁÁU vÉÁEÁI zÁ S½ d«ÁÁªUÉ UÉÁEÁÇü ´ÉVÉ EqÁ®Á vÁQÁVÁÁ ªÁÁÁqÁÁwÚzÁV ªÁÁVÉÁU Sª vÁEÁB ÁÁÁÁªPÁ ªÁÁUªUÉ "C.Á«ÁUÁVÁ ´ÁQ PÁAzÁÁÁÁUÁVÁ ªÉÁÁ-É zÁªÉ ªÁÁÁqÁÁªÁzÁgÁ°è vÁqÁ ªÁÁÁqÁÁÁgÁzÉAzÁÁ °ÁUÁÁ ±ÉÁPÁqÁ gÁE 2 SrªÁÁEÁÁB vÉUÉzÁÁPÉÁVÁÁªÁÁÁVÉ vÁQÁVÁÁ ªÁÁÁqÁÁwÚzÁV. MSª ªÁEzÁB ªÁÁªÁj vÁEÁB ªÁÁÁªÁªÁªUÉ ªÁÁÁ-ªi SgÁÁªÁzÁÁ vÁqÁªÁzÁgÉ ªÁÁÉ RÁzÁV °ÉÁEÁV zÁ° ÚÁÁÁ°è EgÁÁªÁ ªÁÁ-ªi JwÚPÉÁEÁqÁÁ SªB, E®èÇzÁVgÉ °ÁQgÁÁÁ SÁqÁªÁVÁ ¹QI °ÁQPEÁVÁÁVÁzÉ" JAzÁÁ vÁQÁVÁÁ ªÁÁÁqÁÁwÚzÁV. DzÁgÉ J´EÁEÁ MAZÉÁEzÁÁ zÁ°ÁgÉUÁVÁ ªÉÁÁ-É zÁªÁÁðzÁ eÉÁEÁwÁÁÁE Á°Á PÁÁqÁÁ SgÁÁwÚVÁÁU. CªÁgÁÁ DPÁªzÁVÁU ÈEÁEÁqÁÁwÚzÁVÁÁ CxªÁ dªÁzÁ°è vÁ° ªEÁgÁVzÁVÁÁ. C´Áá¹ MAZÁÁ UÁrÁÁÁ°è PÁÁ½VÁÁ "F dEÁgÁÁ FUA®ÁE Á°Á ¥ÁÁÁzÁzÁ aAvÁEÉ ©qÁÁwÚ®ªÁ®è, CzÉÁ, ´EÁªÁzÉÁ«, ªÁÁÁgÁÁªÁ PÉÁVÁÁªÁ zAzÉð! FUA E°è ÈÁ¹Ágí EÇzÁVgÉ vÁÁÁ S CªÁÁªEÁÁ, ÈÁEÁB ªÁÁr° ÇAzÁ E½ÁÁÁÁwÚgÁ°®è, SzÁÁ ÈÁAvÁgÁ CªÁEÁEÁÁB ÈEÁEÁqÁ®Á °ÉÁEÁUÉÁ °ÉÁEÁUÁÁVÉUÁEÉ - CAÉÁEÁÁ zÉÁªÁgÉÁ F UÁr JµÁÁÖ °ÉÁEwÚE °ÉÁEgÁqÁÁVÉÁUÁ KEÉÁEÁ, ÁSÉ-ÁAzÁ ªÉÁE J®è

ಕೃಷ್ಣಾಚಾರ್ಯ

ಕೃಷ್ಣಾಚಾರ್ಯ : ಕೃಷ್ಣಾಚಾರ್ಯ : ಕೃಷ್ಣಾಚಾರ್ಯ : ಕೃಷ್ಣಾಚಾರ್ಯ

ಕೃಷ್ಣಾಚಾರ್ಯ : ಇವರ ಜನ್ಮಸ್ಥಳ ಪಂಜಾಬ್, ೧೯೧೪ ರಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು, ಬಾಲ್ಯ ಕಾಶ್ಮೀರದಲ್ಲಿ ಕಳೆಯಿತು. ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಲಾಹೋರಲ್ಲಿ ಗಳಿಸಿದರು. ಕೆಲವು ದಿನ ವಕೀಲರಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಆಗ್ಲಭಾಶೆ ಹಾಗೂ ಉರ್ದುಭಾಶೆಯಲ್ಲೂ ಬರೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಮೊದಲಿಗೆ ಹಾಸ್ಯಕಥೆಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದರು, ೧೯೩೫ ರ ಬಳಿ ಪ್ರಣಯಪೂರ್ವಕವಾದ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಪಡೆದವು. ಹೀಗೆ ಅವರ ಬಹಳ ಸಮಯ ಕಥೆ ಬರೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಕಳೆಯಲಾರಂಭವಾಯಿತು. ತಿಲ್ಲಿಮೆ ಖಯಾಲ್ ನಾಮದ ಕಥಾಸಂಕಲನ ಮೊದಲಿಗೆ ಪ್ರಕಟವಾದಾಗ ಜನರಿಗೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಹೊಸ ತನ ಹಾಗೂ ಆಕರ್ಷಕ ಸರಳತೆ ಸಿಗುವಂತಾಯಿತು. ಇದರಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿದ್ದ ಎಲ್ಲ ಕಥೆ ಗಳು ಭಾವನಾಪೂರ್ವಕವಾದದ್ದು ಆದರೂ ಇದರಿಂದಾಗಿ ಬರಹಗಾರನ ಜೀವನ ಹಾಗೂ ಮನನಿಸಿಕೆ ವಿಷ್ಲೇಷಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೊಸ ವಿಚಾರವಿದೆ ಎಂದು ಆರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಸಿಕ್ಕಿತು, ಯಾವುದೇ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಲೇಖನವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೇ ಅದು ಅಪೂರ್ವವೆಂಬ ಭಾವನೆ ಉಂಟಾಯಿತು. ಕೆಲವು ಕಾಲ ಅವರು ರೇಡಿಯೋನಲ್ಲೂ ಸಹ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರು. ಅದು ಸಹ ತ್ಯಜಿಸಿ ಕೇವಲ ಬರವಣಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಹಮ್ಮಿ ಕೊಂಡರು. ಕೆಲೊಮ್ಮೆ ಜೀವನದ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಾಗಿ ಚಲನಚಿತ್ರಗಳಿಗೆ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಬರೆದರು. ಅವರ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕಸ್ತ ಮತ್ತು ಏಕ್ ಗಥೆ ಕಿ ಸರ್ಗುಜೆಷ್ಟ್ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ದರ್ವಜೆ ಖೋಲ್ ದೋ ರಾಷ್ಟ್ರಿಯ ಏಕತೆ ಬಗ್ಗೆ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ನಾಟಕ. ಸರ್ಲಾದೇವಿ ಇವರ ತಂಗಿ ಇವರ ಕಥೆಗಳು ನಯಾದಾರ್ ಹಾಗೂ ಸಾಖಿ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ. ಸಲ್ಮಾ ರಷೀದ್, ರಷೀದ್ ಅಹ್ಮದ್ ಸಿದ್ದೀಖಿರವರ ಪುತ್ರಿ ಕೃಷ್ಣಾಚಾರ್ಯ ರವರ ಪತ್ನಿ. ಇವರು ಸಹ ತನ್ನ ತಂದೆ ಯವರ ಹಾಗೆ ಬರಹಗಾರರು. ಕಳೆದ ಮುತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕನಿಷ್ಠ ೮೦ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಅನೇಕ ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಫಿಲ್ಮ್ ಮತ್ತು ರೇಡಿಯೋಗಳಿಗೆ ನಾಟಕಗಳನ್ನೂ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಕಥಾ ಸಂಕಲನಗಳ ಹೆಸರು ಹೀಗಿವೆ, ನಜ್ಜಾರೆ, ಜಿಂದಗಿಕೆ ಮೋಡ್ ಪರ್, ಟೂಟೆಹುವೆ ತಾರೆ, ಅನ್ನದಾತ, ತೀನ್ ಫುಂಡೆ, ಸಮಂದರ್ ದೂರ್ ಹೈ, ಅಜಂತಾ ಸೆ ಆಗೆ, ಹಂ ವಕ್ಷಿ ಹೈಂ, ಮೈಂ ಇಂತೆಭಾರ್ ಕರೂಂಗಾ, ದಿಲ್ ಕಿಸೀ ಕಾದೋಸ್ತ್ ನಹೀಂ, ಕಿತಾಬ್ ಕಾ ಕಫನ್ ಹಾಗೂ ಏಕ್ ರುಪ್ಯಾ ಏಕ್ ಫೂಲ್. ಕೃಷ್ಣಾಚಾರ್ಯ ರವರ ಕಥೆಗಳ ಓದುಗರನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದೇನೆಂದರೇ ಅವರು ಉತ್ತಮ ದರ್ಜೆಯ ಕಲಾವಿದರು ಎಂದು. ಅದು ಜೀವನದ ಇಳಿಯೇರುಗಳು, ಅದರ ಚಿತ್ರಗಳು, ಆಸೆಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳು ಮತ್ತು ಕನಸುಗಳು, ನೋವುಗಳಿಂದ ಚಿರಪರಿಚಿತರೆಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಅವರ ಒಂದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಮುನ್ನೋಟ ತಿಳಿಸಬಯಸುವುದೇನೆಂದರೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ಶಾಂತಿ, ಆರಾಮುಗಳು ಜೀವಂತವಾಗಿರುವವನಿಗೆ ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು.

gAwæ S°AVÀ eÉÆÁV ©gÁUÁ½ ©Á¹vÁÁ. ÉPÉÉj ÁÁÁmi -ÁEi'EA° è EÉÁVÆ ÁÁÁgÀ ©ÇVÁÁ. ÉVÁUÉI ÁÁÁ° EÉÆÁrzÁUÁ C°ÁEÁÁ PÁArzÁÁV. MŠá ÁÁÁEÁÁµÁÁ CzÁgÁ PÉVÁUÉ ¹QI ©ÇVÁÁEÉ.

ÁÁÁ° Nr Nr d°ÁEÁEÁ Š½ °ÉÆÁZÁ, d°ÁEÁ Nr Nr UÁÁ°ÁÁ,ÁUÉÁ Š½ °ÉÆÁZÁ, UÁÁ°ÁÁ,ÁU Nr Nr CÇMPÁPÁgÁ Š½ °ÉÆÁZÁ. CÇMPÁPÁgÁÁ Nr Nr -ÁEi'UE ŠAzÁgÁÁ. PÉ®EÁ ÁÁÁEÁÁµÁÁ° è ÁÁÁgÁZÁ PÉVÁUÉ ¹QI©ZÁV ÁÁÁEÁÁµÁÁÁ ÁÁVÁU®Æ ÁPÁµÁÁO dEÁ ÉÁj zÁgÁÁ.

CÁEÁEÁÁ EÉÁVÆ ÁÁÁgÁ JµÉEÓAzÁÁ gÁ,Á°ÁÁÁÁÁÁVvÁÁU. ÁÁVÉÁEÓŠÁ UÁÁ°ÁÁ,ÁU EÉÉÉ¹PÉVÁÁÁVÁU °ÉÁ½ZÁ.

EÁEÁÁ °ÁtÁEÁ PÁ®ZÁ° è eÉÆÁ½UÉ vÁÁAS vÁÁA©PÉÁEÁqÁÁ °ÉÆÁUÁÁVÁZÉV. EÁEÁB ÁÁPÁVÁÁ EÉÁVÆ °ÁtÁÁVÁVÁEÁÁB JµÁÁO ÁÁR ÁÁVÉÁEÁµÁÁÇZÁ vEÁÁBvÁZÁVÁÁ. ÁÁÁEÁEÉÁ UÁÁ°ÁÁ,ÁU ÇVÁÁ°Á zÁEÁÁÁ° è °ÉÁ½ZÁ.

DzÁgÉ F ÁÁÁEÁÁµÁÁ? ÁÁÁ° ÁÁÁgÁZÁ PÉVÁUÉ ¹QI°ÁQPEÁEArgÁÁÁEÁ PÁqÉ ÁEÉB ÁÁÁrzÁ.

°ÉZÁÁ F ÁÁÁEÁÁµÁÁ : CÇMPÁPÁ ÁEÁEÁZÁEÉÁÁ° è ÁÁÁÁVÁVzÁEÁÁ. C°ÁEÁÁ FÁÁÁVÁÁVzÁVÁEÁEÁÁ ÇxÁ°Á ÁVÁZÁVÁEÁEÁEÁ? MŠá d°ÁEÁ PÉÁ½ZÁEÁÁ.

ÁVÁqÁ ÉÁPÁÁ. EµÁÁO ZÉÁqÁO ÁÁÁgÁ C°ÁEÁÁ ÉÁEÁ° É°ÉÁ°É ©ÇVÉ. C°ÁEÁÁ G½ÁÁÁ®Á ÁZÁÁEÁ? ÁÁVÉÁEÓŠÁ d°ÁEÁ °ÉÁ½ZÁEÁÁ.

"E®è EÁEÁÁ FÁÁÁVÁÁVzÉVÁEÉ." ¹QI°ÁQPEÁEArgÁÁÁÁEÁÁ S°AVÁ PÁµÁO ¥ÁI ÁO EÁgÁVÁÁVÁU °ÉÁ½ZÁEÁÁ.

FÁÁÁVÁÁVzÁVÁEÉ- MŠá UÁÁ°ÁÁ,ÁU DÁÁVÁÁÖÇZÁ °ÉÁ½ZÁEÁÁ.

ÁÁÁgÁÁEÁÁB vÁ½i C°ÁEÁEÁÁB ÉÁUÁ °ÉÁVÁUÉ vÉUÉÁÁÁÉÁPÁÁ- ÁÁÁ° Á®°É ÁÁrzÁEÁÁ.

"vÁÁAS PÁµÁO" - MŠá ÁÁEÜ® °ÁUÁÁ ÉEÁ°ÁÁj d°ÁEÁ °ÉÁ½ZÁEÁÁ.

"ÁÁÁgÁ S°AVÁ zÁVÁÁ °ÁUÁÁ vÁEPÁÁVzÉ"

"KEÁÁ PÁµÁO?" ÁÁÁ° PÉÁ½ZÁEÁÁ. CÇMPÁPÁgÁ Á°ÉÁŠgÁÁ DeÉO ÁÁÁrzÁgÉ °ÁVÁU °ÁÇEÉZÁÁ ÁÁÁ°, d°ÁEÁgÁÁ ÁÁVÁÁU UÁÁ°ÁÁ,ÁUÁVÁEÁÁB ÉÁj ¹ ÁÁÁgÁZÁ PÉVÁUÉ ¹QIÁÁ°Á ÁÁÁEÁÁµÁÁÁEÁÁB °ÉÁVÁUÉ vÉUÉÁÁÁŠ°ÁÁZÁÁ.

ÁÁÁ° Áj °ÉÁVÁÁVÁUÉÉ "Š°AVÁµÁÁO UÁÁ°ÁÁ,ÁUÁÁVÁVÁE®è MAZÉÁ,Á® °ÉÁ½ZÁgÁÁ. J®ÁVÉ ÉÁj PÉÉ °ÁQ EÁÁE®è ¹zÁÁVzÉVÁ°É."

S°AVÁµÁÁO dEÁ ÁÁÁgÁ JvÁU®Á MAZÉÁ,Á® vÁÁVÁÁgÁZÁgÁÁ.

"x°è" CÇMPÁPÁ °ÉÁ½ZÁ EÁEÁÁ CAqÁgi ÉPÉÁj ÁÁÁÁj AzÁ Á®°É vÉUÉZÁÁPEÁVÁÁVÉUÁEÉ.

CÇMPÁPÁ, CAqÁgi ÉPÉÁj Š½ °ÉÆÁZÁ, CAqÁgi ÉPÉÁj qÉVÁÁÁn ÉPÉÁj Š½ °ÉÆÁZÁ. qÉVÁÁÁn ÉPÉÁj eÁ-ÁÁmi ÉPÉÁj Š½ °ÉÆÁZÁ. eÁ-ÁÁmi ÉPÉÁj cÁVÁÁ ÉPÉÁj Š½ °ÉÆÁZÁ, aÁVÁÁ ÉPÉÁj «ÁxÁÁgi Š½ °ÉÆÁZÁ. «ÁxÁÁgi aÁVÁÁ ÉPÉÁj UÉ KEÉEÁÁ °ÉÁ½ZÁ. aÁVÁÁ ÉPÉÁj eÁ-ÁÁmi ÉPÉÁj UÉ KEÉEÁÁ °ÉÁ½ZÁ. eÁ-ÁÁmi ÉPÉÁj qÉVÁÁÁn ÉPÉÁj UÉ KEÉEÁÁ °ÉÁ½ZÁ, qÉVÁÁÁn ÉPÉÁj CAqÁgi ÉPÉÁj UÉ KEÉEÁÁ °ÉÁ½ZÁ. »ÁUÉ ¥ÉÉ-í NqÁqÁÁVÁU-ÉÁ CzÁÖ ÇÉÁ PÁVÉZÁÁ°ÉÁÁ-ÁVÁÁ.

C¥ÁgÁ°ÁB ¹QIÁÁ°Á ÁÁÁEÁÁµÁÁÁ ÁÁVÁU®Æ dEÁdÁUÁÁ½ ÉÁj vÁÁ. C°èzÁVÁgÉ®ÁVÉ KEÉEÁEÁÁ ÁÁÁVÁEÁqÁÁVÁZÁVÁÁ. PÉ®ÁÁ UÁÁ°ÁÁ,ÁUÁÁ EÁ°EÁ F Á°ÁÁ,ÉÁ ŠUE°Áj ÁÁVÉUÁ°É JÁZÁÁ ÁÁÁÁZÉ ŠAzÁgÁÁ. C°ÁgÁÁ ÁPÁÖgÁZÁ vÁÁÁÖEÁÁB xj ÁOéÁZÉÁ ÁÁÁgÁÁEÁÁB vÁ°EÁÁ vÁ½i °ÁPÁÉÁPEÁZÁÁ xÁÁÁ-Á ÁÁVÁZÁVÁU CÇMPÁPÁgÁÁ ¥ÉÉ-í vÉUÉZÁÁPEÁEÁqÁÁ Nr ŠAzÁÁ EÁÁÁ F ÁÁÁgÁÁEÁÁB E°èAzÁ vÉUÉÁÁÁ®Á ÁZÁÁ«®è, EÁÁÁÁ ÁÁtÁÁ «ÁÁUÁPEÍ ÁÁŠAZÁ¥ÁI ÁPÁgÁÁ. F Á°ÁÁ,ÉÁ ÁÁÁgÁPEÍ ÁÁŠAÇü zÁÁV, CzÁÁ PÁE¶ E-ÁSEÁÁÁ ÁEÇÁEÁZÁ°è EgÁÁÁÁZÁj AzÁ EÁEÁÁ F ¥ÉÉ-í UÉ

CdōAmi aNiAriō aNiAr pAeŋ «'šAUAPÉI PAVAA» AAwúZÉVÉÉ. C° eZá GvÁUgÁ SgÁAwúZAVAVÉ aAgÁ Jwú ©qÁŠ°AAZÁ JAZÁ OÉÁ½ZÁEÁÁ.

aAgÁAČEÁ pAeŋ «'šAUACAZÁ GvÁUgÁ ŠACZÉVÉÉAZAgÉ, "aAgÁ aÁtIdá «'šAUAZÁ -ÁEiÉÁ° è ©ŋÁÁ°AAZÁJ AZÁ aAgÁ VÉUEÁÁÁÁ° d'Á'Áj ÁÁÁÁ aÁtIdá «'šAUAZÁÁY."

F GvÁUgÁ NČ aÁtIdá «'šAUAPÉI PÉ/ÉÁŸA ŠAVÁÁ. aAgÁAGvÁUgÁZÁ° è aAgÁUAŸÁEÁÁB VÉUEÁÁÁÁ°AAZÁÁ ©qÁÁ°AAZÁgÁ OÉÁEúÉ pAeŋ «'šAUAZÁÁY, aÁtIdá «'šAUAPÉI EzÁgÁ ŠUEI ÁÁÁÁ°AAZÉÁ ÁASAZÁ«®è JAZÁÁ w½, Á-Á-ÁVÁÁ.

aAgÁAČEÁAČ ŸÉÉ-i NqÁqÁÁVÁU-ÉÁ EzÁÁY ÁÁÁÁAPÁ® GvÁUgÁ ŠAVÁÁ, ÉÁÁÁ F «µÁÁÁÁ°ÁEÁÁB °ÁnÖPÁ®ŋji rŸÁI Ö°ÉÁAmi UÉ M; á, AAwúZÉVÉ°É. KPÉAZAgÉ EzÁÁ °ÁtÁU PÉ/ÉqÁÁ°Á aAgÁZÁ «µÁÁÁÁ. pAeŋ «'šAUÁ PÉÁ°Á° ZÁ°Á, Á ZÁÉÁÁ aÁÁVÁÁU pAeŋ ÁASAZÁ «µÁÁÁÁUÁŸÁ ŠUEI KEÁZÁgÁE wÁŸÁÁÖ VÉUEZÁAPE/ÉŸÁiŠ°AAZÉÁ OÉÁgÁVÁÁ 'ÉÁgÉÁEÁÁ aNiÁqÁ®Á ÁZÁ«®è EÉÁgÁŸÉ aAgÁ MAZÁÁ ŸÁ® PÉ/ÉqÁÁ°ÁÁVÁ°Á aAgÁÁÁVgÁÁ°AAZÁJ AZÁ EzÁÁ °ÁnÖPÁ®ŋji rŸÁI Ö°ÉÁAmi aÁÁ; ÚÁÁÁ° è SgÁÁVÁUZÉ.

gÁwæ aNiÁ° ÁÁÁÁ aAgÁPEI 1QlgÁÁ°Á aÁÁEÁÁµÁÁ°UÉ 'ÉÁŸÉ ÁgÁÁ, 'šÁvi w°B'ZÁEÁÁ. dEÁ PÁEÁ/ÉEÁÁ J° è v°ÁÁÁ PÉEÁÁÁ° è VÉUEZÁÁ PÉ/ÉqÁÁ°Á aAgÁ vÁŸÁi®Á ŸÁÁÁÁÁwB, ÁÁ°ÁgÉ/ÉÁ JAZÁÁ -Á°EÁ ÁÁVÁU°/É ŸÉČÁ° Á; i ŸÁ°ÁgÉ °ÁPA-ÁVvÁÁU. DzÁgÁE MŠá PÁ° ÉÖÁŠ-i UÉ PÁ°PÁgÁ SAZÁÁ aAgÁPEI 1QlgÁÁ°Á aÁÁEÁÁµÁÁ°UÉ HI aNiAr ÁÁ°Á CŸÁÁUÉ aNiÁ° UÉ °ÁrzÁEÁÁ.

aAgÁPEI 1QlgÁÁ°Á aÁÁEÁÁµÁÁ°UÉ aNiÁ° OÉÁ½ZÁ "°EÁB ŸÉÉ-i NqÁqÁÁwúZÉ. ÉÁŸÉ EzÁgÁ ÁASAZÁ°ÁV KEÁZÁgÁE wÁ°ÁiÁÖEÁ°ÁUÁÁ°Á °j ÁPÉè EzÉ."

aAgÁPEI 1QlgÁÁ°Á aÁÁEÁÁµÁÁ KEÁÁ aNiÁVÁEÁqÁ°®è

°EÁB aÁgÁ, i ZÁgÁgÁÁ ÁÁiÁgÁZÁgÁE EzÁŋÉ C°ÁgÁ «¼Á, Á PÉ/ÉqÁÁ, ÉÁEÁÁ C°Áj UÉ ÁÁČY w½, Á®Á ŸÁÁÁÁÁwB, ÁÁVÉUÁEÉAZÁEÁÁ aNiÁ°.

"ÉÁEÁUÉ ÁÁiÁgÁÁ aÁgÁ, i ZÁgÁj®è" 1QlgÁÁ°Á aÁÁEÁÁµÁÁ S°ÁŸÁ PÁµÁO ŸÁI ÁO OÉÁ½ZÁEÁÁ.

aNiÁ° EzÁEÁÁB PÉÁ½ 'ÉÁEÁgÁÁ ŸÁI ÁÖPÉ/ÉqÁÁ C° eZá Áj ZÁEÁÁ.

aNiÁgÁEÉÁ ČEÁ °ÁnÖPÁ®ŋji rŸÁI Ö°ÉÁAmi °AZÁ GvÁUgÁ ŠAVÁÁ. S°ÁŸÁ PÁqÁPi °ÁUÁE aÁÁUÁÁ°ÁZÁ GvÁUgÁ. °ÁnÖPÁ®ŋji ÉPÉÁj Á»vÁÁÁPÁ aÁÁEÁÁµÁÁEÁ °ÁUÉ PÁtÁÁÁwúZÁY. C°ÁEÁÁ ŠgÉČZÁY "EzÁÁ JAVÁ°Á D-ÁÁVÁÁÖPÁgÁ ÁÁUÁw JAZÁgÉ ÉÁÁÁ ZÉ/ÉqÁO ŸÁÁÁiÁtZÁ° è VqÁ aAgÁ EÉqÁÁ, ÁÁ°Á ZÁŸÁ°Á½ ÉÁr ÁÁwúgÁÁ°ÁUÁ ÉÁÁÁÁ ZÉÁZÁ° è EAVÁ°Á ÁPÁÖj CČÁj UÁŸÁÁ EzÁŋÉ. C°ÁgÁÁ aAgÁ PÁrÁÁÁÁ°Á Á®OÉ PÉ/ÉqÁÁwúZÁŸÉ ČZÁÁ°ÉÁ ŸÁ® PÉ/ÉqÁÁ°Á aAgÁÁEÁÁB ČZÁgÁ®E EÉÁgÁŸÉ aAgÁ. ČZÁgÁ °ÁtÁU dEÁ EµÁOŸÁI ÁO wEÁÁVÁUŋÉ.

ÉÁ°ÁÁÁ E-ÁSÉ ÁÁiÁ°AAZÉÁ PÁgÁtPÉI F ŸÁ® PÉ/ÉqÁÁ°Á aAgÁÁEÁÁB PÁrÁÁÁÁ°Á CŸÁÁUÉ PÉ/ÉqÁ®Á, ÁZÁ«®è."

FUA KEÁÁ aNiÁqÁÁ°AAZÁÁ? MŠá vÁgÁ-É aÁÁEÁÁµÁÁ OÉÁ½ZÁ "aAgÁ PÁrÁÁÁ®Á ÁZÁ°ÁUÁZÉ EqÁÁ°ÁUÁ, aÁÁEÁÁµÁÁEÉÁÁB PÉ/É-ÁZÁÁ VÉUEZÁÁ PÉ/É½i."

E° è EÉÁr, C°ÁEÁÁ ÁEÉB-ÁAZÁ VÉÉÁj ÁÁVÁU°E°ÁEÁÁB F aÁÁZÁČAZÁ PÉ/É-ÁZÁgÉ ČZÁÖ aÁÁEÁÁµÁÁ F PÁqÉ-ÁAZÁ OÉÁgÁUÉ SgÁÁVÁUÉÉ. aAgÁ C-ÉÁ EÁÁVÁUZÉ."

"DzÁgÉ ÉÁEÁÁ ÁVÁÁU°ÉÁUÁÁVÉUÁEÉ" 1QlgÁÁ°Á aÁÁEÁÁµÁÁEÁÁ «gÉ/ÉÁČi ZÁEÁÁ.

"E°ÁEÁÁ OÉÁVÁÁ°AAZÁÁ Áj" MŠá UÁÁ°ÁiÁ, ÁU OÉÁ½ZÁEÁÁ.

aÁÁEÁÁµÁÁEÉÁÁB PÉ/ÉÁÁÁÁ°Á Á®OÉ °ÁrzÁ°ÁEÁÁ S°ÁŸÁ wÁ°ÁÁÁV «gÉ/ÉÁČiÁVÁU, EAZÁÁ ŸÁE°Pí Ádöj JµÉEÁZÁÁ C°PÁEČY OÉÁEACZÉ JAZÁÁ °ÁÁUÉ w½Č®EÉ? F aÁÁEÁÁµÁÁEÉÁÁB aÁÁZÁČAZÁ PÉ/É-ÁZÁÁ OÉÁgÁUÉ VÉUEZÁÁPE/ÉqÁgÉ ŸÁE°Pí Ádöj aÁÁE®PÁ aÁÁZÁČAZÁ F aÁÁEÁÁµÁÁEÉÁÁB aÁÁVÉU EÉÁr 1PÉ/ÉŸÁiŠ°AAZÁÁ.

FUA ¥ÉÉ-í áÉÁrPÁ-í r¥ÁI ð^áÉÁmiUÉ PÁVÁÁ» Á-Á-ÁVÁÁ. áÉÁrPÁ-í r¥ÁI ð^áÉÁmi F ¥ÉÉ-í áÉÁ-É ÉÁUÁÉ DPÁÉi véúÉZÁÁPÉÁErVÁÁ. ÁÁiÁ^á ÇÉÁ ¥ÉÉ-í C^áÁgÁ «^áÁUÁPÉI ŠACVÉÁ ČZÁgÁ áÁiÁgÁÉÉÁ ÇÉÁÉÁ C^áÁgÁÁ VÁÁÁÁ «^áÁUÁZÁ^ó è GvÁU^áÁÁ^áZÁ ¥Áé^íØi ÁDÖÉiUÉ VÁÁSÉUÉ PÁVÁÁ»¹ZÁgÁÁ. ÁDÖÉi¹QIÁÁ^á ÁÁÉÁÁµÁÉÁ DgÉÁÁUÁÁ^áÁÉÁÁB ZÉÉÁBV ¥Áj ÁQé^í, gÁPÁÚZÁ- MvÁÚgÁ, G¹jÉÁ D^áÁÁZÁÁ gÁ¥ÁÁU, ÁÉZÁÁÁÁ ÁÁVÁÁU ±Áé.ÁPÉÁÉÁ^áÁÉÉB^áÁé ¥Áj ÁQé^í j ¥ÉČÁmi ð PÁVÁÁ»¹PÉÁI ČÉÁÁ. F ÁÁÉÁÁµÁÉÁÉÁÁB ¥Áé^íØi D¥ÁgÉÁµÁÉi KÉÉÉÁ ÁÁiÁqÁŠ^áÁÁZÁÁ, D¥ÁgÉÁµÁÉi Á^áÁ ÁPÁi^í DUÁŠ^áÁÁZÁÁ, DzÁgÉ ÁÁÉÁÁµÁÁ G½ÁÁÁÁ^áÁÁČ^óè.

DzÁjy AzÁ F Á^áÉÁÁÁÉÁÁB Á^áÁ wqÁ^íÁj Á-Á-ÁVÁÁ.

gÁwæ ÁiÁ^ó 1QIÁÁ^á ÁÁÉÁÁµÁÉÁ Á-ÁÁÁÁ^ó è TZÁrÁÁÁ VÁÁVÁÁUÁVÁÉÁÁB PÉÁÉqÁÁVÁU^óÉÁ½ZÁ. FUA «µÁÁÁÁ áÉÁ-É^ó ÉÁÉÁVZÉ. ÉÁÉÁUÉ w½ZÁ^ó ÁUÉ ÉÁVÉ ÉPÉÉ j ÁÁÁmi ÉÁ J^óè ÉPÉÉ j UÁVÁ Á^íÉ ÉÁgÁÁVÁÚZÉ. CzÁgÁ^ó è ÁÁÁÁ PÉÁ^í EqÁ^áÁUÁÁ^áÁZÁÁ. J^óè PÉ^óÁ Áj^óÉÁÉÁUÁÁ^á ÁÁgÁ^áÉ EzÉ. JAZÁÁ ÁiÁ^ó ÉÁ½ZÁ. Á^áÉÁÉÉÉÁ ¥ÁČwÖÁÁiÁV ÉÁ^áÁÁÉÁÁB ÁÁgÉÁÁÁÁ^áÁÁČ^óè JAZÁÁ ÉÁÁÁ w½ÁÁÁÁVÉUÁ^áÉ, DzÁgÉ ÁÁÁUÉ ÁÁČY ÁÁÁi ÁÖÁgÉUÉ ÉÁ^áÉÁ ÁÁUÁU^óÉÁÉÁUÁÁVÉUÁ^áÉÁÉÁÁ? JAZÁÁ PÁ«VÉÁÁÁ gÁÉ¥ÁZÁ^ó è ÉÁ½ZÁ. ÁiÁ^ó DÁÁVÁÁÁÖČAZÁ Á-ÁÁÁÁ^ó è ÉgÁ½I ÁQ, Á^áÁÁ PÁ« KÉÁÁ JAZÁÁ PÉÁ½ZÁ.

1QIÁÁ^á ÁÁÉÁÁµÁÉÁÁ ÁZÁÉÁÁV VÁ-É C^áÁér¹ZÁÉÁÁ.

ÁÁgÁÁ ÇÉÁ F ÁiÁVÁÉÁÁB ÁiÁ^ó d^áÁÉÁÁUÉ ÉÁ½ZÁÉÁÁ, d^áÁÉÁ UÁÁÁiÁ^áÁU^óUÉ, UÁÁ^áÁiÁ^áÁU^óÉq^íPÁPí ÖUÉ, PÉ^óÁÉÁ ÁÁÁÁÁÁZÁ^ó è ErÁ ÉPÉÉÉÁj ÁÁÁmi ÉÁ^óè, 1QIÁÁ^á ÁÁÉÁÁµÁÁ PÁ« JAS^áÁZÁÁw ÁgÁrPÉÁErVÁÁ. ÁÁÁÁAPÁ^óZÁÁgÉUÉ ÉÁgÉ ÉÁgÉ áÉÁ^óÁÁÁÁZÁ PÁ«UÁVÁÁ ÉÁgÁ^óÁ ¥ÁgÁ^óÁU^óZÁgÁÁ. ÉPÉÉÉÁj ÁÁÁmi ÁÉi ŠUÉŠUÉÁÁÁ PÁ«UÁ½ZÁ D^áÁj¹VÁÁ. 1QIÁÁ^á ÁÁÉÁÁµÁÉÁ ÁÁVÁU^óÉ PÁ« ÁÁÉÁÁÁÁÉÁÁ ¥ÁgÁ^áÁ ÁÁ-ÁVÁÁ. ÉPÉÉÉÁj ÁÁÁmi ÉÁ ŠÁVÁµÁÁÖ PÁPí ÖUÁVÁÁ ÁUÁÉ ČAQÁgí ÉPÉÉÁVÁVÁÁ, ÁiÁjUÉ Á»VÁZÁ^ó è ÁUÁÉ PÁÁÉÁUÁVÁ^ó è DÁÖU EvÉÉUÁ C^áÁgÁÉ VÁÁVZÁgÁÁ. PÉ^óÁÁ PÁ«UÁVÁÁ 1QIÁÁ^óPÉÁErÁgÁÁ^á PÁ«UÁV VÁÁÁÁ WÁDüi ÁUÁÁ PÁÁÉÁUÁVÁÉÁÁB Nzá ÁgÁÁ^óÁZÁgÁÁ. ŠÁVÁµÁÁÖ UÁÁÁiÁ^áÁUÁÁ VÁÁÁÁ WÁDüi UÁVÁÉÁÁB C^áÁÁUÉ VÉÁÉj¹ Áj ¥Ár Á-ÉÁ ÉÁPÉÁZÁÁ Ái »rzÁgÁÁ.

1QIÁÁ^ó PÉÁErÁgÁÁ^á ÁÁÉÁÁµÁÁ PÁ« ÁiÁÁgÉÁZÁÁ UÉÁVÁÚZÁ ÉÁÁVÁgÁ ÉPÉÉÉÁj ÁÁÁmi Á^í PÁ«Án MAZÁÁ wÁÁiÁÁÖÉÁPÉI ŠAVÁÁ, ČAZÁgÉ 1QI ÁÁÁÁÁÁÁÁÁ ÁÁÉÁÁµÁÁ MŠÁ PÁ«ÁiÁVgÁÁ^áÁZÁj AzÁ C^áÁÉÁ ¥ÉÉ-í CVÁ^óÁj^í r¥ÁI ð^áÉÁmiUÉ DUÁ^ó ÁnDPA^óÁj^í Č¥Ámi ð^áÉÁmiUÉ DUÁ^ó ÁÁŠACüÁÁ^áÁÁČ^óè CzÁÁ PÉÁ^áÁ PÁ^óÁj^í r¥Ámi ð^áÉÁmiUÉ ÁÁŠACü^ógÁÁVÁÚZÉ. DzÁjy AzÁ PÁ^óÁj^í r¥Ámi ð^áÉÁmiUÉ ÁÁÉÁ« Á^óé^í DzÁµÁÁÖ ÉÁUÁÉÉ F ÁÁŠAZÁZÁ^ó è wÁÁiÁÁÖÉÁ PÉÉUÉÁÉÁqÁÁ, F CzÁÉµÁÖ»ÁÉÁ PÁ«ÁÁÁÉÁÁB ÁÁgÁČAZÁ ÁÁÁÁQÜUÉÁ½^áÁ ÉÁPÁÁ.

¥ÉÉ-í PÁ^óÁj^í r¥ÁmÉÁÖÁnÉÁ ÉÁgÉ ÉÁgÉ ÁÁUÁUÁ½ZÁ ÁÉÁÁi ÁÁÁ»VÁÁ ÉPÉÉ j ÁÁÁ Š½ ŠAVÁÁ. ¥Á¥Á D ÉPÉÉ j VÁPÁét^áÉÁ VÁÉÁB Á^óÁÉÁZÁ^ó è ÉPÉÉ j ÁÁÁmiUÉ ŠAZÁÁ 1QIÁÁ^óPÉÁErÁgÁÁ^áÁÉÁ ÉÁÁj^í «ÁÁČÁ véúÉZÁÁPÉÁVÁiÁÁgÁÁ^óÁZÁÉÁÁ.

ÁÁÁÁ PÁ« KÉÁÁ? C^áÁÉÁÁ PÉÁ½ZÁÉÁÁ.

“ÉZÁÁ”, 1QIÁÁ^ó PÉÁErÁgÁÁ^áÁÁÉÁÁ GvÁUj¹ZÁÉÁÁ.

“ÁÁÁÁ PÁ«ÉÁÁÁ” ?

“ N^í ”

“ÁUÁZÁgÉ ÁÁÁÁ D NÁÉÉÁ? C^áÁÉÁ ÁÁUÁÁÁ “N^í PÉ ¥ÁČ^í” PÉ^óÁÁ ČÉUÁVÁ ÁÁÁÁZÉ ¥ÁÁi ÁVZÉ.

1QIÁÁ^ó PÉÁErÁgÁÁ^á PÁ«, ÉZÁÁ JASÁ^á j ÁVÁÁÁÁ^ó è VÁ-É C^áÁér¹ZÁÉÁÁ.

“ÁUÁZÁgÉ ÁÁÁÁ ÉÁÁÁÁ ČPÁqÉ«Á ÁZÁ ÁgÉÁÉÁÁ?”

"E@e"

"vAAAS DAAWAÖ" ÉPÉ j eÉÉAgÁV QjazáEAA. "EμAAO zÉEqAO PA« 'N,i' PÉ YAC-i' YAA ACPAZA ÉARPA EA^AAa CPAaqA«A ÁZÁ,ÁÁE@è GYsi, GYsi EA«AAAZA JAV^OA VAYÁa-ÁVAA. EAV^OA zÉEqAO PA« JAV^OA PAMUZA^O ÉZÁEÉ."

"PAMUZA^O è C@è MAZAA aAgAZA PÉVUÉ 1QI^AQPEArzÉVÉÉ, zAAWA«I AO ÉAEUÉ F aAgAZA PÉVUÁQÉ-ÁAZA VÉUÉ-Áj."

"ÉÁEAA FUA^EÁ aAa^EU aNiAQAAVÉUÁEÉ." ÉPÉ j OÉÁ½zÁEAA. C^OAZA VAPAt^EÁ OÉÉAV VÁEAB «^ÁUÁZÁ^O è j YÉÇAmi Ö aNiArzÁEAA.

aAgAAÇEÁ ÉPÉ j Nr Nr PA«AÁÁ S½ SZAA- "ÁÁ^ÁÁÁÁÁÁÁÁ «ÁOÁ-Á wB1, EA^AAa APÁÖj CPAaqA«AAWAÁ aAAaEAB VÁEAB PÉAAÇÁÁÁÁ PA«ÁNUÉ DAÉAI aNiArzÁVgÉ. EzAA VÉUÉZÁPÉVÉ½i EzAgA ÁASAZA PÁUÁZÁ YÁVÁZ JAZAA OÉÁ½zÁEAA.

"DzAgÉ ÉAEUÉ F aAgAZA PÉVUÁQÉ-ÁAZA aÉZÁ^O OÉÉAgUÉ VÉUÉ-Áj," 1QI^AQPEArqAA^a aAAEAApAAEAA EÉEÁ«AZA ÉAgÁVÁVÁU OÉÁ½zÁEAA. S^OAVÁ PAMUÇAZA C^AEAA G1gÁQAAWUZÁEAA. C^AEA PATÁUAVÁEAAAB EÉÉArzAgÉ C^AEAA wÁ^ÁZ PAMUZA^O è 1QI^AQPEArzÁVÉEzAA w½ÁÁÁÁWUVÁÁU.

"DzAgÉ ÉÁ^AA EzÁEAB aNiAQÁ^Á ÁZÁ«@è," ÉPÉ j OÉÁ½zÁEAA.

"ÉÁ«AAAZA KEAA ÁZÁ^ÁUÁÁWUVÉUÁ CzÁEAB ÉÁ^AA aNiArzÉV^E. aAAVÉU OÉZAAI JAZAgÉ aÁ^AA ÁVÉU OÉÉÁZAgÉ ÉÁ^AA aAAa OÉAQÁWUÉ ; AZAtÁ Á^OÁ PÉEr ÁS^ÉEAA aÁ^AA CÖ PÉEI QjÉ ÉÁ^AA CzÁEAB Á^OÁ aNiAQÁS^ÉEAA"

"ÉÁEAA EEAAB fÁ^AAV^ÁVZÉVÉÉ" PA« azÁEÁ^ÁV VÁQÉZÁÁ VÁQÉZÁÁ OÉÁ½zÁEAA. "ÉAEAEAA SZAAQ1".

DzAgÉ PAMU^EÉEzAgÉ, APÁÖj Á»VÁÁ CPAaqÉ«AAWA ÉPÉ j PÉEUVÁEAB Á^AgÁVÁU OÉÁ½zÁ" ÉA^AAa «^ÁUA PÉA^A^O PÁ^Ngí^UÉ ÁASACU^ZÉ. aAgA PÁr^ÁÁÁ^A PÉ^Á ÉAR«-ÁAZA aNiAQÁ^Á ÁZÁ«@è CzAA UAgUA,Á aAAVÁU PÉEqÁ^O UÉ ÁASACU^ZÉ. DzAgj AZA ÉÁ^AA YÁQÉ,i Ö rYÁmi Ö^EÁAmi UÉ SgÉZAA 'CdöAmi' aNiÁPi Ö aNiArzÉV^E."

aNiÁ^O SZAA 1QI^gAA^a aAAEAApAAEUE OÉÁ½zÁ, "ÉÁVÉ YÁQÉ,i Ö rYÁmi Ö^EÁAmi dEA SZAA F aAgA^AEAB PÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁ aAAa YÁAt G½ÁÁÁÁVUZÉ."

aNiÁ^O S^OAVÁ ÁAVÉÁpAÇAZA EzÁEAA. 1QI^gAA^a aAAEAApAAEÁ DgÉÉUÁa azÁEÁ^ÁV PÉqÁVÁU SACVÁÁ. DzAgÉ C^AEAA VÁEAB fÁ^AEÁ ÁAWÁMÜÖ ÉAQÉ,ÁÁWUZÁEAA. ÉÁVÉ, ^ÉVÁVÉA^Áj UÉ OÉÁUÁZAgÁE C^AEAA fÁ^AAV^ÁVgÁ ^ÉAPAA.

aAgAAÇEÁ YÁQÉ,i Ö rYÁmi Ö^EÁAmi dEA UAgUA,Á aAAVÁU PÉEqÁ^O UAVÁEAB VÉUÉZÁPÉVÉEqAA SZAgÉ C^Áj UÉ VÁQÉÁWÁ^Á-ÁVÁÁ. KPÉAZAgÉ YÁjÉi C^YÁ,i Ö «Á^1Ç-ÁAZA aAgA PÁr^ÁÁÁ^ÁgÁZÉAZAA DeÉO SACVÁÁU. KPÉAZAgÉ D aAgA^AEAB ^AVÁU aPÁÖUAVÁ »AZÉ ; MÉÉÁnÁÁÁ APÁÖgAZA YÁZÁEÁ^AAAWÁÁÁÁÁÁ ÉPÉ^Éj ÁÁÁmi ^ÁEi ÉÁ^O È ÉÉnÖZÁVgÁÁ. FUA D aAgA^AEAB PÁrZAgÉ ; MÉÉÁnÁÁÁ APÁÖgAÇAZA ÉA^AAa ÁASAZÁUAVÁÁ PÉqAA^a ^ÁÁÁ«ZÉ.

"DzAgÉ E^è MSá aAAEAApAAEÁ YÁAtZÁ YÁZÉB-ÁZÉ"? MSá UAA^NiÁ ÁU PÉÉÁYÁÇAZA Qj azÁEAA.

"aAAVÉEUAZAA PÁQÉ JgÁqAA APÁÖgÁUAVÁ ÁASAZÁZÁ YÁZÉB EzÉ." aAAVÁEU SÁ UAA^NiÁ ÁU aÉZÁ^EÉ UAA^NiÁ ÁU UÉ Á^ÁÁZÁEÁ aNiAQÁVÁU OÉÁ½zÁEAA ««««« aAAVÉU ; MÉÉÁnÁÁÁ APÁÖgÁ ÉA^AAa APÁÖgÁPÉI JmÉÉOAZAA Á^OÁÁÁÁ ÁQAAWUZÉ JASAZÁEAB Á^OÁ UÁ^AA«1. D ÉPÁ^APEI ÉÁ^AA YÁAt^AEAB S^O PÉEqÁ^Á ÁZÁ«@èEÁ?"

" PÀ« ÁAÁÁ-ÉÁ-ÉÁPÁÁ "

"x ÁiAzÉÁ°ÀÁV"

CAqÁgi ÉPÉj CÇPÁPÁxUE °ÉÁ½zÀ. EAZÁÁ "É½UÉÍ ¥ÁzÁÉÁ°ÁÁwÁÁÁ°ÁgÁÁ ¥ÁzÁ ÁÇAzÀ »AÇgÁÁVzÁÁgÉ. EAZÁÁ ÉÁ°Ái WAAméUÉ ¥Áj Éi C¥ÁÁ ið E-ÁSEÁÁÁ°ÁgÁÁ F °ÁÁgÁZÁ ¥ÁÁ-Á-i C°ÁgÁ °ÁÁÁÁZÉ EqÁÁvÁÁgÉ. C°ÁgÁ wÁ°ÁiÁðÉÁ J°éj UÉ M; ÁUÉÁÁiÁUÁÁvÁÁUzÉ.

ÁÁÁÁÁPÁ° 5 WAAméÁÁÁ Á°ÁÁÁÁÁZÁ° è CÇPÁPÁEÁÁ °ÉÁÉÁ-ÁAZÁ ¥ÉÉ-i C°ÁUÁr ÁÁvÁU PÁEVZÁ - "¥ÁzÁÉÁ °ÁÁwÁÁÁ°ÁgÁÁ D °ÁÁgÁ PÁrÁÁÁÁ°Á DzÉÁÁ xÁrzÁÁgÉ. F ÁÁŞAZÁÁZÁ J°è jÁwÁÁÁ CAVÁgÁgÁ°ÁÁÁÁ °ÉÉUÉÁÁÁEÁÁB vÁÉÉÁ vÉUÉZÁÁPEÁEArzÁÁgÉ. ÉÁ½ F °ÁÁgÁ PÁrZÁÁ°ÁPÁ-ÁUÁÁ°ÁÁZÁÁ. xÁÁÁ F PÁµÁOÇAzÁ ¥ÁgÁUÁÁ«j.

"PEÁÁÁwUÇVÁgÁ? EAZÁÁ xÁÁÁ ¥ÉÉ-i ¥ÁÇtðUÉÁEArzÉ." ÁE¥Áj EAmÉAqÉAmi PÀ«ÁÁÁ ÁÁd°ÁEÁÁB C-Áer ÁÁvÁU °ÉÁ½zÁEÁÁ.

DzÁgÉ PÀ«ÁÁÁ °ÉÁÉ vÁtWÁVvÁÁU. PÁtÁEÁ UÉEA°ÉUÁV° è fÁ°Á«gÁ°°è. EgÁÁ°ÉUÁVÁ MAZÁÁ zÉÁEqÁO Á°Á C°ÁEÁ "Á-ÁÁÁÁ° è °ÉÉÁUÁÁwUÁÁU.«««««

C°ÁEÁ fÁ°ÁEÁZÁ ¥ÉÉ-i Á°Á ¥ÁÇtðUÉÁEArvÁÁ.

*****

EAEAB PA@AEAA EEAEAA AAAVAU AAEEAZAEAA EEAA EJ VAA. DZAJ AZA EAEA EAEAB OAAQAUAEA REAEAAAEAB SAVA D.E-AAZA EEAR CAEEAA PEAVZE "EAE@E KEAA"?

OAAQAUAUE FUA EAEAB YACTO AAEERöVAA RAVAA-AA. DZAJ AZA AAAAAA'i EAPAI OEAVZA "EAA SAJAA"

"EzAEAB AEAEA ANIAQAUAWAIA"

CAEA OEAVZA EAEAEA ANIAQA@E EAEA EAUAAEAEAE DQAUVUEE'.

'OEAUÉ ?'

CAEA OEAVZA "EEAR EAA SAJAA; EZAA EAGA CAA"

»AU OEAV OAAQAUA AAEGAEAA YECI Ot VEUZA CZAGA° EZAJ MAZAA CAWA, AIAVA VEUZA. CAWA, AIAVA MAZAA SAAB VAAB PAQE DPATD1VAA. MAZAA x'i SAZAEAAVAGA AO x'iuAVE@ MSJA EGAVAA »rZAA AEFUA° UE AAWUEAEQAAA

OAAQAUA EAPAI OEAVZA "EEARCAWA, EAEA CAGA VAZE. F x'iuAA CAEA AAPAVAA, MSJA EGAVAA EEEESA »rZAA A-AV AwgAAAGA. UEVAU-AAVÉ?"

VAPAE EAEUE CXAO-AA-AA. EMUEAZAA PAEUVAEAB SGEZA EAAVAGAAC AWIAAAZAEAB CXAO ANIRPEARGA°@EÇA CZAEAB FUA CXAO ANIRPEAQE. EAEUE EMUEA UEVUAAU. PAEUVAWA MYEIAWAAGAAVUE. AtUCgAAVUE. SUESUEWA PAEUVAAGAAVUE. E° AWAAAGUE EAEUE UEVU@ZAA CAAEAZAGE J@E PAEUVAUE MAZAMAZAA CAWA, AIAVA EGAAVUZÉ. CZAGA DZAGAZA EEA E CZAA AAEAA YAZAAZAE AAAPAEVAIVUZÉ. D AEFUA EAAGAE ANIAEA. ANIAEA E@ZE ANIAAAZEA PAEUUE DZAGA@E E@E

EAEUE OAAQAUAEA REAEAA°E D, AOU GAMAA-AA-AA. DZAJ AZA CA@UE "EEEMAE EAB S½ VEAEJ AA" JAZAA PEAVZE.

OAAQAUA AVAAVA MAZAA YAPEmi EAEAB AAAACI OEA. AEZAEAA AVAA ANIAAAZAEAA AAAGAdEzAVVAAU. CAEA PAVUE@E AAAVAU gAVAVAA OAGUAZAVPAA EAEA PEAVZE "EAEEAJAA"?

OAAQAUA OEAVZA "EAEA UEVAAA SAZAP"

SAAAB OAAQAUA CAVA CPAAZA AEAWEAA UEVAASAZAEA OEGA PEAVZAJ JAZAA PATAAVUZÉ. F OEGA CA@UE DAAWAOPAGA AUAA OEA, AZAA. DZAJ AZA CAEA D AVAEI F jAw EAAPAgAt ANIRZAJ. EAEA A AAEAA1ZE. F ZEAAZAE@ AAPAVEA C@E ZEAEQAPAGE A EA EAAGUE AAAGAdgE@E UEVAAA SAZAEA OAUÉ 'AA@' ZEAAGA OAUÉ YAAVA AAAVAV w½ZAVJE. AAUA«EA F VAA PA@AEAAEAB ZAEGA ANIAQAAAZAA EAEUE GAVAE@A°@E ZEAEQAPAEAV VAEE w½ZAAPEVAIVUEE.

APAA AAVEUAZAA AVAA VEUZA. D AVAA@E MAZAA AAZAGA AAGAP PAEA MAZAA EI gi APIEA@E PAUAZA APAWUZAVAA. "EZEAA"? JAZAA EAEA PEAVZE.

APAEAZA " F AA»VE EI gi APIEA@E PAUAZA APAWUZAVAE. CAVA AAEE EI gi APIUE SAVA AWGA«ZE."

"D AA»VAWA AAEE EI gi APIAZA SAVA AWGA«ZE JAZAA EAUÉ OEAU UEVAU?" JAZAA PEAVZE.

APAA EAEAB PAQE SAVA PAAU- AAZA EEAR "CAVAA PA@E KEAE OAO@E JASAZAA PATAAWU@EA? DZAJ AZA EA EAUAE AAEE-AAZA OEGAI A PAUAZA APA@A SACZAVAE. ZAEGA OEAUA EAPAVAVJE ZAAO OAO PEVAIVU@E@EA?"

UAA-i aEeAgj aAgAUAYA A@A, aAAZAZA° ezAY gA EOUAA aEAA-E EAEAB OAAQAUA AAaAeE vA-E AV1 PEAEQA±A-EUE OEAEUAwUZAY. EAEAA MAZAA aAgAZA »AÇAZA SAZAA C^AEA zAJUE CqAO OAZE.

OAAQAUA EAEAB PAQE EEAErZ.

EAEAA CvAU EvAU EEAErZE. | AA aIAweA° e OE1/2ZE "A EAZAA ±A-E-AAZAA Nr OEAEUEAEt."

EZAEAB PE1/2ZA vAPet C^AEA aAAR PA@AEAA eEAEw-AAZA EVvAA. CzEA eEAEw C^AEA PATU° e «AEAAUA-AGAA©UvAA. C^AEA «mAZA vAA©ZA PEEUAYAA OAE«EA OAUÉ CqA1/2ZAA EAEAA C^AEA aAARZA SZA-AaUE EEAEQAwUZÉY. C^AEA D+ANAAD D+AYAtO aAAVAAU AVA, AAANA gAUA^AEAB PEAYAwUZÉY. A@PEA aIE^AAAR^AÇ AVAEAmAZA OAgAEAB OAgAAwUAAU.

C^AEA EEUEZAA EAEAB EGA^AEAB »rZAAPEQA EAQEAAwUZAVe AAaAeE AVAA EAEAB PAQE UAA©AgAV EEAEr "C^AAaUE OEAYAA^AÇ° e VAE?" JAZA.

EAEAA EAEAB vAANUAY aEAA-E "EgA1/2 AO "mi mi" JAZE.

PEAYAA OAE«EA MAZAA aAgAZA PEYUE OEAGAYAV EVÉZA EEAgE OAtEA YÉÇZEUAY° e AEl-i aA° SAH AO MAZAA CqAO zAJUE SZEA MA CZAA AEACAZA ZAEQA VEAVEA VEAI AEAB OAZAA OEAEUAwUAAU.

D EA EAA APAAO NqArZEPA D EVAVEA AVAAgAt aAAdO OUA OEAY! AZA PArvAAU. PArEA° e AAvAU@E aIEEA Daj1vAAU. MAZAA jAwAA OA1gAA StIzA vAtIEAA EVAPAA AAvAU@E OAgArvAAU. EA«SgAE SjuA@AUAY° e EAQEAAwUZÉYPA EAEAA A^A aAgAp OAAAVAA OAUÉ EAUEEA SjuA@-EA aAE-AAZA Nr SAÇZÉY. S^AYA EAZA EAAVAg EAEAB EAUAB PA@AUAYAA EEZAZA EAA-E EAQEAAvAU EZAPAA A@AZA OYEA EEAI AUENZA AtU PA@AUAYAA EAEAB YAZAUAYAEAB D^AV AAwUZAPAA EAEAB PA@AUAYUE MAZAA jAwAA ARZA CEAA^AA^AUA-AGAA©UvAA aAAVAAU EAEAB AAUEAEAB PAgEZAAPEQA PArEA° e NqA-AGAA©UvZE.

A@PAUE PArEA OAmAZAAAPA EVAPAA EMOA-AAVAA. "E° e OUA^A EZÉ" JAZA.

EA^AA aAEAA@Ee OUA° ZE".

EAEAA OE1/2ZE "EA^AA aAEAA@Ee OUA° ZE, FUA J@egA aAEUAAY@Ee OUA° ZE."

"OUA° EA° e gAwAA^AUA^A@AÇ° e EA?" C^AEA YAB1ZA.

"CAEAE^ AAZAN, OUA° EA° e gAwAA^AUA^A@AÇ° e." EAEAA OE1/2ZE.

A@PA aAVEU OI aIAQAvAU PE1/2ZA, "Ae@aÇ gAwAE DUAA^AÇ° e EA?"

EAEAA UASjUEQA PE1/2ZE "JAVOA PE@APEI AgAZA YAB PEAYAwUC^AA? OUA° EA° e gAwAE DUAA^AZAA OEAEU AZA?"

A@PA "F OEwUEA° e EA^AA aIA^AA aAEAA° e gAwAE KPAAvAUZE?" JAZAA PE1/2ZA.

EAEAB AEAEAE@e ghAAA J^1, PAA^AEAZA MAZAA C-E AEAA° e Oj zA^AU-AAVAA. EAEAB SAUA-EAA OEAgAVgAA^A aIA^AA UAr1^A EEAYAA-AAVAA. C° e OUA@Ee A^A gAwAE aAZA^A^AÇ PAEQA PAVU-E EGAwUAAU.

A@PEA YAEUE GvAUgA AQA^A EAEUE AZA^AUA° e KPAAZAgE EAEAB GvAUgA S^AYA GZAEAAZAVVAAU. EAEAB OAAQAUA aPA^AZAY.

PAQE° e wgAAV OEAE, OEAE, VqA aAgA, OAEAA OUA amEUAY YAJ ZAA^AEAB aIARPEAYvAU EA^AA MAZAA OYEA ZEAA^AAZA AEI OEA AEAA-E SAZAA PA1/2vAA

CZAA S°AVÁ °AVĚÁ ZĚÁÁ®AÁÁ, aĚÁÁ-ÁPÁtÁ aAAJ C vAAU. C° azÁ DPÁ±Á PÁtĀÁwŪVÁÁU.
aĚÁI Ő®ÁUAVĀEÁÁB °ÁwŪZÁ EÁAvÁgÁ PÁ° ĚÁ EÁAC PÁtĀ vAA. CZAA aAAACgÁZÁ °ĚÁgÁUĚ PÁÁ½wvAAU.

“Á®PÁ PĚÁ½ZÁ “EzÁÁ EÁAC C®ĚĚÁ?”

“°ĚZÁÁ”

“EzÁÁ E° ě KĚÁÁ aĤiÁqÁÁwŪZĚ?”

“aAAACgÁZÁ aAAÁÁÁÁUzÁ° ě «±ÁÁw VĚUĚZÁÁPĚÁVĀÁiWŪZĚ” JAZĚ.

“EzÁÁ aAAACgÁÁĚ?”

“°ĚZÁÁ”.

“aAAACgÁZÁ° ě KĚÁUÁÁVÁUĚĚ.”

“aAAACgÁZÁ° ě ¥ÁÇĚĚÁÁiÁUÁÁVÁUĚĚ.”

“¥ÁÇĚĚ ČAZÁgĚĚĚÁÁ?”

EÁĚÁÁ ÁÁÁÁĚĚÁZĚ. C°ÁUĚ ¥ÁÇĚĚÁÁÁ SUEĬ KĚÁÁ °ĚÁVÁ®Á ÁZÁÁ? KPĚAZÁgĚ ÁÁUÁÁAVĚÁ
PÁ®ĚĚ S°AVÁ ZÁĚgÁZÁ aĤiÁvÁÁ. ZÁÁ aĚEZÁ° UĚ °Á®Á PÁÁRÁÁAVÁUĚĚ, VÁ-ÁÁÁÁ aAAAR
ĚĚÁĚÁÁVÁUĚĚ. ÁZÁĚÁÁV EÁQĚÁÁÁ-ÁgÁÁ®ŪÁÁVÁUĚĚ, EÁAvÁgÁ aĤiÁVÁqÁ®Á ¥ÁgÁÁ®ŪÁÁVÁUĚĚ.
aĚĚZÁ° UĚ C°ÁÁÁ, ÁÁgÁÁ, gĚÁEnŪ, JAZÁÁ °ĚÁVÁÁVÁUĚĚ EÁAvÁgÁ DI ZÁ UĚĚÁÁĚÁVÁ °ĚÁgÁÁUÁVĀEÁÁB
°ĚÁVÁÁVÁUĚĚ. D ¥ÁÁI Ő ¥ÁÁÁAZÁZÁ° ě ¥ÁÇĚĚ aÁÁVÁÁU ÁÁUÁÁAVĚÁ PÁ®ĚĚ ¥ÁĚĚÁÁÁÁÁZÁÁ ÁZÁÁ® ě
DZÁVj AZÁ EÁĚÁÁ aAAUÁÁ«UĚ °ĚÁ½ZĚ,

EÁĚUÁĚ Á®Á UĚÁwŪ®Ě ÁÁ MĚÁUĚ °ĚĚÁV aAAACgÁZÁ° ě ¥ÁÇĚĚ °ĚÁUÁÁVÁUĚĚ JAZÁÁ
ĚĚÁĚÁqĚĚĚÁt.”

EÁ«SÁgÁĚ aAAACgÁZĚÁVÁUĚ °ĚĚÁZĚÁÁ

aAAACgÁZÁ aAAÁj ZÁÁgÁÁÁÁVÁ®Á PÁI ČĚÁZĚÁVÁUĚ S°AVÁÁÁÁÁ aAAÁwŪUÁ½ZÁPÁÁ aĚĚÁgÁ, DĚĚ,
PÁÁZÁÁgĚ aAAÁÁU ZĚÁÁVĚUÁVÁ aAAÁwŪUÁVÁÁ. D aAAÁwŪUÁVÁÁ S°AVÁ PĚI Ő ÁUÁÁÁ° ě UĚÁĚÁqĚUÁVÁ
CPÁI¥ÁPÁI ©ČZÁVÁÁ FUA C°ÁUÁVÁ aĚÁÁ Ě ¥ĚÇZĚUÁVÁÁ ÁVĚČZÁPÁÁ ZĚÁÁ®ÁÁZÁ aAAZÁZÁ° ě
ZĚÁĚÁÁ «UÁĚÁ EÁĚÁÁZÁ PÁqĚ MAZÁÁ PÁ° ĚÁ PÁÁÁ® aĤiÁVÁÁVÁÁU. CZÁgÁ ÁÁVÁU®Ě
UÁÁŠÁÁUÁVÁÁ UÁĚqÁÁ PÁnŪZÁPÁÁ CZÁgĚÁVÁUĚ aAAÁĚgÁÁ ÁÁAZÁgÁÁZÁ aĚĚÁÁVÁÁ½ZÁPÁÁ EÁDĚPÁZÁ
ÁÁ° ŠtĚÁÁ: aAAÁĚgÁÁ aĚĚÁÁVÁVÁ aĚÁÁ-Ě ĚĚÁgÁĚ ŠtĚÁÁ ZÁÁQIÁVÁÁ S°AVÁ ÁÁAZÁgÁÁV
PÁtĀÁwŪZÁPÁÁ

“Á®PÁ ÁÁVĚÁĚÁČAZÁ aÁj MAZÁÁ aĚĚÁÁVÁÁEÁÁB VÁĚÁB PĚĚÁÁÁ° ě JwŪPĚÁqÁ, C°ĚÁÁ
S°AVÁ ÁÁVĚÁĚÁUĚĚÁRzÁV. ÁÁVĚÁĚÁČAZÁ ĚĚUĚÁÁÁVÁU aĚĚÁÁUĚ aAAÁVÁÁU PĚĚÁÁwŪZÁV. M°ĚÁÁ
CZÁĚÁÁB aAAÁČYĬ PĚĚĚĚVĚ VÁVĬPĚÁVÁÁiWŪZÁV. ÁÁVĚÁĚÁČAZÁ M°ĚÁÁ EÁĚÁB PÁqĚ ĚĚÁĚÁÁwŪZÁV.
C°ĚÁĚÁÁB ĚĚÁĚÁÁwŪZÁVĚ C°ÁUĚ ÁÁiÁÁÁZĚĚÁ ZĚÁqÁÁ ReÁĚĚ ÁQIÁÁVĚ PÁtĀwŪVÁÁU. C°ĚÁÁ
®ÁÁÁ G-ÁĚÁ EÁĚÁB VÁĚÁPÁ VÁ®Ĭ vAA. EÁĚÁB °ĚZÁÁÁÁÁÇ MAZÁÁ j ÁwÁÁÁ ÁÁVĚÁĚÁČAZÁ
VÁÁÁ®°ĚĚÁÁ-ÁVÁÁ.

ÁĚ®Á °ĚĚÁwŪĚÁ EÁAvÁgÁ Á®PÁ D aĚĚÁÁVÁÁEÁÁB VÁĚÁB ÁPÁgĬ ĚĚÁ®ĚÁVÁVĬ ÁPĚĚÁqÁĚÁÁ
EÁAvÁgÁ aAAÁVĚÁUÁZÁÁ aĚĚÁÁÁ JwŪPĚÁVÁÁiÁUÁ EÁĚÁÁ VÁqĚĚĚ.

“KPĚ?” °ÁÁqÁÁUÁ ¥ÁĚ®BĬ ZÁ.

“F aĚĚÁÁÁ EÁÁÁÁZÁ®Ě EzÁÁ aAAACgÁZÁÁV.”

“Á®PÁ “EzÁÁ ¥ÁÇĚĚ aĚĚÁÁÁ KĚÁÁ?” JAZÁÁ PĚÁ½ZÁĚÁÁ.

“°ĚZÁÁ” EÁĚÁÁ ÁÁVĚÁĚÁČAZÁ °ĚÁ½ZĚ. “EzÁÁ ¥ÁÇĚĚ aĚĚÁÁÁ”. D aĚĚÁÁVÁÁVĀEÁÁB

CZÁgÁ UÁĚĚÁÁ° ĚÁÁ. aÁÁVĚU MAZÁÁ UÁÁŠÁÁÁ ÁqÁÁVÁU ŠAZÁÁ D aĚĚÁÁVÁÁ®ĚÁÁB VÁĚÁB gĚPĚUÁVÁ° ě
EI ÁPĚĚÁqÁÁ aÁÁVĚU °ÁqÁÁ ÁRzÁÁĚ aAAACgÁZÁ bÁÁtÁ-ÁAZÁ PÁtĀÁ DPÁ±Á

ವಾಜಿದ ತಬಸ್ಸುಂ

ವಾಜಿದ ತಬಸ್ಸುಂ: ಜನನ ೧೦ನೇ ಮಾರ್ಚ್ ೧೯೩೫. ಮುಫ್ಲರಮ್ ಜಾಹ್ ಹೈದ್ರಾಬಾದಿನಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ, ಬಿ.ಇ ಪದವಿ ಪಡೆದರು.ಹೈದ್ರಾಬಾದಿನ ಉರ್ದು ಕಥೆಗಾರರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು, ೧೯೬೦ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಇವರು ಕಥೆಗಾರರಾಗಿ ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾದರು.ಇವರ ಆಕರ್ಷಣೆ ಯವ್ವನದ ಚಿತ್ರೀಕರಣದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಕಥೆಗಳು ಮೊದಲಿಗೆ ಬೀಸ್ಮಿಯೆ ಸದಿ ಮತ್ತು ಶಮ ಉರ್ದು ಮಾಸಿಕಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದವು ೧೯೭೦ರಲ್ಲಿ ಇವರ ಒಂದೊಂದು ಕಥೆಗೆ ಮುಂಗಡವಾಗಿ ರೂ ೨೦೦೦-೧೦೦೦ ಸಂಭಾವನೆ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು,ಅದು ಇಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ರೂ ಒಂದು ಲಕ್ಷವೆಂದು ಭಾವಿಸಬಹುದು. ಕಥಾ ಸಂಕಲನಳು ಓವರ್ ಸೀಸ್ ಬುಕ್ ಸೆಂಟರ್ ಬೊಂಬಾಯಿಂದ ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ, ಶಹರೆ ಮಮ್ಮೂ' ೧೯೮೨ರಲ್ಲಿ ಇದು ೫ನೇ ಮುದ್ರಣ ಕಂಡಿತು. ಜ್ಯಸ್ ದರ್ಯಾ,(ಕಥೆಗಳು) ಫೂಲ್ ಖಿಲೇದೋ (ಹರಿಜನ ಆಧಾರಿತ ಕಥೆಗಳು, ಬಂದ್- ದರ್ವಾಜೆ (ಮಕ್ಕಳ ಕಥೆಗಳು). ಶಮ ಹೆಹಲಿಯಿಂದ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ ಕಥಾ ಸಂಕಲನಗಳು, ನರ್ಧ್ ಕಾ ಬೋರ್ನು(ಕೌಟುಂಬಿಕ ಕಥೆಗಳು), ನರ್ಧ್ ಉತ್ರಾಯಿ(ತವಾಯಿಫ್ಲ ಳ ಕಥೆಗಳು) ನರ್ಧ್ ಕಾ ಜಖಂ (ಕಾದಂಬರಿ). ಉತ್ರನ್(ದಖ್ನಿ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ) ಕಾದಂಬರಿ, ಖಿಸಾಸ್(ಇಬ್ಬರು ಸೂಳೆಯರ ಕಥೆ ಆಧಾರಿತ ಕಾದಂಬರಿ),ಜಖ್ನಿ ದಿಲ್ ಔರ್ ಮಹೆಕ್, ಆಯಾ ಬಸಂತ್ ಸಖಿ, ಮೋಲ್ಲರಿ ಕಿ ಛಾಉಂ ಇತ್ಯಾದಿ ಅವರ ಕಥಾ ಸಂಕಲನಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ. ಇವರು ಕವೀಯೆತ್ರಿಯೂ ಹೌದು,ಅಮೆರಿಕಾ ಮತ್ತು ಕೆನಡಾದಲ್ಲಿತನ್ನ ಮಧುರ ಕಂಠದಿಂದ ಮುಶಾಯಿರಾ ತನ್ನಂದೆಸಿಕೊಂಡರು ಎಲ್ಲ ಕಡೇ ಒಂದೇ ಕೂಗು ಕೇಳುತ್ತಿತ್ತು ವಾಜಿದ ತಬಸ್ಸುಂ. ಇವರ ಕವನಗಳು ಅನೇಕ ಗಾಯಕರು ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಫಜಲ್ ಗಾಯಕ್ ಜಗ್ಗೀತ್ ಸಿಂಘ್ ಸಹ ಒಬ್ಬರು.

ಮರಣ ೭ನೇ ಡಿಸೆಂಬರ್ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ೭.೩೦ ೨೦೧೦, ಅವರ ನಿವಾಸ ವಾಜಿದ ಹೌಸ್ ನಲ್ಲಿ ಕೊನೆ ಉಸಿರು ಎಳೆದರು. ಜೂಹು ಖಬ್ರಸ್ತಾನಲ್ಲಿ ದಫನ್ ಆದರು. ಇವರ ಪತಿ ಅಶ್ಫಾಖ್ ಅಹ್ಮದ್ ರೇಲ್ವೇ ನೌಕರರು, ಇವರಿಂದ ಹತ್ತು ಫ್ಲರ್ಷ್ ಮುಂಚೆ ನಿಧನ ಹೊಂದರು. ಇವರಿಗೆ ೪ ಜನ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು.

EAXAZAg° è EzAA JAV°A PAm°AZA aAvAVVÉUazAgÉ, ÉÁEÁ S°AV°A aAm°AZA F UAAI CEAB APAAVUÉÁ SAcZÉY.

EAEUÉ °ÉAUAAVÉUazAgÉ EAEAB °ÉZAAAZA° è UAAIA°AV °ÉAV, F °ÁgA AIA°AUÁ-ÉÁ JmÉUazAA °ÉAgAS°AZÉAZAgÉ EAEAB °ÉZAAIA MqÉZAA°ÉÁUAS°AZAA.

ÉÁEÁ D MAZAA CEAZA SUEI AEÉAA,AAWUZÉY - D MAZAA CEÁ, ZABRCZAZA VAA°ZÁ CEÁ PÁUAZÁ SAcVAA. D PÁUAZAZA° è AIA°AA,AA¥i AIAAZAZA °ÉÁÉZÁÉAZA° è °AAEvAI CEAA JAZAA ÉA°AAUÉ w½,Á-ÁVVAU. DUA ÉÁEÁ EAEAEAB ¥AAVSAcU zÉAAÁO aIAr D CEÁÉÁ C°AAaUÉ °ÉÁ½°nÜZÁgÉ? 'C°AAIA aÁEÁ AIA°A VqÁ ÉnÜZÁVÉÉÁ CZAA VAAAS AIA°AEAZA° è °AAVAAU VAA°ZÁ °Á,AAVÁZÁ° è VAEAB °AAARWgAAV°PÉArZÉ. FUA f°ÁEÁ°É° è °EAB PAtU° è °AgAA ÉÁAgAA°AZAA,' »AUÉ °ÉÁ½°ZÁgÉ C°AgAA ZABR VAgÉZAA PÁ-ÁDUAAWUZÁgAA. F MAZAA DPAAAt°AEAB ,°A VAgÉZAA°qAAWUZÁgÉÁ KEÉÁ?

DzAgÉ ÉÁEÁ F PAAIA VÉUÉZAAPE°AI°® è ÉÁEÁ MAZAA ZÉEqAO C¥AAAPAJ wÁÁOÉAB VÉUÉZAA PÉEAqÉ:

"ÉÁEÁ f°ÁEÁ°É° - C°AAa SZAAQgAA°AgUÉ g°A,AA°AEAB AIA°AA,AA¥i ,AAU °ÉAVZÁÉ JAS°A g°A,AA°AEAB, g°A,AA°AUÉ EqAAVÉUÉÉ.

AIA°AA,AA¥i ¥AAV WAUVAÁ VAEAB ,ASVÁZÁ° è 25 gAE¥Á -AUVAEAB PAVAA» ,AAWUZÁY.

F ¥AAIA t EAEUÉ VAAAS PAt°AVVAAU - ÉÁEÁ ¥AAV WAUVAÁ gAE. 25 J° eAZA VAg° - °ÉAUZAgAE DUA° EAEUÉ F PAm°AEAB PÁEqÁ ,Á» ,Á-ÉÁ°ÉAQVAAU.

C°AAEÁ ¥Ag°AV ÉÁEÁ ¥AvAe SgEAAWUZÉ - D SqAYÁ-ÁUÉ NZÉÁZAA SgEÁÉÁZAAVAA SgAAWUg°® è C°AgAA °ÉÁ½ZÁ °AUÉ ÉÁEÁ SgEAAWUZÉY. EAAVAgA AIA°AA,AA¥i ÉA ¥Ag°ÁVAVAAE PÁEqÁ ÉÁÉ ¥AVAZA GVUgA SgÉZAA CAZÉ ¥ÉnÜÉUÉ °APAAWUZÉY.

AIA°AA,AA¥i SZAAQZAVUA «ÉAm°AZA «° | j ÉASgAAUVAIAI ¥AVAAVAA SgAAWUZÁPAA FUA SgAAWUg°AA ¥AVAAVAA D jÁVAVAV® è S°AA+AB C°AAaUÉ CEAA°AIEÁ SgAS°AAZAVVAAU DzAg AZA ÉÁEÁ PÁUAZAUVAEAB MAZAA ÉÉÁmi SAPAB° el ÁPÉEAqAA C°Aj UÉ ¥AvAe Nc w½,AAWUZÉY - ¥AAV WAUVAÁ VAVAZÉÁ °AA-DqÁgji PÁEqÁ aIAqAAWUZÉY. C°AAa °É°ÉAI AO MWU D ZAAQAA ¥AgÉZAAPEEAqAA VAAAS RÁIAIAV RZAAO aIAqAAWUZÁgAA.

- "N °AAUVEÁ F ,Á® °ÉZAAIA PÁ°AZÉEÁ VÉUÉZAA PÉVÉÁI t, °AZAA °AAEÁ-É°® BAA BAA JAZAA NqArPÉArZÁgÉÉÉ °AAEÁIA® PAt C°EÁ?"

°AAUVEÁ - F ,Á® °AAVEVÉÁ ÉAVAAU aIAr°qÉÁ t. ÉAVAAU E°cZÁgÉ °AZAA«UÉ ¥AAÉ SgAA°AAc® è PAAW E½AAIA°AAc® è

°AAUVEÁ F WAUVAÁ SVEPAUAEI Rj Ác°PÉVÉÁI t °Ézi PAUAEI gAh t gAh t°EAcGÉ-

-----

EAEAB °AAZAA°É DV°ÉÁZAgÉ, F UAAI CEAB AIAgAA ,APAAAgAA JAZAA ÉÁEÁ AEÉAA,AAWUZÉY.

°AAZAA°ÉAAVAVÉ DUA-ÉÁ°ÉAQVAAU - EAEAB aIA°AEÁ °AAEUE AIAPE C°AAEAEAB PAgÉZAAPEEAqAA °ÉÁUÁ°ÁgAZAA JAZAA PÁEqÁ AEÉAA,AAWUZÉY.

ÉÁAA AEÉAA,AAAZÉÁ MAZAA DzAgÉ ,Á°AAIA aIAqAA°AZÉÁ EÉERAZAA - EAEAB °ZIVÁxlo°AV aIAVAA UAn°AVVAAU. CmÉO, C°AAaUÉ °AEÁ°AIA DV°ÉÁ-ÁVAA °AAVAAU PÉEÉAA PAgÉ SAcVAA.

,AAIAA°Aj UÉ S°AA+AB VAAa PÉÉEUÁ½UÉ SZAA°nÜZÉ JAZAA UÉVÁUV °ÉÁUAAVUZÉÁÉÁ KEÉÁ?

C^oAEAA „AvE/EmAFAZa EAPAI – N EAEAA UA/AQa C^oe AIA^aAUA^oE ZAPAA ZAEJ
EI AP/EAQAA NQAQA^aAAVA^oA UA/AQa C^oe – DzAgE, N EAEAB FAat, AEAA JMEAOAZAA
AAAZAg^aAVFAIAA JAZAgE AIAgAZAgAE EAEABAB PATAU VAAS EEAEArzagAE EAEAA „A» A⁻AgE.

“C^aAVAA EAPAVAA – CgE ^aA^oi _ ZAJAA^oe FAgzE E^oezE NQAArzagE, AIAgE^oe
AIAgE/EA EEAEAgEA EEAEQA^aAVAgE-”.

“E^oe” – C^aAEAA S^oVA eEAEgAV PEI UzAV QJazAV – C^aAEA PEAEFAZa D zAEAA
AEAA-E C^aAEUE EAPEAIAV, ^oFUA zAEAA^oe ^oEAVZA:

“PAE^oA^oAA EAEAB ZAAzAE – EAEAB „AAgAAIAa – F «^oMAIAAZ^oe EAEAA VAAS „AAAZAAIAA „AA
^aAAVAU ^aAAVAJ. EAEABAB AIAgAZAgAE PEI UzAE^oIO-AAZA EEAEArzagE „APAA C^aAEAA EEAg^aAV
ZE^aAgA ^oAVUgA ^oEAgAI ^oEAEAAVAUE-”

EZE^oe M^o«EA DI, DzAgAE „AAgAAIAa ^oEzAJ PEAVZAVAA,

“C⁻AEAA EAEUE ZAJ VA^o „AFA^o”

«^aA^oAFAZa ^aEzA^o gAAIAA C^aAA^oA MAZAA „A^o KGA^aAVUZAVAE ^aAAVA^aAUA^oE
EVAIAAFA^oe – ^oAAQAAV ^azAA^aAUA^aVAUE – ^azAA«AZA VA-A – VA-AAIAZA EAAVgA
^oEAUAA UAQA, AEAB S⁻EAA^oe PAI AOAPAA^a ZA^aAI ^oAAVAU ^aIAI ^aE^oe PAZEAAPEVAIAVAUE
JAZAA FAJ tAAgAA ^oEAVAVAgE.

^aEAE ^aA^o ^oEAEAAVAUZAV ^oAUE UAQA^oEA ; AAIAAE PAEQa ZAAZAA^oAUE ^aA^o
^oEAEAAVAUZAE. DzAgE „AAgAAIAa EMEAOAZAA FA ^aAAAdAAUqEAA PEAEAAIA^oe
PAE^oAOZAAVA^oAAVAZAVAA. CzEA UAnO ZE^oA – CzEA ^aAAEA^aEAE^oAPA ^oEA^o UA^oAA – CzEA
ZAJ VA^o „AA^a ^aAAVAUE – CzEA ZAJ VA^o „AA^a VA^oAI PATAVAA.

AA^aAgAZa gAAIAAE VAEB ^aAA^oe ^oAAZAAVAZa QAI UVAEAB VEUEZA PE/AQA
SgAAVAAU.

“EAEAA F^aAAU gAd” – ^aAA^oi ^aAAEzi ^oEAA-AAZA VAEB JZE G^oa^o ^oEAAVAUZAV.
UEVAU EAZAA EA^oAA ^aAAZAA^oEAA ^aEzA^oEEAA gAAE – EAV^o “AA^aAgA, EAZAA ^aAEA VA^oAE
eAAUgAUE ^aIAqEAEt ^aAAVAU EAV^o „APAA^aAA^o ^aAA^oUEAEt.

^aAEA^oe RA^o FAQA^aVAU, DzAgE ^oEgAEAEAI zA^oe EAPE FAQA^aVAU „AAgAAIAa ^oEAVAAVA
– ^aAAVAU F E^oAA ^aAAVA^oAA –? C^aVA „APEVA ^aAPAV^o PAQE EgAAVAAU.

C^oIA PEAI AO ^aAA^oV^ozagA-AA, C^aAEA „AvE/EmAFAZa EAAVAUZAV – „AAgAAIAa
EAAVAUZAVAA – EAAVAU-^oEA EgAAVAAVAA.

^aAAVAU gAAE E^oSA^oAV VAEB ^aAA^o ^oAgAA^aVA – ^aAA^oi ^aAAEzi ^oE^o „AgEA
^oAUE S^oVA PAVAAFAZA ^aAPAVAA ^aAA^oUA^aAAZAEPA PAAVAUZAV. ^aAPAVAA zZE ^oEAAVAUZAV
^oAUE C^aAEA „AAgAAIAa^oUE “A JWPEAQAA Nr^oEAAVAUZAV.

“EAgE PEAEAAIA^oe VAZAA ^aE^oAE „EAEFA ^aEAA-E ^aAA^oV^o ZAVUA^oZA VATUATEE
FAUVA, “EA^oUEAA ^oAUE PAAVAUZAVAA

“^oEAVAA AEAA EAEABAE EA ZAA”

C^aAEA ^aAAER^oVAEUA^oZA PAAVI C^aVA ^aAPAV^o ^oAUE d^aAS^a PEQA^aVAUZAVAA

“^oEFA EAEAA ^aAA^aVAE-”

JAVA^o FAJ ^oVAIA^o ^oAAE PAEQa JAZEAFUAE EAEABAEADV EgAA^aVEAEAA?

ÉÁÆqÁPÉÍ ÉÁÆqÁV.

JACUAE AÁÍÁGÁ PÁqÉUAE "ÁUAAÁÁÆ®è VÁÉÉ?"

CÁVÁÁ ÉAQI – "ÉÁÉÁÁ JACUAE æÉABPÁVÉÁDV EGÁÁVÉUÁÉÉ–"

JAVÁ°Á ¶Aj 1ÚVÁÁÁ®Éè PÁÆqÁ CÁVÁÁ CÁÆÁÁVÉÁ DVZÁVÁÁ EzÁÁ aÁ,ÁU°ÁZÁ°è ædÁÁVvÁÁU. FUA PÉ®ÁÁ WÁUÁ½AZÁ CÁÆÁÁ PÉ®,Á PÁVÉZÁÁPÉÆArzÁY. E°è aÁÆÉÁÁÁ°è MAZÉÆAZÁÁ PÁ½UÁÆ "ÉÁqÁÁÁAVÁ°Á ¶Aj 1ÚVÁÁÁVvÁÁU. aÁÆÉÁÁÁ ÁÁÍÁÉÁÁ aÁÍÁGÁÁÁAVÁ°Á ¶Aj 1ÚV GAmÁVvÁÁU.

CÁÆÁÁ VÁAS VÁVÉÁ–ÁAZÁ EÁÉ®PÁÆÁÁB Á»1PÉÆAqÁÁ SÁZÁ. VÁAnÁÁÁ aÉÁÁ-É | ÁÁÍÁÁÁ®Éè, aÁÁÁRzÁ aÉÁÁ-É zÁÆqÁÁ E®è

MAZÉÆAZÁÁ Á® CÁÆÁÁ VÁEÁEÉB C¶ÁqÁÇÁÁÍÁV "Á«ÁÁWÚZÁY, KPÉAZÁgÉ 'ÉÁEAB ÉÉPAJ AÉÁÁ SÁÁÁÁÁ E®èÇgÁÁÁÁUÁ ÉÁEÁUÉ aÁÁZÁÁÁÉÁÁÍÁUÁÁÁ CÁÁÁPÁVÉ KæVÁÁU? »ÁUÉ aÁÍÁR-PÉÆAqÁÁ AÁÍÁGÉÆÁ MSÁ aÁÁQUÁÁÁ aÁÁÁUÁB D,ÉUÁ¼Á PÁVÁÁU »ÁÁPÁÁÁ CÇBÁGÁ ÉÁEÁUÉ AÁÍÁGÁÁ PÉÆI ÓPÁGÁÁ?

DzÁgÉ »ÁUÉ aÁÁZÁZÁ°è ÉÉPAJ PÁVÉZÁÁ°ÉÆÁUÁÁVÁUZÉ JAZÁÁ AÁÍÁJ UÉ UÉÆWÚVÁÁU? »ÁUÉ JA.J rVÁÁÁÁEÁÁB ÉÉÁVÁÁ °ÁQOPÉÆAqÁÁ PÉ®,Á °ÁÁqÁÁPÁÁVÁU, »ÁUÉ PÉ®,Á«®ÉZÁÁ WgÁÁUÁqÁÁÁÁZÁÁ – DzÁgÁÆ CÁVÁÁ CÁÆÁÁVÉÁ DVZÁVÁÁ.

¶ÁæV ÁÁÁÁGÁ CÁÆÁÁ gÁdÉÁVZÁY - ægÁÁZÉÆÁUÁ CÁÁæUÉ ¶ÁæVÇÉÁÁÇ "ÁÉÁÁÁÁGÁÁÆÉÉPÁ aÁÍÁR©nÓÁÁU – DzÁgÉ ÁÁÁÁGÁZÁ gÁWæ aÁÁZÁÁ°É ÇÉZÁÁ aÉÉZÁÁgÁWÁÁÁÁEÁÁB DZÁJ ÁÁÁÁ C"ÁÁÁ CÁÆÁÁ UÁÁtÁÁVvÁÁU CzÁÁ °ÁUÉÁÉÁÁ G½ZÁÁ SÁÇVÁÁ.

UÁAqÁ.ÁÁ SgÁÁÆÁZÁUÁ Á®èÁ ÁÁÁ–ÁÁÁÍÁUÁÁVÁUÉÉ, DzÁgÉ EzÁÁ «ÉÁPÁgÁt CÁÆÁÁ »ÁUÉ AÉÆÁZÁÉÉ aÁÍÁqÁ®Á ÁzÁÁ«gÁ°®è, ÁÁGÁÁÍÁÁ Á®èÁ SzÁ Á–Á1©nÓÁVÁÉ – CÁÆÁÁ PÉÁÁ®°ÁÇÉÉÉZÁÁ ÇÉÁUÁ½AZÁ »ÁUÉ "Á«1VÉÆqÁVZÁ.

»AÇÉÁ ÁÁÁÁGÁ CÁÆÁÁ ZÁAZÁÁ °ÁUÉ «ÁÉÁUÁÁÁÁAVÁ°Á aÁÁVÁÁU PÁ®ÁeÁPÁqÉÁÁÁ °ÁUÉ 1»AÁÍÁVZÁY aÁZÁÁ«UÉ VÁEAB aÁÁUÁÁÍ®è aÁÁ®V1PÉÆArzÁUÁ CÁÆÁÁ VÁAS °ÁÁGÁÁ¶ÁÁ G-ÁèÁÇAZÁ ÓÉÁ½ZÁ:

zÉÁÁGÁ ÁQÁÁÍÁV JAXÁ ÓÉÁUÁ.ÁÁ æÁÉÁÁ! - ÁÁqÁEÁÆ PÁÆqÁ æÉAB ¶ÁPÁZÁ°è PÁÁ½VÁÁPÉÆAqÁgÉ UÁAqÁ.ÁUÁÁVÁUÉÉ.

DzÁgÉ EµÉÆÓAZÁÁ ÓÉÁUÁ½PÉ–ÁAZÁ VÁÁÁÇgÁÁÁÁVÁ°Á aÁÍÁVÁEÁÁB PÉÁ½zÁgÁÆ ÁÁGÁÁÍÁÁ PÉÁ½zÉÁ EzÁY °ÁVZÁVÁÁ - ÁÁÁÁÁÉÉ ÁÁ®VZÁVÁÁ.

E®èÇzÁYÉ ÓÉÁUÁ.ÁÁ – CzÁÁ aÁÁPÁVÁEÁÁB °ÁqÉZÁÁVÁ°Á ÓÉÁUÁ.ÁÁ – CÁV½UÉ VÁEAB AÁÁÁÆÁ PÁVÉZÁ °ÁUÉÁÉÁ CzÁGÁ SUEÍ Á®èÁ ÓÉÁUÁ½PÉÁÁÁEÁÁB PÉÁ½zÁgÁÆ ÁPÁÁ ÁÁVÉÆÁµÁ ¶ÁqÉÁÁÁÁÁÁZÁÁVÁÆ æd. DzÁgÁÆ CÁVÁÁ aÁÁÁUÁÁ¼Í ÉÁUÉÁÁÁEÁÁEB ÉÁUÁ®è.

CÁÆÁÁ aÁÁVÉU aÁÁVÉU JµÉÆÁ ZÁÁASÉÁ PÉÆI Ó DUA®Æ PÁÆqÁ CÁVÁÁ VÁEABZÉÁDVZÁ AÉÆÁZÁÉÉUÁVÁ°è aÁÁÁVÁÁVZÁVÁÁ.

"æÁÉÁÁ ÉÁæBAZÁ KPÉÆÁ zÁÆgÁÁÁUÁÁWÚÇVÁÁÁÁ ÁÁGÁÁÍÁÁ-?" EzÁVQIZÁY°ÁUÉ CÁÆÁÁ JZÁÁY PÁÁ½VÁÁPÉÆAqÁ.

FUA aÁÍÁGÁ ÉÁPÉAZÁgÁÆ aÁÁEÉÁÁÁ°è MAZÁÁ ÁÁÍÁÉÁÁ PÁÆqÁ E®è MqÁÁÉ J®è ÓÉÆÁ–ÁVÁÁ. FUA gÉÁÁÉÍ PÁÆqÁ aÁÁÁVZÁÁ°ÉÆÁ–ÁVÁÁ.

DzÁgÉ F ÁÁÁÁÁÁZÁ°è EAVÁ°Á PÉ®,ÁPÉÍ "ÁGÁZÁ aÁÍÁVÁÁUÁ¼ÁZÁgÁÆ KPÉ "ÉÁQVÁÁU? CÁÁæUÉ 1mÉÓJ VÁÁ.

UAAQÀ,ÀÀ ÀÀZÀÀÉ ÇÉÀZÀ ÀÉZÀ@ÉÉÀÀ gÁwÀÀÀÉÀÀB DZÀj ,ÀÀÀ ÀÀÀÉqì ÈÀ° è EgÀÀÀÁUA CÀÀ=UÉ KEÀE ÉÉÉÉ ; gÀÀÀÀÇ®è – CÀÀÉÀÀ ÀÀÀVÉU ZÀZÀÀgÀÀUÀ °ÀgÀr ,ÀÀÀ ÀÀÀÀÀwB,ÀÀVÀU CÀÀVÀ PÀVÀU° è PÉÉ °ÀPÀÀVÀU °ÉÀ½ZÀ:

“J®PÀÇ ,Àj °ÉÉÀUÀÀÀÀZÀÀ – “À ÈÀÈÀÈÀÀB VÀÇPÉÉÀ_”

DZÀgÉ CÀÀ=UÉ CÀÀÉÀ ÀZÀÀ KEÉÉÀ ,Àèà ZÀÉgÀ °ÉÉÀUÀ®À ÀÀÀÀÀwB,ÀÀVÀUÁVÉ JÈÀÀPÀ ÇÈÀÀ ÀÀÀÀ–ÀVÀÀ. DgÀÀ ÀÀÀÀUÀ½ZÀ ÀÀÀÀÀj ÀwÀÀÀ° è VÀÈÀÈÈB C ; ð,ÀÀÀÀVÀ°À D CAUZÉÉµÉÜ EgÀÀWÜÉÉÜÀ CzÀÀ J´ÉÉÀ CqÀV°ÉÉÀVÀÀU.

CÀÀVÀÀ ,Àèà “ÉZÀj ZÀ °ÁUÉ PÁtvÉÉqVZÀVÀÀ. J´ÉÉÀ FVgÀÀÀÀ 1Üv–ÀAZÀ EgÀS°ÀZÀÀ.

CÀÀÉÀÀ VÀÀAS ,ÀÀÀZÀÉÀ ÀÀÀqÀ®À ÀÀÀÀÀwB¹ZÀ DzÀgÀE CÀÀVÀÀ D PÀqÉ ÀÀ®VPEÉAqÀÀ CÀÀÀVÀU-ÉÀ EzÀVÀÀ.

CÀÀÉÀÀ GÀÀÀÁ,ÀÉÀ ÀÀ®VPEÉAqÀ, Àj ÀgÀZÀ °À¹ÀÀ wÀgÀ°®è °ÉÉÉÜÀÀ °À¹ÀÀ wÀgÀ°®è

ÀÀÀqÀÀÇÈÀ CÀÀÉÀÀ JÀÇÈÀVÉ RÀ¶ÀÀÀVÀÉÀÀ EzÀV, ÈµÉÉÜAZÀÀ ,ÀAZÀgÀÀÁZÀ ; ÀwÀÀi °ÉAqÀwÀÀÀ «gÀAZÀP CÀÀÉÀÀ PÉÉÀ ; 1PÉÉARgÀ®À ,ÁZÀÀ«gÀ°®è – CÀÀÉÀÀ °ÉÉgÀUÉ °ÉÉÀUÀÀÁUÀ ,ÀÀGÀÀÀÀÀ «ÈÀAw,ÀÀÀ ZÀÀÀÀÀ° è °ÉÀ½ZÀVÀÀ:

“ÀÀÀÀPÀ® J´ÁZÀgÀÀ °ÉÉgÀUÀqÉ °ÉÉÀUÉÉÀt j À _”

CÀÀVÀÀ VÀÀAS ; Àw–ÀAZÀ «ÈÀAw,ÀÀÀ j Àw–ÀAZÀ CÀÀ=UÉ “ÈÀÈÀB eÉÉÀS° è MAZÀÀ ¥ÉÉ,ÀÀÇ È®è ÀÈÀÈÀÀB °ÉÉgÀUÀqÉ PÀqÉZÀPÉÉAqÀÀ °ÉÉÀUÀ®À MAZÀÀ gÀEÀ–ÀÀÀÀZÀgÀE “ÈÀPÀ®è” JAZÀÀ ,ÀÀ °ÉÀVÀ®E ,ÁZÀÀÁUÀ®è °ÉÀUÁZÀgÀE DUA° CÀÀVÀÈÀÀB “ÈÀEÁgÀÀ Àr,À®À ,ÁZÀÀ«gÀ°®è, °ÁUÁV VÀÀAS ; Àw–ÀAZÀ °ÉÀ½ZÀ,

“N ÈÀÈÀB ÀÀÀÀÉÀ ÀÀÉÀÀ PÉÀ½PÉÉVÀÀÀÀZÀÀ °ÉZÉÉÀ! ÈÀÉÀÀ È®è JAZÀÀ °ÉÀUÉ °ÉÀVÀ° ? ,ÀÀÀÀPÀ® ÀÀÀPÀVÀ eÉÉVÉ VÀÀÀÀgÀVgÀÀ”

,ÀÀÀÀPÀ® CÀÀÉÀÀ ÀÀÉÉUÉ SÀZÀUÀ J®gÀE VÀÀÀÀgÀVZÀVÀÀ, ÀÉÀ°i ÀÀÀÉzi UÉ S°ÀVÀ DÀÀVÀÀÖÀ–ÀVÀÀ. ,ÀÀÀÀÀÀÀ ÈAZÀÀ VÀÈÀB ÀÀZÀÀÉÀÀÀ PÉÀVÀÀ PÉÀVÀZÀ GqÀÀÀVÀÀVÀÈÀÀB ZÀj 1ZÀVÀÀ, ÈµÀÀÖ ÀÀÀÀUÀVÀ° è “ÈÁGÉ ÀÀÀÀÀ °ÉUÀÀj ZÀVÀE F DgÀÀ ÀÀÀÀUÀVÀ° è JµÉÉÜAZÀ ZÀVÀÀÁV °ÉÉÀUÀÀWÜZÀVÉÉÀ KEÉÉÀ? DzÀgÉ ,ÀÀÀÀÀÀÀ DgÀÀ ÀÀÀÀÁZÀgÀE ÀÀZÀÀÉÇÈÀZÀ D SµÉÜÀVÀÀ °ÁUÉÉÀÀ EzÀVÀÀ – CÀÀÉÀÀ VÀÀAS °ÉÉUÀ½PÉÀÀÀ ZÀÈ¶Ü–ÀAZÀ °ÉAqÀwÀÀÈÀÈÀB ÈÉÉÀrZÀ, ÀÀVÀÀU ZÀPÀÀ °ÀÀÀPÀÀWÜZÀV.

“ZÀPÀÀ ÈI ÀPÉÉARÇVÀgÀ VÁÉÉ”

,ÀÀÀÀÀÀÀ UÀÀ®ÀgÀÁVÀÉÀÀ PÉÀ½ZÀVÀÀ.

“ÈÀVÀ°À °ÉAqÀw eÉÉVÉÀÀÀ° ÈZÀUÀ ZÀPÀÀ ÈI ÀPÉÉVÀÀ-ÉÀ “ÈÀPÀUÀÀVÀUÉZÉ” CÀÀÉÀÀ ÈÀPÀ.

“ÈÀVÀ°À °ÉAqÀw eÉÉVÉÀÀÀ° ÈZÀUÀ ZÀPÀÀ ÈI ÀPÉÉVÀÀ-ÉÀ “ÈÀPÀUÀÀVÀUÉZÉ” CÀÀVÀÀ “À–ÀÀÀÀ-ÉÀ UÉÉtvZÀVÀÀ – ÀÀÀVÉU eÉÉÁgÀV °ÉÀ½ZÀVÀÀ,

“DzÀgÉ °ÉÉÀUÀÀÀZÀZÀgÀÀ J° ðUÉ? S,ìUÉ PÉÉqPÀÈI ,ÀÀ ZÀÀr®è”

CÀÀÉÀÀ eÉSÀUÀVÀÈÀÀB VÀqPÀqÀÀVÀU – “°ÉZÀÀ, MAZÀÀ ¥ÉÉ,ÀÀÇ È®è.” JAZÀ.

“°ÁUÁZÀgÉ MAZÀÀ PÉ®,À ÀÀÀqÉÉÀt, °ÀwÜgÀZÀ° gÀÀÀÀ ,ÀÀÀÀZÀZÀ PÀqÉUÉ ÈÀqÉZÀPÉÉAqÉÀ °ÉÉÀUÉÉÀt, CzÀÀ °ÀwÜgÀZÀ-ÉÀ ÈZÉÀÀÀ®è”

aAAPAI½ZAVGAA. CagAA APAlge «A2» aAgAEAAAB PAArzAA aAA®VZAVGAA CagAA JZAAV EAEAEAAAB gEEnO PEAVAAaAgAA.

CagAA vAAZE AAIWAAPA® PE®A °AAqAAPAAaAlZagA° e CAgA®gAV °A1ZAAPeEAqAA aAAEEUE »ACgAAUAaAgAA - aAAEE, aAAEEAA aAiA° APAA vAUAZe-AAZa PEE eAj °EEAUAAwUvAAU.

EAv°A 1UvAA° e EAEAA KEAA °AZPA aAiAqA°®e - AAIaAUA EAEAB PEEAA° e °AvAAU °AvAAU gAEFA-AUAV®e, EAEGAAEEAEgAA gAEFA-AUAVAEAA EI AO -

‘qA° DAUi’, aEABAv°A gAAa aAvAAU AAZAgAaAZa UE/EA°EUÉ F EEA/EA gAEFA-AUAV®E KEAA C®e aEEA »AUAEAA aAAUAaA/EAUAAvAU °A®AIA° e aAvAPEArZAVe, ZEAAgA AOAVIAV EA »AUAEAA FAZQe °APAAvU-EA EGAAVEUE’—JAZAA °EA½ZAVA EAEUE vAAAS CAA SAVAA.

CaEEA °EEAZa aEAA-E EAEAA FArvAgA aAnAAEAAB vEUZAAPeEAqAA EEAgAaAV gEAmAEi CAUrUE °EEAZe - °EAVe, CQi, »I AO, aIAA, J®e FAZAXDUAVAEAA vAAZAA - J®gA °EEmEUA EAAPAEAA vAA°ZE - DzAgE EAEAA MAZAA EAAPAZa° e AAgA®A SZAAQZEV, DzAgE aeAAa EAEAEAA ©I qE EEAaj UAE UEvAUUAaA®C®e - EAEAA F CEAVAEAA °EAUÉ PAVeCZEVe?

CZAgA ZABR EAEAA KEAA °EAV°? aAA °Ezj PE-AAZa FAPAZa aAAEAaAj AZa A®Za EAi PA Drze. «APAZa °At FUA®E FEnUEAA° e ©CzE.

gEPaqi° aAAVZAA°EAvvAAU - S°VA PA®ZaAgEUÉ aIEEA °AgArvAAU. ESgAA aAPAVAE DqAAvAU DqAAvAU ZAEgA °EgAI A°EAvZAVGAA - EAvAgA AAgAAIAa aIEEA aAAj zAA,

“DzAV AZa-EA EAEAA ZAPAA SUEI PE½ZEY - aAA JAAU AAEAZEA® °AUAA aAvAgACACFj JAZAgE, FAw gAwE EAEUE PEAVAwUCFj -

“aEEA EAEAEAVAEAA EGAAaAV®eEa?”

“°EAEAAaAgA aAAUAI®e aAVgAAaAv°A °EAqAwAAEAAB aAAAv°A UAAqA °EAUÉ A»AAaAgAA?

aAvAAU- aAAUE JgAA aAPAVa vA-AAAA aEAA-E PAgAAUE SAZAA aAA PEE EAEAEAA PEAE®A KVA CZAVe, EAEAA aAAAZAZa° e °ZAV EAEAB FAaEA aAAV1PEVAIA- A°AAAZAwAgAPEI SgA®A EAEAA aAAEAAB FAZEAC1ZE---

aA°i aAEzi aAAR wAAV1PEEAqAA PA½vAA, J®EAAB PEAVAwUZAV AAgAAIAa A°AAEAZa aEAA-E S°VA °EwUEA EAvAgA,

“N EAEAB FAaEa, aEEA »AUAEAA aAAUAaA/EUAAvAU CEA®E aAwgA®A AZa«®Ea” JAZAA °EA½Za.

*****

¶Aj vA¶A

vÉEqÉUAVAA "ÉuÉUAA °ÁUÉ JAZAO °ÁUAA VAAAS "ÉVÁUÉ, PÉÉAA °ÁUÉ "AAZAAÁZÁ, «AAafA °ÁUÉ "ÁPAA"ÁZÁ, VAAAS UÁqAÁZÁ "Á° StÍZÁ "Á-ÁgÁEÁAB GqAAAVAA. °ÁÇÉÉÁ Á "ÁµÁÖZÁ AÁAA"Áw F ZÁEÁÁ EÉÁqAA"ÁÁEÁÁ E¶ÁvÁUgAA "ÁµÁÖ VAA"ZÁ ¶ÁÇtÖ AÁAA"ÁPÁEÁVZÁÁÉ?

1«Áá °ÉÁ jÁwAÁÁ PÁNUi "ÁÁVÁÁU Cw "ÁÁqÁÁi ¶ÁÁÁEi "ÁEÁ UÉgEÁÁÁ° è UÉgEÁÁÁÁVÁi VAAAS ©VÁÁÁVgÁÁ"Á ¶ÁÁÁi KÉÉÁEÁ VÁEAB "ÉÁE "ÉÁÁ-É ZÁj 1PÉÁEÁqÁVÁÁ. DzÁgÉ ©VÁÁÁVgÁÁ"Á "ÁE-ÁÉj ÉÁ PÁ° ÉÁ° è "Á-ÁÉj ÉÁ eÉÁVÉ PÁÁ"U DqAA"ÁUÁ EzÁVÁZÁVÁVÉ jÁÁÁÁEü PÉÁoÁr MVAUÉ ŞAZÁ. MAZÁÁ GZÁVÉÁÁÁ "N-Áá" JAZÁÁ 1«Áá VÁEÁBÉB CqÁV, Á"Á "ÁvÁgÁZÁ° è ©ÇÍZÁV EÉÉ-Á"ÁEÁ ZÁÁ¶ÁI Ö VÉUÉZÁÁ PÉÁEÁqÁÁ VÁEAB VÉEqÉUAVÁ "ÉÁÁ-É ÁÁwUPÉÁEÁqÁVÁÁ.

F ZÁEÁÁ EÉÁEÁB ¶ÁÁÁVÁÁU¶ÁÁÁÁDPAÁVÁÁU. D ZÉ"ÁÖUÁZÁ ZÁÁ¶ÁI ÖPÁÇ PÁEÁqÁ UÁqÁ "Á° ÁÁÁVÁÁU. F "ÁVÁ"ÁUÉÁ 1«ÁáUÁE "ÁÁÁÁÁUÁ DUÁÁ"Á SmÉÖ ZÁj ÁÁ"Á KÉÉÁEÁ MAZÁÁ jÁwAÁÁ "ÁÁZÉÁ.

UÁqÁ "Á1gÁÁ, "ÁVÁÇ, EÉÁgÁVÉ, "ÁÁÁÁPÁZÁ "Á1gÁÁ Stú PÉÁ¶ÁÁ UÁÁ-Á© StUÁVÁ SmÉÖ gÁ² gÁZUÁVÁÁ C"ÁVÁ C-ÁÁj UÁVÁ° è "ÁÁVÁÁU ¶ÉNUÉUÁVÁ° è VAA"ZÁVÁÁ

FUA "Á° "Á° StÍZÁ SmÉÖÁÁÁ°EŞrÁÁÁÁwÁgÁÁ"Á "ÉÁEÁ» ÁÁ"Á "Áj ÁgÁ VÉUÉZÁÁPÉÁEÁqÁÁ "N-Á" "N-Á" JÉÁÁVÁU "ÁwZÁVÁÁ - C"ÁVÁUÉ ¶ÁPÁZÁ° è EÉÁVÁqÁÁwÁgÁÁ"Á ¶ÁgÁZÉÁÁÁ »AzÉÁEÁÁ °ÉÁEÁUÁÁ"ÁµÁÁÖ YÁÁEÁ ŞgÁ° è

jÁÁÁÁEü "ÉÉZÁ"Á PÁtÁU «ÁI ÁQÁÁVÁU F PÉÁE"ÁE"ÁÁVÁ"Á ZÁEÁÁ EÉÁEÁqÁÁVÁU-ÉÁ EzÁV C"Á"UÉ ¶ÁÁÁEÖ ŞAZÁ EÁÁVÁgÁ "ÉÁgÁUÁqÉ "ÉÁEÁUÁ "ÉÁPÉÁÁB"ÁUÁ 1«Áá VAAAS "Áj VÁÁV "ÉÁVZÁVÁÁ

"C-ÁB gÁdÁÁÖ "Á-Á - bÉ bÉ ZÉÁ"ÁgÁ ÁQÁÁÁÁV "ÁEÁÁ VAAAS EÁÁUÉUÉI ÖPÁEÁÁ E° "ÁZÁ "ÉÁEÁUÁÁ"ÁÇ"è

C"ÁVÁÁ ÁÁVÁÁi ÁÁVÉÁ dAS ¶ÁI ÖÁÁ.
jÁÁÁÁEü ÇPÁIj ÁÁVÁU
gÁdÁÁÖ ÁdÁÖ JAZÁÁ "ÉÁVÁPÉÁEÁqÁÁ wÁÁÁUÁqÁÁ"ÁÁVÁ"Á EÁEÉEÁÁ EÉÁÁB ÁtU ¶ÁÁI Ö "ÁÁUÁÁ"ÉÁEÁ"è C° è EÁEÁÁ----,
C"ÁEÁ ¶ÁZÁUÁVÁÁ C-ÉÁ EÁ° UÉ "ÉÁÁ-É "ÁVÁÁ "ÉÁEÁZÁ"ÁÁ
C"ÁEÁÁ VAAAS Á"ÁÁ "ÁÁÁr ¶ÁZÁUÁVÁEÁÁB CVAÁÁÁVÁU "ÉÁVZÁ.

"ÉÁEÁB "ÁÁÁÁZÉ "ÁÁVÉÁEÖ"ÉÁÁ bÉ bÉ JAZÁgÉ "ÉÁVÁwÁZÉVÁEÉ N 1«Áá "ÉÁUÁÁ." "ÁÁVÉU C"ÁEÁÁ PÉÁoÁr-ÁÁZÁ "ÉÁEÁUÉ "ÉÁEÁI Á"ÉÁEÁZÁEÁÁ.

"bÉ bÉ"---
C"ÁEÁÁ UÉÁEÁUÁÁVÁU "ÉÁEÁUÁÁwÁZÁV.
"bÉ bÉ - F bÉ bÉ EÁEÁB ¶ÁÁÁÁÁEÁÁ VÉUÉZÁÁ PÉÁEÁÁVÉU bÉ bÉ, "ÁÁÁ S"ÁVÁ ŞAZÁVÁÁ bÉ bÉÁ ----"

"ÉÁEÁqÁUÁVÁÁ "ÁgÁÁ"Á "ÁUÉ JµÉÁÖ wÁUÁVÁÁ "ÁµÁÖUÁVÁÁ gÉPÉI PÁrÖ "Áj D ÁUÁZÁ° è ŞAZÁÁ "ÁVÁ"ÁÁ

jÁÁÁÁEü DgÁÁ "ÁµÁÖZÁ"ÁEÁVZÁVÁUÁM"ÉÁÁ "PÁIgi GqÁÁwÁZÁV. M"ÉÁEÁEÁÁ CzÁEÁÁB PÁEÁqÁ E"è, M"ÉÁÁ ¶ÁÇtÖ "ÉVÁU-ÁVgÁÁwÁZÁV, M"ÉÁÁ VÁgÁÁUÁZÁ° è ŞAZÁUÁ PÁÁZÁ"ÁEÉÁÁ PÁVÁU"è è "ÁQRPÉÁVÁÁwÁZÁV. D PÁ"ZÁ° è ¶ÁÇwÖ "ÁÁEÉÁÁÁ° è ÁÁÁÁj UÁE "Á"Á "ÁÁÁqÁZÉ EÁÁÁ"ÁÁEÁÁV

aiAvAEqAA aAZAA PAEqA UEvAUAA aAK®e. DUAE CAEA gAdAO CtUEEJAZAA
oEVAaAVAA CxAA jAiAeü JAZAA oE1/2 AAaAAaGAAAVAA - DzAgE AiAgAE PAEqA jAiAeü
EEqAVAEAB PAEqA C°e E°e EEAEArzEVAEZAÄ AQe oEVAaA AZaa«g°®e

CAEA YAAAZA CAEA PEoARAaAgEUE aiAvAe 1A«AvAVvAAU. CAEA 1AAVA
PEoARUE AAaAEeE oEeqAI oEAVZAY. CAUE oARDAÄ EAae-i YAtouE1/2A EAOvAAU.
1«AA CZAEAB AiAaA YAOEAZ°e JwPEAEqAA SAcZAVeEA KEeEA?

CAUEEA UEwvAAU YAAUPA vAgA®A oEAZAU C°d

“bE bE” - CAEA AEAEZAE A°A aiAQa®A AZaa«g°®e DPaqE 1«AU MAZAA
PAetPEI vAAA EAape SAVAA.

“- J°E gAdAO CtU KEi w1/2AAPEAEqAgEeA KEeEA --?”

»AUe AiAgAZAgAA AV®A oAPAZE SmEO SZAA-AAaAgEeA! DzAgAE EAgEAiAaAgA
PEoAR »AUe SgAAa oAPAZAgAE KAZe »AUeAEAA CAVA EAeAj Aw AEeAa AwvZAVAA.

AAVEU EzAVIZAVAUe «AAZAAAVAA«EA oAUe MAZAA «ZAgA CAVA aAEAA°e «AEAVVAA
- KEAA -KEAA - FUA CAqAA aAZAAAEAVIAUAaA aAZAA »AUeAEAA EYAEe
«AEAAUAaAVa°A1/2gA EAPEAZAA SAaAAAK®eEe?

DzAgE gAdAO F SUEI KEAE EEeAn,i vEUeZAAPEAEAr®e. MAEa oEtAU DrEA PA°UE
PEEI QIAAO YAAARAVeAAAEAB CAEA 1«AAIAA EYAEe PA°AUAVUE AKgA®e

DVAUVA PEAEUeVA°e MAZAA CEa DVA aAPAVAA MAZAA oEtAU DqAEAB »rZAAPEAEqAA
SAZAA CZAgA oAEAB PAgEAIAaA CAyA®E YAAVAB aiAQAAwvZAVAA.

CZAA PA°AZA oAAqAAUj UE MCAvAE EAvAAU.

gAdAO EzAEAB EEAEqAAvAU AwZAY. DqAA »ACEA PA°AZA vAAAS aAdAV
MZEAAwvAAU.

SqAYAA-Ä 1«AA oEtAUDrVAVa PAgEAIAZAVAA. EAV°A AAaAAZ°e KEAU EAOvEeU
D-ÄvAA.

FUAvAA dEAgE®e gAdAO vA-AAIA aEAA-E PAgAAUE vEAgA®A YAgA®i ZAgAA
JPEAOZAA AAZAgA. NZAA SgAA SgAAaAEAA. aAVAAU -- 1«AAIAA PAEqA vEAB eAUAZA°e
vAVeA-AAZA PA1/2vAAPEAEArZAVAA. FUA gAdAO«UE AaiAZAEAA-ÄvAA. EEAAB CAEA aAAAZE
AAZAAe «AAIAAVAE SgAAAK®e

CAEA aAdAV D; iUE oEAVAAAEAA. wAUVA PEeEAa°e APAAO SmEO
oE° AAaEA. ©xi QAA, PA°i° YEqAgj aAVAAU mA-AUVAEAB SVAaAEAA. »AUeEA
vEAB°e vAEAA CAEA aAAAVZAY.

DzAgE MAZAA CEa KEA-ÄvEAZAgE, gAdAO D; iUE oEAVAA®A vEAB AEeAI gi EEPa-i
oEeqAUe vEUeZÄ

EEEAeAA oEeqAgA EAPAA JEABAUAE EeEi EA°e EAPi oAQ®e JASAZAA YAOYAPPEI SAVAA.

YEAaAZA SgAAa SZAA CAEA »ACEA AV°AZA MVAUE SAZAA. F ZAj Ae®a
aPNAVvAAU - CAUE EAUeE oEAVAA EAOvAAU.

CAUE mEEAi PA°AA,i vAASeEA. D; iUE EAmi DV oEAZAgE EzAj AZA PAj Agi
PEI AOPEAVAA AAa«vAAU. CAEA gA°i ZAj-AAZA SgAAAU AEeEASgi PA
UAr AAwvZAVAA. Oj Oj EA°ZAA EA°ZAA DPaqE FPAqe PE PA®A DqAA1wvZAVAA.

gAdAO vAAAS AEAVCAZA SgAAAU D oAvAV YEEi AEeEASgi AwgAAa eAUAZA°e
©vAAU.

C^aAEAA ¥EEi JvAU®A SvIzA.

C^aAEAA ¥EEi vEUeZAAPE/EAQA^a aEA®eEA®EE aEAA-E KVA^aAUA C^aAEA aEEAIAA-Ee®e AtU AtU O^aAA aAAj UA^aAA NqAqAA^aAAvA-AvAA. C^aAEA aAAEUAA MAZAA j AwAA^aAA^aAA^aAE-AAZA vAA® O^eEA-AvAA.

F AA^aA^aAE^e AEE/EA^sgi aEAE-AAZA SgAAwUvAAU.

PA AUAA^r AAwUzAAVZAJ AZA C^aAA^a AA^aAE^a vAA®ZA Aj Ag^a ©¹AEAAj vAAU.

EEAj EA O^aUA^aAA C^oe E^oe PATvE/eqAVZAA S®UEEA vE/EA^aAA JzE AwUgACAZA OAZAA OEA^avAAU.

PA^o zA g^aAE StIzA C^aAA «AAZAA^aAAv^oA a^aIAA^a RAQA gAdAO®EA EA^oUEAA^a aEAA-E EI O^aAUA-AvAA.

gAdAO E^aAAO a^aAAOZAAAEAZAgAE OEAU^aAEAA^B E^aEA^oAZAA AwUgACAZA EE/EA^rg^a®e aAAvAAU F U^a ?

C^aAA^aEAAB EE/EA^r “- bE bE -” JAZAA OEA^aAA®A aAAEA^aAAi Sg^a^o®e - E^aAA^avAA KVA^a ¥AgAZEUAA^oe CqAVZAY U^a. vEA^aAA aEAA-E E^agUAA OEA^avAAU EAQA^aAgEU^e “Ae^aAc^e” zAj¹ aE^aTPA^o EA^aaj UE¹ AgE GnU^aAA^a OEAU^aAA.

DzAgE JzEA^aAA S^{1/2}-AgAA^a a^aIAA^a AEAIAA^oEA OAU^e DUA dui¹ aAAUⁱ dui¹ aAAUⁱ JEAA^rwUvAAU - AEAIAA^oUE UE/EA^o OEA^r-Aj.

D AA^aA^aAE^e-AAZA C^aAEAA aAA^aAV OEA^avZAY CZAA OEA^ag^a EE/EAⁱ zA^oe AA^aA^aAE^e CAVAE C®e DzAgE ¥AAAZAZA J®e Evi¹gi (EA^ami) AA^aAA®EA vAAAS “E-E¹ AA^aAA^aAAv^oA AA^aA^aAE^eAAⁱAVvAAU.

AEE/EA^sgi PA UA^r1PE/EAQA^a F aAAE-E-AAZA D aAAE-EUE OEA^ag^ai A^oEA^aAA^a

C^aAA^a »AZAAgAAVAIAAE EE/EA^q^o®e E^oe gAdAO®EA ¥ACwO C¹UvE Gj AA^aAAwUgAA^a “EAQA^a aEAA-E EnOZAY OEAZAVvAAU.

C^aAEAA vAEB ¥ACwO AOU¹ AAUA®1 vAEB PE/EA^rAA PAQE OEA^ag^ai. aAA^aAAUA^awUgAA^a zA®AA^oe G^aAA^ei EA^aAB PA^av,

“G^aAA^ei, EA^aAB aE/EA^mAgⁱ EEPAⁱ MVAUE EI AO ©qAA. EA^aAA Dⁱ UE OEA^aUA^aAA®e EzAOIZAY OAU^e EA^aAB vA-E vAAAS 1^rAA®AA ¥AA^aAA^aAVZÉ” JAZA.

gAdAOUE vAAAS EA^aPEAAIA^a-AvAA.

DzAgE C^aAEAA D EA^aPEAAEAAB S®UE EQAA^aAAZAg^a^oe MVEIAAAvEA«ZÉ JAZAA AE/EA^a1 vAEB vA-AA^aAS^{1/2} CzEA zA®AA^oe aAAZAA^aE a^aIAvAA OEA^{1/2}©I U CZAA KE/EA^a OEA^a A^aENEA S^{mE}O Rj^aAC^aAA^a a^aIAWEA OAU^e!

“ - C^aAA^a, Dⁱ AA^oe EA^aAB ¥AA^aqⁱi EA^aEAAB vAAAS UE^a a^aIAQA^avAAUgE AA^aEA EA^aAB aAAZAA^aE a^aIA^r©qAA”

C^aAA^a vAP^aet 1«AA^aAA OEA^agAA OEA^{1/2}zAA. gAdAOUE 1«AA, n«AA, gAFU a^a AA^agAAE “EAPAVg^a^o®e C^aAA^aUA^avAE MSA^aAA U^a “EAPAVvAAU.

MAZAA AA^aA^aAE^e vAA®ZA U^a-AAZA - CqAQPE/EA^rgAA^a OEAU¹AZA - !

gAdAO aAZAA«EA PE/EA^rAA^oe SAZAA D PE/EA^rAA Evi¹gi, EE/EA^aEA, OEAU^aAA aAAvAAU vAgAvAgAZA AA^aA^aAE^eUA^{1/2}AZA vAA^o OEA^avAAU.

C®APAj 1gAA^a aAAAZAZA aEAA-E 1«AA - MAZAA U^a vA-E¹AV¹PE/EAQA^a vA-E-AAZA PA^o EA^aAgEU^e CqAQPE/EA^rzAA. C^aAA^a MAZAA PA^aEA®AA^oA PA^tAAwUg^a^o®e

“- C^aAV^{AA} °ÁUÉ PÁÁ½w^gAA^aÁzÉÁ „Aj -” g^adÁÓ MAZÁÁ Cx^ÀÖ«®zÁ aⁿⁱÁV^{AA} AIÉ/ÉÁ¹zÁ.
a^{AA}VÉÚ a^{AA}VÉÚ - a^{AA}VÉÚ VVÉÚ EAV^ÀÁ „a^{AA}AAÁZÁ° è ZAPÁÆÁÇ^aÁZÁ° è VÁÉÁÁ
1^QIPÉ/ÉVⁿⁱ“ÁgÁzÉAZÁÁ z^zðj¹zÁ.

ÉÁ-ÁUÁV^{AA} °ÉÁUÉ °Á¹ aⁿⁱÁÁ, aⁿⁱÁÉÁÁB PÁAQÁ VÁPÁÈt CzÁgÁ a^ÉÁÁ-É ©ÁV^{AA}VÁU^aÉÇÁ, °ÁUÉAIÉÁÁ
C^aÁÉÁÁ a^{AA}AZÁZÁ PÁqÉ ŠAZÁÁ 1^zi D^Yüⁿⁱ aⁿⁱÁRzÁ.

1«ÁÁUÉ J^μÉ/ÉÁZÁÁ ©VÁÁÁV VÁ©zÁ JAZÁgÉ C^aAV^{AA} °ÁÁ °ÁEA CÉÁP®Á
ÁzÁ^aÁUÁ° ®è

DzÁgÉ aⁿⁱÁgÁÉÉÁÁÁ ÇÉÁ °É½UÉI C^aAV^{AA} „ÁÁÁUVZÁV^{AA}. C^aAV^{AA} a^{AA}ÁRzÁ PÁAw, C^aAV^{AA}
z^dÁÁUÁ®É »ÁgÉ/ÉÁ-ÁÉi DV °ÉÉÁVZÁV^{AA}ÁZÁÁ JwÚ VÉ/ÉÁj ÁÁwÚÁÁU.

a^{AA}gÁÁÇÉÁ 1«ÁÁÁÁÁ ÉÁaPÉ „Áe®Á PÁr^aÉÁÁÁÁZÁ ÉÁAVÁgÁ C^aAV^{AA} NgÉ PÁtÁZÁ g^adÁÓ PÁqÉ
ÉÉ/ÉÁqÁÁVÁÚ PÉÁ½ZÁV^{AA}.

DzÁgÉ PÉÁV^{AA}ÁÁ a^{AA}ÁÉÁB C^aAV^{AA} °ÁÉZÁÁÁPÉI MAZÁÁ zÁPÉI GAmÁ-ÁVÁÁ.
a^{AA}ZÁÁÁÉÁÁÁ aⁿⁱÁgÁÉÉÁÁÁ ÇÉÁ a^gÁ »ÁUÉ „ÁÁÁÁÁÉÉ EgÁÁÁÉÉÁ?
ÉÁÉÁÉÁÁB a^{AA}ZÁÁ°É aⁿⁱÁR^{PÉ/ÉV}ÁÁi^aÁ AIÉ/ÉÁZÁÉÉ °ÉÁUÉ ŠAVÁÁ?
a^{AA}ÉÁ ÁÁi UÁnÓ aⁿⁱÁR C^aAV^{AA} ¥ÁÆÉB PÉÁVÉÁ©I ÚÁÁ.
Áe®Á °ÉÉwÚÉÁ ÉÁAVÁgÁ VÁÉÉ GvÁÚj 1ZÁV^{AA}.

“°ÁEA D ÇÉÁ ÉÁÉÁÉÁÁB PÉI Ó 1ÚVÁÁÁ° è ÉÉ/ÉÁrZÁV^gÁ®è CzÁPÉI EgÁŠ°ÁÁZÁÁ C®ÉÁÁ?
a^{AA}VÉÚ C^aAV^{AA} a^{AA}ÁUÁVÉ-ÁAZÁ ÉÁPÁV^{AA}.

g^adÁÓ 1«ÁÁ EAV^ÀÁ PÉ®ÁPÉI “ÁgÁZÁ ¥ÁÆÉB PÉÁVÁÁVÁÚVÉ JAZÁÁ RARVÁ H »¹gÁ° ®è
»ÁUÉAIÉÁÁ C^aAV^{AA} ÉÁUÁB VÉÉqÉUÁVÁ ŠUÉI a^{AA}VÁigÁÁVÇÍZÁV^gÉ DzÉÁ gÁwÁÁÁ° è C^aAV^{AA}
PÁ®ÁUÁVÉ®è gÁPÁUÁVÁÁV °ÉÉÁUÁÁwÚZÁV^{AA}

DzÁgÉ PÉÁoÁRÁÁÁ° è ŠAZÁ VÁPÁÈt^aÉÁ C^aÁÉÁÁ “Á-Ámi” D^Yüⁿⁱ aⁿⁱÁRzÁV. 1«ÁÁÁÁÁ
VÉ/ÉqÉUÁVÉÁÉÁÁ C^aAV^{AA} a^{AA}ÁR^aÁÉÁÁB „ÁÁÁ ÉÉ/ÉÁqÁ° ®è KÉÁÁ DUÁÁÁgÁZÁV^VÉUÁ CzÉ®è
DUÉÁ°É/ÉÁ-ÁVÁÁ.

DzÁgÉ - DzÁgÉ C^aÁUÉ J®è a^{AA}ÁÁUÁVÁ®Éè KÉÉ/ÉÁ MAZÁÁ PÉÉgÁVÉ PÁtÁÁÁwÚVÁÁU D
°ÉÁj®zÁ a^{AA}ÁÁU K^zgÁ Š°ÁÁZÁÁ?

KÉÁÁ - KÉÁÁ?
E^μÉ/ÉÁZÁÁ “ÉÁUÉÉÉ EzÉ®è DV°ÉÉÁUÁVÉÚ JAZÁÁ C^aÁÉÁÁ PÁÉÁÁ®Éè „ÁÁ
ÁÉ/ÉÁÁ¹gÁ° ®è

Áe®Á ÇÉÁUÁVÁZÁ ÉÁAVÁgÁ 1«ÁÁ C^aÁUÉ z^zÁÁ VÁAZÉÁÁÁUÁÁ«j JAZÁÁ °ÉÁ½ZÁUÁ
C^aÁUÉ VÁÁŠ ÉÁaPÉÁÁÁ-ÁVÁÁ?

EzÉ®è C^aÁUÉ VÁÁŠ «avÁÆÁV PÁArVÁÁ, ÁÁiÁ^aÁZÉ/ÉÁ PÁVÉZÁÁ°É/ÉÁVgÁÁ^aÁVÁ^oÁ
a^{AA}ÁÁU«ÉÁ ÁÁÁÉZÁÉÉ ÇÉÉÁ ÇÉÉÁ °ÉZÁÁVÁÚ °ÉÉÁV, CzÁgÁ° è ÉÉÁÁB wÁÁÁÉ ŠgÁ-ÁgÁÁ©iⁿⁱ VÁÁ.

1«ÁÁUÉ a^ÉÉZÁ®ÉÉ ÇÉÁÇAZÁ-ÉÁ g^adÁÓ KPÉ MAZÁÁ jÁwÁÁÁ° è KÉÉ/ÉÁ PÁVÉZÁÁPÉ/ÉÁqÁ^aÁÉÁ
°ÁUÉ PÁtÁÁÁwÚZÁVÉÉ JÁŠ “ÁÁÉÉ ŠAVÁÁ. DzÁgÉ KPÉ - ? CzÁÁ C^aÁ½UÉ JAZÁVÉ
w½ÁÁÁ° ®è

C^aAV^{AA} F PÉÉgÁVÉÁÁÁÉÁÁB VÁÁŠ®Á VÁÉÁB ÉAZÁÁÁÁÖ, VÁÉÁB °ÉÉÁ °ÉÉÁ “ÉÁgÉ “ÉÁgÉ
reÁ-ÁÉÁ GqÁÁ¥ÁÁUÁ½AZÁ ¥ÁÇgÁ-ÁÁ®Á z^zðj¹ °ÁUÉ aⁿⁱÁqÁ-ÁgÁÁ©iⁿⁱ ZÁV^{AA} - !

C^aAV^{AA} Š½ °ÉÉÁ °ÉÉÁ ¥ÁÁÁÁÉi^zÉÁ GqÁÁ¥ÁÁUÁVÁ gÁ²UÁ½ZÁV^{AA} DzÁgÁE MAZÁQIÁVÁ
MAZÁÁ GÉÁRÁ GqÁÁ¥ÁÁUÁVÁÉÁÁB °ÉÉ° 1ZÁV^{AA}.

F °N/AC VAEÁ ZAAZÁÁÁ , ÁAVÁU° EÁ °N/AC PAAQAPEÍ °É/É° PÉÁÁÍÁUÁÁWÁVÁU DZÁGÉ °ÁÁ gÁdÁÓUÉ °É/ÉZÁ° VAVÁ®/E ZÉEÁBV PÁt VÉ/ÉqÁVZÁVÁÁ.

C°ÁVÁ J® jÁw°Áw, EÁqÉEÁÁr °ÁÍÁVÁÁPÁVÉÁÁÁ° è MAZÁÁ WÁEÁVÉ °ÁÁVÁU dÁŠ °ÁÁNÓÁÁU. C°ÁVÁÁ °ÁÁUÁÁ«UÉ °Á®Á PÁÁr, Á®Á wGÁÁV PÁÁ½VÁÁPÉ/EAQAÁ »ACGÁÁV »ACGÁÁV °ÁÍÁVÁEÁqÁÁ°Á ±É° VÁÁŠ , ÁÁAZÁgÁÁV PÁtÁWÁVÁÁU.

°ÁUÁZÁGÉ, °ÁÁUÁÁ °ÁÁnÓZÁ EÁAVÁGÁ °UÁ EÉÁEÁB , ÁÁAZÁgÁÁV PÁtÁÁÁVÁU/É/É CxÁ°Á PÉÁ°Á® C°ÁEÁ PÁtÁUÉ °ÁUÉ PÁtÁWÁZÁVÉ/ÉÁ ?

°ÁÁUÁÁ °ÉÁUÁ °ÉÁUÁÉÉ °É/ÉÁÁÁÁWÁVÁÁU. °É/ÉZÁ®Á ÁÁÍÁ°Á µÁmí ð C°ÁUÉ °ÁÁAZÁV®Á , ÁPÁUÁÁWÁVÉ/ÉUÁ FUA C°ÁEÁ PÁ®ÁUÁVÁEÁÁB °ÁÁAZÁV®/E , ÁPÁUÁÁWÁUgÁ° ®è

°ÁÁUÁÁ °É/ÉZÁ °ÁUÉÁEÁÁ °ÁÁÁÁÁÁ PÉ®, ÁÁÁÇ °ÉZÁÍUÁÁVÁU °É/ÉÁ-ÁVÁÁ. M°ÉÁÁ C°ÁVÁÁ °ÉÁ°ÁEÁEÍ °ÉÁÁ É PÁÁ½VÁÁ RgÁgí RgÁgí ŠmÉO °É° ÁÁÁÁWÁZÁVÁÁ. M°ÉÁÁ °ÁÁUÁÁ«EÁ ŠmÉO MUÉÁÁÁÁWÁZÁVÁÁ. C°ÁVÁÁ EµÉ/ÉUÁZÁÁ GvÁi°ÁÇAZÁ PÉ®, Á°ÁÍÁqÁÁÁWÁUgÁÁÁÁZÁEÁÁB PAAQAÁ gÁdÁÓ EÁPÁÁI PÉÁVÁÁ°ÁEÁÁ.

°ÁÁÁÁ ÁEÁÁ EµÉO®è PÉ® , ÁUÁVÁEÁÁB KPÉ °ÁÍÁqÁÁÁWÁUÁÁÍÁ?

°ÁÁÁÁ °ÁÁÁUÁÁVÁÁRÉ EÁPÁÁI GvÁUj , ÁÁ°ÁVÁÁ.

°EÁEÁB °ÁÁUÁÁ«EÁ PÉ®, Á°ÁÍÁqÁÁÁÁZÁEÁÁB EÁEÁUÉ VÁÁŠ ZÉEÁBV PÁtÁÁÁVÁU/É°.

DZÁGÉ F jÁw °ÁEÁÁ UÁ°ÁEÁÁ EÁÁÁÁZÁEÉB ©ÍÁO ©nÓZÉVÁÁÁ®è°Á °ÁEÁÁ °É/ÉZÁ®Á °ÁÍÁqÁÁ-i DV wGÁÁUÁqÁÁÁWÁZÉY. °ÁÁVÁÁU , ÉÁmí EÁ° è , ÁREA °ÁÍÁRgÁÁWÁZÉ EzÉ®è JAZÁZÁgÁÁ ÁEÁEÁÁ°ÇVÁÁÁ?

°DUÁ®/E PÁ/ÉqÁ °ÁÁÁÁ EÁEÁB °ÉÁÁ-É ÁÁÍÁ°Á jÁw ¥ÁÁt C ; ð , ÁÁWÁUÇÍj , EÁEÁÁ JAVÁ°Á CzÁEµÁO VÁÁÇZÉY JAZÁGÉ J®è , ÁAVÉ/ÉÁµÁ °UÁÁWÁZÁV °ÁUÉÁEÁÁ °ÁEZÁÁÁZÁ° è °É, Áj ®ZÁ ®WÁÁ°ÁZÁ °ÉÁEÁÁÁEÁÁB , ÁPÁ®Á DgÁÁ©í°ZÉY.

°ÁÁUÉ UÁÁI ®Á Mtv °É/ÉÁ-ÁVÁÁ, °ÁÁEÁ, Á° è CzÁÁPÉ/EAQAÁVÁÁ.

gÁdÁÓ«UÉ EzÁÁ , Á°Á EÁÇÁÁÁÍÁEÁÁ°ÁÁUÁÁWÁVÁÁU. C°ÁEÁÁ °ÁÁUÉ °ÁÁEÁVÁÁ© ; Áw°ÁÍÁqÁÁÁWÁU®è C°ÁEÁ ÁÁÍÁ°Á ±É° ÁÁÁÁ ¥ÁÁt M ; à , ÁÁ°ÁÁVÁZÉÁEÁE DVgÁ° ®è

DzÁGÉ C°ÁEÁÁ «°ÁÁEÁVZÁV, MAZÁÁ ŠÉÁÁÁ° è °QÍ°ÁQPEÁRZÁV. CzÁÁ °ÉÁÁ-É/ÉÁI PÉI ŠÉÁÁÁÁVÁÁ DVgÁ° ®è. DzÁGÁE CzÁj AzÁ °É/ÉgÁŠgÁ®Á , ÁZÁÁ°ÁUÁÁWÁUgÁ° ®è

D ÇEÁ gÁdÁÓ D ; Á°Á°ÁZÁ »ACGÁÁVZÁUÁ °ÁÁÁ VÁÁŠ °Í°èZÁVÁÁ.

CAUÁVÁZÁ° è °ÁÁUÁÁ Š°ÁVÁµÁÁO °ÁÁtÁU gÁZ° °ÁÍÁRZÁV. J®è PÁqÉ UÉ/EA °ÉÁEÁEÁ UÉ/EA °ÉUÁVÁÁ C°ÁEÁÁ , Á°Á D °ÁÁtÁU °ÁÁVÁÁU ZÁ/ÉVÁÁ PÁrO PÁ, Á°ÉÁWÁPÉ/EAQAÁ , ÁZÁÁ °ÁÁ°ÁVÁÁEÁV PÁtÁÁÁWÁZÁV.

°ÁÁÁ VÁEÁB CzÁEµÁO°ÁEÁÁB ŠÁWÁÁVÁU PÁÁ½WZÁVÁÁ.

CAÉ/ÉÁ zÉÁ°ÁGÉÁ °ÁÁZÁÁ°É °ÁÁÁÁZÉ JAVÁ°Á FÁÁEÁ ÁÁÍÁ°Á ÁEÁEÁZÁÉÉ E®è. E° è °ÁVÁZÁÁV VÁ-É, ÉgÁUÁÁ JwÁZÉ/ÉqÁEÉ EÁEÁB CzÁEµÁOZÁ° è °ÁÁPÁVÁEÁÁB PÁÍ °Á-ÁVÁÁ.

°É/ÉÁdÁ °ÁÁd°É®è Nr°É/ÉÁZÁ°ÁÁ , ÁREA °ÁÍÁR, ÁÁ, °ÉÁ®Á °ÁZÁÁ, PÁrOPÁ, Á UÁÁr, ÁÁ, KEÁZÁÁÁ° °ÁÍÁR , Á-Á DzÁGÁE F °ÁGÁEÁZÁ JÁÇUÁE PÉ/ÉVÁPÁEÉÁ. °É/ÉZÁ-ÉÁ »ÁUÁUÁÁVÉU JAZÁÁ UÉ/ÉWÁÇÍZÁVÉ EÁVÁ°Á °ÁÁZÁÁ°ÉUÉ ZÁ/ÉqÁÇAZÁ-ÉÁ EÁÁÁ, Áj , ÁÁWÁZÉY.

C°ÁVÁÁ °MÁOV ¥ÁGÁPE-ÁAZÁ ZÁ/ÉVÁÁ J©Á, ÁÁWÁZÁVÁÁ. EÁ°ÁEÉB(°ÁÁUÁÁ)ÁÁÁ°ÉÁÁ-É PÉ/ÉÁ, ÁÁWÁZÁVÁÁ. j ÁÁÍÁEÁÍ °ÁÁEÉUÉ ŠAZÁUÁ C°ÁVÁÁ °Í°è ŠÁWÁÁÁVÁZÁVÁÁ.

C°ÁEÁÁ JAZÁZÁGÁE ¥ÁGÁPE »rÇZÁVÉ? F °ÁGÁEÁZÁ EÁEÁEÁÁB WÁZÉÁ DgÁ°ÁÍÁVÁgÁÁ°ÁEÁÁ.

gàclÁO ÉAUÁVÁU C^aÁ½ÚÉ ÉÉÁqÁÁO 11 ÁO SgÁÁ^aÁ°ÁUÉ gÉÁV¹ZÁ.

“KEÁÁ MAZÁPEI ÉµÉÉÓAZÁÁ UÁŠj AÁÁV°MÉÓÁÁ? ÁÉÉÁ C^aÁÉÁÁÁB PÉr¹ČVÁÁÁ C^aÁÉÁÁÁB JµÉÉÓAZÁÁ °ÁÁÁČVÁZÁ ; Áw, ÁÁwÚZÉY, ÉÉÁ ; ZÉÁÁÁ? MAZÉÁ °ÁµÁŌZÁ° è C^aÁÉÁÁÁB ŠÁÁÁÁ^aÁ UÁw ŠÁVÉÁ -”

Ĵé@á °ÁÁÁÁZÉ ŠAZÁÁ °ÁÁVÉU °ÉÁ½ZÁ. “ZÉÁ^aÁgÁ PÉÁEI ŐÁUÉ °ÁÁÉÁÁÁ° è ‘‘ÉÁPÁZÁµÁÁO PÉ®ĴZÁ^aÁj ZÁVgÉ. ÁÁÉÉÁ J®è PÉ®ĴÁÁÉÁÁB °ÁÁÁqÁ‘‘ÉÁPÉAZÁgÉ ÁÁÁÁgÁÁ KEÁÁ °ÁÁÁqÁÁĴÁ ĴZÁÁ?”

1 «Ĵá ÁgÁÁÉÁ PÉÉ »AZÁPEI^vÉZÁÁPÉÁEQÁÁ MAZÁÁ PÁqÉ ZÁÁgÁ °ÉÁÁV ÁVÁÁPÉÁEQÁÁVÁÁ.

‘‘°ÉÁÁVÁ ÁÁÁÁ ÁÉČqÁPE °ÁÁÁI ÁŌWÁgÁ !’

ÁÉČqÁPE »rČZÁY PÉÉ »AZÁPEI^vÉZÁÁPÉÁEQÁÁ C-ÉÁÁ ÁVÁVÁÁ.

gàclÁO ©ÁVÁU ©ÁVÁU °ÁUÉ ÁVÁ.

C^aÁÉÁ °ÁÉÁÁÁÁ° è ĴÁ«gÁgÁÁ aPÁÁÁ ZÉÁEQÁÁÁÁ °ÁÁÁPÁÁj UÁVÁÁ NqÁqÁÁ^aÁ°ÁUÁ-ÁVÁÁ.

JAZÁÁ C®APÁj 1PÉÁEQÁÁ, ÁÁÁÁÁÉÉUÁVÁ° è °ÁÁÁVÁÁV, M^vÉÉVÁÉI GqÁÁÁVÁÁVÁÁÁÁB zÁj ÁÁÁÁ 1«Ĵá ÉAZÁÁ MAZÁÁ °ÁVÉÁÁÁgÉ GnŐPÉÁArzÁVÁÁ, ‘‘ÁÉÁÁFÁÁ VÉÁÉVÁÁ Ĵé@á °Áj ZÁÁ °ÉÁÁVÁÁU, ZÁÁVÁÁ ©ÁVÁZÉÁ Eqa-ÉAZÁÁ C^aÁVÁÁ VÁ-É °ÉÁÁ-É ÉgÁUÁÉÁÁB PÁŃPÉÁArzÁVÁÁ. UÁÁr¹ZÁÁY °ÁÁVÁÁU ČZÁgÁ eÉÁVÉÁÁÁ° è PÉÁÁVÁÁ‘‘ÉÁgÉ. EzÁj AZÁV C^aVÁÁ ‘‘ÁÁÁÉÉUÁVÁÉ®è GzÉÁPA UÉÁArzÁVÁÁ PÁWUÉÁ °ÉÁÁ-É °ÁÁVÁÁU °ÁÁÁRzÁ °ÉÁÁ-É ‘‘ÉÁj ÉÁ EŠÁÁ °ÁÁUÁVÁÁ °ÁÁÁrŠAČZÁPÁÁ

MAZÁÁ ÁÁÁÁÁÉÉ C^aVÁÁ ÁÁÁÁÁÉÁ VÁÁÁ©ZÁ °ÉÁÉ-ÁAZÁ °ÉÁgÁUÉ ŠAZÁÁ gÀclÁO«ÉÁ °ÁÁÁVÉÁ° è °ÉÁUÉ °ÉÁÁ-ÁVÉÁZÁgÉ ÁÁÁÁÁÁ UÁ½UÉÁÁÁ° è J®è C^aÁÉÁÁ ©ÁVÁÁÁÁÉÉÁÁ JÉÁÁÁÁÁ ČÉÁÁÁÁÁ.

C^aÁÉÁÁ PÁÉÁÁ°zÁY °ÁUÉ °ÁÁÁÁZÉ ŠAZÁÁ, C^aVÁÁ WÁgÁ °ÁWÁgÁ °ÉÁÁV °Áj ZÁÁ°ÉÁÁVZÁY ‘‘ÁÉÁÁFÁÁZÁ E tÁPÁÁWÚZÁY °ÁÁÁÁÁÁÁÁÁB ZÁÁgÁÁUÁÁŃPÉÁEQÁÁ ÉÉÁÉÁqÁÁ-ÁgÁÁ©ÁZÁ. VÉÁÁ½ZÁ° è ĴÁÉÁÁÁÁŠgÁÁÁ °ÉÁUÉ ĴZÁÁ JÉÁÁÁÁÁ ÁÉÁÁZÁÉÉ °ÁÁÁqÁÁÁÁÁÁÁÁ °ÁUÉ PÁtÁÁÁWÚZÁY.

1 «Ĵá ÁgÁÁÉ »AZÁPEI dgÁÁVZÁVÁÁ. C^aÁ½ÚÉ VÁÉÁB EgaÁ«PÉ ŠUÉI Čj^aÁÁ °ÁÁÁErzÁUÁ VÁÁÁŠ ÉÁÁPÉÁÁÁ-ÁVÁÁ

UÁÁr¹ MgÉ¹ ©qÉÉÁ tÁÉAZÁÁ F °ÁVÉÁÁÁ ŠmÉŐ ZÁj 1 ‘‘ÉÁUÁ ‘‘ÉÁUÁÉÉ PÉ®ĴÁ °ÁÁÁV 1 ŠmÉŐ ŠZÁ-Á-Á 1PÉÁVÉÁÉIÁt JAZÁÁ ÁÉÁÁÁÁ 1 PÉ®ĴZÁ° è VÉÁEQÁVZÉY. ČµÁŃgÁ° è ÁÁÁÁ ŠAZÉÁ©Ńj. F^aÁVÁÁU ÁÁÁÁ Ĵé@á ‘‘ÉÁUÁÉÉÉ ŠAČČVj?

ČÁÉÁÉÁ! ÉÁÉÁUÉ JµÁÁO ÉÁÁPÉÁÁÁÁÁWÚZÉ, ČÁÉÁÉÁ ÁÁÁÁÁÁÁ W½ZÁÁPÉÁArgÉÁÁ KEÉÁÉÁ? °ÁÁVÉU C^aVÁÁÁ ÁÉČqÁPE ©ÁÁr NqÁÁÁ ÁÁÁÁÁ©ÁZÁVÁÁ.

gàclÁO °ÁPÁÁÉÉ °ÉÁÁV C^aVÁÁÁÁÁÁÁÁ ‘‘ÁÁ VÁ©PÉÁEQÁÁÉÁÁ.

°ÁÁÉ °ÁÁÁj ÁÁÁÁVÁ°Á MAZÁÁ ÁÁÁÁÁÉÉÁÁÁ Č-É C^aÁÉÁ °ÁÁÁUÁ° è °ÉÁÁ-ÁVÁÁ.

C^aÁÉÁÁ ČÁÁÁVÉ-ÁAZÁ 1«ĴáÁÁÁÁÁÁÁ eÉÁÁgÁV JVÉZÁqÁÁÁ ÁÁÁÁÁ©ÁZÁ.

M^aÉÁÁ C^aVÁÁ PÉÉÉB PÁÁZÁ, ÉÉÉÁÉÁÁÁ VÁÁNUÁVÁÁÁÁB JµÉÉÓAZÁÁ eÉÁÁgÁV aÁÁÁ-ÁgÁÁÁ©ÁZÁ JAZÁgÉ 1«ĴÁUÉ F ÚÁ-ÉÁÁ DUÁ-ÉÁÁ ÁÁÁÁ °ÉÁÁÁI Á°ÉÁÁUÁÁVÉÁUÁ KEÉÁÉÁ JÁVÁ-ÁVÁÁ

“bÉ bÉ ”

1 «Ĵá G¹gÉVÉÁÁÁVÁU °ÉÁ½ZÁVÁÁ.

“EzÉÁÁÉ EZÁÁ, ČÁUÁVÁZÁ° è Č°è °ÁÁUÁÁ ‘‘ÉÁgÉ EzÉ. ČZÁgÁZÁZÁgÁÁ YÁÁÉÁ ‘‘ÉÁqÁÁÉÁ”.

gàclÁO °ÁÁZÁÁÉÁ °ÁUÉ C^aVÁÁ °ÉÁÁ-É ©ZÁÁY C^aVÁÁ VÁÁNUÁVÁÁÁÁB VÁÉÁB VÁÁNUÁ½AZÁ ČÁN¹PÉÁEQÁÁ.

ªÁÁVÉÜ MAZÉÆAZÁV CªÁ¼Á ŠmÉÜÁ¼ÆEÁÁB QvÁÁÜ ©Á,ÁqÁ-ÁgÁÁ©üª zÁÆ¼ÁÁª ªÁÁtÆÁ°è
vÉÆqÁVzÁ¼ 1ªª vÁÁAS «ªÁ¼ÁV °ÉÁ¼zÁ¼ÁÁ.

“bÉ bÉ gÁdÁÁÓ”

DzÁgÉ jÁÁiÁeü CªÁ¼ÜÉ ªÁiÁVÁqÁ®Á CªÁPÁÁ PÉÆqÁZÉ CªÁ¼ÆEÁÁB FUAÁI ÁVÁÜ PÁzÁVÁÜ
°ÉÁ¼zÁ.

“EÆÁÁB ªÁÁÁAZÉ EÆEÁÜÉ gÁdÁÁÓ JAZÁÁ PÁgÉÁÁÁ´ÉÁqÁ --- EÁEÁÁ jÁÁiÁeü ªÆÁB UÁAqÁ.”

EÁEÁÁ ªÁÁUÁÁ KEÁÁ C®è, EÁEÁÁ UÁAqÁÁÁ UÉÆvÁÜ-ÁVÉÁ? EÁEÁÁ gÁdÁÁÓ C®è jÁÁiÁeü.

EÁEÁÁ KEÆEÁÁB ´ÉÁPÁzÁgÁÆ ªÁiÁqÁ®ÁŠ°ÁÁzÁÁ. 1ªª EÆEÁB ¥Áat, EÆEÁB 1ÜÁ, K¼ÁÁ
vÉgÉUÁ¼°è CqÁVgÁªª 1ÜÁ, EÆEÁÜÉ JµÉÆÜAZÁÁ CÇÁÁgÁªzÉ JAZÁgÉ EÁEÁÁ EÆEÁB PÉÉUÁ¼AZÁ
ªÆEÁÁÁB EÁUÁB ªÁiÁqÁŠ´Éè”

1ªªÁÜÉ ÁAPÉÆÁZÁÇAZÁ “bÉ bÉ” ÁÁÁÆ °ÉÁ¼®Æ ÁzÁªªÁUÁ°è CªÁ¼Á UÁAqÁ CµÁÁÜ
ªªÁÁÁÁÁ PÉÆI ÜjÉÁ vÁÉÉÁ?

CªÁ¼Á vÁÁnuÁ¼ª ªÉÁÁ´É CªÁEÁ vÁÁnuÁ¼ª ©ÁUÁ °ÁPÁ-ÁVvÁÁÜ.

*****

F PÁqÉ áÁÁCdŕei CeŕÁei PÁŔEUA®Á «ÁASgi áÉÁÁ-É °ÁwŮzÁ, D PÁqÉ UÉ°Ági eÁEi
°ÁáÉÉŌÁÁÁÁ áÁÁÁzÁVÁÁ - gÁwÁŕÁÁ®é zÁtÁzÁÁgÁ°è PÉ®ÁgÁÁ vÁÁÁÁ vÁÁÁÁ áÁÁÉÉUÁ½UÉ
»ÁzÁÁgÁÁVzÁgÁÁ áÁÁVÁÁU PÉ®ÁgÁÁ C-ÉÁ ©zÁÁPÉŔEAqÁgÁÁ. áÁzÁzÁÁgÁÁ PÉÉ PÁ®Á ÉÉI ÚÉ
°ÁÁÁqÁ-ÁgÁÁ©ŕ zÁgÁÁ. ÁÁÁÁj UÉ J°è eÁUÁ 1QŕÉÁÁ C-ÉÁ ©zÁÁPÉŔEAqÁgÁÁ - zÁŔÁÁ zÁŔÁÁ
UÁCUÁVÁ áÉÁÁ-É °ÉÁŔÉÁÁÁ °ÉŔCPÉ ŠMÉUÁVÁÁ, ČASÁUÁVÁÁ PÁÁÁ®VÉ-ÁÁzÁ eÉŔÁŔ.Á-ÁVzÁŔÁÁ

ZÁ½UÁ®zÁ áÁÁŔÉ ©ÁÁÁwŮVÁÁU - gÁwÁŕÁÁ®é eÁUÁgÁUÉ-ÁÁzÁ zÁtÁzÁÁVÁzÁ, PÁtŮ°è zÉzÁ
E½zÁÁŠÁVÁÁ. Á©gi «ÁÁÁÁÁUÉ eÁUÁ 1QŕzÁgÁŔE J°è UÉ°Ági eÁEi PÁ°ÉÁ PÉVÁUÉ -
JŕÉŔŔÁ gÁwÁŕÁÁzÁ zÉŔÉ PÉI ŐÁgÉŔÁÁ KÉÉŔÁ? ÁÁÁÁzÁŔÁÁ ŔÁŔÁÁÁ ŔÁÁ»VÉÁÁÁ PÁ°ÉÁ PÉVÁUÉ
eÁUÁ 1UÁÁwŮzÁŔÁÁUÉÁŔÁÁ áÁÁŔCŌVÁgÁzÁgÁÁ.

PÁtÁU VÉgÉzÁUÁ ÁÁÁÁgÁzÉŔÁÁ vÁtŮVgÁÁÁÁ áÁÁÉzÁÁÁzÁ PÉEUÁVÁÁ CÁgÁ PÁ®ÁUÁVÁŔÁÁB
áÁÁÁ ÁŌwŮzÁŔÁÁ - dŔÁÁ dŔÁÁÁVÁgÁzÁ zÉzÁ-ÁÁzÁ JzÁV °ÁUÉ - Q«ÁÁÁ°è eÉŔÁÁÁ
ÁÁj ÁÁÁÁwŮzÁVgÉŔÁÁ KÉÉŔÁÁ JÉÁÁŔÁÁ °ÁUÉ.

“CÁŔÉŔÁÁ »ÁUÁŔE ÁÁÁÁgÁzÁgÁŔE áÁÁ®ÁUÁÁÁgÉŔÁ - °ÁÁÁÁ»ÁŔÁ áÁÁ®ÁŔÁ CAVÁÁÁ°è ŔÁŔÁ
KÉÁÁÁÁVÁŮzÉŔÁŔÁÁ KÉÉŔÁÁ? - PÁ®ÁUÁVÁ°è PÁ®ÁÁÁ®ÁŔÁŔÁ E®é - CÁÁgÉŔÁ PÁUÁŮgÉ ŔÉŔÁŔÁzÁ
°ÁUÉ, CÁÁgÁ PÁ®ÁUÁVÁŔÁÁB VÁŔÁB PÉÉ-ÁÁzÁ áÁÁÁŔÁ CÁVÁÁÁ VÁŔÁB zÁÁŔÁŔÁŔÁÁŔÁÁB CÁÁgÁ PÁ®ÁUÁVÁ
áÉÁÁ-É °ÁŌzÁÁV - PÁ®ÁÁ ŔÁÁÁÁ °ÉzÁÁŔVgÁÁVÁŮzÉ JÁzÁÁ.

F ŔÉ° - F ŔÁŔÉ F »VÁÁVÁŔÉÁÁÁ ŔÉ° PÉÁÁ® MAzÁÁ ŔÁwÁŔÁÁ áÁÁÉÉ áÁÁVÁÁU
ŔÁwŔÁÁÁ°è áÁÁVÁŔÁE EgÁÁVÁŮzÉ.

CÁÁgÁÁ ŔÁÁgÁÁÁ j ÁwŮUÁ½zÁÁ ŔÁÁPÁj ÁÁÁÁ VÁŔÁB áÁÁŔÁÁŔÁÁB ÁÁÁÁzÁŔÁÁUÉŔÉ½zÁVÁÁ -
áÁÁVÁÁU ÉzÁÁ CÁÁgÁ ÉÁgÁVÁŔÁÁwŮzÁV áÁÁŔÁŔÁŔÁ ŔÁÁŔÁÁŔÁÁÁ KÉÉŔÁÁ! UÉ°Ági eÁEi UÉ Á©gi
«ÁÁÁÁÁÁ áÉzÁÁŔÁŔÁÁVzÁVÁÁ. CÁVÁÁ D áÉÁÁÁÁŔÁÁ ©qÁ®Á gÁŔÁŔÁÁzÁVÁÁ.

CÁÁgÁ VÁ-ÁÁÁÁŔÁÁB CzÁÁ °ÉÁUÉ M! á¹zÁgÉŔÁÁ KÉÉŔÁÁ? CÁÁgÁÁ ŔÉÁÁÁÁzÁgÁ áÁÁUÁVÁÁ,
CzÁÁ °ÉÁgÉŔÁÁÁ PÁŔÉ - FUA®ŔÉ ŔÉÁÁÁÁzÁ ŔÁ°ÉÁŠgÁ ŔÁwŔÁ LzÁÁ °ÉŔVÁÁU ÉÁÁÁŔÁŔÁ
áÁÁÁqÁÁÁÁgÁÁ, áÁÁVÁÁU KPÁÁVÁÁÁÁ áÁÁÁqÁÁÁÁÁgÁÁ, áÁÁj ÁÁÁÁŔÁÁ GŔÁÁÁÁÁ áÁÁÁqÁÁÁÁgÁÁ -
zÁÁÁÁŔÁÁ CzÁÁ CwÁÁÁÁVgÁÁÁÁ ÁÁŠÁzÁŔÁÁŔÁÁÁ KÉÉŔÁÁ CÁÁgÁŔÁÁB ŔÁÁÁÁÁÁÁUÉŔÉ½zÁVÁÁ -
CÁÁÁÁ ŔÁŔÁ CÁÁŔÁ ŔÁŔÁUÁ½zÁÁ ŔÁÁÁÁÁÁŔÁÁ áÁÁŔÁŔÁŔÁŔÁÁgÉ, CÁÁŔÁÁ zÉÁÁgÁ Š½ JŕÉŔŔÁzÁÁ
ŔÁÁŔÁÁ áÁÁVÁÁU áÁÁÁUÁŔÁÁVÁÁVÁŔÉÁzÁgÉ FUA d¹gÁÁÁÁ áÁÁUÁÁŔÁÁ °ÁUÉ - CÁÁÁÁ VÁŔÁB
C! ÁÁÁÁÁzÁ áÁÁVÁÁU C,Á°ÁÁÁzÁ ŔÁÁŔÁÁ ©qÁ®Á 1zÁŔÁVgÁÁÁÁUÁ zÉÁÁÁgÉŔÁÁ CÁÁ½UÉ MŔÁŔÁÁÁ
áÁÁUÁŔÁÁ VÉŔÁÁj 1gÁŔÁŔÁ®ŔÁÁ? zÉÁÁÁgÉŔÁÁ MŔÁŔÁÁÁ áÁÁUÁŔÁÁ VÉŔÁÁj 1zÁ áÉÁÁ-É ŔÁÁÁ CÁÁ½UÉ KPÉ
VÁŔÁÁÁ zÁj VÉŔÁÁgÁÁ«j?

N áÁÁUÁŔÁÁ - ÁÁÁÁÁÁ PÁ®Á MAzÁÁ Á® áÁÁÁŔÁÁgÉ áÁÁÁqÁÁ®Á ÁVÁÁŔÉŔÁÁÁVÁÁŔÁŔÁŔÁÁ CÁÁÁ
ÁÁÁÁÁŔÁÁ PÁÁÁŔÁÁzÁ áÁÁŔÁÁÁÁÁÁÁÁÁ ÁzÁÁÁ®é ÁÁÁÁgÁÁ UÁÁqÁÁgÁ áÁÁÁŔÁÁŔÁÁŔÁÁB
ŔÉŔÁŔÁÁÁÁÁÁ 1ŔÁÁŔÁŔÁŔÁÁÁ UÁÁqÁÁÁzÁ VÁŔÁÁ ŔÁÁŔÁŔÁÁÁÁÁ ÁzÁÁÁ®é, ÁÁŔÁÁ MŔÁŔÁÁÁÁzÁzÁgÉ MŔÁŔÁÁ
©I ŮgÉ ©qÁÁ.

F PÁtÁUÁVÁÁ ŔÁÁŔÁÁŔÁÁ ŔÉŔÁŔÁzÁ áÉÁŔÁÁ áÁÁVÁÁU 1qÁÁŠÁ °ÉŔÁÁ ŠgÁzÉÁ EgÁ®Á ÁzÁÁÁ®é.
ÁÁŔÁÁ ÁŔÁÁ ŔÁÁÁÁÁVÁB áÁÁÁqÁÁÁ -

DzÁÁgÉ MŠŔÉŔÁ áÁÁUÁŔÁÁ UÉŔÁÁÁÁI zÁÁBR PÉ®ÁŔÉI ŠÁVÁÁ - áÁÁVÁÁU CÁÁÁÁÁÁŔÁÁ
áÁÁVÁÁj zÁVÁÁ?

aAAU1/2ZAVAA. CAAVAZAA aAIAIA DV°EE- AVAA, EAZAA EAUE CAIAA VAEAB AAEEUE
 OEAAUA A1/2ZAVAA - AAZAA EAIAZA AAUA SAZAGE PEAA® Ae@a CEUA1/2UE AIAVA - CAVA
 EEVEEA KAA - FAEEAE® AAUA EAEEIA° EETAQA EP AVAAU - VAEAB YAZA
 SUA AAZAV APA® O AAUA AZA PEQA AA AIARPEEAQA EGA ANZAZAGA OEAU - ?
 CAEEAEAZAGA EEAGAV YAMAT EAEE AIARPEEAQAGE EAQA UA?

UE°gi eAEi AZAA AV AAEEUE SAZAGA - eE°Ae SA° - CWUE CWUE JAZAA
 AAPEEAQAVAA. DzAGE CAIAA® APAlZA PEOAR-AAZA AEAEa AVAAU 1QA SA OEAGSgAZEA
 EQA® A Zaa® - A°gi «AIAIA EEARQA ANAV MAZAA CE NroEEAUOZAGE CAIAEA
 AIAR Nr OEAAUOZAGE PEVA, JAZAA VAA S eEAAGAV OEA1/2ZAGA.

EZAAAB PE1/2 AZAA EA YAI O AEZAA ZAEQA ZAEQA- AVAA. eE°Ae OEA1/2ZAVA.
 CAIA zEAAGAUe OAU OEA EAQA AA. CWUE PEVPEEAQAGE VAA S ZABR YAA AGAA.
 CAIAA® PEAYAZA OEA1/2ZAGA.

NAEAA, ADEEA YAAIAJ UE PAA AEA 1QA JAZEA OEA- AUAA AZAA, AEAEUE
 AIAZEA AV EAIAEA CEAAAGAA, CzAGA e ZABRZA AIAVEEAZAGA GAMe?

AEAEIA AAEEIA° EYAZAA, AGAGA dEAGA AEIA° VAEAB EZAY PA EA PEAU
 AEZAAUA VAEAB wQI QA A1/2UE, AEZAEIA EA EYUEIAEA DAAAD EAPA AVAAU.

YAU EI DGA UAmE-AAZA EA CAIAA® AGA AGA AAAR VEAEIAA AV EA PEAAa, EA AIEU
 AIArZA EAVAZA PAAGEI YAOEZA ASY - EAVAGA eE°AGAVA ZE EA jAwIA UEETUAI -

zEAAGEA, EEA AAZAA EAIAV AIAEA AAEEUE SACZEEAE EA CXA AIA ANZAZAGA
 AA1ACUE SACZEEAE EA? CAIAA UASJ AIAV AEEAA1ZAVA - DzAGE bE bE YAAIAVYA
 YAI AO VAEAB AAEEAZA e SACQA PA PEI OAEEAZAEUA VAEAB VA-E-AAZA MZAJ ZAVA - YAPAlZA° e
 A°gi «AIAIA ErA gAWAEIA® AAZAZA EEA UA VAEAB VAA° VAA° UAmAUAmi PAARZAE
 PAARZAE AAEBEIAIAV AA®VZAGA -

K1/2 AeA - CAIAA Ad CAUAR1ZAVA - EAVAGA CAIEA EANZAY,

E®e - F AeA, VA A J®AC AEAEIAA AEEIAA WAANE ASUAVA - FUA EEA

MAZAA PAA AEA 1QA AAGA jAw - K® PEVAWUC VAG - JAZAA OEA EA PA - "

CAIAA AAVEEU EA CAAGAAB PAgEZAVA.

jA PE1/2 - JpAA OEAVAA AAUA «j - PE® APEI OEAAU EP AV ZEAE EA E®EQA -

CAQA PAAlZA PATB AZA CAVAEAB PATAU CI AO EEAR VAEAB ZAYAE aj AGAZA PEAU
 CAQAQPEEAQA.

OEA - PE® A - EZAI AV EEAG AIA ANZAZAGA AAAR AZA PE® A zEA EA - ?

*****

AEZAE CEAE EA PAUAVA D°AEA VEUAPEEAQA SACVA - CAIAA AVAAU eE°Ae
 AEA AIAR PAEA® A MtV A® A IA1/2UE EA-E SAZAGE JZAGA SAUA EA AA EA bA tA
 EA-E PAAa OQPEEAQA AIA ANZE EA YAA IPA NZAAU PA1/2WZY - AZAGATUE AEZAE EA
 AAARA PAEOAR 1QVAAU - PEEOAR OEA VEU AZAGE VAA S DQA SgAZA PEEOAR - PEEOARA
 YAPAlZA° e CAEEA 2 EA EA EA A PA TA EVAAU. AAZAZA e EA YUA VA AVAAU AEOI. CzAGA
 EEVEEA° e E1/2e AGAVA EA-E AAZAZA AZA YAI O YAI O YECZEUVA PAQAUA VAEAB EQA AVAAU

⊕EAB CWŪÉ

‘ÉÁÉÁÁ ªÉÆZÀ-ÉĀ °ÉĀĀĀwŪzÉY,’ CªĀĀā ©Ā zĀqĀPĀĪÉÉ vĀASÆ®zĀ ¥ÉnŪÉ ªĀĀĀāĪzĀgĀĀ ,
eÉÆĒgĀV J-É ŠĀnŪ vĀ½izĀgĀĀ!

wAZĀĀ °ĀPĀĀªĀ zĀÉŋŪĀ½AZĀ ‚Ā©gi «ĀĀĪĪĀĀ PĀqÉ ÉÉÆĀr,

“ĀÆVĒÉ PÉÆÉÉŪÉ ‚ĀÆVĒÉĀĒĀ DzĀVĀ®e’.

*****

ಫೂಲ್ ಖಿಲ್ಕೆ ದೊ ಅರಳಲು ಹೂವನ್ನು ಬಿಡಿ

ರಾತ್ರಿಯ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ದೂರದಿಂದ ಒಂದು ಫಲಕ ಮಿಂಚಿ ಮಿಂಚಿ ತನ್ನ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಸಾರುತ್ತಿತ್ತು.

"ಶಾಂತಿ ಡಾಮ್ ಮೆಟರ್ನಿಟಿ ಹೋಂ"

ಕಗ್ಗತ್ತಲು, ಭಯಾನಕ ಮೌನವನ್ನು ಸೀಳುತ್ತಾ ಒಂದು ಸದ್ದು ದೂರದಿಂದ ಈಗ ಹತ್ತಿರ ಕೇಳಿಬರಲರಂಭಿಸಿತು.....ಇದು ಎತ್ತಿನ ಗಾಡಿಯ ಚರಫ್ ಚೂಂ ಚರಫ್ ಚೂವಿನ ಶಬ್ದ..... ಬಹುಶಃ ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಗರ್ಭಿಣಿಯು ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಏಕೆಂದರೆ ಗಾಡಿಯ ಚರಫ್ ಚೂಂ ಸದ್ದು ನಿಂತಾಗ ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀಯ ಕೂಗು ಮೌನದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಧ್ವನಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಗಾಡಿ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿತು. ಸದ್ದು ಕೇಳಿದ ತಕ್ಷಣ ಲೇಡಿ ಡಾಕ್ಟರ್ ಶಾಂತಿ ಡಾಮ್ ಮೊಗಸಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದಳು. ಇಂದು ನರ್ಸ್ ಮತ್ತು ದಾದಿ ಇಬ್ಬರೂ ರಜೆಮೇಲೆ ಹೋಗಿರುವುದು ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ ಘಟನೆ, ಏನೆಲ್ಲ ಮಾಡಬೇಕೋ ಎಲ್ಲವೂ ಡಾಕ್ಟರ್ ಒಬ್ಬಳಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕಿತ್ತು.....

ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಗಂಡಸರು ಇರಲಿಲ್ಲ.....ಗರ್ಭಿಣಿಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದ ಒಬ್ಬ ಕೊಳಕು ಮುದುಕಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಅವಳನ್ನು ಇಳಿಸಿದಳು.... ..... ಮಾನವಿಯತೆಯ ಭಾವನೆವುಳ್ಳ ಡಾಕ್ಟರ್ ತಟ್ಟನೆ ಮೆಟ್ಟಲನ್ನು ಇಳಿದು ಬಂದು ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಆಸರೆ ನೀಡಿ ಗರ್ಭಿಣಿಗೆ ಲೇಬರ್ ರೂಂವರೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದರು.

"ತಾಯಿ ನೀವು ಹೊರಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿ. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಮಗಳಿಗೆ ಈಗಲೇ ನೋಡುತ್ತೇನೆ....."

"ನಾನು ಇವಳ ನೆರೆಯವಳು....." ಮುದುಕಿ ಬೇಕಿಲ್ಲದ ಉತ್ತರ ನೀಡಿದಳು....."ಪರವಾಗಿಲ್ಲ.....ನೀವು ಹೊರಗೆನೇ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿ....."

ಗರ್ಭಿಣಿಯನ್ನು ಟೇಬಲ್ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಸಿ ಲೇಡಿ ಡಾಕ್ಟರ್ ಸಾಬೂನಿಂದ ಕೈ ತೊಳೆದುಕೊಂಡು ಹಸ್ತರಕ್ಷೆಚೀಲ ಹಾಕಬೇಕೆಂದಾಗ ಗರ್ಭಿಣಿ ತುಂಬ ವಿನಂತಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಅಷ್ಟು ನೋವು ಮತ್ತು ನರಳಿಕೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವಳನ್ನುದ್ದೇಶಿಸಿ "ಮೇಂ ಸಾಹೆಬ್.....ನನಗೆ ಗಂಡು ಮಗು ಬೇಕು....."

ಡಾಕ್ಟರ್ ಗೆ ಮೊದಲು ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು..... ನಂತರ ಕಿರು ನಗು ನಕ್ಕಿ

"ಬಾಯಿ ಇವೆಲ್ಲ ಭಗವಂತನ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆ. ನಾನು ನಿನ್ನ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಬಲ್ಲೆ....."

"ಗರ್ಭಿಣಿ ಕಿರುಚಿತ್ತಾ ಎದ್ದು ಕುಳಿತಳು....."ಇಲ್ಲ .....ಇಲ್ಲ. ನನಗೆ ಗಂಡುಮಗನೇ ಕೊಡಬೇಕು ಮೇಂ ಸಾಹೆಬ್. ಮೊದಲೇ ನನಗೆ ಇ ಬ್ಬಿಬರು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಅವರ ತಂದೆ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳೇಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ ಈ ಸಲ ಏನಾದರೂ ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವಾದರೆ ಅವರು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನು ಸಾಯಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ.....ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಕಾಲಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತೇನೆ ಮೇಂ ಸಾಹೆಬ್ .....ನೋಡಿ ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಜೊತೆಲೂ ಸಹ ಬರಲಿಲ್ಲ.....ಲೇಡಿ ಡಾಕ್ಟರ್ ಸರ್ರನೇ ಬಂದು ಅವಳನ್ನು ಮಲಗಿಸಿದಳು. ಜೋರಾದ ನೋವಿನ ಅಲೆಯೊಂದು ಬಂದು ಗರ್ಭಿಣಿಯನ್ನು ದುರವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿತು. ....ಆದರೆ ಆ ನೋವು ಮರೆತು ಅವಳು ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಳು.

"ಮೇಂ ಸಾಹೆಬ್ ಅದೃಷ್ಟದಿಂದ ಮಗಳಾದರೆ ಅವಳನ್ನು ಸಾಯಿಸಿಬಿಡಿ ಆದರೆ ಈಗ ಮತ್ತೆ ಮಗಳ ತಾಯಿ ಮಾಡಬೇಡಿ. ಡಾಕ್ಟರ್ ಅವಳ ವಟ ವಟವನ್ನು ಮರೆತು ತನ್ನ ಸಂಪ್ರದಾಯ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾದಳು.

ನೀನು ಮಗಳೇ ಅಗುತ್ತಾಳೆಂದು ಏಕೆ ಯೋಚಿಸುವೆ. ಭಗವಂತ ಮಗನೂ ಕೊಡ ಬಹುದು." ಅವಳು ಅವಳ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಸ್ಲೆಟ್‌ಸ್ಮೋಪ್ ಇಟ್ಟು ಕಿವಿ ಹತ್ತಿರವಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೂಸಿನ ವ್ಯಾಕುಲತೆಯೂ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು.

"ಭಗವಂತ ನಮ್ಮಂತಹ ಬಡವರಮೇಲೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ದಯೆ ಏಕೆ ತೋರಿಸುವನು? ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು ಅವನು ದೊಡ್ಡ ಮನೆತನವರನ್ನೇ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ನಮಗಂತು ಬಡತನ ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳೇ ಸಿಗುವುದು.....ನೋವಿನ ಮತ್ತೊಂದು ಅಲೆ ಅವಳ ನಾಲಿಗೆ ತಡೆಯಿತು.

"ಅಚ್ಚಾ ಈಗ ಸುಮ್ಮನೆ ಮಲಗಿಕೊಂಡಿರು. ಜಾಸ್ತಿ ಮಾತ್ಸಾಡಿದರೆ ಹೆರಿಗೆಯಾಗುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಉಸಿರನ್ನು ತಡೆದರೆ ಕೂಸು ಬೇಗನೆ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ....."

ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನೋವಿನ ಅಲೆ ಬಂದು ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು ಮತ್ತೆ ಗರ್ಭಿಣಿ ತನ್ನ ಹಟ ಹಿಡಿದಿದ್ದಳು.

"ಮೇಂ ಸಾಹೆಬ್ ನನಗೇನಾದರು ಮಗಳು ಆಗೇ ಹೋದರೆ ನೀವು ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ಯಾವುದಾದರು ಮಗನಿಂದ ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸ ನೀವೇ ತಾನೇ ಮಾಡುವಿರಿ ಯಾರಿಗೆ ಮಗ ಯಾರಿಗೆ ಮಗಳಾಗಿದೆ ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ....."

ಇನ್ನೂ ಡಾಕ್ಟರ್ ಕೋಪದಿಂದ ದೃಷ್ಟಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ಕಾರಿನ ಹಾರನಿನ ಜೋರಾದ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿಸಿತು.....ಬಹುಶಃಕ ಯಾವುದಾದರು ದೊಡ್ಡ ಮನೆಯವರ ಕೇಸ್ ಬಂದಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ ಸುಮ್ಮತ್ತ ಎಲ್ಲ ಬಡಜನರ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯೇಇತ್ತು ಯಾರಬಳಿಯೂ ಗಾಡಿ ಇರಲಿಲ್ಲ.....

"ಅಯ್ಯೋ ಕಷ್ಟವೇ....." ಡಾಕ್ಟರ್ ಮನಸಲ್ಲೇ ಯೋಚಿಸಿದಳು. ಇಂದೇ ಸ್ವಾಫ್ ರಜೆಯಲ್ಲಿದೆ ಮತ್ತೆ ಎರಡೆರಡು ಕೇಸ್.....ಇರಲಿ ದೇವರಿದ್ದಾನೆ....."

ಡಾಕ್ಟರ್ ಮೊದಲ ಕೇಸ್ ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತೊಂದು ಕೇಸಿನಬಳಿ ಧಾವಿಸಿದಳು. ಸೊಸೆಯನ್ನು ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಅತ್ತೆ ಬಂದಿದ್ದಳು. ಬಟ್ಟೆ ಮತ್ತು ಆಭರಣಗಳಿಂದ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದವರೆಂದು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಬಂದಿದ ತಕ್ಷಣ ಅತ್ತೆ ಅವಳ ಮೇಲೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡುವರ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದಳು:-

"ಸೊಸೆಯ ಕೇಸ್ ಏನೋ ಪಟ್ಟಣದ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿತ್ತು, ಆದರೆ ರಾಯ್ ಬಹದೂರ್ ರವರು ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಕೆಲಸದ ಮೇಲೆ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ ನೋವು ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ತಕ್ಷಣ ಓಡುತ್ತಾ ಓಡುತ್ತಾ ನಾವು ಇಲ್ಲೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದೆವು....."

ಡಾಕ್ಟರ್ ಇಂತಹ(ನಖ್ರಾ) ಪ್ರೇಯಸಿಯ ಹವ್ಯಾಸವಾಗಿತ್ತು ಮುಗುಳ್ಳುಗು ನಗುತ್ತಾ ಹೇಳಿದಳು:-

ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಬಿಡಿ.....ನಾನು ಈಗಲೇ ಅವರನ್ನು ಸಹ ನೋಡುತ್ತೇನೆ....."

ಡಾಕ್ಟರ್ ಹೊರಗೆ ಇಣಕಿ ನೋಡಿದಳು ಮೊದಲನೆಯ ಗರ್ಭಿಣಿಯ ಜೊತೆಗಾರತಿ ನೆರೆಯವಳಿಗೆ ಟೀ ಕಾಫೆ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳ ಬೇಕೆಂದಿದ್ದಳು ಆದರೆ ಅವಳು ನೆರೆಯವಳ ಹಕ್ಕು ನಿಭಾಯಿಸಿ ಹೊರಟು ಹೋಗಿದ್ದಳು. ಹೊರಗಡೆ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಡ್ರಾಯಿವರ್ ಮತ್ತು ಒಬ್ಬಿಬರು ಸೇವಕರು ಬೀಡಿ ಸಿಗ್ರೇಟ್ ಸೇದುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದರು.....

ಏನಪ್ಪಾ ಕಷ್ಟ ಇದು..... ಅವಳು ಸೊಲ್ಪ ಕಿಡಿ ಕಿಡಿಯಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿದಳು. ಈಗ ಕಾಫೆನೂ ಸಹ ನಾನೇ ಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕೆ."

ಅವಳು ಕಾಫೆ ಮಾಡಲು ಹಾಲು ಬಿಸಿ ಮಾಡಲು ತಿರುಗಿತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಮೊದಲಿನ ಗರ್ಭಿಣಿಯ ಹರಿತ ಕಿರುಚಾಟವನ್ನು ಕೇಳಿ ತೀವ್ರತೆಯಿಂದ ಓಡಿ ಬಂದಳು. ಕೂಸು ಹುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ.

ಎಲ್ಲ ಸಾಮಾನು ತಯಾರಾಗಿಯೇ ಇತ್ತು. ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಇನ್ನೊಂದು ಟೇಬಲ್ ಇತ್ತು. ಅದರ ಮೇಲೆ ರಾಯ್ ಸಾಹೇಬರ ಪತ್ನಿ ಮಲಗಿದ್ದಳು. ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಪರದೆವಿತ್ತು.....ಇಬ್ಬರು ಗರ್ಭಿಣಿಯರು ಒಂದೇ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ವದ್ಯಕೀಯ ನಿಯಮಾನುಸಾರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಪರದೆ ಎಳೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ನೋಡಿ ಭಯಪಡಬಾರದೆಂದು.....

ತುಂಬ ಉದಾಸೀನಳಾಗಿ ಲೇಡಿ ಡಾಕ್ಟರ್ ನೋಡಿದಳು.....ಮೊದಲನೆಯ ಗರ್ಭಿಣಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಹೆಣ್ಣು ಮಗು ಹುಟ್ಟಿತ್ತು! "ಆದರೆ ನಾನು ಈಗಲೇ ಅವಳಿಗೆ ಹೇಳಬಾರದು. ಬಾಣಂತಿಯಳಿಗೆ ಸುಖದ ಅಥವಾ ದುಃಖದ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಪ್ರಾಣಹಾನಿ ಉಂಟು ಮಾಡಬಹುದು....." ಅವಳು ಸೆಟರ್ ಪೆಟರ್ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಳು. ಮಧ್ಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ಹೆಂಗಸಿನ ಸದ್ದುಗಳು ಕೇಳಿತೊಡಗುತ್ತಿತ್ತು.....

ಮೇಮ್ ಸಾಹೆಬ್ ನನಗೆ ಏನು ಹುಟ್ಟಿದೆ....."

ಮೇಮ್ ಸಾಹೆಬ್ ಮಗ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ ತಾನೆ.....?"

" ಮೇಮ್ ಸಾಹೆಬ್ ಮಗ....."

ಡಾಕ್ಟರ್ ಸಾಹೆಬ್ ಸ್ವಲ್ಪ ಖುಷಿಯಿಂದ ಹೇಳಿದರು...."ವ್ಯಾಕುಲ ಏಕೆ ಆಗುತ್ತಿದ್ದಿಯಾ..... ಈಗಲೇ ಹೇಳುವೆ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಮಿಠಾಯಿಯೂ ಸಹ ತಿನ್ನುವೆವು....."

ಅವಳು ಉದಾಸೀನವಾಗಿ ಹೇಳಿದಳು....." ಮಿಠಾಯಿ ನಾವು ಬಡವರು ಎಲ್ಲಿಂದ ತರುವೆವು ಮೇಂ ಸಾಹೆಬ್! ಇಲ್ಲಿ ರೊಟ್ಟಿ ತಿನ್ನಲೂ ಗತಿ ಇಲ್ಲ....."

ಡಾಕ್ಟರ್ ನಗುತ್ತಾ ಹೇಳಿದಳು:-" ಹಾಗಾದರೆ ನಾವೇ ತಿನ್ನಿಸುತ್ತೇವೆ....."

ಮಗಳು ಮಗಳು ಕಿರಿಚಿ ಅಳಲಾರಂಭಿಸಿತ್ತು." ಥ್ಯಾಂಕ್ ಗಾಡ್. ಚಿಕ್ಕ ಮಗುವಿನ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ಹುಡುಗನೋ ಹುಡುಗಿನೋ ತಿಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.....ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೇ ಈ ಹೆಂಗಸು ತನ್ನನ್ನು ಏನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಳೋ ಏನೋ?"

ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಗರ್ಭಿಣಿ ಕಳವಳ ಪಡೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದಳು....ಡಾಕ್ಟರ್ ಬೇಗನೇ ಅವಳ ಬಳಿ ಹೋದಳು.....ಗರ್ಭಿಣಿಯ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅವಳಿಗೆ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡೆಗಿಸುವುದು ಲಾಭಕರವಾಗುತ್ತದೆ.....

"ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರೇನು....." ಡಾಕ್ಟರ್ ಕಿರು ನಗು ನಗುತ್ತಾ ಹೇಳಿದಳು

"ರೇಖಾ....." ರೇಖಾ ತನನ್ನು ಚೇತರಿಸುತ್ತಾ ಹೇಳಿದಳು.

ನಂತರ ಅವಳು ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಾ ಡಾಕ್ಟರನ್ನು ನೋಡಿದಳು ಇಷ್ಟೊಂದು ಕಷ್ಟದಲ್ಲೂ ಸ್ವಲ್ಪ ನಗುತ್ತಾ ಹೇಳಿದಳು....."

ತಾವು ತುಂಬ ಸುಂದರವಾಗಿದ್ದೀರಿ ಡಾಕ್ಟರ್..."

ಡಾಕ್ಟರ್ ನೋವಿನಿಂದ ಕಿರು ನಗು ನಕ್ಕಿ.....ಹೌದು ಆದರೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಭಾಗ್ಯದ ರೇಖವಾಗುವಷ್ಟೇನಲ್ಲ....."

"ತಾವು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿವೇ ಡಾಕ್ಟರ್....." ರೇಖಾ ತನ್ನ ಮಾತಿನ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆನೆ ಹೋಟ್ಟಿ ಹಿಡಿದು.....ನಾ ಸತ್ತೇ....."

ಡಾಕ್ಟರ್ ನಕ್ಕಿದಳು....." ನಿಮ್ಮ ಮೊದಲನೆಯ ಬೇಬಿ ಅಲ್ಲತಾನೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಧೈರ್ಯಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಿ.

"ಎರಡನೆಯದು.....ರೇಖಾ ಉಬ್ಬಿಸುತ್ತಾ ಹೇಳಿದಳು."ಮೊದಲನೆಯ ಮಗ ಇದ್ದಾನೆ. ಈಗ ನನಗೆ ಮಗಳ ಆಸೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ನೋವಿನಲ್ಲೂ ಸಹ ಅವಳು ನಕ್ಕಿ.....ಆದರೆ ಅಮ್ಮಾಜಿಗೆ ಮಗನೇ ಬೇಕು ಅವರಿಗೆ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳ ಸೈನ್ಯವೇ ಬೇಕು.....

ನರಳುತ್ತಿರುವ ಹೆಂಗಸನ್ನು ಮತ್ತೆ ಪ್ರಜ್ಞೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿರಿಗಿಸುವಂತಹ ನೋವಿನ ಮತ್ತೊಂದು ಅಲೆ ಬಂದು ಹೋಗಿತ್ತು.....

" ಮೇಂ ಸಾಹೆಬ್.....ನನಗೆ ನನ್ನ ಮಗನ ಮುಖವಾದರು ತೋರಿಸಿ....." ಮೊದಲನೆಯ ಬಾಣಂತಿ ಮತ್ತೆ ಕಿರಿಚಿದಳು.....

ಡಾಕ್ಟರ್ ಅವಳ ಬಳಿ ಬಂದು ಅವಳ ಕೆನ್ನೆಯನ್ನು ತಟ್ಟಿ

"ಮಗನ ಹೆಸರೇನು ಇಡುವೆ.....?"

"ಬುಂದು....."

ಹೆಂಗಸು ಖುಷಿ ಮತ್ತು ಸ್ವಲ್ಪ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಹೇಳಿದಳು.....

ಡಾಕ್ಟರ್ ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿ.....ಮತ್ತೆ ತಡೆದು ತಡೆದು ಕೇಳಿದಳು.....ಹರಿಜನವೇನು.....?"

ಹೆಂಗಸಳು ಉದಾಸೀನಾಗಿ ತಲೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿದಳು.....ತಲೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿದಿದ್ದರೂ ಸಹ ಡಾಕ್ಟರ್ ಹೆಸರಿಂದಲೇ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಳು.....ದೊಡ್ಡವರು ಇಂತಹ ಚೀಪ್ ಹೆಸರುಗಳು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ.....ಬುಂದು, ಕಲ್ಲೂ, ಧೇಪು ಮತ್ತು ಇಂತಹ ಅನೇಕ ಹೆಸರುಗಳು ಅವಳ ಜೀವನದ ಇಡೀ ಕಥೆ ಜ್ಞಾಪಿಸುತ್ತಿತ್ತು.....ಇವಳು ಸಹ ಒಬ್ಬ ನೀಚ ಜಾತಿಯವಳೆ!

ತಟ್ಟನೆ ಅವಳ ಮನಸು ದುಃಖದಿಂದ ಭರಿಸಿತು....ಈ ಹೆಂಗಸಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಹೆಣ್ಣು ಹುಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದರೆ ಬಹುಶಃ....ಬಹುಶಃ ಅವಳು ತಾನು ಮತ್ತು ಆ ಕೂಸನ್ನೂ ಸಹ ಮುಗಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾಳೆ. ಅಥವಾ ಬಹುಶಃ ಅವನ ಗಂಡ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಮುಗಿಸಬಹುದು, ಅಥವಾ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಕಳುಹಿಸಬಹುದು....ಅಥವಾ ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಅವಳೇ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಹೊರಟು ಹೋದರೆ.....ಬಡತನದಲ್ಲಿ ಬರೀ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳೇ ಅಗುವುದು ಎಷ್ಟು ದುಃಖಕರ ಮಾತು. ಅವರನ್ನು ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಸಾಕುವುದು, ಅವರನ್ನು ಹಸಿದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಯವ್ವನದಲ್ಲಿ ಕಾಪಾಡುವುದು.....ನಂತರ ಮದುವೆ! ಅದು ರೂಪಾಯಿಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಚೀಲದ ಸವಾಲಾಗಿತ್ತು.....

ನಾನು ಈ ಪಾಪ ಮಾಡಲೇ.....? ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲೇ? ರಾಯ್ ಸಾಹೇಬರ ಪತ್ನಿಗೆ ಮಗನೇ ಆಗಬೇಕೆಂಬ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇನು?.....

ಅವಳು ತಟ್ಟನೇ ಎದ್ದಳು.....ಧರ್ಮಜಾತಿ ಪಾತಿ.....ಭಗ್ವಂತ ಖುದಾ,ಇವೆಲ್ಲ ಅವಳಿಗೆ ಅರ್ಥಹೀನ ಮಾತಾಗಿತ್ತು. ಅವಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬದುಕು ಭಯಾನಕವಾಗಿ ವರ್ತಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಅವಳು ಈ ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತಳಾಗಿದ್ದಳು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವಳ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಸ್ಥಾನವಿರಲಿಲ್ಲ, ಎಲ್ಲಾ ಭಗವಂತನ ಮೂರ್ತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ.....ಆಸ್ವತ್ಥೆಯಲ್ಲೂ ಸಹ ಅವಳು ಹಾಗೆಯೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದಳು ಯಾರಿಗೂ ಅವಳ ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಜಾತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಂದಾಜು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ.....ಅದರೆ ಕಾಣದ ಶಕ್ತಿಯ ಮುಂದೆ ತಲೆ ಬಾಗಿಬೇಕೆಂಬ ಮನಸ್ಸು.....ಅವಳು ತನ್ನ ಕೊರಡಿಗೆ ಹೋದಳು. ಕ್ಯಾಲೆಂಡರ್ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೂ ದೇವರ ಫೋಟೋವಿತ್ತು ವಿಷ್ಣು ಭಗ್ವಾನಿದ್ದರೋ, ಅಥವಾ ಕೃಷ್ಣ ಅಥವಾ ಹನುಮಾನ್ ಜಿ.....ಅವಳು ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಮಾಡುವ ಅಂದಾಜಿನಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ತಲೆ ಬಾಗಿಸಿ ಮನಸಲ್ಲೇ ಅಂದುಕೊಂಡಳು

"ನೀನು ಕಳವಳ ಪಡೆಯುವಂತಹ ಹೃದಯಗಳ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಕೇಳುವವನೇ ಆಗಿದ್ದರೆ ನಾನು ಇಂದು ನನಗೋಸ್ಕರ ಅಲ್ಲ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ..... ಭಗವಂತ ರೇಖಳಿಗೆ ಮಗ ಕೊಡುಪ್ಪ."

ಡಾಕ್ಟರ್.....ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ಮುದುಕಿ ಅತ್ತೆ ಕಿರುಚಿವ ಸದ್ದು ಕೇಳಿಸಿತು ಮತ್ತು ಅವಳು ಧಾವಿಸಿ ಲೇಬರ್ ರೂಂ ತಲಪಿದಳು. ಮತ್ತೊಂದು ಅಸ್ತಿತ್ವ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಡಲು, ತನ್ನ ಅದೃಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಡಕು ಮತ್ತು ಒಳ್ಳೆಯವು, ಎಲ್ಲಾ ಸುಖ ದುಃಖವನ್ನು ಸಹಿಸಲು ತಯಾರಾಗಿತ್ತು.....ಡಾಕ್ಟರ್ ಬಹು ಬೇಗ ವಾಷ್ ಬೇಸಿನ್ ಕಡೆ ಹೋದಳು....

ಕೆಲವು ನಿಮಿಷಗಳ ಹೋರಾಟ ಹೆಂಗಸಳಿಗೆ ಪ್ರಶಾಂತವಾಗಿ ಮಾಡಿತು ಮತ್ತು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಹೆಂಗಸು.....ಅದು ಲೇಡಿ ಡಾಕ್ಟರ್ ಯಾಗಿದ್ದಳು ಅವಳ ಶಾಂತಿ ಭಂಗವಾಯಿತು.....ರೇಖಳಿಗೆ ಮಗ ಹುಟ್ಟಿತ್ತು..... ಕೆಲವು ನಿಮಿಷಗಳ ಮುಂಚೆ ಚಾತುರ್ಯದಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಡಾಕ್ಟರ್ ಮಾಯವಾಗಿದ್ದಳು.....ಒಂದು ನಿಮಿಷದ ಸಹಸ್ರಾರು ಪಾಲಿನಲ್ಲಿ ಸಹಸ್ರಾರು ಯೋಚನೆಗಳು ಅವಳ ಮಿದುಳಿನಿಂದ ಬಂದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವು.....

"ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲ ನಾನು ಈ ಪಾಪ ಮಾಡಲಾರೆ. ಯಾರ ಅದೃಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಬರೆಯಲಾಗಿದೆಯೋ ಅವರು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ ನನಗೇನು....."

ಮತ್ತೆ ಅವಳ ಹೃದಯ ಜಿಗುಟ್ಟಿತ್ತಿತ್ತು....."ಶಾಂತಿ ಡಾವ್ನೆ ಸೊಲ್ವ ಯೋಚಿಸು ಆ ಹರಿಜನ ಹೆಂಗಸು ಎಷ್ಟು ವಿನಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಮಗನ ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡುತ್ತಿದ್ದಳು.....ಅವನ ಗಂಡ ಒಂದೇ ಸಲ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಾಯಿಸಿಬಿಟ್ಟರೇ ಆ ನಾಲ್ವರ ಹತ್ಯೆಯ ಕಾರಣ ನೀನೇ ಆಗುತ್ತಿಯಾ....."

ಆದರೆ ಈ ಅತ್ಯಾಚಾರ ನಾನು ಹೇಗೆ ಮಾಡಲಿ.....ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಬದಲಾಯಿಸಲಿ.....ಭಗವಂತ ಆ ಜನರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೇ ಬರೆದಿರಬೇಕು!"

"ಅರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚಿಸು ಶ್ರೀಮಂತರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಗನಾಗಲಿ.....ಮಗಳಾಗಲಿ. ವೈಭವದಿಂದಲೇ ಇರುವವರು.....ಹಾಗೆ ರೇಖಾಳೂ ಸಹ ಮಗಳಿಚ್ಛಿಸಿದಳು ಮತ್ತೆ....."

ಅವಳು ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ತನ್ನನ್ನೂ ನೋಡಿಕೊಂಡಳು.....ಬೆವರು ಹನಿ ಹನಿಯಲ್ಲ ಅಲೆಗಳಾಗಿ ಅವಳ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನೇ ಮುಳಿಗಿಸಲು ತಯಾರಾಗಿತ್ತು.....ಅವಳು ಶೀತಲ ಗಾಳಿಗಾಗಿ ಕಿಟಕಿಯ ಪರದೆ ಸರಿಸಿದಳು.....ಮತ್ತೆ ಹೊರಗಡೆಯ ದೃಶ್ಯ ನೋಡಿದ ತಕ್ಷಣ ಅವಳ ನರಗಳಲ್ಲಿ ರಕ್ತ ಹೆಚ್ಚು ಕಟ್ಟಿತು.....

ಹೊರಗೆ ರಾಯ್ ಸಾಹೇಬರು ನಿಂತಿದ್ದರು.....

ರಾಯ್ ಸಾಹೇಬ್ ಅಶೋಕ್ ಚಕ್ರವರ್ತಿ!

ಅವಳ ತನ್ನ ಅಶೋಕ್!! ಅವನು ಅವಳನ್ನು ಕಾಲದ ಕಟುಕ ಅಲೆಗಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದವನು ಮತ್ತೆ ಎಂದೂ ಅವಳ ಸಮಾಚಾರ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ.....ಅವನ ಕೈಗಳಿಗೆ ಅವಳು ತನ್ನ ಜೀವನ, ಸೌಂದರ್ಯ ಹಾಗೂ ಯವ್ವನದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ಷಣವೂ ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದಳು. ಮತ್ತೆ ಅವಳ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಅತಿಸಣ್ಣ ಜೀವ ಕಳವಳ ಪಡೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದಾಗ ಅವಳು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಕೇಳಿದಾಗ ಶ್ರೀಮಂತರ ಸಂಪ್ರದಾಯದಂತೆ ಕಠೋರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದು:-

ನಮ್ಮಿಂದ ಚೇಷ್ಟೆ ತಮಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೂರ್ಖತನವಾಗಿತ್ತು. ನೀನು ಅಬಾರ್ಶನ್ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೇ."

"ಅಬಾರ್ಷನ್....." ಅವಳು ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ಕೇಳಿದ್ದಳು.

ಹೌದು ಹೌದು ಅಬಾರ್ಷನ್.....ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಓದುವ ಹುಡುಗಿಗೆ ಇದರ ಅರ್ಥ ತಿಳಿದಿರಬೇಕು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೇ ಡಿಕ್ಷನರಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿಕೋ.....!"

"ಅಬಾರ್ಷನ್.....ಅವಳು ಮುಳುಗುತ್ತಾ ಮುಳುಗುತ್ತಾ ಹೇಳಿದಳು

"ಆದರೆ ನಾವು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ನಮ್ಮ ಮಗುವಿಗೆ ರಕ್ಷಿಸಬಹುದು....."

"ಮದುವೆ....." ಅವನು ತುಂಬ ಅಪರಿಚಿತನಾಗುತ್ತ ಹೇಳಿದ.....

ಮದುವೆ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ..." ಇಡೀ ಲೋಕಕ್ಕೆ ನೀನು ಹರಿಜನ ಎಂದು ತಿಳಿದಿದೆ.....ಮತ್ತೆ ಡ್ಯಾಡಿ.....? ಡ್ಯಾಡಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ನೀನು ಭಾವಿಸುವೆಯಾ....."

ಮತ್ತೆ ಅವನು ಅವಳ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೂ ತನ್ನ ಒಬ್ಬ ಡಾಕ್ಟರ್ ಸ್ನೇಹಿತನ ಬಳಿ ಕರೆದೊದ್ದ. ಮತ್ತೆ ಅದಂತಹದು ಔಷಧಿಗಳೆಲ್ಲ ಕುಡಿಸಿ ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀ ತಾಯಿಯಾಗುವಾಗ ನಿಸರ್ಗ ನಿರ್ಮಿಸಲ್ಪಡುವ ಪಾದದ ಕೆಳಗಿನ ಸ್ವರ್ಗದಿಂದ ವಂಚಿಸಿದ.....

ಅವಳು ಬೇಗನೇ ಪರದೇ ಎಳೆದಳು.....ಅವಳು ಯಾವ ಮೂಲೆಯಿಂದ ರಾಯ ಸಾಹೆಬರನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳೆಂದರೆ ಅವಳನ್ನು ಅವರು ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ.....ಅವಳು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ತನ್ನನ್ನು ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ಬೀಳಿಸಿದಳು.....

"ರಾಯ ಸಾಹೆಬರೇ.....ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ಸಹ ಭಗವಂತನಿಗೆ ನಂಬಿರಲಿಲ್ಲ, ಇಂದು ನಂಬಿದೆ.....ಎಕೆಂದರೆ ಭಗವಂತ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಯಾವ ಶಕ್ತಿ ನಿನ್ನಂತಹ ನೀಚನಿಂದ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅವಕಾಶ ನೀಡುತ್ತಿತ್ತೆ.....? ಈಗ ನಿನ್ನ ಮಗ .....ನಿನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಕರಳು, ಹರಿಜನರ ಮಧ್ಯೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾನೆ. ಬಿಟ್ಟಿ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸುವನು. ಜಮೀನ್ದಾರರ ಚಪ್ಪಲಿ ಏಟನ್ನು ತಿನ್ನುವನು ಶ್ರೀಮಂತರ ಬ್ಯಾಗ್‌ಗಳನ್ನು ಕೇಳುವನು ಮತ್ತೆ ನಾನು ಕೇಕೇ ಹಾಕಿ ನಗುವೆ.....!"

ಡಾಕ್ಟರ್ ರೇಖಳ ಕಂಪಿಸುವಂತಹ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿಸಿತು.....

"ಮಗ ಅಥವಾ ಮಗಳೇ.....?"

ಡಾಕ್ಟರ್ ಅವಳ ಬಳಿ ಹೋದಳು.....ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅವಳ ಹೃದಯ ನಡುಗಿತು....." .....ಪಾಪದಿಂದ ದೂರವಿರಲು.....ಪುಣ್ಯವನ್ನು ಬಾಚಿಕೊಳ್ಳುವ..... ಈಗಲೂ ಸಮಯವಿದೆ."

ಮತ್ತೆ ತಟ್ಟನೆ ಅವಳಿಗೆ ತನ್ನ ಇಡೀ ಜೀವನದ ದುಃಖಗಳು ಮತ್ತು ನಿರಾಶೆಗಳೆಲ್ಲ ಜ್ಞಾಪಕ ಬಂತು.....ಒಂದು ರೀತಿಯ ಕಳವಳದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು...

" ಆತುರ ಏಕೆ ಪಡುತ್ತೀರ.....ಈಗಲೇ ನೋಡುವಂತೆ....."ಮೇಲ್ನೋಟಕ್ಕೆ ಅವಳು ಕಿರುನಗು ನಕ್ಕಿದಳು .....ಆದರೆ ಮನಸ್ಸಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿ ಹುರಿಯುತ್ತಿತ್ತು.

ತಟ್ಟನೆ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯಿತು ಮತ್ತು ನರ್ಸ್ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಳು

"ಅರೆ ಸಿಸ್ಟರ್ .....ನೀನು.....ಡಾಕ್ಟರ್ ತುಂಬ ಗಾಬರಿಗೊಂಡು ಹೇಳಿದಳು....ನೀವು ಎರಡು ದಿನದ ರಜೆ ಮೇಲೆ ಹೋಗಿದ್ದಿರಲ್ಲವೇ?"

"ಹೌದು.....ಆದರೆ ನಾನು ಸ್ಟಾಪ್ ತಲಪಿದಾಗ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಕೊನೆ ಬಸ್ಸು ಹೊರಟುಹೋಗಿತ್ತು ಆಗ ಹೋಗಲಿ ಬಿಡು ಹೋಗಿ ನಿಮಗೆ ಹೆಲ್ಪಾದರೂ ಮಾಡೋಣವೆಂದು..... ಮುಂದಿನ ವಾರ ಹೊರಟುಹೋಗುವೆ." ಮತ್ತೆ ಅವಳು ನಗುತ್ತ ಆಚೆ ಈಚೆ ನೋಡುತ್ತ ಹೇಳಿದಳು.....

"ನಾನು ಹೋಗಿದ ತಕ್ಷಣ ಎರಡೆರಡು ಕೇಸ್ ನೋಡಬೇಕಾಯಿತೆ.....!" ಮತ್ತೆ ಅವಳು ನಗುತ್ತಾ ಮುಂದೆ ಹೋದರೆ ಟೇಬಲ್ ಮೇಲೆ ಎರಡು ಪುಟ್ಟ ಪುಟ್ಟ ಜೀವಗಳು ತನ್ನ ವರ್ತಮಾನ ಮತ್ತು ಭವಿಷ್ಯದ ಅರಿವಿಲ್ಲದೇ ನಡುಗುತ್ತಾ ಬಿದ್ದಿವು.....ನರ್ಸ್ ಬಟ್ಟೆ ಎತ್ತಿ ನೋಡಿ ನಕ್ಕಳು....."ಒಂದು ಮಗ ಒಂದು ಮಗಳು " ಮತ್ತೆ ಹಿಂದುರುಗಿ ಡಾಕ್ಟರ್ ಗೆ ಕೇಳಿದಳು ಮಗ ಯಾರದು, ಮಗಳು ಯಾರದು?"

ಲೇಡಿ ಡಾಕ್ಟರ್ ಶಾಂತಿ ಡಾಂಲೆ ತನ್ನ ಬಡಿಯುವ ಹೃದಯವನ್ನು ವಶದಲ್ಲಿಟ್ಟಿ ಕೊಂಡು ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟು ಹೇಳಿದಳು

"ಮಗ ಈ ಹರಿಜನ ಹೆಂಗಸದು,ಮಗಳು ರಾಯ ಬಹಾದ್ದೂರ್ ಅಶೋಕ್ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯವರದು....."

ರೇಖಾ ನಿಡ್ಡೆ ಹೋಗಿದ್ದಳು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವಳು ನನ್ನ ಪತಿಯ ಹೆಸರು ಇಲ್ಲಿಯವರಿಗೆ ನಾನೇ ಹೇಳದೇ ಇರುವ ಹೆಸರು ನಿಮಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತು ಎಂದು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಕೇಳುವಳು!

ಮರು ದಿನ ಈ ಪೇಚಾಟದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಲೇಡಿ ಡಾಕ್ಟರ್ ಒಂದು ವಾರ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಮಾಡಲು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹೋದಳು.....ಅವಳು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಅಶೋಕನನ್ನೂ ಎದಿರಿಸಲು ತಯಾರಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸಹ ನರ್ಸ್ ಎಲ್ಲ ಕೇಸುಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು.....

ಅವಳು ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಿಂದ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆನ್ನುವಾಗ ನರ್ಸ್ ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಿದ್ದಳು. ಮಗಳನ್ನು ಅವಳ ತಾಯಿ ಮಗ್ಗಲಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಸಿ ಈಗ ಅವಳು ಮಗನನ್ನು ಮಡಲೆತ್ತಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು.

ಡಾಕ್ಟರ್ ನೋಡಿ ಹೂವಿನಂತಹ ದಷ್ಟ ಪುಷ್ಟ ಮಗನಿದ್ದಾನೆ.....ಡಾಕ್ಟರ್ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದಳು ಆದರೆ ನರ್ಸ್ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಇದ್ದಳು.

"ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೀಗೂ ಎಷ್ಟೊಂದು ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟಿವೆ ಆದರೆ ಯಾಕೋ ಏನೋ ನನಗೆ ಇವನಂತಹ ತುಂಬ ಸ್ವೀಟ್ ಮಗ ಯಾರೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತೆ ಡಾಕ್ಟರ್ ಒಂದು ಮಾತು ನೋಟ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರ ..... ಇವನ ಬಲಗೈ ಮೇಲೆ ಚಂದ್ರನಂತಹ ಹುಟ್ಟಿದ ಚಿನ್ಹೆ ಇದೆ. ನನ್ನ ತಾಯಿಯ ಹೇಳಿಕೆಯಂತೆ ಇಂತಹ ಚಿನ್ಹೆಗೆ 'ಪದಮ್' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಅದು ತುಂಬ ಧನವಂತ ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಚಿನ್ಹೆಯಾಗಿರುತ್ತೆ."ಮತ್ತೆ ಅವಳು ಅವನ ಪುಟ್ಟ ತೋಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಆ ಚಂದ್ರನನ್ನು ತೋರಿಸಿದಳು ಅದು ಅವನ ಅದೃಷ್ಟದ ಕತ್ತಲೆಯಮೇಲೆ ಮುಗುಳ್ಳನೆಗುತ್ತಿತ್ತು....."

ಲೇಡಿ ಡಾಕ್ಟರ್ ತನ್ನ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಅಡಗಿಸುತ್ತಾ ಪರಿವಿಲ್ಲದೆ ಹೇಳಿದಳು "ಎಲ್ಲ ಅವರವರ ಅದೃಷ್ಟದ ಮಾತು..ಹರಿಜನರಲ್ಲಿ ಜನ್ಮತಾಳಿದ್ದಾನೆ ಅದರ ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತು ಭಗವಂತ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವನನ್ನು ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯ ಮಾಡುವನೇನೋ."

ಹಾಗೆ ಈ ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತ ಹೇಳುತ್ತ ಅವಳಿಗೂ ಸಹ ಆ ಮಗುವಿನ ಅದೃಷ್ಟದ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ಕನಿಕರ ಉಂಟಾಯಿತು. ಮತ್ತೆ ಅವಳು ತನ್ನಲ್ಲೇ ಯೋಚಿಸಿ ಜೀವನದ ದಟ್ಟ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಆಚಂದ್ರ ಕೇವಲ ಮಾತ್ರಚಂದ್ರ, ಪ್ರಕೃತಿ ಅದನ್ನು ನಿಮ್ಮ ತೋಳಿನ ಮೇಲೆ ಉದಯಿಸಿರುವುದಷ್ಟೇ ಹೊರತು ಈಗ ನಿಮಗೆ ಬೆಳಕಿನ ಒಂದು ಹಗುರವಾದ ಜೀವಕಳೆಯೂ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ!!"

ಕಾಲದ ನಗಾರೆ ಮೇಲೆ ಒಂದಾದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಹನ್ನೆರಡು ಏಟುಗಳು ಬಿದ್ದವು.....ಪ್ರಕೃತಿಯ ಕರುಣಾಳು ಮತ್ತು ನಿಷ್ಕರ್ಷೆ ಕೈಗಳಿಂದ ಬದಲಾವಣೆಗಳಾಗಿದ್ದವೋ ಅದರ ಪ್ರತಿ ಫಲ ಸುಲೇಖಾ ಪ್ರಸನ್ನತೆ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷದ ತೊಟ್ಟಲುಗಳಲ್ಲಿ ತೂಗುತ್ತಿತ್ತು ಮತ್ತು ಬುಂದೂ ಯವ್ವನದ ಮುಂಚೆಯೇ ವೃಧ್ಯಾಪಿಯ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿ ತೊಡಗಿದ್ದ.....

" ಹೋಗು.....ನಿನ್ನಿಗೇ ಈ ಉಟಕೊಟ್ಟುಬಾ...." ಪೋಲಿ ಹುಡುಗರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನ ದಾಂಡು ಆಡುತ್ತಿರುವ ಅವನಿಗೆ ತಾಯಿ ಕೂಗಿ ಕೇಳಿಸಿತು.

"ಮತ್ತೆ ಕೇಳು.....ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ತಾಯಿ ಚೇತಾವನಿ ನೀಡಿದಳು ಜಮೀನ್ದಾರನ ಹವೇಲಿಯಲ್ಲಿ ತುಂಬ ಹೊತ್ತು ಇರ ಬೇಡ. ಅಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಇಂತ ಅಂತ ಚೇಷ್ಟೆ ಮಾಡಿದರೆ ಬಡಿದು ಹಾಕುವೆ....."

ಇಂದು ಅವನ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ಸಲ ಜಮೀನ್ದಾರನ ಹವೇಲಿಯ ದರ್ಶನ ಮಾಡಲು ಹೊರಟಿದ್ದ. ಅವನ ತಾಯಿ ಅವನನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ಮೇಲ್ಕೊಳ್ಳುವುದು ನೆಪ ಹೇಳಿ ಅವನನ್ನೂ ಸಹ ಬಾಚಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬಾರದೆಂದು ಜೋಪಾನವಾಗಿ ಕಾಪಾಡಿ ಕಾಪಾಡಿ ಇಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಬುಂದೂ ಅವಳ ಜೀವ, ಅವಳ ಭಕ್ತಿಯಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗೆಯೇ ಬುಂದೂ ಸಹ ತಾಯಿಯ ಹುಚ್ಚಾಗಿದ್ದ.

ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಉಟತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹವೇಲಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಅವನೊಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ ದೃಶ್ಯ ಒಂದನ್ನು ನೋಡಿದ..... ಹವೇಲಿಯ ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ಅವನ ತಂದೆ ಗುಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನ ಅಪ್ಪ ಗುಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಿದ್ದು ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ ಮಾತುಲ್ಲ, ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ ಮಾತೆಂದರೆ ಅಪ್ಪನ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಪೊರಕೆ ಕಟ್ಟಿತ್ತು.....ಅವನು ಎಲ್ಲಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡುತ್ತಿದ್ದನೋ ಪೊರಕೆ ಅವನ ಹಿಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ....ಗುಡಿಸಿದ ನಂತರ ಅವನ ಕೆಟ್ಟಪಾದಗಳ ಗುರ್ತನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸಲು ಸಹ ಆ ಪೊರಕೆ ಕಟ್ಟಲಾಗಿತ್ತು.

ಬಾಪು.....ಅವನು ಉಟದ ಗಂಟನ್ನಿಟ್ಟು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಕೇಳಿದ.....ಈ ನಿನ್ನ ಹಿಂದೆ ಪೊರಕೆ ಏಕೆ ನೇತಾಡುತ್ತಿದೆ....."

ತಂದೆ ತುಂಬ ಪರಿವಿಲ್ಲದೇ ಹೇಳಿದ ..... "ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನನ್ನಕಾಲು ಈ ಪವಿತ್ರ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತದೋ ಪಾದದ ಗುರುತು ಬೀಳುತ್ತದೆ, ಆ ಅಪವಿತ್ರ ಗುರುತುಗಳನ್ನು ಅಳಿಸಲುನನಗೆ ಈ ಪೊರಕೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಕಟ್ಟಿದಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ." ಮತ್ತೆ ಅವನು ಕೋಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೇಳಿದ

ಆದರೆ ಇದೆಲ್ಲ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನಿನಗೇನಾಗ ಬೇಕು.....? ಪಾರಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಿಯೋ ಇಲ್ಲವೋ.....?"

"ಇಲ್ಲ.....ಬುಂದು ಕಿಡಿಕಿಡಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದ ಪೆನ್ಸಿಲ್ ಮುಗಿದು ಹೋಗಿತ್ತು ಗುರುಜಿ ಸ್ಕೂಲಿಂದ ಅಟ್ಟಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿದರು."

ತಂದೆ ಸುಟ್ಟಿಂದ ಹೇಳಿದ...."ಹಾಗಾದರೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಸಾಯಿ.....ಇಲ್ಲಿ ನನ್ನೊಡನೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಏಕೆ ಬಂದಿದ್ದಿಯಾ?"

ಬುಂದು ಬೇರೆ ಮಾತೆಂದ...."ಬಾಪು ಮತ್ತೆ ಹವೇಲಿನವರ ಪಾದದ ಗುರುತುಗಳು ಬಿದ್ದರೆ ಅವರೂ ಸಹ ಹೀಗೆ ಪೊರಕೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡೇ ಓಡಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ.....?"

ತಂದೆಯು ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ಅತ್ತ ಇತ್ತ ನೋಡಿದ ಮತ್ತು ಈ ಅಪಾಯಕಾರಿ ಹುಡುಗನ ಕಡೆ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿ ಹೇಳಿದ.....ಹರಾಂಜಾದ ತಳಕೆಳಗೆ ನೇತಹಾಕಿಸುವೆಯಾ .....ಹೋಗು ಇಲ್ಲಿಂದ....."

ಬುಂದು ಸೊಲ್ವ ಹೆದರಿ ಕೊಂಚ ದೂರ ಹೋದ.....ನಂತರ ನಿಂತಿಕೊಂಡ ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಹೇಳಿದ

"ನಾನು ದೊಡ್ಡವನಾದಮೇಲೆ ಜಮೀನ್ದಾರಿನ ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಪೊರಕೆ ಕಟ್ಟಿಸುವೆ..."

ಬಾಪ್ ರೆ.....ಹರಾಂ ಜಾದೆ.....ಸೊಲ್ವ ನಿಲ್ಲು ನೋಡೋಣ." ತಂದೆಯು ಒಂದು ಕಲ್ಲು ಎತ್ತಿ ಮಗನಕಡೆ ಎಸೆದ.....ಬುಂದು ಸರಿದು ಬಿಟ್ಟ ದುರಾದೃಷ್ಟದಿಂದ ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಜಮೀನ್ದಾರಿನ ಹಿರಿಯಮಗ ಅಲ್ಲಿ ಬಂದ, ಆ ಕಲ್ಲು ನೇರವಾಗಿ ಅವನ ಹಣೆಗೆ ತಾಗಿತ್ತು.....

"ಸತ್ತೇ.....ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಬಿದ್ದ . ಇಡಿ ದಂಡೆಯಲ್ಲಿ ಗುಲ್ಲೇರಿತು.....ಗಂಡಸರು ಹೆಂಗಸರು,ವಡಯ ನೌಕರರು ಎಲ್ಲರೂ ಹೊರಬಂದರು.....ಒಂದು ಮರದ ಹಿಂದೆ ಬುಂದೂ ನಿಂತು ಎಲ್ಲಾ ತಮಾಶೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ.

ಯಾಕೋ ಕಲ್ಲೂ....." ಒಬ್ಬ ದರ್ಪದ ಮನುಷ್ಯನೂ ಬುಂದುವಿನ ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಉದ್ದೇಶಿಸಿದ

"ನಾವು ಇದೇನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ....." ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಕೋಲಿನಿಂದ ಹೋಡೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದ. "ಕಲ್ಲೂ ನರುಳುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ... ಒಡಯ ತಂದೆ ತಾಯಿ ತಪ್ಪಾಯಿತು.....ನ್.....ನ್...ನಾನು ಅಸಲಿಗೆ ನನ್ನ ಹುಡುಗನನ್ನು ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೆ....."

ನಿನ್ನ ಹುಡುಗ ಸತ್ತಿಹೊದರೂ ಸಹ ನಮದೇನು ಕೆಡುತ್ತಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ನಮ್ಮ ಮಗನದಾಗಿದೆ....." ಮತ್ತೆ ಕತ್ತು ತಿರುಗಿಸಿ ಕೂಗಿದರು....

" ಇವನಿಗೆ ತನ್ನ ಮಗ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಮಗನಲ್ಲಿರುವ ವೈತ್ಯಾಸ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ.....ಅವನ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಬೆಳಕನ್ನು ಕಾಣಲು ಅವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಸೊಲ್ವಕೆಂಪು ಅಂಜನ (ಸುರ್ಮ) ಹಚ್ಚಿರಿ..ಒಬ್ಬ ಆಳು ಬೇಗನೆ ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಪುಡಿಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ತಂದ.....ಇಬ್ಬರು ಆಳುಗಳು ಕಲ್ಲಿಗೆ ಹಿಡಿದು ಮಲಗಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಅವನ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಚೆಟುಕಿ ತುಂಬ ಕೆಂಪು ಮೆಣಸಿನ ಪುಡಿ ಹಾಕಿದರು. ಕಲ್ಲೂ ಹಾಯೆ ಹಾಯೆ ಎಂದು ಕೊಯ್ಯುದಿರುವ ಪಕ್ಷಿಯಂತೆ ಹಾರಾಡಿದ ಮತ್ತೆ ಎಲ್ಲರೂ ತಮಾಶೆ ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತರು.....ಒಂದು ನರಳಿ ಮುಂದೆ ಬಂದ ನೇರವಾಗಿ ಜಮೀನ್ದಾರನ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಹೆದರದೆ ಹೇಳಿದ " ಚಿಕ್ಕ ಒಡೆಯರಿಗೆ ಕಲ್ಲೇನು ತಗಲಿತು ನಿಜ ಆದರೆ ರಕ್ತ ಏನೂ ಬರಲಿಲ್ಲ ತಾನೆ."

"ಅಚ್ಚಾ.....ಜಮೀನ್ದಾರನು ಅವನಿಗೆ ತಲೆಯಿಂದ ಕಾಲಿನವರಿಗೆ ನೋಡುತ್ತಾ ಹೇಳಿದರು."ಹಾಗಾದರೆ ನೀವು ಇಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯ ಹೇಳಕ್ಕೇ ಬಂದಿದ್ದೀರಾ....."

ಇನ್ನೇನು ಅವರು ಮತ್ತೊಂದು ಆಜ್ಞೆ ಕೊಡುವವರಿದ್ದರು ಕಲ್ಲೂ ತನ್ನ ಸುರಿಯುತ್ತಿರುವ ಕಣ್ಣು, ಅರ್ಧ ತೆರೆದ ಅರ್ಧ ಮುಚ್ಚಿದ, ಜೋರಾಗಿ ಕೂಗುತ್ತಾ ಬೊಯುತ್ತಾ ಎದ್ದ, ಬೊಯ್ಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಂದ ಒಡೆಯುತ್ತಾ ಗುದ್ದುತ್ತಾ ಬುಂದುಗೆ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬೀಳಿಸಿದ.

"ಪುಂಡ ಕೌಲಟೇಯ,ಹಂದಿಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿರುವನೇ ತಪ್ಪು ತಪ್ಪುಮಾಡಿ ಮತ್ತೆ ಬಾಯಿ ಜೋರು ಮಾಡುವೆಯಾ. ಈವತ್ತು ನಿನ್ನ ಮೂಳೆಯನ್ನು ಮುರಿದು ನುಚ್ಚು ನೂರು ಮಾಡದೇ ಇದ್ದರೇ ನನ್ನ ಹೆಸರು ಕಲ್ಲೂನೇ ಅಲ್ಲ....."

ಜಮೀನ್ದಾರವರು ಮಗನ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಹವೇಲಿಯೊಳಗೆ ಹೊರಟು ಹೋದರು.....ಬೇರೆಯವರೆಲ್ಲ ಕಲ್ಲಿಗೆ ತಡೆದರು. "ಅನ್ಯಾವಾಗಿ ಸತ್ತು ಹೋಗುವನು ಸಾಕು ಬಿಡು ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗತಾನೇ....."

ರಾತ್ರಿ ಉಪ್ಪು ಹಾಗು ಬಿಸಿ ನೀರಿನಿಂದ ಗಂಡನ ಕಣ್ಣುಗಳಮೇಲೆ ಕಾವು ಕೊಡುತ್ತಾ ಬುಂದುವಿನ ತಾಯಿ ಹೇಳಿದಳು "ಅಂತಹ ರಾಕ್ಷಸಂತಹ ಜಮೀನ್ದಾರಿನ ನೌಕರಿ ಏಕೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಾ. ಹೀಗೂ ಯಾರಾದರೂ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಮೆಣಸಿನ ಪುಡಿ ತುಂಬಿಸುತ್ತಾರೆಯೇ....."

ಕಲ್ಲೂ ಮತ್ತೆ ಬುಂದು ಮೇಲೆ ಹಾರಿದ.....ಈ ಕೌಲಟೇಯ ನಿನ್ನನ್ನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೇಳಿರಬೇಕಲ್ಲಾ.....? ಇದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ನಾನು ಸಹಸ್ರಾರುಸಲ ಚಪ್ಪಲಿ ಏಟು ತಿಂದೆ, ಬಯ್ಲು ತಿಂದೆ, ತಳತಳಕವಾಗಿ ತೂಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟೆ, ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಮೆಣಸಿನ ಪುಡಿ ಹಾಕಿಸಿಕೊಂಡೆ.....ಎಂದಾದರೂ ನಿನ್ನೊಡನೆ ಏನಾದರೂ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಯೆ. ....ಇವನು ಇಂದು ಈ ಪುಂಡನೂ ಮದಲನೆಯ ಸಲ ಬಂದಿದ ತಕ್ಷಣ ಇಷ್ಟೊಂದು ಗದ್ದಲವಾಯಿತು. " ಇವನಿಗೆ ಜೀವಂತವಾಗಿ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ."

ಇಬ್ಬರೂ ಹುಡುಗಿಯರು ಭಯಪಟ್ಟು ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತರು. ತಾಯಿ ಹಾಂಹಾಂ ಎನ್ನುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಳು ಆದರೆ ಕಲ್ಲೂ ಮತ್ತೆ ಬುಂದುಗೆ ಹೊಡೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದ ಬುಂದು ಏಟು ತಿನ್ನುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ. ತಂದೆ ಸುಸ್ತಾದಾಗ ಬುಂದು ಅವಿವೇಕದಿಂದ ಹೇಳಿದ " ತುಂಬ ವೀರನಾಗುತ್ತಿಯಲ್ಲ ಹಾಗಾದರೆ ಒಂದುಸಲ ಹೀಗೆ ಜಮೀನ್ದಾರನಿಗೂ ಹೊಡಿ ನೋಡೋಣ."

ರಾಯ್ ಜ್ಞಾದ ಅಶೋಕ್ ಚಕ್ರವರ್ತಿ,ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದವರು ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಓದಿದವರು, ಯವ್ವನವೆಲ್ಲ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲೇ ಕಳೆದಿತ್ತು. ಆದರೆ ತಂದೆಯವರು ಭಮೀನ್ದಾರಿಯ ಭಾರವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೇಳಿದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಬೇಜಾರೇನು ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಒಳ್ಳೆ ಪ್ರಗತಿಶೀಲ ಭಮೀನ್ದಾರಿ ಇತ್ತು.....ನವೀನ ಉಪಕರಣಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತ.....ಕೃಷಿ ಕೆಲಸ ಮತ್ತು ನೇಗಲಿನಿಂದಲೂ ಸಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಹೊಸದಾದ ಟ್ರ್ಯಾಕ್ಟರ್ ಬೇರೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾರಿತ್ತು,ಕುದುರೆಗಳು ಸಹಇದ್ದವು.ದೊಡ್ಡದಾದ ಹವೇಲಿಇತ್ತು. ಪಟ್ಟಣದ ವಿದ್ಯಾವಂತ ಸರಿಸಮಾನ ಕುಟುಂಬದ ಹುಡುಗಿಯಿಂದ ತಂದೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಸಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲವೂ ಸಹ ಇತ್ತು. ಊರಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಏನಾಯಿತು.....ಪಟ್ಟಣ ದೂರವೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾರುಸಹ ಇತ್ತು.ಇಷ್ಟಬಂದಾಗಲೆಲ್ಲ ಹೋಗಿಬರಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ತಂದೆಯವರ ಮಾತು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ತಂದೆಯವರು ಜೀವಂತವಿರುವಾಗಲೇ ಇಡೀ ಭಮೀನ್ದಾರಿಯ ಕೆಲಸ ತನ್ನದೆಂದಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಇವರ ಅಂತಿಸಿನವರು ಇನ್ನೂ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಜನ ಇದ್ದರು.ಆದರೆ ಇವರ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಎಲ್ಲರಿಂದ ಉನ್ನತಮಟ್ಟದಾಗಿತ್ತು.....ಇದೇ ರೀತಿ ಊರಲ್ಲ ಬಡಜನರಿಂದ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹರಿಜನರಿಂದ ತುಂಬಿ ತುಳುಕಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಿಕ್ಕಿದ ನಂತರವೂ ಅವರ ಜೀವನ ಮೊದಲ ಹಾಗೆಯೇ ಇತ್ತು. ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಇನ್ನೂ ಕೆಟ್ಟದಾಗಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ ಆಂಗ್ಲರು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಒಂದೇಕೋಲಿಂದ ಹಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಆಂಗ್ಲನಿಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಹರಿಜನರೇ ಆಗಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಅವನು ಎಲ್ಲರ ಒಡೆಯನಾಗಿದ್ದ. ಆದರೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ನಂತರ ನಮ್ಮವರೇ ಒಡೆಯರಾದರು. ಮತ್ತೆ ಮಾತು ಮಾತಿಗೆ ಕಣ್ಣುತೋರಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದ್ದರು.

ಇಂತಹದೇ ನೂರಾರು ಮನೆತನಗಳಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲೂ ಸಹ ಒಬ್ಬನೂ.ಅನೇಕ ಹರಿಜನರು ಬೇರೆ ಉಚ್ಚ ಜಾತಿಯವರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಲ ಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಲ್ಲೂವಿನ ಅದೃಷ್ಟವೋ ದುರಾದೃಷ್ಟವೋ ಅಶೋಕ್ ರಾಯ್ಜ್ಞಾದರವರ ಜಾಗೀರನಾಗಿದ್ದ..ಅವನು ಅವರ ಮನೆತನ, ದೊಡ್ಡದಾದ ಹವೇಲಿಯ ಅನೇಕ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೂ ಹೊಲಗಳಿಗೂ ಸಹ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ.ನಿಯಮಾನುಸಾರ ಅವನ ಮಗನಿಗೂ ಸಹ ಅವನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಜಾಗದಲ್ಲೇ ಕೆಲಸ ಸಿಗಬೇಕಿತ್ತು, ಅವನು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಲೂ ತೊಗಡಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ಬುಂದೂಗೂ ಸಹ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಳಿಂದ ಪರಿಚಯಿಸ ಬೇಕು, ಆದರೇ ಮೊದಲನೆಯ ದಿನವೇ ಅವನು ಎಂತಹ ನಾಚಿಗೇಡಿತನದ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡಿದ್ದನೆಂದರೆ ಕಲ್ಲೂ ಒಳ ಒಳಗೇನೆ ಹೆದರಿದ್ದ.

ಆ ದಿನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಾಗ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಹೇಳೇ ಹೋಗಿದ್ದ.....

"ನೋಡು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಆ ಪುಂಡನಿಗೆ ನನ್ನ ಬಳಿ ಹವೇಲಿಗೇ ಆಗಲಿ ಹೊಲಗಳಿಗೇ ಆಗಲಿ ಕಳುಹಿಸಬೇಡ.....ಇಲ್ಲದಿದ್ದೆಲ್ಲ ಕಷ್ಟ ಅನುಭವಿಸ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ."

"ಪಾರಶಾಲೆಯಿಂದ ಬಂದ ನಂತರ ಅವನಿಗೆ ಬೇರೇನು ಕೆಲಸವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವುದಾದರೂ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಕೆಲಸಕ್ಕಾದರೂ ಹಾಕಿದರೆ ನಮಗೂ ಸಹ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೈ ಬಿಚ್ಚುವಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ.ಇಲ್ಲಿ ಅದೇ ಮಾಮೂಲು ಒಮ್ಮೆ ಅರ್ಧ ಹೊಟ್ಟೆ ಮತ್ತೊಂದು ದಿನ ಉಪವಾಸ!"

ಕಲ್ಲು ಕಿಡಿ ಕಿಡಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದ....."ಇಂದೇ ಎಲ್ಲಾ ಜಗಳಗಳು ನಿವಾರಿಸ ಬೇಕೆ.....ನಂತರ ಯೋಚಿಸೋಣ....."

ಆದರೆ ರುಕ್ಮಿಣಿ ಆಗಲೇ ಒಂದು ಪುಟ್ಟ ವ್ಯಾಪರದ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಿದ್ದಳು.....ಅವಳ ಸಂತೋಷಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನ ಜೋಪಡಿ ಹಿತ್ತಲಲ್ಲಿ ಹೂಗಿಡಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಳು. ಹೆಂಗಸರಲ್ಲಿ ಯಾರೋಬ್ಬಳೋ ಭಾಗ್ಯವಂತಳಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳು ಹಾಕಿದ ಗಿಡಮರಗಳಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆ ಇಳುವರಿ. ಕೆಲವೇ ವಾರಗಳಲ್ಲಿ ಹಿತ್ತಲು ಸುವಾಸನೆಯಿಂದ ತುಂಬಿ ತುಳುಕಿತು. ಹೂವಿನ ಹಾರಗಳು ಮಾಡಿ ಬುಂದುವಿನ ಕೈಯಿಂದ ಮಾರಲು ಯೋಚಿಸಿದ್ದಳು....ಮಂದಿರದ ಬಳಿ ಹೂ ಅರ್ಪಿಸುವರು ಅನೇಕರು, ಶನಿವಾರ ಮತ್ತು ಮಂಗಳವಾರ ತುಂಬ ಹೂ ಮಾರಾಟವಾಗುತ್ತವೆ.....

ಮೊದಲನೆಯ ದಿನ ಗದ್ದಲ ಉಂಟಾಯಿತು.....ಒಬ್ಬ ಪಂಡಿತ ಬುಂದುವಿನಿಂದ ಒಂದು ಹಾರ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಭಗವಂತನ ಚರಣಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸಿದ. ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಪಂಡಿತ ಇನ್ನೊಂದು ಮಾಲೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಭಗವಂತನ ಕತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿದ.....ಉಳಿದ ಎಲ್ಲಾ ಹಾರಗಳು ಬೇಗನೆ ಮಾರಿಹೋದವು.....ಅವನು ಬೇಗಬೇಗನೆ ದುಡ್ಡು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹೋಗಬೇಕೆನ್ನುವಾಗ ಒಬ್ಬ ಕರ್ಕಶ ಮುಖದವನು ಅವನ ಕತ್ತುಹಿಡಿದ.....

"ಯಾಕೋ.....ನಮ್ಮ ಧರ್ಮ ಭ್ರಷ್ಟ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದಿಯಾ....."

ಸೊಲ್ವ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಜನಜಂಗುಳಿ ಸೇರಿತು.....ಯಾರು ಅವನಿಗೆ ಕತ್ತಿಂದ ಹಿಡಿದಿದ್ದನೋ ಅವನು ಹವೇಲಿಯಲ್ಲಿ ಜಮೀನ್ದಾರನ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿದ್ದ. ಕಲ್ಲುಹೊಡಿದ ಅಪಘಾತದ ದಿನ ಅವನು ಬುಂದುಗೆ ನಿಗರಿ ನಿಗರಿ ಮಾತ್ಸಾಡಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದ.....

"ಈ ತರಲೆ ಮುಂದೆ ದೊಡ್ಡ ಪುಂಡನಾಗುವನು ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗಲೇ ಇವನನ್ನು ಏಕೆ ಚೆಚ್ಚಿಡಬಾರದು?"

"ಉಹುಂ..." ಒಬ್ಬ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ....ಯಾರದ ಬೀಜವಿದೆಯೇ ಅವನಿಗೆ ಮುಕ್ತಮಾಡಬೇಕು ಇವನಿದೇನಿದೆ." ಮೂರನೆಯವನು ಹೇಳಿದ

"ಸಾಲ ಹರಿಜನ ನೀಚ ಜಾತಿಯವನಾಗಿ ಪೂಜೆ ಹೂ ಮಾರುತ್ತಿದ್ದೆಯಾ. ಭಗವಂತನ ಮೂರ್ತಿ ಮೈಲಿಗೆಯಾಗಿರ ಬೇಕು ಇವನಿಗೆ ಬಲಿಕೊಟ್ಟರೆಹೇಗಿರುತ್ತದೆ ಭಗವಂತನೂ ಪ್ರಸನ್ನಾಗುತ್ತಾನೆ....."

ಸ್ವಲ್ಪ ಓದು ಬರಿಯುವನೊಬ್ಬ ಹೇಳಿದ....."ಆದರೆ ಇವನಿಗೆ ಹೂ ಮಾರುವ ಐಡಿಯಾ ಹೇಗೆ ಬಂತು.....?"

"ಯೋಕೋ...ಹೂ ಮಾರಲು ಯಾರು ಹೇಳಿದ್ದು.....?"

ಒಬ್ಬನು ಬುಂದುವಿನ ಕತ್ತಿಸಿಕಿದ ಅವನು ಮೊದಲೇ ಇಲಿಯ ಹಾಗೆ ನಿಂತು ಎಲ್ಲರ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಮಾತು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ.....ಅವನು ಏನೂ ಹೇಳದೇ ಇರುವಾಗ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಗುದ್ದಿ.....ಏ ಹೇಳೋ....."

ಅವನು ತನ್ನ ಖಾಲಿ ಹೊಟ್ಟೆ ತಟ್ಟಿದ.....

"ಸಾಲಾ ಹೀರೋ ಆಗಲಿಕ್ಕೆ ಹೊರೆಟ್ಟಾನೆ.....ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಹೇಳಿದ ಹೊಟ್ಟೆ ತಟ್ಟಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಿಯಾ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೇ...."

ಮೊಖದ್ಧಮೆ ಭಮೀನ್ದಾರನ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮುಂದೆ ಬಂತು. ಬಹಳ ಮೃದುವಾದ ತೀರ್ಮಾನ ಕೊಟ್ಟರು.....

ಎಲ್ಲಿಯವರಿಗೆ ತಂದೆಯ ಒತ್ತಾಯ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲವೋ ಮಕ್ಕಳು ಸುದಾರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆಯವನಿಗೆ ಛೀಮಾರಿಯಾಗಬೇಕು. ಪಹೆಲ್ವಾನ್.....ಭಮೀನ್ದಾರರು ತನ್ನ ಒಬ್ಬ ಸಾಂದಿನ ಕಡೆ ಸನ್ನೆ ಮಾಡಿದರು.....ಕಲ್ಲುಗೆ ತನ್ನ ಮಂಚದ ಕೆಳಗೆ ಒಂದು ಗಂಟೆಯ ಕಾಲ ಮಲಗಿಸಿಕೊ.

ಆಗಲಿ ಸರ್ಕಾರ್.....ಪಹಿಲ್ಯಾನ ವಿನಯವೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳಿದ.....ನಂತರ ಎಲ್ಲರ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಗಟ್ಟಿಕಾಲುಳ್ಳ ಮಂಚ ತರಲಾಯಿತು.....ಕಲ್ಲಿಗೆ ಭೂಮಿ ಮೇಲೆ ಅಂಗಾತ ಮಲಗಿಸಿ ಎರಡು ಮಂಚದ ಕಾಲು ಕೈಗಳ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೆರಡು ಕಾಲಿನ ಮೇಲೆ ಇಡಲಾಯಿತು. ಮತ್ತೆ ಧಂ ಎಂದು ಪಹಿಲ್ಯಾನ ಅದರ ಮೇಲೆ ಹಾರಿದ.....

"ಅಯ್ಯೋ ನಾ ಸತ್ತೇ.....ನಾ ಸತ್ತೇ....." ನಾಲಕ್ಕು ಮಂಚದ ಕಾಲು ಪಹಿಲ್ಯಾನಿನ ಭಾರದಿಂದ ಅವನ ಅಂಗೈ ಮತ್ತು ಕಾಲುಗಳನ್ನು ರುಬ್ಬಲಾರಂಭಿಸಿದವು ಕಲ್ಲು ಅಂಗಲಾಚಿಬೇಡಲಾರಂಭಿಸಿದ....

ಬುಂದು ತನ್ನ ಕೋಪ ಮತ್ತು ಉದ್ರೇಕ ತಡೆಯಲು ಎಷ್ಟು ಜೋರಾಗಿ ತನ್ನ ಮುಷ್ಟಿಗಳನ್ನು ಅಮಿಹಿಸಿದನೆಂದರೆ ಅವನ ಉಗುರುಗಳು ಅಂಗೈಗಳಲ್ಲಿ ಹೂತಿಹೋದವು. ಹೀಗೆ ತಂದೆ ಮತ್ತು ಮಗನ ಅಂಗೈಗಳು ಮೆಹೆಂದಿಯಿಂದ ಬಣ್ಣ ತುಂಬಿದವು.

ಅನೇಕ ದಿನಗಳವರಿಗೆ ಇಬ್ಬರ ಕೈಗಳ ಗಾಯಗಳು ಹಾಗೇ ಇದ್ದವು.....ಕಲ್ಲು ಹಾಗೆಯೇ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ....., ಕ್ರಮೇಣ ಬುಂದುವಿನ ಜೀವನ ಇಂತಹ ವಾತಾವರಣದಿಂದ ಬೇಜಾರಾಗಿ ಹೋಗಲಾರಂಭಿಸಿತು. ತಾಯಿಯೊಡನೆ ಆಗದೇ ಇರುವಂತಹ ಮಾತ್ನಾಡುತ್ತಿದ್ದ.....ಇಂತಹ ಮಾತೆಲ್ಲ ಕೇಳಿ ತಾಯಿ ಅವನ ಮುಖ ತನ್ನ ಕೈಗಳಿಂದ ಮುಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದಳು.....ಪಾಠಶಾಲೆಯಿಂದ ಬಂದು ಅವನು ಹೀಗೇಯೇ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದ.....ಒಂದು ದಿನ ಅವನು ಕೆರೆಯ ರಾಮು ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ ಬಳಿ ಹೋದ.....ಅವನು ಹರಿಜನನೇ, ತುಂಬ ಪ್ರೀತಿವುಳ್ಳವರು....ಅಥವಾ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ಬುಂದು ಹೀಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದ.....ಅವನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿ ದಂಗಾದನು ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಏನೋ ಕೆಲಸದಿಂದ ಹೊರಗಡೆ ಹೋಗಿದ್ದಳು ಮತ್ತೆ ರಾಮು ಕಾಕಾ ತನ್ನ ಚಿಕ್ಕ ಮಗಳಿಗೆ ಮಡಲಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿ ಕೊಂಡು ಅವಳ ಕಾಲು ಡೊಂಕು ಮಾಡಲು ತೊಡಗಿದ್ದ ಮತ್ತೆ ಆ ಕೂಸು ಕಿರುಚಿ ಕಿರುಚಿ ಅಳುತ್ತಾನೇ ಇತ್ತು.....

"ಕಾ ಕಾ .....ನೀವು ಇದೇನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಾ"..... ಬುಂದೂ ಹೆದರಿ ಹೇಳಿದ.....

ಏನೂ ಇಲ್ಲ ಮಗ.....ಕೊಂಚ ಅವಳ ಕಾಲುಗಳೇ ತಾನೆ ಡೊಂಕು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ...."

ಅವನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಪಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕಟ್ಟುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ."ನೋಡು ಇಷ್ಟು ದಿನ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಿದ್ದು ಸಾರ್ಥಕವೆನ್ನುತ್ತದೆ."

"ಆದರೆ ಏಕೆ ಕಾ ಕಾ....."ಈಗ ಅವನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕೋಪಿಸಿಕೊಂಡೇ ಹೇಳಿದ.

"ಅರೆ ಮಗ ದೊಡ್ಡವಳಾದ ಮೇಲೆನೂ ಏನು ಮಾಡುವಳೇ.....ಮೊದಲಂತೂ ಬಿಟ್ಟಿ ಕೂಲಿ ಮಾಡುವಳು, ನನ್ನ ನಿನ್ನ ಮನೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಳು ....." ನಂತರ ಅವಳಿಗೆ ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲದೇ ಹನ್ನೆರಡು ಹದಿಮೂರು ವರ್ಷದ ಹುಡುಗನೊಬ್ಬ ಮಾತ್ನಾಡಿಸಿ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಓಡಿಹೋಗುವನು ....."ಅದರ ನಂತರ ಅವನ ಹಾಸಿಗೆಯಿಂದ ಇವನ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ.... ಕೊನೆಗೆ ಅದೇ ಕಿಟಾಣುಗಳ ಜೀವನ.....ಆದ್ದರಿಂದ ಮಗ ಇವಳಿಗೆ ಅಂಗವಿಕಲನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಹಾಕಿದರೆ ಯಾರಾದರೂ ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪ ಎಂದು ಒಂದೆರಡು ಕಾಸು ಬೀಸಾಕಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಇದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಲ್ಲವೇ."

ಬುಂದು ರಾಮೂ ಕಾ ಕಾನ ಮುಖ ನೋಡತೊಡಗಿದ ನೋಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ.....ನಂತರ ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ಹೇಳಿದ "ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಂತರು ಎಲ್ಲಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದರೋ."

ಅವನು ನಕ್ಕ.....ಅರೆ ಮಗನೇ ಎಷ್ಟೊಂದುಜನ ಶ್ರೀಮಂತರಿದ್ದಾರೆಯೋ ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಬಡ ಜನರ ಹಣ ಕಸ ಕಸೆದು ಶ್ರೀಮಂತರಾದವರೇ....."

"ಆದರೆ ಕಾ ಕಾ ನಮ್ಮ ಬಳಿ ಹಣ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಕನಡು ಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಉದ್ಭವಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲ.....ಇದು ಭಗವಂತನದೇ ಏನೋ ಕೆಡಕಿರಬೇಕು".

ಹುಡುಗಿ ಅಳುತ್ತಾನೇ ಇದ್ದಳು.....ಕಾ ಕಾ ಜೋರಾಗಿ ಕೊನೆಯ ಪಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ....."ಭಗವಂತನೆಯಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಮನುಷ್ಯನೇ ಆಗಲಿ.....ಮಗ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎಷ್ಟು ಡೊಂಕಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಭಗವಂತನೂ ಸಹ ಇದನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ....."

ಬುಂದುವಿನ ಮನಸ್ಸೂ ಸಹ ಪುಟಾಣಿ ಮಗುವಿನ ಪಟ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟುಹಾಕಿದಂತಾಗಿತ್ತು.....

ಆ ದಿನ ಕೆರೆಯ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಕೆಲಹುಡುಗರೆಲ್ಲ ಸೇರಿ ಚೆನ್ನಿ ದಂಡಾ ಆಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಬುಂದು ಸಹ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದ.....ಎಲ್ಲ ಉಚ್ಚ ಜಾತಿಯ ಹುಡುಗರಿದ್ದರು. ಭಮೀನ್ದಾರ್ ಮಗನೂ ಸಹ ಅವರಲ್ಲಿದ್ದ. ಚೆನ್ನಿ ದಾಂಡು ಆಡುವುದರಲ್ಲಿ ಬುಂದು ಪರಿಣಿತ ಎಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು, ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹತ್ತಿರ ಬಂದರು.

"ಏ ಬುಂದು.....ಆಟ ಆಡುವೆಯಾ....." ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕಿರಿಚಿದ.....

"ಆದರೆ ಮೋಸ ಮಾಡ ಬಾರದು".....ಬುಂದು ಹೇಳಿದ

ಭಮೀನ್ದಾರನ ಮಗ ಅವನಿಗೆ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ನೋಡಿ ಹೇಳಿದ

"ನೀವು ಇವನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಆಡುವಿರಾ....?ಡ್ಯಾಡಿ ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.....ಈ ನೀಚ ಜಾತಿಯವರೊಡನೆ ಸೇರುವುದೇ ಆಗಲಿ ಆಟವೂ ಸಹ ಆಡಬಾರದು.....

ಬುಂದುವಿನ ಮುಖ ಬಾಡಿತು.....ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಹೇಳಿದ

"ಓ ಗೆಳೆಯ ಆಟದಲ್ಲಿ ಏನಿದೆ. ನಾವು ಇವನ ಜೊತೆಸೇರಿ ತಿಂದು ಕುಡಿಯಲ್ಲಾ ತಾನೆ.....?"

ಚಿಕ್ಕ ಒಡೆಯರು ಹೇಳಿದರು....." ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲಾ ಅವನು ಮುಟ್ಟಿದ ಚೆನ್ನಿ ನಾವು ಮುಟ್ಟಿದರೆ ನಾವು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಧರ್ಮ ಭ್ರಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.....ಅಜ್ಜಿ ನಿಷೇಧಿಸಿದೆ...."

ಬುಂದು ಹಾಗೆಯೇ ನಿಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಯಾರೋ ಹುಡುಗ ಚೆನ್ನಿಯನ್ನು ದಾಂಡಿಯಿಂದ ಜೋರಾಗಿ ಹೊಡೆದೇಟೆಗೆ ಅದು ಮೈದಾನದಿಂದ ಬಹು ದೂರ ಹೋಯಿತು.

ಚಿಕ್ಕ ಒಡೆಯರು ಹೇಳಿದರು

"ಅರೆ ಬುಂದು ಚೆನ್ನಿ ಬಹು ದೂರ ಹೋಗಿ ಬಿದ್ದಿದೆ ಯಾರೂ ಹೋಗುವವರಿಲ್ಲ.....ಹೋಗು ನೀನೇ ಓಡಿಹೋಗಿ ಎತ್ತಿ ಕೊಂಡು ಬಾ"

" ಬುಂದು ಬೆದರಿದೆ ಹೇಳಿದ .....ಈಗ ನಾನೆತ್ತಿತಂದರೆ ಚೆನ್ನಿ ಹೊಲಸಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ.....ಆಟ ಅಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ನೀನು ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಧರ್ಮ ಭ್ರಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತೆ.....?"

"ಏ ಅಕ್ರಮ ಸಂತಾನ ಬಾಯಿ ಜೋರ್ ಮಾಡುವೆಯಾ.....ಮತ್ತೆ ಒಂದು ಬಲಶಾಲಿ ತಪರಾಕಿ ಅವನ ಕೆನ್ನೆಗೆ ಬಿತ್ತು.

ಒಂದು ಕೈ ಕೆನ್ನೆಯಮೇಲಿಟ್ಟು ಬುಂದು ನೇರವಾಗಿ ಚಿಕ್ಕ ಒಡೆಯನ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ....."ಭಮೀನ್ದಾರನ ಮಗನೇ....ನಮ್ಮ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ ಎಂದಾದರೂ ಸಾಲ ಪಡೆದರೆ ಅದನ್ನು ಹಿಂದಿರುಗಿಸಲೇಬೇಕು. ಇಂದು ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಈ ಸಾಲ ಜೋಪಾನವಾಗಿ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೇನೆ.....ಎಂದಾದರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಮರಳಿಸುವೆ.....ಅದುಸಹ ಇದರ ಎರಡು ಮೂರುಪಟ್ಟು ಮಾಡಿ.....ಹಿಂದಿರುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.....

ಅಕ್ಕಿ ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನವಾಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು.....ಬುಂದುಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಬಂದನಂತರ ಸದಾ ಜೋಳದ ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನೇ ತಿಂದಿದ್ದನು. ಸಾರಂತು ತುಂಬ ಕಡಿಮೆನೇ ತಿಂದಿದ್ದು ಈರುಳ್ಳಿ ಉಪ್ಪು ಮತ್ತು ಮೆನಶಿನಕಾಯಿ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಈ ಮೂರು ಜನ, ಅಕ್ಕತಮ್ಮಂದರು ಎಂದೋ ಒಮ್ಮೆ ಅಕ್ಕಿ ನೋಡಿದ್ದವರು, ಅದುಸಹ ಉಚ್ಚಜಾತಿಯವರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಮದುವೆ ಅಥವಾ ಸಾವು ಆದಾಗ ಕೀಳು ಜಾತಿಯವರನ್ನು ಕರೆದು ಪುಣ್ಯಗಳಿಸಲು ಊಟ ಹಾಕುವಾಗ ಮಾತ್ರ.

ಫಸಲುಗಳು ಕಟಾವಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಬರಲಾರಂಭಿಸಿತ್ತು. ತುಂಬ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಶುದ್ಧಗೊಳಿಸಿ ವರ್ಷದ ಕಾಲ ಗೋದಾಮುಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಟಾಕ್ ಮಾಡಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದವು.....ಒಂದು ದಿನ ತುಂಬ ರಾತ್ರಿಯಾದರೂ ಸಹಾ ಅಪ್ಪ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತುರಿಗಿದ್ದರಿಂದ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದಹಾಗೆ ಅಪ್ಪನನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಕೊಂಡು ಹವೇಲಿಗೆ ಹೋದ....ಆದರೆ ದೂರದಿಂದ, ಮರದ ಆಶ್ರಯದಿಂದ.....ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತ. ಮೊದಲು ಅವನಿಗೆ ಏನೂ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ, ಮತ್ತೆ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಅರ್ಥವಾಯಿತು....

ಅಪ್ಪನ ಎರಡು ಕಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ದಪ್ಪ ದಪ್ಪ ಸರ್ಪಣೆ ಹಾಕಲಾಗಿತ್ತು ಅದರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಲ್ಲುಗಳು ಎಳಿಯುತ್ತಾ ನಡೆತೊಡಗಿದ್ದ....ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದನ್ನೇನೋ ನೋಡಿದ ಆದರೆ ಏಕೆ ಕಲ್ಲುಗಳು ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಅಪ್ಪನಂತೂ ಮೂಕ ಪ್ರಾಣಿ ಹೊರಗಡೆಯ ಮಾತು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಏನೂ ಹೇಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ...ಕೆಲಸದಿಂದ ಹಿಂತುರಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದ, ಕೈ ಕಾಲು ಮುಖ ತೊಳೆದ.....ಊಟ ಮಾಡಿ ಒಂದು ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಕೊಂಡ ...ಮುಗಿಯಿತು .... ಬೆಳಗಾದರೆ ಅದೇ ಹಳೇ ಚಕ್ರ.....

ಹತ್ತಿರ ಸೊಲ್ವ ಖಡ್ ಪಡ ಆಯಿತು ಬುಂದು ಮಂಗಳನಂತೆ ಮರದ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿದ.....ಭಮೀನ್ಬಾರಿನ ಮುನ್ನಿ ಬಂದ ಒಬ್ಬ ಒಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ಕಿರಿಚಿ ಹಾರಾಡಿದ ಎಲ್ಲರ ಲೆಕ್ಕ ಚುಕ್ಕಾ ಮಾಡಿದ.....ಮತ್ತೆ ಒಬ್ಬ ಆಳನ್ನು ಕರೆದು ಹೇಳಿದ.....ಕಲ್ಲುವಿನ ಜಡತಿ ತಕೋ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಅಕ್ಕಿ ಕಟ್ಟಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೇನೋ ನೋಡು.....

ಆಳು ಜಡತಿ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿದ ಇವನ ಬಳಿ ಏನೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಅವನಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಲು ಆಜ್ಞೆಯಾಯಿತು.....

ಕಲ್ಲೂ ಅಳುಮುಖ ಮಾಡಿ ಮುಂದೆಬಾಗಿ ಮುನ್ನಿನ ಕಾಲು ಮುಟ್ಟಿ ಹೇಳಿದ” ತಂದೆ ತಾಯಿ.....ನಾನು ವರ್ಷಾನುಗಟ್ಟಲೇ ಹಳಬ ಉಪ್ಪು ತಿಂದವನು....ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಭರವಸೆ ಇಲ್ಲವೇ. ದಿನವೆಲ್ಲ ಭಾರಿ ಸರ್ಪಣೆಗಳು ಮತ್ತು ಕಲ್ಲು ಕಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಕಾಲೆಲ್ಲ ಗಾಯಗೊಂಡಿವೆ. ನಾನು ಸತ್ಯ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಹುಜೂರ್ ಅಕ್ಕಿಯ ಒಂದು ಅಗಳು ಸಹ ಎಂದೂ ಮನೆಗೆ ತೆಗೆದು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಈ ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಿ....."

ಏ ಹೋಗೋಲೆ ಹೋಗೋ.....ನಾವು ಬಹಳಷ್ಟು ಚತುರ ಕಳ್ಳರನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ ಅವು ಅನೇಕ ರೀತಿಗಳಿಂದ ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರ್ ರವರು ಈ ನೀತಿ ಶೋಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಪಣೆಗಳು ಕಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಸದ್ದು ಮಾಡುತ್ತವೆ ಮತ್ತೆ ಕಲ್ಲುಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟಿದರೆ ಇನ್ನೂ ತೂಕವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾರೂ ಓಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕಳ್ಳತನನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಅರ್ಥವಾಯಿತೋ ಬಿಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ ತಿನ್ನುವನೇ.....

ಕಲ್ಲೂ ತಲೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿ ಸುಮ್ಮನಾದ.....ಬುಂದುವಿನ ಇಡಿ ರಕ್ತ ಅವನ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿಳಿತು.....

ಆದರೆ ನಿಸರ್ಗ ಕಲ್ಲುವಿನ ಮೇಲೆ ಕರುಣೆ ತೋರಿತು. ಅದೇ ರಾತ್ರಿ ಮೃತ್ಯು ಅವನ ಕಾಲಿಗೆ ಎಂತಹ ಸರ್ಪಣೆ ಹಾಕಿತೆಂದರೆ ಜೀವನ ಮತ್ತೆ ಅದನ್ನು ಎಳೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಮತ್ತೆ ಆ ಒಂದು ದಿನ ಅವನ ಜೀವನ ಹೊಸ ತಿರುವು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿತು.....!

ಮಳೆಯ ಕರುಣಾಕರ ನೀರು ಬಂಜರ ಹಾಗೂ ಫಲವತ್ತಾದ ಭೂಮಿಗಳಮೇಲೆ ಒಂದೇ ಸಲ ಬೀಳುತ್ತದೆ.....
ಬಡವನಾಗಲಿ ಶ್ರೀಮಂತನಾಗಲಿ,ಯವ್ಯನ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನ ಮುಖದಮೇಲೆ ವಿಶೇಷತನವಿಲ್ಲದೇ ಗುಲಾಲು ಬಣ್ಣ
ಏರಿಸುತ್ತದೆ.....

ಬುಂದು ಮೂರರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಂದ ಚಿಕ್ಕವನು.....ಇಬ್ಬರು ಅಕ್ಕಂದರು ಅಷ್ಟೇನು ದೊಡ್ಡವರಿರಲಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಬಡತನದ
ಪರಿಶ್ರಮ ಸ್ವಲ್ಪ ಬೇಗನೇ ಕೈ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆ.....ತಾನಿ ದೊಡ್ಡವಳು ಮತ್ತು ರಜ್ಜಿ ಚಿಕ್ಕವಳು. ಇಬ್ಬರು
ಕಾಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸೌದೇ ಕತ್ತರಿಸಿ ತರಲು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಂಡಲ್ ಮಾಡಿ ತಂದು ಕೇರಿಯಲ್ಲಿ ಮಾರುತ್ತಿದ್ದರು.
ಊರಲ್ಲಿ ಸಂತೆ ತುಂಬಿದ್ದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಹರಿಜನ ಹೆಂಗಸರು ಬಗೆಬಗೆಯ ವಸ್ತುಗಳು ತರುತ್ತಿದ್ದವು.....

ಆ ದಿನ ಬುಂದು ತಾನಿ ಮತ್ತು ರಜ್ಜಿ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸೌದೆ ತರಲು ಹೋಗಿದ್ದ.....ಕೊಡಲಿ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಮರದ
ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿದ್ದ ಕೆಳಗೆ ತಾನಿ ಮತ್ತು ರಜ್ಜಿ ಸೌದೆ ಸೇರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಾಕಷ್ಟು ಸೌದೆ ಶೇಖರಿಸಿದಾಗ, ರಜ್ಜಿ ಹೇಳಿದಳು
ಇಷ್ಟೊಂದು ಸೌದೆ ನಮ್ಮಿಂದ ಹೊರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ನಾನು ಅಮ್ಮನನ್ನು ಕರೆತರುವೆ.....

ರಜ್ಜಿ ಹೋದ ನಂತರ ಪಟರ ಪಟರ ಕುದುರೆಓಟದ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿಸಿತು ಮತ್ತೆ ಅದೇ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಕುದುರೆ ಬಂದು
ನಿಂತಿತು. ಕುದುರೆ ಮೇಲೆ ಭ್ರಮೀನ್ದಾರ ಕುಳಿತಿದ್ದ....

ತಾನಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಭ್ರಮೀನ್ದಾರ ಹಾಗೆಯೇ ಕುಳಿತೇ ಇದ್ದ. ಅವನ ಕಣ್ಣು ಕಾಮವಿಕಾರದಿಂದ ಅರಳಿಹೋದವು.
ತಾನಿ ಒಂದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದ ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಾ ಮರಕ್ಕೆ ತಗಲಿ ನಿಂತಿದಳು. ಪರಿಸರದ ಸೆಟುವಿಕೆಯನ್ನು
ಅವಳು ಹೆದರಿ ಹೆದರಿದ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೆಯೇ ಹೇಳಲಾರಂಭಿಸಿದಳು

"ನ್.....ನ್.....ನಾನು ಸೌದೆ ಸೇರಿಸಲು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ....."

ಭ್ರಮೀನ್ದಾರ ಒಂದು ಕುತಂತ್ರ ನಗು ನಗುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ.....ನಾವು ಸಹ ಇಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಲು ಇಲ್ಲಿ
ನಿಂತಿದ್ದೇವೆ." ಮತ್ತೆ ಅವನು ಕುದುರೆಯಿಂದ ಇಳಿದು ಬಂದ.....ಹೀಗೆ ಎಷ್ಟೋ ನಿಮಿಷಗಳವರಿಗೆ ಭೇಟಿಗಾರ
ತನ್ನ ಭೇಟಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ ಮತ್ತೆ ದೂರದಿಂದ ಯಾರೋ ಬರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ತಾನಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಧೈರ್ಯ
ಪಡೆದು ಕೂಗಲಾರಂಭಿಸಿದಳು

"ಅಮ್ಮಾ....."

ರುಕ್ಕಿಣಿ ಬೇಗ ಬೇಗನೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡುತ್ತಾ ಬಂದಳು ಮತ್ತೆ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ನಿಂತಳು.....ರಜ್ಜಿಯೂ ಸಹ
ಹೆದರಿ ನಿಂತಳು. ಭ್ರಮೀನ್ದಾರ ಹಿಂದುರುಗಿ ನೋಡಿ ನಕ್ಕಿ ಹೇಳಿದ....

" ತರುಣಿಯರ ತಾಯಿಯೂ ಸಹ ಇಷ್ಟೊಂದು ತರುಣಿ ಮತ್ತು ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿರುವೆಯಾ.....?
ವಾಹ್....ಭೈ....ವಾಹ್. ಮೊದಲು ಬೊಡ್ಡೆಯ ಲೆಕ್ಕ ಮುಗಿಸೋಣ ನಂತರ ರೆಂಬೆಗಳ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡೋಣ....."

ಭ್ರಮೀನ್ದಾರನು ಕ್ರಿಯೆಯ ಸೀರೆಯ ಸೆರಗನ್ನು ಎಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಹಾಗೆ ಮೇಲೆ ಬುಂದು ಮತ್ತೆ ಕೆಳಗೆ ಹುಡುಗಿಯರು
ತಮ್ಮ ಮುಖಗಳನ್ನು ತಿರಿಗಿಸಿಕೊಂಡರು.....ತಾಯಿ ಕಿರಿಚಿದಳು.....

"ಭಗವಂತನಿಗಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಕರುಣಿಸಿ.....ನಾನು ವಿಧವೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕರುಣೆ ತೋರಿಸಿ.....ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳ
ಮುಂದೆ ನನ್ನನ್ನು ನಗ್ನ ಮಾಡಬೇಡಿ....."

ಆದರೆ ಶೈತಾನನು ಇಂದು ಎಲ್ಲಾ ಹಗ್ಗಗಳನ್ನು ಮುರಿದಿದ್ದ.....ತಾಯಿಯ ನಂತರ ಅವನು ತಾನಿಯ ಕಡೆ
ತಿರುಗಿದ.....ಅವಳನ್ನು ಒಂದು ಹೂವಿನ ಹಾಗೆ ಎತ್ತಿ ಕೊಂಡು ತನ್ನ ಹೆಗಲಿನ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ ಕೊಂಡು ಕುದುರೆ
ಮೇಲೆ ಕುಳಿತ.... ನೋಡುತ್ತಾ ನೋಡುತ್ತಾ .....ಓಡಿ ಹೋದ.

ಎಷ್ಟು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಅಪಘಾತವಾಗಿತ್ತು.....ಅವನು ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ.....ಕೈ ಕಾಲುಗಳು ಅಲುಗಾಡಿಸಲೂ ಸಹ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದಂತವಾಗಿತ್ತು. ತಾಯಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಎದ್ದಳು.....ತನ್ನ ಉಡುಪನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡಳು.....ಚಿಕ್ಕ ಮಗಳಿನ ಕೈ ಹಿಡಿದಳು...ಮುಂದೆ ಇದ್ದ ಬಾವಿಯ ಕಟ್ಟಿಹತ್ತಿರ ನಿಂತಳು ಸನ್ನೆ ಮಾಡಿ ಮಗಳನ್ನು ಒಂದು ಏತ ಎಳೆ ಎಂದಳು....ನೀರು ಎಳೆಯಲು ಅವಳು ಬಗ್ಗಿದಾಗ ಅವಳನ್ನು ಬಾವಿಗೆ ತಳ್ಳಿದಳು ಮತ್ತೆ ಎರಡನೆಯ ಕ್ಷಣ ಅವಳು ಸಹ ಬಾವಿಗೆ ಹಾರಿದಳು.....

ಮರುದಿನ ಊರಿನ ಮತ್ತೊಂದು ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ತಾನಿಯ ಹೆಣ ಸಹ ಸಿಕ್ಕಿತು.....

ಭ್ರಮೀನ್ದಾರನು ಹಾಕಿಸಿದ್ದನೋ ಅಥವಾ ನಾಚಿಕೆ ಇಂದ ಅವಳೆ ಹಾರಿದ್ದಳೋ ತಿಳಿಯದು. ಆದರೆ ರಾಮು ಕಾ ಕಾ ಅಳುತ್ತಾ ಅವನಿಗೆ ಕೇಳಿದಾಗ.....

ಮಗ ನಿನ್ನ ತಾಯಿ ಮತ್ತು ಇಬ್ಬರು ಅಕ್ಕಂದರು ಕುಟುಂಬದವರೆಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ಸಲ ಹಾಳಾದರಲ್ಲ , ಈಗ ನೀನೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವೇ....."

ಆಗ ಅವನು ಹುಚ್ಚನಂತೆ ಮುಖ ಎತ್ತಿ ಅವನನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸಿದ.....

ಆದರೆ ಆ ರಾತ್ರಿ ಊರಲ್ಲ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದಾಗ.....ಅವನು ಯಾವ ಭಯ ಭೀತಿಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಅವನ ಅದೃಷ್ಟ ಎಲ್ಲಿ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದೋ ಆ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಲಾರಂಭಿಸಿದ.....!

ಪಟ್ಟಣವೂ ಅವನೊಡನೆ ಒಳ್ಳೆಯ ವ್ಯವಹಾರವೇನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ.....ಹಸಿವು,ದುಃಖ, ಆಪತ್ತು, ಅಪಘಾತ, ಹಾನಿ,ಚಪ್ಪಲಿ ಏಟು ಅವನ ಅದೃಷ್ಟವಾಗಿ ಅವನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಇರತೊಡಗಿತು.....ಆದರೆ ಊರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ಹರಿಜನ ಅಸ್ವಶ್ಯ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೇಳಿ ಅವನಿಗೆ ಮತ್ತು ಅವನ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಮತ್ತು ಮನೆಯವರಿಗೆಲ್ಲ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿತ್ತಿದ್ದರೋ ಅದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಿಡುಗಡೆ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು, ಏಕೆಂದರೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಯಾರನ್ನು ಗುರಿತಿಸಲಿದ್ದಾರೆ. ....ಆದರೆ ಅಸ್ವಶ್ಯತೆಯ ಯಾವ ಮುದ್ರೆ ಅವನ ಹಣೆ ಮತ್ತು ಜೀವನದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿತ್ತೋ ಅದು ಅವನು ತೊಳೆಯ ಬೇಕೆಂದಿದ್ದ.....ಅವನು ಸಣ್ಣವಯಸ್ಸಿನವನಿದ್ದರೂ ಸಹ ಈ ಮಾತು ಅವನಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿತ್ತು ಅವನ ಜೀವನದ ದೊಡ್ಡ ಕಾಯಿಲೆ ಎಂದರೆ ಅವನ ಅಸ್ವಶ್ಯತೆ. "ಈಗ ಅವನು ತನ್ನನ್ನು ಸೂಚಿಸಿಕೊಂಡ ಇನ್ನು ಯಾರಾದರು ಅವನಿಗೆ ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಏನಾದರೂ ಕೇಳಿದರೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುವೆ ನಾನು ಬ್ರಹ್ಮಣನೆಂದು ಹೇಳುವೆ.....ಹೆಸರು ಬದಲಾಯಿಸಲು ಯಾವ ಆನೆ ಕುದುರೆ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತವೆ....."ಯಾರಾದರು ಒಳಗೆ ಇಣಕಿ ನೋಡುತ್ತಾರೆಯೇ ನಿನ್ನ ಜಾತಿ ಯಾವುದೇ ಎಂದು...?

9

"ಅಂದಿನಿಂದ ಅವನು ತನ್ನ ನಡುವಳಿಕೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ.....ಓಡಾಡುತ್ತಾ ಎಚ್ಚರವಿರಲಿ ಮಲಗಲಿ ಒಂದೇ ಪಾಠ ತನ್ನನ್ನೇ ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ.....

"ನಾನು ಅಸ್ವಶ್ಯನಲ್ಲ"

"ನಾನು ಅಸ್ವಶ್ಯನಲ್ಲ"

"ನಾನು ಅಸ್ವಶ್ಯನಲ್ಲ"

ಕಾಲದ ನಗಾರಿ ಮೇಲೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಏಟುಗಳು ಬಿದ್ದವು ಮತ್ತು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ನೋಡುವ ಕೆಲವು ಇಂತಹ ಕನಸುಗಳು ಹೆಚ್ಚಾದವು, ಆ ಕನಸುಗಳ ಸುಂದರವಾದ ಫಲ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕುರುಡು ಕಣ್ಣುಗಳ ಬಣ್ಣವಿಲ್ಲದ ಕನಸು .....ಸುಡುತ್ತಿರುವ ಯಾವನದ ಸುಡುವಂತಹ ಕನಸುಗಳು.

ಈ ಕಣ್ಣುಗಳು ಬುಂದುವಿನಾಗಿದ್ದವು.....ಅವು ಕನಸುಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದವು ತನ್ನ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಹರಡಿರುವ ಅನ್ಯಾಯ ಜಾಸ್ತಿನೋಡುತ್ತಿದ್ದವು .

ಬಹಳ ದಿನಗಳಿಂದ ಅವನು ಕೂಲಿ, ಮಜೋರಿ, ಬಾಡಿಗೆ ಭಾರ ಹೊರುತ್ತಾ ಹೊರುತ್ತಾ ಬೇಜಾರಾಗಿ ಹೋದ, ಏಕೆಂದರೆ ಪಟ್ಟಣದ ಮಾತು ಮತ್ತು ಅದರ ನಿಯಮ....

ಎಲ್ಲಕಡೆ ಅವರ ಅವರ ಮನುಷ್ಯರಿದ್ದರು.....ಹೊಸಬನಿಗೆ ನುಗ್ಗಲು ಕೊಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ತಳ್ಳುವ ಗಾಡಿಯವನೊಡನೆ ಜೊತೆಯಾದ.....ತೂಕವಾದ ಭಾರ ಎತ್ತಿ ಎತ್ತಿ ಅವನ ಸೊಂಟ ಮುರಿಯಲಾರಂಭಿಸಿತ್ತು.....ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲೆ ಬರಲಾರಂಭಿಸಿತ್ತು ಆದರೆ ಅವನು ಹೀಗೆಯೇ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದ, ಎಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಸಿಗುತ್ತದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಜೋಪಾನವಾಗಿ ಇಡ ತೊಡಗಿದ.....ತುಂಬ ಹೊಟ್ಟೆ ಹಸಿದಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ವ್ಯಸನಗಳ ಹುರಿಗಡಲೆ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದ. ತುಂಬ ಅಗ್ಗವಾದ ಹೋಟೆಲಿನಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ದುಡ್ಡಲ್ಲಿ ಹೊಟ್ಟೆಯ ನರಕವನ್ನು ತುಂಬುತ್ತಿದ್ದ.

ಒಂದು ದಿನ ಭಾರ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಹೊಟ್ಟೆ ಹಸಿವು ಜಾಸ್ತಿಯಾದಾಗ ಅವನು ತಲೆ ಸುತ್ತಿ ಬಿದ್ದುಹೋದ. ಅವನಿಗೆ ಮತ್ತೇನಾಯಿತು ತಿಳಿಯದು, ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ಮೂರ್ಚೆ ಹೋಗಿದ್ದ.....ಪ್ರಜ್ಞೆ ಬಂದಾಗ ಅವನ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬ ತುಂಬ ಮುದುಕ ಹಾಗು ಕರುಣಾಮಯಿ ಚೆಹರೆ ಬಾಗಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದ.

"ನಿನಗೆ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಬಂತಲ್ಲಾ ಧನ್ಯವಾದಗಳು ಮಗ....." ಆ ಅಪರಿಚಿತ ಮುದುಕ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹೇಳಿದ ನಾನಂತೂ ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದೆ.....ನೀನು ಯಾರು.. ..ಎಲ್ಲಿರುವೆ....."ಆದರೆ ಮುದುಕನ ಮಾತು ಮುಗಿಯುವ ಮುಂಚೆಯೇ ಬೇಗನೇ ಹೇಳಾರಂಭಿಸಿದ

"ನಾನು ಅಸ್ವಶ್ಯನಲ್ಲ"

ಮುದುಕ ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದ.....ನೋಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ.....ಇದ್ದಿಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಬುಂದುಗೆ ನಾನು ತಪ್ಪು ಜಾಗದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆಂದು ಅನಿಸಿತು.....ಅವನು ಲಜ್ಜಿತನಾಗಿ ಹೇಳಿದ

"ನಾನೊಬ್ಬ ಕೂಲಿಯವನು ಬಾಬಾ.....ಆದರೆ ತಾವು ಯಾರು....."

"ನಾನೊಬ್ಬ ಮುದುಕ ಮಗನೆ.....ಮುದುಕ ನಕ್ಕಿದ.....ಮತ್ತೆ ಮುದುಕರು ಯಾವಾಗ ಮುದುಕರಾಗುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರು ನಿಸ್ಸಹಾಯಕರಿಗೆ ದಾರಿ ಮೇಲೆ ಮೂರ್ಚೆಯಾಗಿ ಬಿದ್ದಿರುವರಿಗೆ ತನ್ನ ಮಗನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ....."

ಈ ಪ್ರೀತಿ.....ಈ ಆತ್ಮೀಯತೆ.....ಈ ಮನುಷ್ಯತ್ವ ಇಂದಿನವರೆಗೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಸಿಕ್ಕಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ದೇವಚರ ಯಾರಿರಬಹುದು ಇಷ್ಟೊಂದು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅವನ ಜೀವನದಿಂದ ದೂರ ಹೇಗಿದ್ದ. ಅವನು ಚಡಪಡಿಸಿ ಎದ್ದು ಕುಳಿತ.....ಅವನು ಆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ತುಂಬಿರುವ ಮಾನವತೆಯನ್ನು ತಬ್ಬಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಳವಳ ಪಡುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂದೆನೂ ಹೋದ, ಆದರೆ ಆ ನಿರ್ಮಲವಾದ ಮುದುಕನನ್ನು ನೋಡಿ ತನ್ನ ಕೊಳಕು ಅಸ್ತಿತ್ವನ್ನು ನೋಡಿ ಹೆದರಿ ಸುಮ್ಮನಾದ.....

ಮುದುಕ ಇದ್ದಿಕ್ಕಿದ್ದಹಾಗೆ ಎದ್ದು ಅವನನ್ನು ತಬ್ಬಿ ಕೊಂಡು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಹೇಳಿದ.....ಮೈ ಮೇಲಿನ ಕೊಳಕು ಏನೂ ಇಲ್ಲಾ ಮಗನೆ ಮನ ಶುದ್ಧವಾಗಿರ ಬೇಕು ಅಷ್ಟೇ.

ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತುನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದ ಬುಂದು ಮಕ್ಕಳ ಹಾಗೆ ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಅಳಲಾರಂಭಿಸಿದ.

ವೃಧ ಬಾಬಾ ರಸ್ತೆಯಿಂದ ಮೂರ್ಚೆ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನೆತ್ತಿದ್ದ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬಾಬಾ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಜ್ಞೆ ನೀಡಿದ್ದ.....ಬಾಬಾ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಅವನು ಜೀವನದ ನಿಜ ರೂಪ ನೋಡಿದ. ಪುಣ್ಯ ಮತ್ತು ಮಾನವಿಯತೆಯ ನಿಜವಾದ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದ. ಅವನು ಅನೇಕ ಸಲ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದ " ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಬಾಬಾ ಸಿಗದೇಇದ್ದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಅಪೂರ್ಣ ಹಾಗೂ ಮುರಿದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ....."

ಬಾಬಾ ಯಾವಾಗ ನಮಾಝ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನೋ, ಖುರಾನ್ ಶರೀಫ್ ಓದುತ್ತಿದ್ದನೋ,ಆಗ ತುಂಬ ವಿನಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಖುದಾ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ವಿನಮ್ರತೆ ತೋರುತ್ತಿದ್ದನೋ, ಬುಂದು ಅವನಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ.....ನೋಡುತ್ತಲೇ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ....."ಬಾಬಾ".....ಒಂದು ದಿನ ಅವನು ಹೇಳಿದ..... "ನಿಮ್ಮಂತಹ ವೈಕ್ರಿಯನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿಲ್ಲ....."

ಬಾಬಾ ಖುರಾನ್ ಷರೀಫ್ ಚೀಲದಲ್ಲಿ ಮಡಚಿಟ್ಟು ಕಿರು ನಗು ನಕ್ಕ.....ಅಂತಹ ಅಪೂರ್ವವಾದ ಯಾವ ಮಾತು ನನ್ನಲ್ಲಿದೆ.....? ಎನ್ನುವ ಹಾಗೆ ನೋಡಿದ.

" ಬಾಬಾ ನಾವು ಮಾನವರು.....ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ನಾಣ್ಯದ ಹಾಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ.ಯಾವುದೇ ಅಂಗಡಿಯವನಿಗೆ ತಾವು ನಾಣ್ಯ ಕೊಟ್ಟು ಖರೀದಿಸುವಂತೆ ನಾವು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮತ್ತು ಪೂಜೆ ಇದಿಕ್ಕಾಗಿ ತಾನೆ ಮಾಡುವುದು ಭಗವಂತ ಖುದಾ ನಾವು ಏನನ್ನು ಬೇಡುವೆವು ಅದನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ತಾನೆ, ನಾವು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಏಕೆ ಮಾಡುವುದು ಎಂದರೆ, ಮೇಲ್ನಿಂದ ನಮಗೆ ಎನಾದರು ಸಂಬಂಧ ಅಥವಾ ಪ್ರೀತಿ ಅಥವಾ ಭಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ, ಕೇವಲ ಲೇವಾದೇವಿ ಮಾತಾಗಿದೆ ತಾನೆ. ಅವನು ನಕ್ಕ...ಆದರೆ ಬಾಬಾ ತಾವು.....ತಾವು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಕೇವಲ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೀರ. ಇದರ ಬದಲಾಗಿ ಖುದಾ ಇಂದ ನೀವು ಏನನ್ನು ಬೇಡುವುದನ್ನು ನೋಡಲಿಲ್ಲ....."

ಬಾಬಾ ನಕ್ಕಿ ಅವನ ಕಡೆ ನೋಡಿದ....." ಖುದಾ ನಮಗೆ ಏನನ್ನೂ ಕೊಡುವುದು ಬೇಡ. ನಾವು ಖುದಾ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿರುತ್ತೇವೋ ಅವನ ಹತ್ತಿರವಿರುತ್ತೇವೆಯೋ ಅದೇ ಮಾತು ಸಾಕಿಲ್ಲವೇ.....!!

ಬಾಬಾ.....ಕಂಪಿಸುತ್ತಿರುವ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಬುಂದು ಹೇಳಿದ....ನಾನೂ ಎಂದೂ ಮಂದಿರಗಳಲ್ಲಿ ಇಣಕಿ ಭಗವಂತಿನ ಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ನೋಡಲಿಲ್ಲ.....ಆದರೆ ಈಗ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು.....ನಿಮ್ಮನ್ನೂ.....ನೋಡಿ ನನಗೆನ್ನುತ್ತದೆ.....ಮುಂದೆ ಅವನಿಗೆ ಏನೇನು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ.....

ಎಷ್ಟೋಸಲ ಕಣ್ಣೀರುಸಹ ನಾಲಿಗೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆ.....?

ಬುಂದುಗೆ ಬಾಬಾ ತನ್ನ ಜೋಪಡಿಯಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿ ತಂದಿದ್ದರು.....ಆ ವೃಧ ಬಾಬಾ ತಾನೆ ಖುದ್ದಾಗಿ ಮನೆಯ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದಾಗ ನಾಚಿಗೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅಡುಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಒಬ್ಬ ತಾಯಿಯ ಹಾಗೆ ಉಟ ಬಡಿಸಿ ಬುಂದುಗೆ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.....

ಮೊದಲು ಉಟ ಮಾಡಿಕೊ ಮಗನೆ.....ಓದೋದು ಬರೆಯುವುದು ನಂತರ ಆಗುತ್ತಿರುತ್ತೆ....." ಅವನ ಎಲ್ಲ ಖರ್ಚು ಸಹ ಅವರೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.....

ಇಡೀ ದಿನ ಬುಂದು ಕಬ್ಬಿಣದ ಚೂರು ಕಸ ಕೈ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ. ರಾತ್ರಿ ಏನೂ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೇ ಇರುವಾಗ ಓದುತ್ತಿದ್ದ.... ಬಾಲ್ಯದ ಕಠೋರವಾದ ನೆನಪುಗಳೆಂದರೆ ಅವನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿರಿಲ್ಲ ಇದೇ ಮಾತು ಅವನಿಗೆ ಸದಾ ಮನಸಲ್ಲಿ ಚುಚ್ಚುವಂತಾಗಿತ್ತು.

ಎರಡು ದಿನ ಮುನ್ನ ಬೆರಳಿನ ಮೇಲೆ ಸುತ್ತಿಗೆ ಏಟು ಬಿದ್ದು ಬಾಬಾ ಕೈ ಊದಿಕೊಂಡಿತ್ತು ಮತ್ತೆ ಅದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಬಾನೇ ಸ್ವತಃ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಬುಂದುಗೆ ತುಂಬ ನಾಚಿಗೆ ಬಂದಂತಾಯಿತು.....ಅವನು ಚುರುಕಾಗಿ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದ. ನೋಡಿ ನಾನು ಎಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆ ರೊಟ್ಟಿ ಮಾಡಿ ತಿನ್ನಿಸುವೆ..." ಅವನು ಪಾತ್ರೆಯಿಂದ ಹಿಟ್ಟನ್ನು ತೆಗೆದು ಒಂದು ಲೋಟ ತುಂಬಿದ ನೀರನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ಸುರಿದ ಮತ್ತು ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಾನೆ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ ಬರೀ ನೀರಿನ ಅಲೆಗಳು ಮಾತ್ರ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದೆ.....ಬಾಬಾ ತುಂಬ ಗಾಂಭೀರ್ಯದಿಂದ ಹೇಳಿದರು "ಮಿಯಾಂ ನನಗೆ ತಿಳಿದ ಹಾಗೆ ನಿನಗೆ ಪಾಯಿಸ ಮಾಡಲು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ.

ಬುಂದು ತಲೆ ಕೆರೆದುಕೊಂಡು ಸುಮ್ಮನಾದ ಮತ್ತೆ ಪುಸ್ತಕದ ಆಶರೆಯಲ್ಲಿ ಮುಖ ಮುಚ್ಚಿದ ಹಾಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ. ಬಾಬಾ ಕಿರು ನಗು ನಗುತ್ತಾ ಅವನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗು ತನ್ನ ಕೆಲಸ ಮಾಡತೊಡಗಿದ.....ಬಹಳ ಹೊತ್ತಿನ ನಂತರ ಬುಂದು ಹೇಳಿದ.....

"ಬಾಬಾ ನಾನು ಬಹು ಬೇಗನೇ ಶ್ರೀಮಂತನಾಗುವೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಲು ಒಬ್ಬ ಆಳನ್ನು ಇಡುವೆ....."

"ಇನ್ನಾ ಅಲ್ಲಾಹ್" ದೇವನಿಚ್ಚಿದರೆ .....ಬಾಬಾ ಸಂತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ಹೇಳಿದ.....

"ಹೌದು ಹೌದು ಇನ್ನಾ ಅಲ್ಲಾಹ್ ಹೇಳುವುದು ಮರೆತಿದ್ದೆ.

ಇನ್ನಾ ಅಲ್ಲಾಹ್.....ಇನ್ನಾ ಅಲ್ಲಾಹ್..... ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ತಡೆದು ಅವನು ಹೇಳಿದ....."ಆದರೆ ಬಾಬಾ ಒಂದು ಮಾತು ನೀವು ಹೇಳಿದಿರಿ ಇನ್ನಾ ಅಲ್ಲಾಹ್ ನ ಅರ್ಥ ದೇವನಿಚ್ಚಿದರೆ.....ಅಂದರೆ ಎಂದಾದರೂ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮೂಡ್ ಬದಲಾಯಿಸಿದರೆ, ಅವನಿಚ್ಚಿಸಿದೇ ಇದ್ದರೆ, ನಾವು ಶ್ರೀಮಂತರಾಗುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ ಬಾಬಾ?

ಬಾಬಾ ನಕ್ಕಿದ.....ಬಲು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಹೇಳಿದ.....ಅಯ್ಯೋ ಹುಚ್ಚನೇ ಅಲ್ಲಾಹನು ಖುರಾನೆಷರೀಫ್ ನಲ್ಲಿ ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ " ನಾವು ಪರಿಶ್ರಮ ಮಾಡುವವರ ಪ್ರತಿಫಲ ವ್ಯರ್ಥ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ"

ಅಂದರೆ ಯಾರು ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಅದರ ಫಲ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ನೀನು ಹಗಲು ರಾತ್ರಿ ಪರಿಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿದ್ದಿಯಾ ಅದು ಹೀಗೆಯೇ ವ್ಯರ್ಥವಾಗುವುದುಂಟೆ....."?

ಬುಂದು ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಶೀಘ್ರವಾಗಿದ್ದು ಸೌದೆಯ ಪಟ್ಟಿಯ ಮೇಲಿಟ್ಟಿದ ತನ್ನ ಪೊಟ್ಟಣ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಬಾಬಾ ಬಳಿ ಬಂದು ಕುಳಿತ.....

"ಬಾಬಾ ನೋಡಿ ಈಗ ಬಹಳ ಹಣ ಶೇಖರಣೆಯಾಗಿದೆ, ನಿನ್ನೆತಾನೆ ಎಣಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದೇ.....ಒಟ್ಟು ಇನ್ನೂರು ಹದಿನಾಲ್ಕು ರೂಪಾಯಿಗಳಿವೆ. ಇದರಿಂದ ಜೋರಾದ ಬಿಜ್ನೆಸ್ ಪ್ರಾರಂಭಿಸ ಬೇಕು.

"ಹೌದು ಮಗ ನಾನು ಇದೇ ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೆ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಒಳ್ಳೆ ಜೀವನಾಧಾರ ಸ್ವತಂದ್ರು. ಎಲ್ಲಿಯವರಿಗೆ ಬೇರೆಯವರ ಭಾರ ಹೊರೆವಿಯುವೇ, ಕಂಠುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೈ ಗಾಡಿ ಖರೀದಿಸಿಕೋ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲ ಕಬ್ಬಿಣದ ಚೂರು ಕಸ ಮುರಿದಿರುವ ಕಬ್ಬಿಣ ಖರೀದಿಸಿ ಒಳ್ಳೆ ಬೆಲೆಗೆ ಮಾರಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸು....."

ಬುಂದುಗೆ ಬಾಬಾನ ಮಾತು ಹಿಡಿಸಲಿಲ್ಲ ಅವನು ಮುನಿಸಿಕೊಂಡು ಹೇಳಿದ....." ಅರೆ ವಾಹ್ ಬಾಬಾ ನೀವು ಒಳ್ಳೆ ಬಿಜ್ನೆಸ್ ಹೇಳಿದಿರಿ, ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ನಾನು ಹೊಸ ಶರ್ಟ್ ಮತ್ತು ಲುಂಗಿ ಖರೀದಿಸಿದ್ದೇನೆ ಹೊಸ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ತೊಟ್ಟಿ ನಾನು ಕೈಗಾಡಿ ಎಳೆದು ಕಬ್ಬಿಣದ ಕಸ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಓಡಾಡ್ಲೇ....."?

"ಮಿಯಾಂ.....!ಬಾಬಾ ಬಹಳ ಕೋಮಲತೆಯಿಂದ ತಿಳಿಸಿದ.....ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸ ನೀಚವಾದುದಲ್ಲಾ. ನನ್ನನ್ನು ನೋಡು ಚಪ್ಪಲಿ ಹೊಲಿಯುತ್ತೇನೆ..... ಮೋಚಿ ಬಾಬಾ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಇದರಿಂದ ನನ್ನ ಜಾತಿ ಏನಾದರೂ ಕೀಳಾಯಿತೇ.....ಬಾಬಾ ಈ ಯೋಚನೆ ನನ್ನಮನಸಿಗೂ ಮೊದಲು ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಬಂದಿತ್ತು.....ನೀಮಗೆ ಚಪ್ಪಲಿ ಹೊಲಿಯುವುದು ಕೆಟ್ಟದಾಗಿ ಅನ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಎಂದು ಹೇಳಲು ನನಗೆ ಸಾಹಸ ಬರಲಿಲ್ಲ.

ಬಾಬಾ ತಲೆ ಎತ್ತಿ ಅವನನ್ನು ಕರುಣಾಮಯಿ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದ.

"ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಅಲ್ಲವೇ ಮಗ , ಚಪ್ಪಲಿತಾನೆ ಹೊಲಿಯುತ್ತೇನೆ? ಜನರ ಕಾಲಿನ ಮೇಲೆ ದೃಷ್ಟಿ ಇರುತ್ತಲ್ಲವೇ.....?ಆ ಕೆಲಸ ಅನೇಕರಿಗೆ ಇಷ್ಟನೂ ಆಗುತ್ತೆ. ಕಣ್ಣು ಮತ್ತು ಬಾಯಿ ಎತ್ತರದಲ್ಲೇ ಇವೆ ಆದರೆ ಭಕ್ತಿಯ ಭಾವನೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಕಾಲು ತಾನೆ ಮುಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. ಬುಂದು ಏನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ ಬಹಳ ಭಕ್ತಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬಾಬಾರವರನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ....." ಮತ್ತೆ ಮಗ ಕಬ್ಬಿಣ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಲು ಏಕೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆಂದರೆ ಖುದಾ ಹೇಳಿರುವ ಹಾಗೆ ನಾವು ನಿಮಗಾಗಿ ಕಬ್ಬಿಣದಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಪ್ರಯೋಜನಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ....."

ಬುಂದು ನಗುತ್ತ ಹೇಳಿದ ....." ಬಾಬಾ ನೀವು ನನಗೆ ಅರ್ಧ ಮುಸಲ್ಮಾನ ಮಾಡೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಾ. ಹೋಗಲಿ ಬಿಡಿ ನಿಮ್ಮ ಈ ಮಾತು ಒಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳುವೆ....."

ಖುದಾ ಪರಿಶ್ರಮ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವನು ಎಂಬ ಮಾತು ನಿಜ.....ಕೊಳಕು ಪಂಚೆ ಹರಿಕಲು ಶರ್ಟ್ ನಲ್ಲಿ ಬೆವರನ್ನು ಸುರಿಸಿ ಕೈ ಗಾಡಿ ಎಳೆಯುತ್ತ ಬುಂದು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಮತ್ತೊಂದು ಗುರಿ ಸಾಧಿಸಿದ. ಒಂದು ಕಡೆ ಸಗಟುವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಬೆಲೆಗೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಕಬ್ಬಿಣ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಆಗ ಕಬ್ಬಿಣದ ರೇಟು ಕಡಿಮೆ ಇತ್ತು ಜೋಪಡಿಯ ಮುಂದಿನ ಖಾಲಿ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಹಳೇಕಬ್ಬಿಣ ಖರೀದಿಸಿ ಶೇಕರಿಸುತ್ತಾ ಇರು, ಬೆಲೆ ಏರಿದಾಗ ಅವನ್ನು ಮಾರುವೆ ಎಂದು ಬಾಬಾ ಸಲಹೆಕೊಟ್ಟ. ಒಂದೇ ಏಟಿಗೆ ಬುಂದು ಬಳಿ ಕೈ ಗಾಡಿ ಹೋಗಿ ತ್ರಿಚಕ್ರ ಟೆಂಪೋ ಬಂದಿತು.....ಲುಂಗಿ ಪ್ಯಾಂಟ್ನಿಂದ ಬದಲಾಯಿಸಿತು. ಅವನ ಮುಖ ನೋಡಿ ಯಾರೂ ಅವನನ್ನು ಕೀಳು ಜಾತಿಯವನು ಎಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.....

ಆದರೂ ಬುಂದು ಬಾಬಾ ಜೊತೆ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ.....

"ಬಾಬಾ.....ಟೆಂಪೊನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ನಾನು ಹೇಗೆ ಕಾಣಿಸುವೆ.....?" ಆ ದಿನ ಬುಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಚೇಷ್ಟೆಯಿಂದ ನಿಗರಿ ಕೇಳಿದ.....

"ಮಿಯಾಂ.....ಸಾಕು, ಭಗವಂತನಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದ ಅರ್ಪಿಸು.....ಅವನು ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕು ಅವನಿಗೆ ಮರ್ಯಾದೆ ನೀಡುವನು..... ಬುಂದು ಟೆಂಪೊದಿಂದ ದುಮುಕಿ ಬಾಬಾನ ಕತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ನೇತಾಡುವ ಹಾಗೆ ನೇತಾಡಿದ.....

"ಬಾಬಾ ಮೂರು ವರ್ಷದ ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದ ನಾವು ಎಲ್ಲಿಂದ ಎಲ್ಲಿ ತಲೆಪಿಡೆವು.....ಬಾಬಾ ಈಗ ನಾವು ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಮನೆ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳೋಣ....."

ಬಾಬಾ ಕೈ ಎತ್ತಿ ತಿರಸ್ಕರಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಲೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿದ.....

"ನಾವು ಅಲ್ಲ .....ನೀನು....."

"ಅರೆ ವಾಹ್ ಬಾಬಾ.....ಬುಂದುಗೆ ಅಳು ಬರುವಹಾಗಾಯಿತು. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊಸ ಮನೆ ಏನೂ ಸ್ವೋರ್ಗಕ್ಕೂ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ....."

ಬಾಬಾ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅವನನ್ನು ಮಗ್ಗಲಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸುತ್ತ ಹೇಳಿದರು.....

"ನೋಡು ಮಗ.....ನಾನು ಮುದುಕ ಇದೇ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ದೇವರೇ ದೇವರೇ ಅಂತ ಸರಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ.....ನೀನು ಯುವಕ ಹೊಸ ಮನೆ ತೆಗೆದಿಕೋ, ಮುಂದೆ ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನು ಮೋಟಾರು ಸಹ ಕೊಡುವೆನು. ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊ ... ಮಕ್ಕಳು ಮರಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ.....ನಾನು ಇಲ್ಲೇ ಕುಳಿತು ನಿನಗೋಸ್ಕರ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವೆ....."

ಬಾಬಾ ದೂರ ಸನ್ನೆ ಮಾಡಿ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿದ್ದ ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ತಡೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತ ಹೇಳಿದರು....."ನಾನು ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದರೆ ನನ್ನ ಸಕೀನ ಬಳಿ ಇದ್ದೇನೆಂದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೃಪ್ತಿವಿರುತ್ತದೆ.....ಅವಳು ಗೋರಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅವಳು ನನ್ನ ಬಳಿ ಇದ್ದಾಳೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲ ವಿಪತ್ತಿನಲ್ಲೂ, ದುಃಖದಲ್ಲೂ, ಕಣ್ಣೀರಲ್ಲಿ ಅವಳು ನನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾಳೆ.....ಜೀವನವೆಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಗೋಗರಿಯುತ್ತಿದ್ದಳು ಅಷ್ಟೇ. ಇಂದು ಅವಳು ಸಹ ನೋಡುತ್ತಿರಬಹುದು ಅಲ್ಲಾಹನು ಕೇವಲ ನನ್ನದೇ ಅಲ್ಲ ಅವಳ ಮಡಿಲೂ ಸಹ ತುಂಬಿದೆ....." ಅವರು ಜೋರಾಗಿ ಬುಂದುಗೆ ಅಪ್ಪಿ ಕೊಂಡರು. ಈಗ ಕೊನೆಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅವಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ಬಿಡಲಿ ಮಗ.....ಹಾಗೆಯೇ ನಾನು ನಿನ್ನ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತೇನೆ. ಅವನು ನಕ್ಕಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾ ಹೇಳಿದರು.

"ಬಾಬಾ ....." ಬುಂದು ಅಂಜುತ್ತ ಅಂಜುತ್ತ ಹೇಳಿದ " ನಾನು ತಾಯಿಯ ಗೋರಿ ಮೇಲೆ ಹೂ.....ಮತ್ತೆ ಇದ್ದಿಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಅವನು ಸುಮ್ಮನಾದ ....."

" ಹೌದು ಹೌದು ಏಕೆ ಇಲ್ಲ.....ಬಾಬಾ ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ವರೆಸುತ್ತ ಹೇಳಿದ.....ಇದರಲ್ಲಿ ಕೇಳುವಂತಹ ಮಾತೇನಿದೆ....."

"ಬಾಬಾ.....ಎನ್ನುತ್ತ ಅವನು ಜೋರಾಗಿ ಕಿರಿಚಿಕೊಂಡು ಬಾಬಾರವರನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡ.....ನಾನು ನನ್ನ ಜೀವನದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಾಳೆಯೂ ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ತೆರೆದಿಡುತ್ತೇನೆ.....ನೀವು ಎಷ್ಟು ಮಹಾನರು ಎಷ್ಟು ಮಹತ್ವಉಳ್ಳವರೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮಿಂದ ನಾನು ಏನಾದರೂ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಅದು ಪಾಪ.....ಅದು ಅಪರಾಧವಾಗುತ್ತದೆ.....ಬಾಬಾ.....ಬಾಬಾ.....ಅವನು ಸ್ವಲ್ಪ ಶಾಂತನಾಗಿ ಹೇಳಿದ....."ನಾನು ಅಸ್ಪೃಶ್ಯನು !!"

ಬಾಬಾ ಅವನನ್ನು ತುಂಬ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ, ಬಹಳ ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ನೋಡಿದ.....ಮತ್ತೆ ತಲೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿ ಹೇಳಿದ.

"ಅದರಿಂದ ಏನು ವೈಶ್ಯಾಸವಾಗುತ್ತದೆ.....?"

ಬುಂದು ಹುಚ್ಚರಹಾಗೆ ಎರಡು ಕೈಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತ ಹೇಳಿದ.....

"ಹಾಗಾದರೆ ಬಾಬಾ ಏನೂ ವೈಶ್ಯಾಸ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೇ.....?"ಮತ್ತೆ ಅವನು ಜೋರಾಗಿ ಕೇ ಕೇ ಹಾಕಲಾರಂಭಿಸಿದ....."ಅರೆ ಬಾಬಾ ನೀವು ತುಂಬ ಮುಗ್ಧರು ಇದರಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು ನ್ಯೂನತೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಬಾಬಾ....."ಮನುಷ್ಯ ಏನಾದರೂ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದರೆ ಬಾಬಾ.....ಅವನಿಗಾಗಿ ಮಂದಿರದ ಬಾಗಿಲುಗಳು ಮುಚ್ಚಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ.....ಬಾವಿಯ ನೀರು ಅವನಿಗಾಗಿ ನಿಶೇಧವಾಗುತ್ತದೆ.....ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡದೇ ಇದ್ದರೂ ಸಹ ಅವನ ಕಾಲಲ್ಲಿ ದಪ್ಪ ದಪ್ಪ ಸರ್ಪಣೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಲಾಗುತ್ತದೆ.....ಮತ್ತೆ ಬಾಬಾ ಮತ್ತೆ...ಮತ್ತೆ ಅವನ ಅಶುದ್ಧ ಹೆಜ್ಜೆಯ ಗುರುತನ್ನು ಬಿದ್ದುಹೋದರೆ ಅದನ್ನು ಅಳಿಸುತ್ತಾಹೋಗಲು ಅವನ ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಪೊರಕೆ ಕಟ್ಟಲಾಗುತ್ತದೆ.....ಬಾಬಾ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಅವನು ಉಬ್ಬಸದಿಂದ ಒಂದೇ ಸಮಾ ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ.

"ಬಾಬಾ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯ ಮುಟ್ಟಿದ ಎಲ್ಲ ವಸ್ತು ಹೊಲಸು,ಅಶುದ್ಧಕೊಳಕು ಮತ್ತು ಅಪವಿತ್ರವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಮಜವಾದ ಮಾತೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು, ನಮ್ಮತಾಯಂದರಿಗೆ,ಅಕ್ಕ ತಂಗಿಯರಿಗೆ ಅವರು ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಅಶುದ್ಧವಾಗುವುದಿಲ್ಲ....."

ಬಾಬಾ ಎದ್ದು ತಣ್ಣೀರಿನ ಒಂದು ಬಟ್ಟಲು ಅವನ ಬಾಯಿಗೆ ಹಿಡಿದರು.

ನಂತರಬಂದು ತನ್ನ ಮಾಜಿಯ ಒಂದೊಂದು ಚಿಕ್ಕ ಪುಟ್ಟ ಘಟನೆಗಳೆಲ್ಲ ಬಾಬಾ ಮುಂದೆ ಬಿಚ್ಚಿಟ್ಟ.....ಬಾಬಾ ಮೌನವಾಗಿ ಕುಳಿತು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಳಿದ.... ಮಧ್ಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬುಂದುಗೆ ತಬ್ಬಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಅಥವಾ ಬೆನ್ನುತಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದ.....

ಮನಸೆಲ್ಲ ಹಗುರಾದ ನಂತರ ಬುಂದು ಶಾಂತನಾಗಿ ಹೇಳಿದ....."ಬಾಬಾ ನಾನು ಒಬ್ಬ ಕೀಳುಜಾತಿಯವನಂತೆ ಕೇಳಿ ಮತ್ತು ತಿಳಿದು ನನ್ನನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತೀರೆಂದು ಕೊಂಡಿದ್ದೆ....."

ಬಾಬಾ ಮುಗುಳ್ಳಗೆ ನಕ್ಕಿದ, ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ವಿವೇಕದ ಕಿರುನಗು.....ನಂತರ ಹೇಳಿದ ..... "ಮಗ ಯಾರು ದೊಡ್ಡವನೂ ಅಥವಾ ಚಿಕ್ಕವನೂ ಅಲ್ಲ.....ಮಾನವನ ಆದಿಯೂ ಮಣ್ಣು ಮತ್ತು ಅಂತ್ಯವೂ ಮಣ್ಣು.....ಎಲ್ಲರು ಒಂದೇ ರೀತಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಒಂದೇ ರೀತಿ ಸಾಯುವರು.....ಇದರಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದು ಚಿಕ್ಕದು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿತು?"

ಬುಂದುವಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಬಾ ಆಕಾಶದಿಂದಲೂ ಎತ್ತರವಾದ.....

ಅಂದು ಬುಂದು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ಬಂದ ಬಂದಿದ ತಕ್ಷಣ ಬಾಬಾನನ್ನು ತಬ್ಬಿ ಹೇಳಿದ....."

ಬಾಬಾ ಕೇವಲ ನಿಮ್ಮ ಆಶೀರ್ವಾದ ಬೇಕು. ಇಂದು ನನಗೆ ಎಂತಹ ಆರ್ಡರ್ ಸಿಗುವಂತಿದೆ ಎಂದರೆ ಇಲ್ಲ ತೇಲುತ್ತೇನೆ(ಇತ್ತ) ಅಥವಾ (ಅತ್ತ) ಮುಳುಗುತ್ತೇನೆ.

ಬಾಬಾ ಕಿರು ನಗು ನಕ್ಕಿ....."ಅದು ದೇವರ ಕರುಣೆಯಿಂದ ನಿನಗೇನೆ ಸಿಗುವುದು....ಆದರೆ ಈಗ ಅದರ ನಂತರ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ನಿನ್ನ ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

"ಮದುವೆ....." ಬುಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಹೇಳಿದ....."ಅದ್ಯಾಕೆ ಬಾಬಾ....."

"ಅರೆ ಮಿಯಾಂ ಮದುವೆಯಾದರೆ ತಾನೆ ಮನೆ ಆಗುವುದು,, ಮಕ್ಕಳು ಮರಿಯಾಗುವುದು.....ಇದೇ ತಾನೆ ನಿಜವಾದ ಜೀವನ....."

ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಗಂಭೀರನಾಗಿ.....ಇಲ್ಲ ಬಾಬಾ ಅಸಲು ಜೀವನ ಇದಲ್ಲ.....ಇದು ನನ್ನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಬಾಬಾ.....ನನ್ನ ಯೋಜನೆಗಳು ಮತ್ತು ಉದ್ದೇಶಗಳೇ ಬೇರೆಯಾಗಿವೆ,ಅದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯದು....."

"ನಾನು ತಿಳಿಯ ಬಲ್ಲೆ ಮಗ, ನಿನಗೂ ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತೆ. ಅಸಲಿಗೆ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಘೋರ ಅಂಧಕಾರ ಕವಿಸಿದಾಗ ನಿನ್ನಂತಹ ಯಾರಲ್ಲ ಯಾರೋ ಪಂಜಿ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆ .....ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರ ಉಧಾರಣೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇದೆ....."

ಬಾಬಾ ನಿಮ್ಮಂತಹ ಮಹಾನ್ ವೈಕ್ರಿತ್ಯ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರ ಹೆಸರೂ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ನಾನು ಎಷ್ಟೊಂದು ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ಮತ್ತು ಚಿಕ್ಕವನೆಂದರೆ ನನ್ನ ನಾಲಿಗೆಯಿಂದ ಅವರ ಹೆಸರೂ ಸಹ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಧೈರ್ಯ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.....ಹೌದು ನಿಮ್ಮ ಪಾದವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ನಾನು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡ ಬಲ್ಲೆ ಬಾಪು ಯಾವ ಪಂಜಿಯನ್ನು ಬೆಳೆದಿಸಿದರೋ ಅದನ್ನು ಆರಲು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ....."

ಬಾಬಾ ಅವನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ....." ಬಾಬಾ ನನಗೆ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೊನೋಭಾವನೆ ಇಲ್ಲ....." ಸೇಡನ್ನು ನೀಚರು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.....ನಿಜವಾದ ಸರಿಸಮಾನತೆ ಮತ್ತು ಉತ್ತಮ ಕೀಳುತನದ ಜಗಳ ಮುಗಿಯಬೇಕೆಂಬ ಒಂದೇ ಮಾತು ನಾನು ಬಯಸುವು "ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನೊಂದು ಘೋಷಣೆಯನ್ನು ಶೋಧಿಸಿದ್ದೇನೆ ಬಡವರಿಗೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಿ ಮಾಡಿರಿ ಅಂದರೆ ಶ್ರೀಮಂತರು ಅವರ ಮುಂದೆ ಬಡವರನ್ನಾಗಿ ಕಾಣಿಸ ಬೇಕು....." ಬಾಬಾ ಮುಗುಳ್ಳಗೆ ನಕ್ಕಿ.....ಹೌದು ಬಾಬಾ ನಾನು ನೋಡಿದ

ಹಾಗೆ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಲೆಕ್ಕಚಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಜಗಳಗಳ ಮೂಲ ಬಡತನವೇ ಹುಟ್ಟಿಸಿರುವುದು.....ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಚಿಕ್ಕ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಂತಹ ಬಡ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯರನ್ನು ಹೇಗೆ ಧಿಕ್ಕರಿಸುತ್ತಾರೆ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಬಾಬಾ.....ಹೇಗೆ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಉರಿಯುತ್ತದೆ, ಎಂತಹಾ ಉದ್ಧಾರ ಮನಸ್ಸುಗಳಿಂದ ಹೊರಡುತ್ತದೆ.....

"ಮಗ ಚಿಕ್ಕ ಮಗು ಹಸುವಿನಿಂದ ನರಳಿದಾಗ ತಾಯಿಯ ಸ್ತನಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಲು ತನ್ನಂತಾನೆ ಉಕ್ಕುತ್ತದೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಶೋಶಿತರ ಉದ್ಧಾರ ಭಗವಂತನ ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡುತ್ತದೆ.....ಭಗವಂತ ನಿನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಸಫಲಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆಂದು ಪೂರ್ಣ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆ.....ನೀನು ನೋಡಿರಬಹುದು ಚರ್ಮದ ಉದುಗೊಳವೆ ಕಬ್ಬಿಣವನ್ನೂ ಸಹ ಕರ್ಗಿಸಿಬಿಡುತ್ತದೆ.....

ಇಂದು ಒಂದು ಭವ್ಯವಾದ ಬಂಗಲೆಯ ಉದ್ಘಾಟನೆ. ಮಿನಿಗುತ್ತಿರುವ ವಿದ್ಯುತ್ ಬಲ್ಲುಗಳು ಇಲ್ಲಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯವರಿಗೆ ಮಿನುಗುತ್ತಿದ್ದವು.....ಮುಂದಿನ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡದಾದ ನೇಮ್ ಪ್ಲೇಟ್ ತಗಲಿತ್ತು ಅದರ ಮೇಲೆ "ಧರಂ ರಾಜ್ ಸ್ಟೀಲ್ ಅಯೆಂಡ್ ಐರನ್ ಡೀಲರ್"ನ ಸುಂದರವಾದ ಹೆಸರು ಮಿನುಗುತ್ತಿತ್ತು.....ಅಧಿತಿಗಳ ಜನಜಂಗುಳಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಗಾಡಿಗಳನ್ನು ಹಿಂದೆ ಬಿಟ್ಟು ಒಂದು ಉದ್ದನೆಯ ಗಾಡಿ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿತು.....

"ಧರಮ್ ರಾಜ್ ಜಿ ಬಂದರು....."

"ಧರಮ್ ರಾಜ್ ಜಿ ಬಂದರು....."

ಜನ ಪರಸ್ಪರ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಪಿಸಿಗೊಳ್ಳಲಾರಂಭಿಸಿದರು.....

ಖಟಾಕ್ ಎಂಬ ಶಬ್ದಮಾಡುತ್ತಾ ಗಾಡಿಯ ಬಾಗಿಲಿತ್ತೆರೆದು ಬಂದು ಇಳಿದ....."ಒಬ್ಬ ಭವ್ಯ ಮತ್ತು ಮಹಾಪ್ರತಾಪಶಾಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ...."ಬೇಗನೆ ಇಳಿದು ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಯ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆದ....

"ಬನ್ನಿ ಬಾಬಾ.....ಈ ಮನೆಯ ಉದ್ಘಾಟನೆ ನೀವು ಮಾಡುವಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಶುಭ ಪಾದ ಎಲ್ಲರ ಮುನ್ನ ಈ ಮನೆಯ ಹೊಸಿಲನ್ನು ಮುಟ್ಟುವೆವು....."

ಇಲ್ಲ.....ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಬಾಬಾ ಇಳಿದರು.....ಅವರ ಹಿಂದೆ ಬಂದು ಮತ್ತು ಜನಗಳ ಹಿಂಡ್ ಹಿಂಡು.....ಬಾಬಾ ರಿಬ್ಬನ ಕಟ್ ಮಾಡಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು.....ಓ ಭಗವಂತನೇ ಈ ಮನೆಯನ್ನು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುವಹಾಗಿಡು ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವರಿಗೆ ಸದಾ ಪುಣ್ಯ ಮತ್ತು ಒಳ್ಳೆಯತನದ ಹಾದಿಯ ಮೇಲೆ ನಡೆಸು..... ಹೊರಗೆ ಸಿಡುಮದ್ದುಗಳನ್ನು ಹಾರಲಾರಂಭಿಸಿದವು. ಜಾಗೃತ ನೌಕರರೂ ಮಿಠಾಯಿ ಮತ್ತು ಪಾನಿಯುಗಳ ತಟ್ಟೆಗಳು ಇತ್ತಿಂದ ಅತ್ತ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗಲಾರಂಭಿಸಿದರು.....

ಸುಂದರ ಯುವತಿಯರು ಬೇಕೆಂದೇ ಧರ್ಮ ರಾಜ್ ಮುಂದೆ ಬರಲಾರಂಭಿಸಿದರು.....

.....

ಬಾಬಾನ ರೋಪಡಿ ಮುಂದೆ ಉದ್ದನೆಯ ಗಾಡಿ ನಿಂತಿತ್ತು. ಒಳಗೆ ಬಂದು ಬಾಬಾ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಜಗಳ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ.

"ಬಾಬಾ ತಾವು ನಾನು ಬಂದು ಹೋಗುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರಲ್ಲ. ನೋಡಿ ನೀವು ಮಾತನ್ನು ನಿಭಯಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ ....."

"ನೀನಾದರೂ ನಿಭಯಿಸುತ್ತಿದ್ದೆಯಲ್ಲ....."

ಹೌದು ಬಾಬಾ ಅದು ನಾನು ಇಡಿ ಜೀವನವೆಲ್ಲ ನಿಭಾಯಿಸುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ.....ದಿನದಲ್ಲಿ ಐದು ಹೊತ್ತು ನಮಾಝ್ ನೀವು ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಅದು ಬಿಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನೀವು ಹೇಗೆ ಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರೋ ಅದೇ ರೀತಿ ನಾನು ದಿನಾ ನಿಮ್ಮಬಳಿ ಬಂದು ನಿಮ್ಮ ದರ್ಶನ ಪಡೆಯುವುದು ಸಹ ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸುವೆ.....ಅದೇ ನನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯೂ ಆಗಿರುತ್ತೆ.

ಬಾಬಾ ಒಂದು ಬೂಟಿನಲ್ಲಿ ಮೊಳೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತ ಕಿರು ನಗನಕ್ಕಿ ಸುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ನೆಲದ ಮೇಲಿಟ್ಟು ಹೇಳಿದ" ನನಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿಯಾ ತಾನೆ, ನನ್ನ ಮಾತೇಕೆ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ.....ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ನಿನ್ನ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆನಾದರು ಅಡ್ಡಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆಯೋ.....ಇನ್ನು ಮನಸ್ಸು ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದು ಮತ್ತಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವೆ.

ಬಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದಂತೆ ಕಾಣಿಸಿತ್ತಿತ್ತು.....ಇಲ್ಲ ಬಾಬಾ ಈಗ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಈ ಪ್ರೋಗ್ರಾಮ್ ಮುಂದೂಡಿ.....ನನಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಚಿಂತನೆ ತಲೆ ತಿನ್ನುತ್ತಿದೆ....."

ಅದೇನು....." ಬಾಬಾನೂ ಸಹ ಚಿಂತಾಜನಕನಾದ.....

ಬಂದು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಶಾಂತನಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ.....ಅಸ್ಲಿಗೆ ಮಾತೇನಂದರೆ ನನಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ಷಣವೂ ಹೆದರಿಕೆಯಾಗುತ್ತಿರುತ್ತೆ ನನ್ನ ಮೂಲಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಗೊತ್ತಾದರೆ ಬಾಬಾ ಏನೂ? ನನಗೆ ಭೇಟಿ ಮಾಡಲು ವಿವಿಧ ಬಗೆಯ ಬಿಜ್ನೆಸ್ ನವರು.....ಪತ್ರಕರ್ತರೂ ಬರುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ.....ಬಹಳಷ್ಟು ಜನ ನನ್ನ ಭೂತಕಾಲದ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಜೀವನದ ಹೋರಾಟ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಸಫಲತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿವಿಧವಾಗಿ ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆ.....ಇನ್ನೂ ನಾನಂತೂ ಏನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಬಾಬಾ.....ಆದರೆ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಜನಗಳಿಗೆ ನಿಜಾಂಶ ಗೊತ್ತಾದರೆ ನಾನು ಒಂದು ನೀಚ ಜಾತಿಯ ಅಸ್ವಸ್ಥನೆಂದು ಗೊತ್ತಾದರೆ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಲ್ಲ ಬಾಬಾ ಜನಸಮೂಹದ ಶಕ್ತಿಯ ಮುಂದೆ ಏನೇನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.....ನಾನೊಬ್ಬನೇ ರುಬ್ಬು ಹೋಗುವೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಅಮೋಘ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಎದಿರಿಸಲಾರೆ.

ಬಾಬಾ ಸಹ ಗಾಬರಿಯಾದರು....."ಶತ್ರುಗಳ ಮತ್ತು ದಾರಿ ತಪ್ಪಿಸುವವರು ಮತ್ತು ದಾರಿ ತಪ್ಪಿಹೋಗುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಅಂತು ಆಗಿಲ್ಲ ಇದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದೇ ಇದೆ ಬಾಬಾ.... "ನೀನೇನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿದಿಯೋ ನನಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತಿಲ್ಲ....."ಬಾಬಾ ತಲೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿ ಹೇಳಿದ. "ನೋಡಿ ಬಾಬಾ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಮುಚ್ಚಿದ್ದರೆ ಯಾರೂ ತಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಮುರಿದಿರುವ ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ ತಲೆ ದೂರಿ ಇಣಕಿ ನೋಡುತ್ತಾರೆ....ನನಗೆ ಅದು ತಪ್ಪೇನು ಅಲ್ಲ ಅನಿಸುತ್ತದೆ ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೋ ಎನೋ ನ್ಯೂನತೆ ಇದೆ, ಜನ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಜನ ಬೆರಳು ತೋರಿಸಬಹುದು.....ಎಲ್ಲಿಯವರಿಗೆ ನಾನೊಂದು ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಾನು ಒಬ್ಬ ಒಂಟಿಗನಾಗಿರಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ನನ್ನ ಜೀವನದ ರಹಸ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಯಾರಿಗೂ ಜೊತೆಗಾರ ಮಾಡಲು ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ....."ಮತ್ತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ತಡೆದು ಹೇಳಿದ.

"ನಾಳೆ ನಾನು ಊರಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ".....ಬಾಬಾ ಬೆಚ್ಚು ಬಿದ್ದು ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದ.

"ಹೌದು ಬಾಬಾ .....ಹದಿನಾಲಕ್ಕು ವರ್ಷ ತುಂಬ ದೀರ್ಘ ಕಾಲ.....ರಾಮನ ಹಾಗೆ ನಾನೂ ಒಂದು ವನವಾಸ ತಾಳಿದ್ದೇನೆ.....ನಾನು ಆ ಊರನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ನೋಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ ಅಲ್ಲಿ ಆ ಪವಿತ್ರ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಕೊಳಕು ಗುರ್ತನ್ನು ಅಳಿಸಲು ಇಂದೂ ಸಹ ಸೊಂಟದಿಂದ ಪೊರಕೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಲಾಗುತ್ತದೆಯೋ? ಇಲ್ಲಿಯವರಿಗೂ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಡೊಂಕು ಮಾಡಲು.....ಮತ್ತು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಅವನು ಸುಮ್ಮನಾದ.....

ಅವನ ಕಣ್ಣೀರಿಂದ ತುಂಬಿದ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಬಾಬಾನ ಮನಸ್ಸು ಸಹ ಕರಗಿ ಹೋಯಿತು.....ಅವನು ಸ್ವಲ್ಪ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೇಳಿದ.....

ಆದರೆ ಬಾಬಾ ನಾನು ಈ ಸೂಟ್ ಪ್ಯಾಂಟ್ ಟಾಯಿ ಮತ್ತು ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ....ಆ ಮಣ್ಣಿನಿಂದ ನನ್ನ ನೆಂಟಸ್ತನ ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಸ್ವಸ್ಥ್ಯನಹಾಗೆ ಹೋಗುವೆ....."

ದೊಡ್ಡದಾದ ಪೇರ ಅದರಿಂದ ಅರ್ಧ ಮುಖ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿತ್ತು, ಧೋತಿ ಕುರ್ತಾ ಮತ್ತೆ ಒರಟಾದ ಚಪ್ಪಲಿ.....ತನ್ನ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಲು ಬಂದು ೪-೬ ಮೈಲಿ ಮೊದಲೇ ಹರಿಜನರ ಊರಲ್ಲಿ ಹೋಗುವ ದಾರಿಯನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿದ್ದ.....ಆ ಊರಿನ ಹೆಸರು ಚಂದಾಪುರ ಅದು ಅವನ ತನ್ನ ಊರು ಸೋನಾಪುರದಿಂದ ಬಹಳ ಮುಂಚೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು.

"ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸುಧಾರಣೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಬೇರೆ ಹರಿಜನರ ಊರುಗಳನ್ನು ಸಹ ನೋಡುತ್ತಾ ಹೋಗೋಣ....." ಅವನು ತಲೆ ಮೇಲೆ ಪೇಟಾವಿಡುತ್ತ ತನಗೆ ತಾನೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡ.

ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಬಸ್ ನಿಂದ ಇಳಿದು ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ. ಮಜವಾಗಿ ಹೊಲಗಳ ವಾಯು ಮತ್ತು ಪ್ರಕೃತಿ ದೃಶ್ಯಗಳ ದರ್ಶನ ಪಡೆಯುತ್ತಾ.....ಮತ್ತೆ ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಮುರಿಯುವಹಾಗಾಯಿತು.....ಅದೇ ವಿಶೇಷ ಚಹರೆಗಳು.....ಅದೇ ಗಾಜಿನ ತುದಿಯಿಂದ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಚುಚ್ಚುವಹಾಗೆ ನೆನಪುಗಳು.....ಅದೇ ಹೊಲಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಅಸ್ವಸ್ಥರು.....ಸಗಣೆ ತಟ್ಟಿಬೆರೆಣಿ ಬಾಚುವ ಸ್ತ್ರೀಯರು.....ನಗ್ಗ ಮಕ್ಕಳು......ಭ್ರಮೀನ್ದಾರನ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರು ಕೈಯಲ್ಲಿ ದೊಣ್ಣೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹೆಂಗಸರನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಾ,ಹೊರನೋಟಕ್ಕೆ ಅವರ ಕೆಲಸದ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಆದರೆ ಅವರ ದೇಹಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ.....ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ರೊಟ್ಟಿ ತಿನ್ನುತ್ತಿರುವ ಹರಿಜನ ರೈತರು ಅವರ ಒಣ ಗಂಟಲಿಂದ ಒಣ ರೊಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ಈರುಳ್ಳಿ ಇಳಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಪ್ರತಿ ತುತ್ತನ್ನು ನೀರಿನ ಗುಟುಕದಜೊತೆ ಒಳಗೆ ತಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.....

ಓ ಹಿಂದುಸ್ತಾನವೇ!

ಓ ನನ್ನ ಸ್ವರ್ಗದ ಚಿನ್ನೆ.....!

ಅವನು ತನ್ನ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಬಂದ ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ತಡೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಿಲ್ಲ.....ಢಂ.ಢಂ.ಢಂ.ದೂರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೋ ಡೊಲನ್ನು ಬಾರಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು.....ನಿಯಮದಂತೆ ಯಾರದೋ ಹರಾಜು ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು ಅವನು ಕಹಿಯಿಂದ ಮನಸ್ಸಲ್ಲೇ ನಕ್ಕ.....ಕೆಲವು ಪಾತ್ರೆ.....ಕೆಲವು ಹೆಂಡತಿಯ ಬೆಳ್ಳಿಯ ತಂತಿಯಂತಹ ಆಭರಣ, ಕೆಲವು ಹಸಿದಿರುವ ಮಕ್ಕಳ ಬಾಯಿಂದ ಕಸಿದಿರುವ ದವಸ ಧಾನ್ಯ. ಸಮಯಕ್ಕೆ ಅದನ್ನು ಅವರದೇ ನರಕ ತುಂಬಲು.....ಹೇಳಿ.....ಹೇಳಿ..... ಮುಂದೆ ನೋಡಿದರೆ ಢಂ ಢಂ ಶಬ್ದಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಜನರ ಗುಂಪು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು.....ಅವನು ಅತ್ತ ನೋಡದೆ ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ಮನಸಲ್ಲಿ ಅಂದುಕೊಂಡ. ...."ಏತಕ್ಕೆ ಅಣ್ಣ ಹಳೇ ನೆನಪುಗಳೆಲ್ಲ ನೆನಸುತ್ತಿದಿಯಾ.....ಕಣ್ಣಿನ ಒಂದು ಕೆಲಸ ನೋಡುವುದು ಆಗಿದೆ ಕೇವಲ ಅಳುವುದು ಅಲ್ಲ....."

ಅವನು ಒಂದು ಮರದ ಆಸರೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ.....ಅವನ ಜಾತಿಯವನೊಬ್ಬನು ಅವನ ಹತ್ತಿರದಿಂದ ಸಾಗಿದ.....

"ಪ್ರಯಾಣಿಕನೇ....."?

ಅವನು ತಲೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿದ.....

"ಯಾವ ಊರಿನವರು....."?

"ಎಲ್ಲಾ ಉರುಗಳು ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿರುತ್ತವೆ ಎಲ್ಲಿವನಾದರು ತಿಳಿದುಕೊ."

"ಉಟ ಮಾಡುವಿರಾ.....?ಒಂದು ರೊಟ್ಟಿ ಇದೆ ಅರ್ಧ ಅರ್ಧ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋಣ."

"ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ಮುರಿಯಬೇಡಿ ಈ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನನ್ನ ದೃದಯ ಚೂರು ಚೂರಾಗುತ್ತದೆ ಅಣ್ಣ....."ಅವನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದ ಆದರೆ ಕಣ್ಣೀರು ಗಂಟಲಲ್ಲಿ ಗಂಟಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿತು.

ಅವನು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ನಕಾರದಲ್ಲಿ ತಲೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿದ.....

"ಹಾಗಾದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರಾದರೂ ಕುಡಿಯಿರಿ....ದಣ್ಣಿದೀರಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ....."

"ನಾವೆಲ್ಲ ದಣಿದವರೇ.....ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ತಂಗುದಾಣದಿಂದ ದಾರಿತಪ್ಪಿರುವರು.....ಯಾರಿಗೆಗೊತ್ತು ತಂಗುವಸ್ಥಳಗಳು ಸಿಗುತ್ತದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ....."

ಅವನು ನೀರಿನ ಲೋಟ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರನ್ನು ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಒಂದೆರಡು ಗುಟುಕು ಕುಡಿದು ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದ.....ಅವನ ಹೃದಯ ಮತ್ತು ಮೆದುಳು ಮತ್ತು ಅವನ ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಬೆಂಕಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿತ್ತು.....

ದಿನಗಳು ಬದಲಾಯಿಸಿದೆಂದು ಯಾರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.....? ನಾವು ಎಲ್ಲಿಯವರಿಗೆ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಹಾರುವುದಿಲ್ಲವೋ.....ಈ ದಿನಗಳು ಎಂದಿಗು ಬದಲಾಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದಿಗೂ ಇಲ್ಲ.

"ಓಯ್ ಕೇಳೋ..... ಆಕಸ್ಮಿಕ ಒಂದು ಶಬ್ದ ಅವನನ್ನು ಗಾಬರಿ ಮಾಡಿತು.....ಅವನು ಹಿಂದುರುಗಿ ನೋಡಿದ.....ನೋಡುತ್ತಲ್ಲೇ ಚಕಿತನಾದ.....ಭ್ರಮೀನ್ದಾರಿನ ಹಿರಿಯ ಮಗ!!

ಈ ಉರು ಚಂದಾಪುರ.....ಇಲ್ಲಿ ಇವನದೇನು ಕೆಲಸ? ಅವನಂತೂ ಸೋನಾಪುರದ ಜಾಗೀದಾರ್! ಚಿಕ್ಕ ಭ್ರಮೀನ್ದಾರ ಅವನನ್ನು ಗುರುತು ಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಅವನು ಗುರುತಿಸಿದ್ದ.....ಸನ್ ಸನ್ ಎಂದು ಎಲ್ಲ ರಕ್ತ ಅವನ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಇಳಿದು ಬಂದಿತು.....ಕುದುರೆ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿರುವ ಚಿಕ್ಕ ಭ್ರಮೀನ್ದಾರ ಅವನನ್ನು ಹಾಗೆ ನಿಂತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಕೋಪದಿಂದ ಹೇಳಿದ.....

ಕೇಳಿಸಿತ್ತಿಲ್ಲವೇನು.....ಕಿವಡನೇನು.....ನಾನೇ ನಿನ್ನನ್ನು ಕರೆದಿದ್ದು....."

ಬುಂದು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕೋಪವನ್ನು ತಡೆಯುತ್ತ ಮುಂದೆ ಬಂದ, ಕುದುರೆಯ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ಭ್ರಮೀನ್ದಾರನಿಗೆ ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತಿಕೊಂಡ.....

ಈ ಬಾರಕೋಲು ನನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಬಿದ್ದಿಹೋಗಿದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಎತ್ತಿ ಕೊಡೋ....!" ಬುಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಒರಟುತನದಿಂದ ಹೇಳಿದ...." ಕುದುರೆ ಮೇಲೆ ಏರೋದು ಬಂದರೆ ಇಳಿಯಲೂ ಸಹ ಬರಬಹುದಲ್ಲವೇ.....ನೀನೇ ಇಳಿದು ಏಕೆ ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ.....?"

ಭ್ರಮೀನ್ದಾರ ಅವನನ್ನು ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾಗಿ ನೋಡಿದ ಅದರಲ್ಲಿ ಕೋಪದಿಂದ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಜಾಸಿ ಇತ್ತು! ಹಲ್ಲು ಕಡೆಯುತ್ತ ಹೇಳಿದ....

"ನೀನು ಅಸ್ಪೃಶ್ಯನಲ್ಲವೇ.....?"

ಬುಂದು ಒರಟಾಗಿ ಮುಗುಳ್ ನಗನಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದ....."ಅಸ್ಪೃಶ್ಯವೆಂದರೆ ನಿನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸಬೇಕೆ.....?ನಾನು ನಿನ್ನ ಬಾಕೋಲು ಯಾವ ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿ ಕೊಡಲೇ?"

ಭ್ರಮೀನ್ದಾರ ಇತ್ತ ಅತ್ತ ತಲೆ ತಿರುಗಿಸಿ ನೋಡಿದ.....ಯಾರೂ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ.....ಅವನು ತಳಮಳಿಸಿ ಹೇಳಿದ.....

"ಅಕ್ರಮ ಸಂತಾನ ನೆಲದ ಹುಳು.....ನಾವು ಯಾರು ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತೆ.....?"

ಬುಂದು ಕೋಪ ಬರುವ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ನಕ್ಕಿ ಹೇಳಿದ.....

"ಸೋನಾಪುರದ ಚಿಕ್ಕ ಜಾಗೇದಾರ ! ಅವನು ಈಗ ಕುದುರೆ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿರುವರು.....ಆದ್ರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ ಮಾತೆಂದರೆ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿ, ಕುದುರೆ ಮೇಲೆ ಸವಾರಿ ಮಾಡಿದರೂ ಸಹ ನೀವು ನನ್ನೊಡನೆ ತಲೆ ಬಾಗಿ ಸಿ ಮಾತ್ನಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಮತ್ತು ನಾನು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಇದ್ದರೂ ಸಹ ತಲೆ ಎತ್ತಿ ನಿಮ್ಮ ಮಾತಿನ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ..."

ಚಿಕ್ಕ ಭಮೀನ್ನಾರ ಕೋಪದಿಂದ ಬುಸುಗುಡುತ್ತ ನೋಡಿದ, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕುದುರೆ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದರೂ ಸಹ ಮಾತ್ನಾಡಲು ಅವನಿಗೆ ತಲೆ ಬಾಗಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು, ಆದರೆ ಆ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯ ನೀಚ, ಕೀಳು ಜಾತಿ ಮನುಷ್ಯ ತಲೆ ಎತ್ತಿ ಅವನೊಡನೆ ಬಾಯಿ ಜೋರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ.....ಭಮೀನ್ನಾರ ಕೋಪದಿಂದ ಎಷ್ಟೊಂದು ಜೋರಾಗಿ ನರಳಿದ ಎಂದರೆ ಕುದುರೆಯು ಸಹ ಕಾಲು ತಟ್ಟಿ ತಟ್ಟಿ ತನ್ನ ಕಳವಳ ವ್ಯಕ್ತ ಪಡಿಸಲಾರಂಭಿಸಿತು.....

"ಓಯ್ ಯಾರಾದರೂ ಇದ್ದೀರಾ....."ಅವನು ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡೇ ಜೋರಾಗಿ ಕಿರಿಚಿದ.....

"ಮಗನೇ ವೀರನಾಗಿದ್ದರೆ ಬೇರೆಯವರನ್ನು ಕರಿಯುವ ಕಷ್ಟ ಪಡ ಬೇಡ.....ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಒಬ್ಬನೇ ಸಾಕು.....ಹಾಗೆ ನಮಗೆ ಪಯಿಲ್ವಾನ್ನಿರಿ ಏನೂ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.....

ಸ್ವಲ್ಪ ಕೈ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚಬೇಕಾಗಿದೆ....."

ಕುದುರೆ ಲಗಾಮನ್ನು ಎಸೆಯುತ್ತ, ಭಮೀನ್ನಾರ ಕಿಳಗಿಳಿದ, ಈಗ ಅವನು ತಾಳ್ಮೆಯ ಮಿತಿ ಮೀರಿದ್ದ....ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದಿದ ಬಾಕೋಲು ಅವನ ಮರ್ಯಾದೆಯ ಸವಾಲು ವಡ್ಡಿತ್ತು.

"ಈಗಲೂ ಸಮಯವಿದೆ ಎತ್ತಿ ಕೊಡು....."

"ಕೇಳಿ ಭಮೀನ್ನಾರರೇ ಇದು ಸಾಧಾರಣ ಮಾತು ಬಾಕೋಲನ್ನು ಎತ್ತಬೇಕಿದ್ದರೆ ಬಗ್ಗೆ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ! ಮತ್ತು ನಾನು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಮನುಷ್ಯನ ಮುಂದೆ ಬಗ್ಗುವವನಲ್ಲ....."ಅವನು ತುಂಬ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಭಮೀನ್ನಾರನ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣುಹಾಕಿ ಈ ಮಾತು ಹೇಳಿದ.!

ಹಾಗಾದರೆ ಈ ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ತಲೆ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ ಮುಂದೆ ಬಾಗುತ್ತದೆಯೇ....."? ಭಮೀನ್ನಾರ ತೀಕ್ಷಣದಿಂದ ನಕ್ಕು ಹೇಳಿದ. ಏಕೆಂದರೆ ಮಂದಿರಗಳಲ್ಲಿ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯರನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ನಂತರ ಅವನು ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಚುರುಕಾಗಿ ಹಾರಿ ಅವನ ಕತ್ತನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅಮಕುತ್ತ ಹೇಳಿದ.....

"ಮಗನೇ ಈ ಎರಡು ಅಂಗುಲದ ಕತ್ತು ಒಂದು ಚಿವುಟಿಸಲೂ ಯೋಗ್ಯವಿಲ್ಲ....."ಆದರೆ ಭಮೀನ್ನಾರನ ಅಂದಾಜು ತಪ್ಪಾಗಿತ್ತು.....ಇಪ್ಪತ್ತು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಶೇಖರಣೆಯಾಗುತ್ತಿರುವ ಕಹಿ ಈಗ ಎಂತಹಾಹಿಸಿಸುವ ಸಾಧನೆಯಾಗಿತ್ತೆಂದರೆ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಕಲ್ಲು ಬಂಡೆಯು ಸಹಾ ರುಬ್ಬುವಹಾಗಾಗಿತ್ತು. ಬುಂದು ಒಂದು ಬಾಗನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತನ್ನ ಕತ್ತನ್ನು ಹೇಗೆ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡ ಎಂದರೆ ಭಮೀನ್ನಾರನ ಕೈಗೆ ತುಪ್ಪಸವಿರದಹಾಗೆ ಅದರ ಸ್ನಿಗ್ಧತೆಯಿಂದ ಅವನು ಜಾರಿ ಬಿದ್ದಹಾಗೆ ಕಾಣಿಸಿತು.

ಈಗ ಭಮೀನ್ನಾರ ಕಳವಳಿಸುತ್ತ ಬಾರಕೋಲನ್ನೆತ್ತಿ ಬುಂದುಗೆ ಹೊಡೆದ.....ಬುಂದು ಮತ್ತೆ ಅವನನ್ನು ರೇಗಿಸಿದ.....

"ಹಾಂ ಇದು ಮರ್ಯಾದಸ್ಥರ ಮಾತು .....ತನ್ನ ಕೆಲಸ ತನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಮಾಡು ಮಗನೇ ಇದರಿಂದ ಆರೋಗ್ಯವಾಗಿರುವೆ....."

"ಅಯೋಗ್ಯದ ಮಗನೇ ನಿನ್ನ ಚರ್ಮ ಸುಲಿಲಯದಿದ್ದರೆ ನೋಡಿಕೋ"

ಎತ್ತಿದ್ದ ಬಾರ್ಕೋಲಿನ ಕೋಲನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬುಂದು ಎಷ್ಟು ಜೋರಾಗಳದ ಎಂದರೆ ಭಮೀನ್ನಾರನೂ ಸಹ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ತತ್ತರಿಸುತ್ತಾ ಬಂದ. ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಭಾರವತ್ತಿ, ಕೈಗಾಡಿ ತುಂಬಿ ತುಂಬಿ ಭಾರ ಎಳೆದು ಮತ್ತು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಬುಂದುವಿನ ಕೈ ಕಾಲು ಎಂತಹ ಮಜ್ಜುತಾಗಿತ್ತೆಂದರೆ ಯಾರು ನೋಡಿದರೂ ನೋಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದ.....

ಭಮೀನ್ನಾರ ತನ್ನ ಜಹಗೀರು ಮತ್ತು ತನ್ನ ಆಳು ಕಾಳುಗಳ ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡವನೇನೂ ಆದರೆ ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಬುಂದುವನ್ನು ಎದಿರುಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹೊಂದಿರಲಿಲ್ಲ.....ಅದರ ಮೇಲೆ ಬುಂದು ಅವನನ್ನು ರೇಗಿಸುವುದು ಬೇರೆ ಅವನಿಗೆ ನಾಯಿಗೆ ಕರೆಯುವಂತೆ ಹೇಳಿದ....

"ಪುಚ್ ಪುಚ್.....ಒಳ್ಳೆಯ ಮಕ್ಕಳು ಹೀಗೆ ಮಣ್ಣಲ್ಲಾಡಿ ತನ್ನ ಉಡುಪುಗಳನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡಿಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ.....ಹೋಗಿ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ .....ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅಮ್ಮ ಹೊಡಿತಾಳೆ....."

ಇದರ ನಂತರ ಗುದ್ದುವು ಕಾಲ್ಪೋಡತ ಮತ್ತು ಗುದ್ದುವರ ಆ ಜೋರಾದ ವರ್ಗಾವಣೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತೆಂದರೆ ಇಬ್ಬರೂ ಧೂಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದರು.....ದೂರದಿಂದ ಯಾರೋ ಈ ತಮಾಶೆ ನೋಡಿದ ಮತ್ತು ಅವನ ಕಿರುಚಾಟದಿಂದ ಒಬ್ಬಬರಾಗಿ ಅನೇಕ ಜನ ಸೇರಿದರು ಮತ್ತು ಹತ್ತಿರ ಬಂದರು.....

ಎಲ್ಲರೂ ಉಸಿರು ಕಟ್ಟಿ ಎರಡು ಹುಲಿಗಳ ಜಗಳ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು ಇವರಲ್ಲಿ ಯಾರು ಸೋಲೊಪ್ಪಲು ತಯಾರಿರಲಿಲ್ಲ. ನೋಡುವರಲ್ಲಿ ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತರು ಅಸ್ವಸ್ಥರ ಹಾಗೂ ಬಡವರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಹರ್ಕಲ್ ಚಿಂದಿ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತೊಟ್ಟು ಬಡತನದ ಚಿತ್ರದಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರು, ಮನಸಲ್ಲೇ ಬುಂದುವಿನ ಜಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು.....ಭಮೀನ್ನಾರಿನ ಒಂದು ಗುದ್ದು ಬುಂದುವಿನ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದರೆ ಸಾಕು ಅನೇಕರ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಉಫ್, ಆಹ್ ನೆ ಸದ್ದುಗಳು ಕೇಳಿಸುತ್ತಿದ್ದವು ಮತ್ತೆ ಬುಂದುವಿನ ಕಾಲುಹೊಡೆತ ಭಮೀನ್ನಾರಿನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದರೆ ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದ ಏನೂ ಹೇಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಮುಖಗಳು ಅರಳು ಹೋಗುವುವು.....ಮತ್ತೆ ಅಂದು ಪ್ರಕೃತಿಗೂ ಸಹ ಅದೇ ಇಚ್ಛೆಯಾಗಿರಬೇಕು ಆ ಮುಖಗಳು ಹಾಗೆಯೇ ಅರಳಿರಲಿ ಎಂದು ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಒಂದು ಜೋರಾದ ಗುದ್ದಿನಿಂದ ಭಮೀನ್ನಾರ ಜ್ಞಾನ ತಪ್ಪಿ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದ.....

ಬುಂದು ಉಬ್ಬಸದಿಂದ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ನಿಂತಿದ ಜನರನ್ನದ್ದೇಶಿಸಿದ.....

"ಮಗನಿಗೆ ಕುದುರೆ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ. ಕುದುರೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಪ್ರಾಣಿ ಅದು ಮನೆಗೆ ತಲುಪಿಸುತ್ತದೆ."

"ಆದರೆ ಅಣ್ಣನವರೇ....ಸ್ವಲ್ಪ ಜನ ಮುಂದೆ ಬಂದರು.....ಇದೇನ್ ಮಾಡಿದ್ರೀ ನೀವು.....ಈಗ ನೀವು ಏನು ಮಾಡುವಿರ.....ಅವನು ಸೋನಾಪುರ ಚಿಕ್ಕ ರಾಕೂರ ಎಂದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೇ.....

"ಇಲ್ಲೇನು ಮಾಡಲು ಬಂದಿದ್ದ.....?" ಬುಂದು ಕೋಪದಿಂದ ಕೇಳಿದ.....

ಇಲ್ಲಿಯ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸಿಬೇಕೆಂದಿದ್ದ ಒಂದು ವ್ಯಾಪಾರನು ಪಕ್ಕಾ ಮಾಡಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ." ಇನ್ನಷ್ಟು ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ತಕೊಳ್ಳುವನಿದ್ದಾನೆ.....

"ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಕೇವಲ ಆರು ಗಜ ಜಮೀನು ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆ....."ಬುಂದು ಹಾಗೆಯೇ ಹೇಳ ತೊಡಗಿದ.

"ಅಣ್ಣ ನೀವು ಈ ಊರವರಂತೂ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ...." ಅವನ ಶೂರತನದಿಂದ ಭೀತಿಯಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಮಹಿಳೆ ಹೇಳಿದಳು.....

"ಹೌದಕ್ಕೆ ನೀವು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದಿರಿ.....ನಾನು ಈ ಊರಿನವನಲ್ಲ, ಆದರೂ ಸಹ ಈ ಊರು ನನಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅರಿಯುವಂತಾಗಿದೆ, ಇದೇ ಊರಲ್ಲ.....ಎಲ್ಲ ಊರುಗಳಿಂದ ನನ್ನ ನೆಂಟಸ್ತನವಿದೆ.....ನನ್ನದೇ ಅಲ್ಲ.....ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ.....ಮತ್ತೆ ನಾನು ಅದೇ ನೆಂಟಸ್ತನವನ್ನು ಜೀವನುದ್ಧಾರ ಮಾಡಲು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ....."

ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ನಿಂತಿದ ಎಲ್ಲರೂ ಅವನನ್ನೂ ದೇವರನ್ನು ನೋಡುವ ಹಾಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮಹಿಳೆ ಲೋಟ ತುಂಬ ನೀರು ಮತ್ತು ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಊಟ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಬಂದು ಬಲು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಹೇಳಿದಳು.....

ತಕೊಳ್ಳಿ ಅಣ್ಣನವರೇ .....ಸ್ವಲ್ಪ ತಿಂದು ಆರಾಮ ಮಾಡಿ.....ರಾಜಕುಮಾರ, ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ತನ್ನ ಹಿಮ್ಮಡಿಯಿಂದ ತಿಕ್ಕುತ್ತಾನಲ್ಲ ಹಾಗೆಯೇ ಇಂದು ನೀವಂತೂ ಕಥೆಗಳ ಮಾತು ನಿಜ ಮಾಡಿದಿರಿ.

"ಉಜ್ಜವ ಟೇಮ್ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತದೆ ಅಕ್ಕ....."ಬುಂದು ಮುಖ ಕೈ ತೊಳೆಯುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ....

"ಖಾಲಿ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟುಬೇಕು ಆಷ್ಟೇ ನೀರು ಹಿಡಿಸುತ್ತದೆ, ನಂತರ ಹರಿಯುವುದೇ ತಾನೆ....."

"ನೀವು ಜಮೀನ್ದಾರನನ್ನು ಹೊಡೆದಿದ್ದೀರೆಂದು ಜನರೆಲ್ಲ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕುಣಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ನೋಡಿ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಕೆಲವು ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ಗಂಡಸರು ಹೆಂಗಸರ ಕಡೆ ಸನ್ನೆ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿದ ಅವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹಾಡುತ್ತ ಕುಣಿಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ಬುಂದುವಿನ ಮನಸ್ಸು ವಿಸ್ಮಯದ ಒಂದು ಆಸೆ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷದಿಂದ ತುಂಬಿತು.....

ಅನೇಕ ಜನರು ಅವನನ್ನು ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಕರೆದೊಯಿಲು ಒತ್ತಾಯಿಸಿದರು ಆದರೆ ಅವನು ಅಲ್ಲೇ ಒಂದು ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಮಲಗಿದ, ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೇ ಹಗುರವಾದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲೇ ಬಿದ್ದಿರುವಾಗಲೇ ಯಾವಾಗಲೋ ನಿದ್ರೆಹೋಗಿದ್ದ.

ಅವನು ಮಲಗಿ ಏಷ್ಟು ಹೊತ್ತಾಯಿತು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯದು.....ಕುದುರೆಗಳ ಹಿನ್ ಹಿನ್, ಎತ್ತುಗಾಡಿಗಳ ಖಚರ್ ಖಚರ್ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಗಂಟೆಗಳ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿ ಅವನಿಗೆ ಎಚ್ಚರವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಅವನು ತಪ್ಪು ತಿಳಿದಿದ್ದ, ಅವನಿಗೆ ಎಚ್ಚರವಾಗಿದ್ದು ಅಸಲಿಗೆ ಹರಾಜುಕೂಗಿನ ಉಡಾಳ ಶಬ್ದದಿಂದ ಅದು ಕಿರುಚಿ ಕಿರುಚಿ ಜನರನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ನೋಡಿ ಜನರೆ ನೋಡಿ.....ಎಂತಹ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾಲು.....ಹೌದು ಹೌದು ಒಂದೊಂದು ಬಟ್ಟೆ ಬಿಚ್ಚಿ ತೋರಿಸುವೆ. ಆಗಲೇ ನೀವು ದರವನ್ನು ನಿಗದಿ ಪಡೆಸಿ, ಹಾಂ ಯಾರು ಹೇಳಿದ್ದು ನೂರ ಒಂದು.....ನೂರ ಒಂದು.....ಈಗ ನೋಡಿ ಭಗವಂತನ ಕೈಕುಶಲತೆಯ ಚಮತ್ಕಾರ!

ಚರ್ ಎಂದು ಅವನು ಹುಡುಗಿಯ ಬ್ಲಾವುಜ್ಫ್ ಹರಿದ. ನೋಡಿ ಪರಿಶಿಲಿಸಿ ಎಂತಹ ಬೆಳ್ಳಿಯಂತಹ ದೇಹ.....ಇಂತಹ ದೇಹದಂತೂ.....ಹೌದು ಯಾರು ಹೇಳಿದ್ದು ನೂರ ಐವತ್ತು ಒಂದ್ ಸಲ್.....ನೂರ ಐವತ್ತು ಎರಡು.....ನೋಡಿ ಆಕಡೆ ಯಾರೋ ಪ್ರೇಮಿ ಇನ್ನೂರಿನ ಕೂಗು ಕೂಗಿದ್ದಾನೆ.....

ಇನ್ನೊಂದು ಬಟ್ಟೆ ಬಾಕಿ ಇದೆ, ಅದು ಸಹ ಇಳಿದು ಹೋಗುತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ನೋಡಿ ಏನಂತ. ಮೀನಿನಹಾಗೆ ಕೈಯಿಂದ ಜಾರುತ್ತದೆ ಸಾಲಿ.....ಈಗ ನೋಡಿ ನೋಡುವ ಶಕ್ತಿ ಇದ್ದರೆ ಮತ್ತೆ ದರವನ್ನು ಹೇಳಲು ಜಿಪುಣತನ ಮಾಡಬೇಡಿ ಅಣ್ಣಂದಿರಾ.....

ಬುಂದು ಕಳವಳ ಪಡುತ್ತಾ ಮುಂದೆ ಹೋದ.....ನೀಚೆ ಎಂದೂ ಕಾಣದಂತಹ ದೃಷ್ಟಿಗಳು ಯುವತಿಯ ಮೈ ಚುಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದವು. ಘಾಘ್ರದ ಮೇಲಿನ ಭಾಗ ಅವಳು ಅರೆನಗ್ಗನಾಗಿದ್ದಳು.....ಹರಾಜು ಹಾಕುವನು ಜನರನ್ನು ಪ್ರಚೋದಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅವಳನ್ನು ಪೂರ್ಣ ನಗ್ಗಮಾಡಿ ತೋರಿಸುವೇ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಇನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಬೆಲೆ

ಕೂಗಿಸಲು.....ಕುದುರೆಗಳು ತನ್ನ ಮಾಲೀಕರ ಕಳವಳ ನೋಡಿ ಕೆನೆಯುತ್ತಿದ್ದವು.....ಗಾಡಿಓಡಿಸುವವರು ಬೇಕಿಲ್ಲದೇ ಎತ್ತುಗಳ ಮೇಲೆ ಕೈ ಆಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.... ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಗಲಭೆಯು ಇತ್ತು ಹಾಗೂ ಆಶ್ಚರ್ಯದ ಎಳೆದಾಟವು ಇತ್ತು.

ಹುಡುಗಿ ತನ್ನ ಎರಡು ಕೈಗಳಿಂದ ದೇಹವನ್ನು ಮುಚ್ಚಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು, ಆದರೆ ಹರಾಜಿನವನು ಮತ್ತೆ ಅವಳನ್ನು ಜನರ ಮುಂದೆ ತಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಸಾಕಷ್ಟು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ ಎಂದು.....

"ನಾವು ಈ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಖರೀದಿಸುವೆವು.....ಬುಂದು ಸಟಪಟಿಸುತ್ತ ಮುಂದೆ ಬಂದ ತನ್ನ ಉಚ್ಚಾರಣೆಯನ್ನು ಬೇಕೆಂದೇ ಹರಿಕಲು ಮುರುಕಲು ಮಾಡಿ ಹೇಳಿದ. ಆದರೆ ಮೊದಲು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರಿಕ್ಷಿಸಿವೆವು.....ಏಕೆಂದರೆ ಮಾಲು ಕಚ್ಚಾ ಇರಬಾರದು....."

ಹರಾಜಿನವನು ಹಾಗೂ ಅನೇಕರು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಹಿಂದುರುಗಿ ಬುಂದುಗೆ ನೋಡಿದರು. ಹರಾಜಿನವನು ಬೇಗನೆ ಹೇಳಿದ.....

"ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ ಸಾಹು....." ಆದರೆ ಮುಖ ನೋಡಿದರೆ ಖರೀದಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ

ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಜೋರಾಗಿ ಕೆಕೆಹಾಕಿ ನಕ್ಕರು.....

ಬುಂದು ದಿಟ್ಟಿಸಿ ಎಲ್ಲರನ್ನು ನೋಡಿದ.....ಮತ್ತೆ ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ಹುಡುಗಿಯ ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ಕೈಯಾಡಿಸುತ್ತಾ ಒಂದು ಕಡೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ ಅಲ್ಲೊಂದು ಕುದುರೆ ಕಿವಿ ಅಲುಗಾಡಿಸುತ್ತಿತ್ತು.....ಬಹುಶಃ ಯಾವುದೋ ಸುಂದರನನ್ನು ಸವಾರಿ ಮಾಡು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿತ್ತು .

ಬಾಣದ ವೇಗದಿಂದ ಅವನು ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಕುದುರೆ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿಸಿದ ಮತ್ತು ಅದೇ ವೇಗದಿಂದ ತಾನು ಹತ್ತಿದ ಮತ್ತೆ ಹುಡುರೆಯ ಲಗಾಮು ಹಿಡಿದು ಹೇಳಿದ

"ಈಗ ಯಾರಾದರೂ ತನ್ನ ತಾಯಿಯ ನಿಜವಾದ ಹಾಲು ಕುಡಿದಿದ್ದರೆ ಅವನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಲಿ, ಸೀಮೆ ಎಣ್ಣೆ ಕುಡಿದಿರುವರೊಂದಿಗೆ ನಮ್ಮದೇನು ಶರತ್ತಿಲ್ಲ....."

ಮತ್ತೆ ಎಷ್ಟುಜೋರಾಗಿ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಓಡಿಸಿದ ಎಂದರೆ ಮೊದಲಿಗೆ ಯಾರಿಗೂ ಏನೇನು ತಿಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ, ಸ್ವಲ್ಪ ಚೇತರಿಸಿದ ನಂತರ ಕುದುರೆಯವನು ಕಿರುಚಾಡಿದ "ಅಯ್ಯೋ ನನ್ನ ಕುದುರೆ....." ಮತ್ತೆ ನಂತರ ಬೇರೆಯವರೂ ಸಹ ಜಾಗೃತರಾದರುಮತ್ತೆ ಅನೇಕರು ತನ್ನ ತನ್ನ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದರು.

ಇದ್ದಿದ್ದಂತೆ ಬುಂದು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಸಂತೋಷ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಇಂದ್ರಿಯಾನುಭವಿಸಿದ ಅವನ ತನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ಅನುಭವಿಸಿರಲಿಲ್ಲ... ಹಿಂದೆಯಿಂದ ಬರುತ್ತಿರುವ ಕುದುರೆಕಾಲಿನ ಸದ್ದು ಕೇಳಿ ಬಹಳ ಸರಳವಾಗಿ ನಗೆಸಿವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹುಡುಗೆಗೆ ಹೇಳಿದ

"ಈಗ ನೀನು ನೋಡುತ್ತಿರುವ ನಾವು ಇವರನ್ನು ಹೇಗೆ ವಂಚಿಸುತ್ತೇವೆ....."

ಮತ್ತು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವನು ಒಂದು ರೀತಿಯ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಅನೇಕ ಕುದುರೆ ಸವಾರರು ಅವನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಬಲು ಜೋರಾಗಿ ಅವನ ಬಳಿ ಬಂದಾಗ ಅವನು ಥಟ್ಟನೆ ಕುದುರೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ.....ಎಲ್ಲಾ ಕುದುರೆ ಸವಾರರು ತನ್ನ ತೀವ್ರತೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ದೂರ ಜೋರಾಗಿ ಹೊರಟು ಹೋದರು. ಮತ್ತೆ ಬುಂದು ಎದುರು ಕಡೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಓಡಲಾರಂಭಿಸಿದ.

ಈ ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಾಲೆ ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ನಡೆಯಿತು ಕೊನೆಗೆ ಬುಂದು ಕುದುರೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ತೀವ್ರತೆಯಿಂದ ಓಡಿಸಿದ ಎಂದರೆ ಮತ್ತೇನು ಅಪಾಯದ ಮಾತೇ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಅವನು ಕುದುರೆಯನ್ನು ತಡೆದು ತಡೆದು ಕುದುರೆ ತೂಕದ ನಡಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ನೆಮ್ಮದಿಯ ಇಂದ್ರಿಯಾನುಭಾವ ಪಡೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದ.....

ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಮಧ್ಯಾನ ಇಳಿದಿತ್ತು.....ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿತ್ತು.....ಹೊಲಗಳಿಂದ ಪ್ರೀತಿಯ ವಾಯು ತನ್ನೊಡನೆ ಮಧುಮಾಲತಿಯ ಸುವಾಸನೆ ತರುತ್ತಿದ್ದವು.....ಇಂತಹ ಪರಿಸರದಿಂದ ಬುಂದು ಥಟ್ಟನೆ ತುಂಬ ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದ ತುಂಬಿದ.....ಅವನಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಜೀವನವೆಲ್ಲ ತನ್ನ ತುಟಿಗಳನ್ನು ಬಾಚಿಹಿಡಿದಿರುವನು ಇಂದು ಈ ರೀತಿ ನಗಲು ಏಕೆ ವಿವಶನಾಗಿದ್ದೇನೆ.

"ತುಂಬ ಮಜ ಬಂತು....."ಅವನು ಈಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೀಟಲೆ ಮಾಡುವ ಮೂಡಲಿದ್ದ.....

ಹುಡುಗಿ ಏನೂ ಉತ್ತರಿಸಲಿಲ್ಲ.....ಬಹಳ ಸಮಯದ ಬಳಿಕ ಅವಳು ತನ್ನನ್ನು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ತೀವ್ರತೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿದ್ದಳು.....ನಂತರ ಹೇಳಿದಳು

"ನೀವು ತುಂಬ ಒಳ್ಳೆಯವರು....."

"ಹೌದು....."ಒಳ್ಳೆಯವನಾಗಿ ನಾವು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತೇವೆ ಆದರೆ ನಮಗೂ ಸಹ ಯಾರಾದರೂ ಒಳ್ಳೆಯವನಾಗಿ ಕಾಣಿಸಬೇಕಲ್ಲ....." ಹುಡುಗಿ ಥಟ್ಟನೆ ಅವನಿಗೆ ಹಿಂದುರುಗಿ ನೋಡಿದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಗಾಬರಿ ಗೊಂಡ.....

"ಸುಂದರವೇನೋ ನಿಜವಾಗಲೂ ತುಂಬ ಇದ್ದಿಯಾ ಎರಡು ಸಾವಿರದಲ್ಲೂ ಮಾರು ಹೋಗಿದ್ದರು ಕಡಿಮೆ ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ....."

ಹುಡುಗಿ ಮತ್ತೆ ತಿರುಗಿ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದಳು.....ಆದರೆ ಅವಳ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಕೊಂಚ ಕೋಪವಿತ್ತು."ಈ ಹರಾಜಿನ ಕಥೆ ಏನು"ಅವನು ಅವಳ ಕಿವಿ ಹತ್ತಿರ ಬಗ್ಗಿ ಹೇಳಿದ.....

ಹುಡುಗಿ ಕೊಂಚ ದುಃಖಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದಳು.....ನಿನ್ನಹಾಯ ಸ್ತ್ರೀ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರುವ ನಾಣ್ಯದ ಹಾಗೆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವ ಯಾರಾದರೂ ದಾರಿ ಹೋಕ ಎತ್ತಿ ತನ್ನ ಜೋಬಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ....."

ಬುಂದು ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದ

"ನೀನು ತುಂಬ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಂಗ್ಲಭಾಷೆ ಮಾತಾಡುವೆ....."

"ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷೆ.....?"ಅವಳು ಒಂದು ವಿಸ್ಮಯಕರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಳು...."ಯಾರು ತನ್ನದೇ ನಾಲಿಗೆಯಿಂದ ಮಾತ್ಸಾಡಲು ಗೋಗರಿಯವಳೋ ಅವಳು ಬೇರೆಯವರ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾತ್ಸಾಡಬಹುದು ಹೇಳಿ....."

"ಈಗಲಂತೂ ನೀನು ಇನ್ನೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷೆ ಹೇಳಿದ್ದಿಯಾ.....ವಾಹ್....."

"ಯಾವ ವಿದೂಷಕನೇ ಇವನೂ".....ಹುಡುಗಿ ಕಿಡಿಕಿಡಿಯಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿದಳು

ಆದರೆ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಅವನ ಮೇಲೆ ಕೋಪ ಮಾಡಲು ಇಷ್ಟ ಪಡಲಿಲ್ಲ.....ಅಷ್ಟು ಜನರ ಜನಜಂಗುಳಿಯಿಂದ ಹೀಗೆ ಶೌರ್ಯದಿಂದ ಹೊರತಂದ.....ಕುಳಿತ ತಕ್ಷಣ ತನ್ನ ದೊಡ್ಡ ಪೇಟಾ ತನ್ನ ಮೈ ಮುಚ್ಚಲು ಕೊಟ್ಟ.....ಈಗ ಇಷ್ಟೊಂದು ಸೌಜನ್ಯದಿಂದ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.....ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಚೇಷ್ಟೆ ಇದೆ.....ಥಟ್ಟನೆ ಬುಂದು ಕೇಳಿದ.....

"ಹೊಟ್ಟೆ ಹಸಿದಿದ್ದಿಯಾ.....? ಹಸಿದಿರಬಹುದು.....ನಮಗೂ ಹಸಿವಾಗಿದೆ....."ನಂತರ ಹೊಲಗಳ ಮೇಲೆ ಆಕಡೆ ಈಕಡೆ ನೋಡಿ ಹೇಳಿದ.....ಆದರೆ ನಾವು ನಮ್ಮಕ್ಕೆಯಿಂದ ಏನಾದರು ತಂದರೆ ತಿನ್ನುವೆಯಾ.....?"

ಹುಡುಗಿ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ಕೇಳಿದಳು." ನೀವು?

"ನೀವು.....ಯಾರು"? ಹುಡುಗಿ ನೋಡುವ ಶೈಲಿ ಹೇಗಿತ್ತೆಂದರೆ ಅವನು ತನ್ನಂತಾನೇ ಹೇಳಿದ....."ಮಿಯಾಂ ಧರಂ ರಾಜ್ ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಯಿತು...."

ಮತ್ತೆ ಅವನು ಬಹಳ ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ಆಕಾಶದ ಕಡೆ ಕೈ ತುಂಬ ಮೇಲೆತ್ತಿ ಹೇಳಿದ....."ನಾವು ನಾವು ಅಣ್ಣ ಬಲು ಉಚ್ಚ ಜಾತಿಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು..." ಮತ್ತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದುಃಖದಿಂದ ಆದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಡವರಾಗಿದ್ದೇವೆ."

ನೀವು .....ನೀವು ಬ್ರಹ್ಮಣರೇ.....?ಅವಳು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಕುದುರೆಯಿಂದ ದುಮಿಕ್ಕಿದಳು.....ನೀವು ನಮ್ಮ ತಂದೆ ತಾಯಿ.....ನಿಮ್ಮ ಸರಿಸಮಾನವಾಗಿ ಕೂರುವುದು ಸಹ ಪಾಪ....."

"ನೋಡೇ ಹುಡುಗಿ.....ಅವನು ಕೈ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿ ಹೇಳಿದ.....ನಿನ್ನ ತಾಯಿಯಾಗಲಿಕೆ ನಾವು ಹೆಂಗಸರೇನಲ್ಲ ಮತ್ತೆ ನಾವು ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯೂ ಆಗಲೂ ಇಷ್ಟ ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಲ್ಲಿ ನಿನ್ನಿಂದ ಘೋರ ಪಾಪ ಬಂದಿದೆ.....ಮತ್ತು ಯಾರದಾದರೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪಾಪ ಬಂದಿತು ಎಂದರೆ ಅವನು ತಂದೆಯಾಗಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ.....? ಏನು ಕನ್ನೆ....."?

ಹುಡುಗಿಯ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಲಜ್ಜೆಯ ಕಿರು ನಗು ಬಂದಿತು. ಎಂತಹ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ ಮಾತೆಂದರೆ ಈಗ ಕೆಲವು ಕ್ಷಣಗಳ ಹಿಂದೆ ನಾನೂ ಸಹ ಹೀಗೆ ತುಲಾನತ್ಮಕವಾಗಿ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ.ಮತ್ತೆ ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಈಗಲೂ ಸಹ ಒಬ್ಬ ಪುರುಷನ ಕೈಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದೇನೆ, ಆದರೆ ಬಹುಶಃ ಸುರಕ್ಷಿತ ಕೈಗಳಿರಬಹುದೆಂದು ಅವಳು ಯೋಚಿಸಿದಳು!!

ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ನಿಂತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಬುಂದು ನಕ್ಕ....." ನೀನು ಕುದುರೆಮೇಲಿಂದ ಎಂತಹ ಕೌಶಲ್ಯದಿಂದ ಹಾರಿದೆಂದರೆ ಇಡಿ ಜೀವನವೆಲ್ಲ ಕುದುರೆಗಳಿಂದ ಹಾರುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ....." ಮತ್ತೆ ಕೈ ಮುಂದೆ ಮಾಡಿ ಅವಳನ್ನು ಮೇಲೆ ಬರಲು ಸನ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತ ಹೇಳಿದ

"ನಡಿ ಬೇಗನೆ ಕುಳಿತು ಕೋ.....ರಾತ್ರಿಯಾಗುವ ಮುನ್ನ ನಾವು ಮನೆ ತಲಪ ಬೇಕು....."

ಹುಡುಗಿ ಸುದೈವಿಯಾಗಿ ಅವನ ಮುಂದೆ ಹತ್ತಿ ಕುಳಿತಳು.

"ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇನೆಂದು ನಾವು ಕೇಳಲೇ ಇಲ್ಲವೇ ಹುಡುಗಿ....."

"ದಿವಾಲಿ....." ಅವಳು ಮೆಲ್ಲನೆ ಹೇಳಿದಳು

ಬುಂದು ಚಕಿತನಾದ.....ಅರೆ ವಾಹ್.....ದಿವಾಲಿ!ಹಾಗಾದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದೀಪ ಮತ್ತು ಎಣ್ಣೆಯ ಖರ್ಚೇ ಇಲ್ಲವೇನು .....ಹಗಲು ರಾತ್ರಿ ಬೆಳಕೇ ಬೆಳಕು..."

"ಇಲ್ಲ ಬಾಬು ಸಾಯೆಬರೆ ನಾವು ಬೆಳಕಿನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಸಹ ಬೆಳಕನ್ನು ಬೇಡುವಂತಹ ಜನರು.....ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ತಾಯಿ ಹೋಲಿಯಾದರೂ ಸಹ ಇಡೀ ಜೀವನವೆಲ್ಲ ಬಣ್ಣಗಳನ್ನು ಬೇಡುತ್ತಿದ್ದಳು ಹಾಗೆ....."

ಬುಂದು ಥಟ್ಟನೆ ಯೋಚಿಸಿದ ಇದು ಸಹ ನಿರಾಶೆಯಿಂದ ಓಡಿಹೋಗಲು ಒಂದು ದಾರಿ, ಸುಖ ಸಂತೋಷಗಳಿಂದ ನಿರಾಶ್ರಿತ ಜನ, ಬೆಳಕಿನಿಂದ ನಿರಾಶ್ರಿತ ಜನ, ಬಣ್ಣಗಳಿಂದ ನಿರಾಶ್ರಿತ ಜನ ತನ್ನ ಹೆಸರು ಹೋಲಿ ದಿವಾಲಿ ಎಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೂ ಅವರಿಗೆ ಬೆಳಕು ಮತ್ತು ಬಣ್ಣಗಳು ಸಿಗುತ್ತದೆಯೇ.....??ಅವನು ತನ್ನನ್ನೇ ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಹೇಳಿದ.....

"ನನ್ನ ತಾಯಿಗೆ ಬಣ್ಣದ ಉಡಪು ಉಡುವುದು ತುಂಬ ಇಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು, ಆದರೆ ಅವಳೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಅವಳ ತಂದೆಗೆ ಬಿಟ್ಟಿ ಕೂಲಿ ಮಾಡಲು ಎಳೆದು ಕೊಂಡು ಹೋದಾಗ ಅವರು ಕಾಯಿಲೆ ಬಿದ್ದಿದರು, ಭ್ರಮೀನ್ಗಾರ ಅದು ನೆಪವೆಂದು ತಿಳಿದು ಅವನನ್ನು ಎಷ್ಟೊಂದು ಹೊಡಿಸಿದ ಎಂದರೆ ಪ್ರಾಣವೇ ಹೊರಟು ಹೋಯಿತು. ಫೋಲಿಸ್

ಕೇಸು ಸಹಾ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಹಣದಲ್ಲಿ ತುಂಬ ಶಕ್ತಿ ಇರುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲವೇ? ಮತ್ತೆ ತಾಯಿ ಎಂದೂ ಸಹ ಬಣ್ಣದ ಸೀರೆ ಉಡಲಿಲ್ಲ.....ಶ್ರಾವಣ ಮಾಸದಲ್ಲಿ ಸಖಿಯರೆಲ್ಲ ಹಸಿರು ಬಳೆಗಳನ್ನು ತೊಟ್ಟರೆ ತಾಯಿ ತನ್ನ ಬಿಳಿ ಶವವಸ್ತ್ರದಹಾಗೆ ಸೀರೆಯನ್ನು ತೊಟ್ಟು ವಿರಹದ ಶೋಕ ಗೀತೆಯನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು, ಓ ಪ್ರಿಯೇ ನೀನು ಹೊರದೇಶಕ್ಕೆ ಚಿನ್ನ ತರಲು ಹೋಗಿದ್ದಿರರೆ ಹಿಂದುರುಗಿ ಬರಲು ತಡವಾದರೂ ಸಹ ನನ್ನ ಕಾಡಿಗೆ ಅಂತಹ ಕೂದಲು ಬೆಳ್ಳಿಯ ಹಾಗೆ ಬಿಳಿಯಾದರೂ ಸಹ ನನಗೆ ದುಃಖವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ,ಆದರೆ ನೀವು ಎಂತಹ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೀರೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹಿಂದುರಿಗಿ ಬರಲು ಯಾರಿಗೂ ಸಹ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ....."

ಪರಿಸರ ಥಟ್ಟನೆ ಮೌನದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿತ್ತು. ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಬಂದು ಕೇಳಿದ

"ಮತ್ತೆ ತಾಯಿ....."

"ಅವಳು ಹೋಲಿ ಅಲ್ಲವೇ....? ಅವಳು ತನ್ನ ಚಿನ್ನದಂತಹ ದೇಹದೊಂದಿಗೆ ತಾನೆ ಹೋಲಿಯಾಡಿದಳು.....ಒಂದು ದಿನ ಭಮೀನ್ದಾರ ಅವಳನ್ನು ಬೆಲ್ಲದ ಪಾಕ ಮಾಡಲು ತನ್ನ ಹವೇಲಿಗೆ ಕರೆದಿದ್ದ.....ಪಾಕದ ಜೊತೆ ನನ್ನ ತಾಯಿಯೂ ಸಹ ತುಂಬ ರುಚಿಯಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿದಳು....."

ನೀನು ಸಹ.....ನಾನು ಸಹ.....ನಾವೆಲ್ಲರೂಸಹ ಒಂದೇ ಗುರಿಯ ದಾರಿಹೋಕರು.....ಚೇಷ್ಟೆಯ ಆ ಹೊದಿಕೆ ಬಂದುವಿನಿಂದ ಸರೆದು ಹೋಗಿತ್ತು ಅವನು ದುಃಖದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಒಂದೇ ಕಥೆಯಾಗಿದೆ....."

"ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ.....?.....ನಿಮ್ಮದೂ ಸಹ....." ದಿವಾಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಹಿಂದುರುಗಿ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದಳು ಆದರೆ ಅವನು ಭೂತಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೋ ಕಳೆದು ಹೋಗಿದ್ದ.....

.....

ಕುದುರೆಯ ಪಟರ್ ಪಟರ್ ಕೇಳಿ ಬಾಬಾ ಕಂಕಳಲ್ಲಿ ನಮಾಜ್ ಮಾಡಲು ಹಾಸುವ ಹಾಸನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹೊರಗೆ ಬಂದ ಮತ್ತೆ ಬಂದುಗೆ ನೋಡಿ ತುಂಬ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಹೇಳಿದ.....

"ಮಿಯಾಂ.....ನೀವು.....?"

"ಹೌದು ಬಾಬಾ ನಾನು....."ಬಾಬಾ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ದಿವಾಲಿಯನ್ನು ನೋಡ ತೊಡಗಿದ.....ಬಂದು ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪಿಸಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಆಚೆ ಈಚೆ ನೋಡಿ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಸಿದ.....

ಬಾಬಾ ಇವಳೊಬ್ಬ ನಿನ್ನಹಾಯಕಳು.....ದಾರಿಯಲ್ಲಿಯೇ.....

ಬಾಬಾನು ಕಿರು ನಗು ನಗುತ್ತಾ ಮಾತನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡ ..... "ಹಾಗಾದರೆ ದಾರಿಯಲ್ಲೇ ನಿನಗೆ ಗುರಿ ಸಿಕ್ಕಿತೇ....."

ಬಂದು ನಾಚಿಕೊಂಡು ಆಂ ಉಒ ಶಾಂವ್ ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದ.....

ಇಲ್ಲ ಬಾಬಾ ಅದೇನಾಯಿತೆಂದರೆ.....ಅವನು ಕೈಗಳನ್ನು ತಿಕ್ಕುತ್ತ ಸ್ವಲ್ಪ ಲಜ್ಜಿತನಾಗಿ ಹೇಳಿದ.....ಬಾಬಾ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಥೆಯೂ ನಂತರ ಹೇಳುವೇ... ಮತ್ತೆ ದಿವಾಲಿಯ ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪಿಸಿ ಬಾಬಾಗೆ ಕೈ ಮುಗಿದ...

ಬಾಬಾ ನಕ್ಕಿ ದಿವಾಲಿಯನ್ನು ತಬ್ಬಿಕೊಂಡ.....ಮಗಳೇ ನೀನು ಅದೃಷ್ಟವಂತಳೇ ಒಳ್ಳೆ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದಿಯಾ.....ದಿವಾಲಿ ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ಮೊದಲು ಬಂದುಗೆ ನಂತರ ಬಾಬಾನನ್ನು ನೋಡಿದಳು.....ಬಾಬಾ ಬೇಗನೆ ಮಾತು ಬದಲಾಯಿಸಿ.....ನಾನು ಹೇಳಿವ ಅರ್ಥ ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಿನಗೇನು ಕಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲ

ಮಗಳೇ.....ನನಗೆ ನಿಮಿಷವೂ ಹಾಗೆ ತಿಳಿ ಮತ್ತು.....ಬಂದು ಬೇಗನೆ ಅವಳ ಕಿವಿ ಹತ್ತಿರ ಬಾಗಿ ಹೇಳಿದ....."ಆದರೇ ನನಗೆ ನಿಮಿಷವೆಂದು ಭಾವಿಸ ಬೇಡ....."

ಬಾಬಾ ಊಟದ ವೈವಸ್ಥೆ ಮಾಡಲು ಒಳಗೆ ಹೋದಾಗ ಬುಂದು ತುಂಬ ಕಳವಳ ಪಟ್ಟು ಹೇಳಿದ.....ಈ ಕುದುರೆಅಂತೂ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೇ ಅಂಟಿಹೋಗಿದೆ....."

ದಿವಾಲಿ ಮುಗುಳ್ಳು ಹೇಳಿದಳು....."ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನೀವು ಇದನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ಆದರೂ ಹೋಗುತ್ತಲೇ ಇಲ್ಲ."

ಬುಂದು ನಕ್ಕು ಹೇಳಿದ ನಾವು ಹಗ್ಗ ಬಿಚ್ಚಿ ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತೇವೆ ಆದರೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ." ದಿವಾಲಿ ನಾಚುತ್ತಾ ಬಾಗಿಲೊಳಗೆ ಹೋದಳು....ಕುದುರೆಯ ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಿ.....ಈಗ ನೀನು ನಮಗೆ ಎಲ್ಲಿಂದ ತಂದಿದ್ದೀಯೋ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೊರಟು ಹೋಗು.....ನಾನು ನನ್ನ ಮನೆಯನ್ನು ತಲುಪಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದಳು.

.....

ಊಟ ಮುಗಿದ ನಂತರ ಬುಂದು ಬಾಬಾನನ್ನು ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ

"ಬಾಬಾ ನಾನು ದಿವಾಲಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲಿಡಲಿ....."?

ಬಾಬಾ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ಹೇಳಿದ.....ನಿನ್ನ ಬಳಿ ಮತ್ತೆಲ್ಲಿ....."?

"ಆದರೆ ಬಾಬಾ ಅವನು ವ್ಯಾಕುಲದಿಂದ ಕೈಗಳನ್ನು ಉಜ್ಜುತ್ತ ಹೇಳಿದ....." ನೀವು ಮಾತಿನ ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ.....ನನ್ನ ಎದೆ ಮೇಲೆ ಬರಲಿರುವ ಅಪಾಯದ ಎರಡು ಮುಖವುಳ್ಳ ಕತ್ತಿ ತೂಗುತ್ತಿದೆ. ನಾನು ಜನರ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಾತ್ಮನಾಗಿ ರಾಜ್ಯ ಆಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಹರಿಜನ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆಂದು ತಿಳಿದರೆ ಸಮಾಜದ ಈ ಗುತ್ತೆದಾರರು ನನ್ನನ್ನು ಬದುಕಲು ಬಿಡುವಿರಾ.....? ಸಂಶಯ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿರೋಧನೆಯ ಒಂದು ಚಂಡಮಾರುತ ಎದ್ದಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಇಡೀ ಉದ್ದೇಶ ವಿಫಲವಾಗುತ್ತದೆ....."

"ಹಾಗಾದರೆ ನಾನಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಲೇ?" ಬಾಬಾ ಸಲಹೆ ನೀಡಿದರು.....

ಬುಂದು ಜೋಪಡಿಯ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣಾರಿಸಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಹೇಳಿದ.....

"ಬಾಬಾ ಶರತ್ಕಾಲದ ಅತಿಚಳಿಯಿಂದ ಮುದಿಡಿದ ಪೊದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ವಸಂತಕಾಲವೂ ಸಹ ನೋಡಲಿ."

ಬಾಬಾ ಮುಖವೆತ್ತಿ ಕಳವಳದಿಂದ ಅವನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ.....ಅವನು ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ....."ಬಾಬಾ ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಸಹ ನನ್ನೊಡನೆ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೇ..

ನೋಡುವವರು ನೀವಿಬ್ಬರು ಅಪ್ಪ ಮಗಳೆಂದು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಅತಿಥಿಗಳು ಎಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದು....."ಬಲು ಆಸೆಯಿಂದ ಅವನು ಬಾಬಾನನ್ನು ನೋಡಿದ.....ಬಾಬಾ ಕೈ ಸವಿರುತ್ತಾ ನಿಸ್ಸಹಾಯಕತೆಯಿಂದ ನೋಡಿದ....."ನಾನು ಎಂದೂ ಸಕೀನಳಿ ಒಬ್ಬಳೇ ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ ಮಗ.....ಮತ್ತೆ ಅವನು ಸುಮ್ಮನಾದ.

ಮಂಡಿಗಳನ್ನೂರಿಬಾಗಿ ಅವನು ಬಾಬಾರ ಎರಡು ಕೈಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡ.....ಬಾಬಾ ಆತ್ಮಗಳೇನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳು ನೋಡುವುದಾದರೆ, ಇಂದ್ರಿಯನುಭವಿಸಿದರೆ ಮಾತೆಯೂ ಎಂದೂ ತಪ್ಪು ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ.....ನೀವು ನನಗೆ ಮಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಲ್ಲ..? ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಾನು ಮಾತಾಜಿಯ ಮಗನೂ ಆದನ್ನಲ್ಲವೇ.....?ಮಕ್ಕಳ ಇಷ್ಟು ಹಕ್ಕು ಇರುವುದಿಲ್ಲವೇ....."

ಬಾಬಾ ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ತಡೆಯುತ್ತ ಹೇಳಿದ.....ಸರಿ....ಸರಿ ಮಗ.....ಅವನು ಬುಂದು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಕೈ ಇಟ್ಟ.

"ಆದರೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸರಿಹೋದ ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮಿಬರ ಮದುವೆಯ ನಂತರ ನಾನು ಮರಳಿ ಇಲ್ಲೇ ಬರುವೇ.....ಅವನು ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ಒರೆಸಲು ತಡೆದು.... "ವರ್ಷಾನುಗಳ ಸಂಬಂಧ ಬಹಳ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಮುರಿಯುತ್ತದೆ ಮಗ.....ಬಹಳ ಕಷ್ಟದಿಂದ....."

.....

ಮರುದಿನ ಬುಂದು ಸೂಟ್ ಬೂಟ್ ಧರಿಸಿ ಉದ್ದನೆಯ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಬಂದಾಗ ದಿವಾಲಿ ಅವನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದುಬಿಟ್ಟಳು.....ಇಂದು ಅವನು ಬೇರೆ ಪ್ರಪಂಚದವನಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಸಮವಸ್ತ್ರ ಧರಿಸಿದ ಡ್ರಾಯಿವರ್ ಶಿಷ್ಟಾಚಾರವಾಗಿ ಕಾರಿನ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದ ಅವನು ಅರಸ ಇಳಿದಹಾಗೆ ಇಳಿದ.....ನಂತರ ಅವನು ಜೋಪಡಿಯೊಳಗೆ ಬಂದ.....ಬಾಬಾ ಮತ್ತು ದಿವಾಲಿ ಇಬ್ಬರನ್ನು ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿದ ಮತ್ತು ಒಂದು ಭವ್ಯವಾದ ಶಾಪಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್ ಮುಂದೆ ಗಾಡಿ ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಹೇಳಿದ.

ದಿವಾಲಿಗೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಉಡುಪು ಮತ್ತು ಹೆಂಗಸರ ಶ್ರಿಂಗಾರದ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಾಮಾನೆಲ್ಲ ಖರೀದಿಸಿ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕುಳಿತಾಗಲೂ.....ದಿವಾಲಿ ಮೋಡಿಹೋದವಳಂತೆ ಅವನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಳು.....ನಂತರ ಗಾಡಿ ಒಂದು ಭವ್ಯವಾದ ಬಂಗಲೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ನಿಂತಿತು ಮತ್ತು ಆಳು ಕಾಳುಗಳೆಲ್ಲ ಓಡಿ ಬಂದಾಗಲೂ ಅವಳು ಚಕಿತಳಾದಳು.....ನಂತರ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ತಕ್ಷಣ ಜಾಗ್ರತನಾದ ಬೇರ ಬಿಳಿ ಸಮವಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ತಂಪು ಪಾನಿಯುಗಳನ್ನು ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಸಜ್ಜು ಪಡೆಸಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಾಗ ಅವಳು ಉಸಿರು ಗಟ್ಟಿ ಸೆಟೆದು ಕುಳಿತಿದ್ದಳವಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಶಾಂತಳಾಗಿ ಓಹೋ ಈ ಬಿಳಿ ಬಟ್ಟೆಯವನೇ ಈ ಮನೆ ಮಾಲಿಕನೆಂದು ತಿಳಿದಳು....."ಬಹುಶಹ ನಾವು ಊಟದ ಆಮಂತ್ರಣಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ....."ಅವಳು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಲ್ಲೇ ಅಂದುಕೊಂಡಳು.

ಆದರೆ ಬುಂದು ಒಂದು ಕೊಠಡಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಈಗ ನೀವು ಈ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿರುವಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ.....ಅವಳು ಹೆದರಿದಳು..... ಬುಂದುವಿನ ಆ ಸುಸಂಸ್ಕೃತ ಶೈಲಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅವಳು ತನ್ನ ಇಂದ್ರಿಯನುಭವಗಳ ಮೇಲೆ ಸಂದೇಹ ಪಟ್ಟಳು.....

ಮತ್ತೆ ಕೇಳಿ.....ಅವನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಹೇಳಿದ....." ಈ ಉಡುಪುಗಳೆಲ್ಲ ನಿಮ್ಮದು ಇವುಗಳನ್ನು ಈ ಅಲ್ಮಾರಿಯಲ್ಲಿ ಜೋಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ.....ಇಲ್ಲಿ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಥ್ ರೂಂ ಇದೆ, ಹೋಗಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ.....ನಂತರ ಅವನು ಹಿಂದುರುಗಿ ಒಬ್ಬ ಆಳನ್ನು ಸಂಬೊಧಿಸಿದ.....

"ಮೇಂ ಸಾಹೆಬ್ ಗೆ ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ಕಾಫೆ ಮತ್ತು ಟೋಸ್ಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ....."

ಮತ್ತೆ ಅವಳು ತನ್ನನ್ನು ಹುಚ್ಚಿಯ ಹಾಗೆ ಕಾಣಿಸಿ ತೊಡಗಿದಳು.....ಈಗ ಅವಳು ತನ್ನ ಕೊಠಡಿಯನ್ನು ಪರಿಷೀಲಿಸುವಂತೆ ನೋಡಿದಾಗ ತಲೆಸುತ್ತು ಬರುವಂತಾಯಿತು. ಭವ್ಯವಾದ ಕನಸು ನೋಡುವ ಮೊದಲು ನಿಜವಾದ ಪ್ರಪಂಚದ ಇರುವಿಕೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ....ಯಾರಾದರು ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಮುಂದೆ ಉನ್ನತ ಮತ್ತು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಂತಹ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ತಾನೆ ಅವನು ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ಅದು ಯೋಚಿಸ ಬಹುದು ಮತ್ತು ಕನಸಲ್ಲಿ ಪಡೆಯಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಯಾವುದೇ ಬಣ್ಣದಗಳಿಗೆ ಬಂದೇ ಇರಲಿಲ್ಲ.....ಮತ್ತೆ ಇವೆಲ್ಲ ಏನಾಗಿತ್ತು.....? ಹೌದು ಊರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವೃದ್ಧ ಅಜ್ಜಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಎಂದೋ ಒಬ್ಬ ಅಪ್ಪರೆಯ ಅರಮನೆಯ ಕಥೆ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಳು.....ಅಂದರೆ.....ಅಂದರೆ ಇದು ಅದೇ ಅಪ್ಪರೆ ಅರಮನೆಯೇ ಅವಳು ಅದರ ಅಪ್ಪರೆ?? ಅವಳು ತನ್ನ ತಲೆ ಜೊರಾಗಿ ಕೊಡವಿದಳು.....ಇದು ಕನಸಲ್ಲ ತಾನೆ??

ಇಲ್ಲ.....ಕನಸಿರಲಿಲ್ಲ.....ಮುಂದೆಯೇ ಒಂದು ಕರ್ರನೆ ವಸ್ತುವನ್ನು ಕಿವಿ ಮತ್ತು ಬಾಯಿಗೆ ಹಿಡಿದು ಆ ಬ್ರಹ್ಮಣ ಅದರ ಮೇಲೆ ಲಕ್ಷಗಳ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅವಳಿಗೆ ನಗು ಬಂತು....."ಹುಚ್ಚ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ ಒಬ್ಬನೇ ವಟವಟಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ....."

"ಹೌದು ಹೌದು.....ಎರಡು ಲಕ್ಷದ ಮಾತೇ ತಾನೆ.....ಅರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಕೇಳುವುದೇನಿದೆ, ಮಾಲ್ ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳಿ ಅಣ್ಣ ಬೇಗನೆ.....ಇಂತಹ ಅವಕಾಶ ಅದೃಷ್ಟವಂತರ ಕೈಗೆ ತಾನೆ ಸಿಗುವುದು....."

ಅಂದರೆ ಕುಮಾರಿ ದೇವಿಜಿ ಇಂತಹ ಅವಕಾಶ ಅದೃಷ್ಟದಿಂದಲೇ ಕೈಗೆ ಸಿಗುವುದು.....ಬಹುಶಃ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನೀವು ಏನೋ ಪುಣ್ಯ ಮಾಡಿರಬಹುದು ಭಗವಂತ ಅದರ ಈ ಪ್ರತಿಫಲ ಕೊಟ್ಟಿರಬಹುದು...."!!

ಊಟದ ಉದ್ದ ಅಗಲ ಟೇಬಲ್ ಮೇಲೆಯೂ ದಿವಾಲಿ ಮುಖ ಉದಿಸಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು.....ಬಾಬಾ ಟೇಬಲ್ ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ವಿಚಿತ್ರ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದ.. ದಿವಾಲಿಯೂ ಸಹ ಸಂಕಟದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಳು.....ಬಾಬಾ ಊಟ ಮಾಡಿ ಹೋದಾಗ ಧರಂ ರಾಜ್ ಚೇಷ್ಟೆಮಾಡುತ್ತ ಅವಳನ್ನು ಸತಾಯಿಸಿದ.....

"ಊಟ ಮಾಡಿ ಮೇಂ ಸಾಹೆಬ್.....ನವುರಾದಕ್ಕೆ ಇಡೀ ವಯಸ್ಸೇ ಬಿದ್ದಿದೆ..."

ದಿವಾಲಿ ಮುಖ ಚುಡಾಯಿಸಿ ಹೇಳಿದಳು.....ನಾವು ಬಹು.....ಬಹು ಉಚ್ಚಜಾತಿಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು.....ಆದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಡವರು....."

ಮತ್ತೆ ಅವಳು ಕೋಪಿಸಿಕೊಂಡು ನಿಂತು ಹೇಳಿದಳು.....ನಿಮಗೆ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಲು ನಾಚಿಗೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೇ.....ಹೀಗೆ ನೆಪಮಾಡುವ ಅರ್ಥವೇನು?"

"ಅರ್ಥ ವರ್ಥವೇನು ವಿಲ್ಲ.....ಮಾತು ಕೇವಲ ಇಷ್ಟೇ ನಾನು ಬಯಸಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ನೀವು ನನ್ನಿಂದ ಯಾವುದೇ ಮುಜುಗರವಿಲ್ಲದೇ ಇರಲೆಂದು....." ಮತ್ತೆ ಕೀಟಲೆ ಮಾಡುತ್ತ ಹೇಳಿದ....." ಹಾಗೆ ನೀವು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿದ್ದೀರಿ ಎಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೂ ಹೋಗಿ ಬಹುದು.....ಆದರೆ ನಾನು ಯೋಚಿಸಿದ್ದು ಇಷ್ಟೇ ನೀವು ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ನಾವು ಸಹ ಸ್ವಲ್ಪ ಒಟ್ಟಿಗೂಡಿ ಟೇಗೀ ಕುಡಿಯೋಣ ಅಂದು ಕೊಂಡಿದ್ದೆ.

ದಿವಾಲಿ ಅವನ ಕೋಪದಿಂದ ದುರುಗುಟ್ಟಿ ನೋಡಿದ್ದಳಿಂದ ಅವನು ಬೇಗನೇ ಹೇಳಿದ "ನ್.....ನಾನು ಹೇಳುವ ಅರ್ಥಸದಾ ನೀವು ಬರೀ ಟೇನೇ ಕುಡಿಯಬೇಕೆಂದಲ್ಲ. ನೀವು ಬಯಸಿದರೆ ಕಾಫೆಯೂ ಸಹ ಕುಡಿಯ ಬಹುದು. ಇದು ಅವರ ಅವರ ಇಷ್ಟದ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿರುತ್ತೆ.

ದಿವಾಲಿ ಮುಖ ತಿರುಗಿಸಿ ನಕ್ಕಿದಳು.....

.....

ರಾತ್ರಿ ದಿವಾಲಿ ಮಲಗಿದ ನಂತರ ಬಂದು ಬಾಬಾರವರ ಕೊಠಡಿಗೆ ಬಂದ.

"ಬಾಬಾ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಾನು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಕಿ ಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾನು ನನ್ನೂರಿಂದ ಆರಂಭ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ....."

ಹಾಗಾದರೆ ಬಿಸ್ಮಿಲ್ಲಾಃ ಮಾಡು ಮಿಯಾಂ, ಶುಭ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವಂತಹದೇನಿದೆ....."

ಬಾಬಾ ನೀವು ನನಗೋಸ್ಕರ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ.....ಅವನು ಅವರ ಕಾಲಿನ ಮೇಲೆ ಬಗ್ಗಿದ.....ಬಾಬಾ ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಎತ್ತಿದರು.

"ಮಗ ತಲೆ ಕೇವಲ ಖುದಾ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಗಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ.....ನಮ್ಮನ್ನೇಕೆ ಪಾಪಿ ಮಾಡುವೆ.....ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಮಾತೆಂದರೆ ನನ್ನ ಹೋಗಿ ಬರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಉಸಿರು ನಿನಗಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ....."

.....

ಉದ್ಧನೆಯ ಗಾಡಿ ಒಂದು ಮೃದವಾದ ಧಕ್ಕೆಯಿಂದ ನಿಂತಿತು ಮತ್ತು ಥಂ ಥಂವಿಲ್ಲದೇ ಏನೋ ಹರಾಜ್ ಆಗಲಿದೆ ಎಂಬಂತೆ ಭಾರಿ ಜನಸ್ತೋಮ ಅವನ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ಸೇರಿತು.

ಮಕ್ಕಳು, ಸ್ತ್ರೀಯರು,ಪುರುಷರು, ಅರೆನಗ್ಗ ಹಸುವಿನಿಂದ ಅರೆಜೀವಿತರು....ಅವರ ಮೈಗಳ ಮೇಲೆ ಕೊಳೆಯ ಪದರಗಳು, ಅವರ ಇರುವಿಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿತ್ತು

"ನಾವು ಹಸಿದಿದ್ದೇವೆ.....ನಾವು ಹಸಿದಿದ್ದೇವೆ....."

ಡ್ರಾಯಿವರ್ ಒಬ್ಬ ಯೋಗ್ಯ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಕೇಳಿದ.....

"ಇಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರು ಜಮೀನು ಮಾರಾಟಕ್ಕಿದೆಯೆ....."

ಮನುಷ್ಯ ಮ್ ಮ್ ಮ್ ಎಂದು ತೊದಲಿ ಸುಮ್ಮನಾದ.....ರೀವಿಯಿಂದ ಅವನು ಏನು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಈಗ ಧರ್ಮರಾಜರು ಗಾಡಿಯಿಂದ ಇಳಿದು ಸ್ವಲ್ಪ ಆತ್ಮಿಯತೆಯಿಂದ ಕೇಳಿದ.....

ಅಣ್ಣವರೇ.....ಇಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರು ಜಮೀನು, ಹೊಲ, ಖಾಲಿ ಜಾಗ ಮಾರಾಟಕ್ಕಿದೆಯಾ....."

"ಇದೆ ಸಾಯೆಬ್.....ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ಹೇಳಿದ.....ಮತ್ತೆ ಕೈ ಸನ್ನೆ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿದ ಬೇಕಾದಷ್ಟಿದೆ ಸಾಯೆಬ್.....ಅ.....ಅ.....ಆದರೆ

"ಆದರೆ ಏನು....." ಧರಂ ರಾಜನು ಮೃದವಾಗಿ ಕೇಳಿದ.....

"ಝಮೀನ್ದಾರ್ ಸಾಹೇಬರದೇ ಎಲ್ಲ ಜಾಗ....."

"ಸರಿ ನಾವು ಅವರೊಡನೆ ಮಾತಾಡುತ್ತೇವೆ.....ಅವರು ಈಗ ಸಿಗುತ್ತಾರೆಯೇ....."

ಯಾಕಿಲ್ಲ ಸಾಯೆಬ್.....ಅವರು ಸದಾ ಹವೇಲಿಯಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ.....ಆದರೆ ಚಿಕ್ಕ ಸರ್ಕಾರರು ಸಿಗಬಹುದು .....ಇಡಿ ವ್ಯವಹಾರ ಅವರೇ ಮಾಡುವರು.

"ಹಾಗಾದರೆ ನಮ್ಮೊಡನೆ ಬಂದು ಹವೇಲಿಯ ದಾರಿ ತೋರಿಸಿ....."

ಅವನು ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಅವರಿಗೆ ಜಾಗ ಮಾಡುತ್ತ ಹೇಳಿದ. ಅವನೊಡನೆ ಹತ್ತು ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷದ ಬಾಲಕನೊಬ್ಬ ಇದ್ದ.....ಅವನು ಸಂಕೋಚಪಟ್ಟಿ ಮಗನನ್ನು ನೋಡಿದ.....ಮತ್ತೆ ಗಾಡಿಯನ್ನು.

ಧರ್ಮರಾಜ ಮುಗುಳ್ಳಗೆ ನಕ್ಕಿ.....ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಮಗನನ್ನೂ ಸಹ ಕೂರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ.....ಗಾಡಿ ಹೊರಡಿತು.....ಹಿಂದೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಹಣ್ಣುಹಂಪಲಗಳನ್ನು ಇಡಲಾಗಿತ್ತು..... ಧರ್ಮರಾಜ್ ದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ದೊಡ್ಡ ಗೊಂಚಲೊಂದು ಹಿಡಿದು ಹುಡುಗನನ್ನು ಕೇಳಿದ.....ತುಂಬ ಮೃದವಾಗಿ ಮುಗುಳ್ಳಗೆ ನಕ್ಕಿ....."ಇದು ನಿನಗೆ ನಿನಗೆ ಹೇಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ....."

"ಅತಿ ಸುಂದರ....." ಹುಡುಗ ದ್ರಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡುತ್ತ ಹೇಳಿದ.

"ಸುಂದರ.....ಧರಂ ರಾಜ್ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಹೇಳಿದ.....ಅರೆ ನಾನು ಇದರ ಸುಂದರತೆ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರ ಸ್ವಾದ ನಿನಗೆ ಹಿಡಿಸುತ್ತಾ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.....ಹುಡುಗ ವಿವಷನಾಗಿ ಅಪ್ಪನನ್ನು ನೋಡಿದ.....ಅಪ್ಪ ತಲೆ ಬಗ್ಗಿಸಿ ಉತ್ತರಿಸಿದ. ಸಾಯಿಬ್ ಇವನು ಹನ್ನೆರಡುವರ್ಷದ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಿಗೆ ದ್ರಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಮತ್ತು ಈ ಕಿತ್ತಳೆ ಈ ಚೀಸು,ಈ ಅನಾನಸ್ ಹಣ್ಣು ಇವೆಲ್ಲ ಉರಿನ ಯಾವ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ತೋರಿಸಿದರೆ ಯಾರು ಇದನ್ನು ತಿನ್ನುವ ವಸ್ತುವೆಂದು ತಿಳಿಯುದಿಲ್ಲ.....ಅದು....."

"ಇಲ್ಲ.....ಇಲ್ಲ.....ಧರ್ಮರಾಜ ಜೋರಾಗಿ ಕಿರಿಚಿದ ಮತ್ತು ತನ್ನ ತೋಳುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ ತೂರಿಸಿಕೊಂಡ..... ಹವೇಲಿ ಬಂದಿತ್ತು....."ಅವನು ತನ್ನ ಮುಖ ಮೇಲಿತ್ತಿದರೆ ಅವನ ಮುಖ ಕಣ್ಣೀರಿಂದ ಒದ್ದೆಯಾಗಿತ್ತು....."ಈ ಹೂಗಳನ್ನು ಅರಳಲು ಬಿಡಿ.....ಈ ಹೂಗಳನ್ನು ಅರಳಲು ಬಿಡಿ.....ಅವನು ಕಳವಳಿಸಿ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೇ ತಾನೆ ಹೇಳಿದ.

.....

ಇಬ್ಬರು ಮನುಷ್ಯರು ಎದುರು ಬದುರು ನಿಂತಿದ್ದರು ಇವರನ್ನು ಒಂದೇ ತಾಯಿ ಜನ್ಮ ನೀಡಿದ್ದಳು.....ಆದರೆ ಅವರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ತಾಯಿಯಿಂದ ತನ್ನ ಹಾಲನ್ನು ಕುಡಿಸಿದ್ದರು,ಮತ್ತು ಈ ಹಾಲಿನ ಕೂಗು ಒಬ್ಬ ಬಡವನನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತುವ ಮಾತ್ಸಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಅವರನ್ನು ಅಪ್ಪಳಿಸುವ ಮಾತ್ಸಾಡುತ್ತಿದ್ದ.

ಧರಂರಾಜ್ ಅಣ್ಣನವರೆ.....ನಿಮ್ಮವಿಚಾರಗಳು ಹಾಗೋಡಿದರೆ ಬಹು ಉನ್ನತವಾಗಿವೆ.ಸ್ಕೂಲ್ ಮತ್ತು ಆಸ್ಪತ್ರೆ ತೆರೆಯುವ ಸ್ವೀಂ ಏನೋ ತುಂಬ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಆದರೆ ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ, ನೀವು ಎಷ್ಟೋ ತಲೆ ಬಡಿದಿಕೊಂಡರೂ ಸಹ ಈ ನೀಚ ಜಾತಿಯವರು ಸುದಾರಿಸುವರಲ್ಲ.....ನೀವು ಆ ಗಾಡೆ ಕೀಳಿರಬಹುದಲ್ಲವೇ ನಾಯಿ ಬಾಲ ಕೊಳವೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟರೂ ಸಹ ಅದು ಡೊಂಕೇ...."

ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕೂತಿರುವ ಚಿಕ್ಕ ಸರ್ಕಾರದ ಸಹಯೋಗಿಗಳು ಜೋರಾಗಿ ಕೆ ಕೆ ಹಾಕಿದರು, ಧರಂ ರಾಜ್ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು

"ಆ ಬಾಲನೇ ಕತ್ತಿರಿಸಿದರೆ....."

ನಗುವ ಮುಖಗಳೆಲ್ಲ ಸಪ್ಪೆಯಾದವು.....ಅದೇ ಧಾಟಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು.....ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇವಲ ಜಮೀನು ಮಾರುವುದು ಮತ್ತು ಖರೀದಿಸುವುದಿದೆ, ನಾನು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಣೆ ಬಗ್ಗೆ ಉಪದೇಶ ಪಡೆಯಲು ಬಂದಿಲ್ಲ.....ನೀವು ಬೆಲೆ ಹೇಳಿ....."

"ಯಾವ ಭೂಮಿಯ ಸೀಳಿನ ಮೇಲೆ ತಾವು ಜಮೀನ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೀರೋ ಅದು ತುಂಬ ಗಾಳಿಯ ಪ್ರದೇಶ. ಬೈಯಲಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರದೇಶ, ಗೌರ್ನಮೆಂಟು ಸಹ ಒಂದು ಸಲ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟಿತ್ತು ಆದರೆ ನಾವು ನೆಪ ಹೂಡಿ ಸುಮ್ಮನಾದೆವು.....ನೀವು ಬಯಸಿದರೆ ಮೂರು ಲಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತದೆ.....ಅವರು ಒಂದು ಲಕ್ಷದ ಜಮೀನನ್ನು ತುಂಬ ದುಬಾರಿ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿದರು.....ಮತ್ತೆ ಆ ಎರಡನೆಯದು ಸ್ಕೂಲಿನ ಜಮೀನು ಎರಡು ಲಕ್ಷದಲ್ಲಿ.....ಮತ್ತು ಅವರು ಧರಂರಾಜಿನ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಅವರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ನೋಡಲು ಸ್ವಲ್ಪ ತಡೆದರು, ಧರಂ ರಾಜ್ ಆಗಲೆ ಎದ್ದು ನಿಂತಿದ್ದರು.

"ಸರಿ ನನ್ನ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ನಾಳೆ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಕಾಗದಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾನೆ.....ಬಾಕಿ ಲೇವಾದೇವಿ ಮಾತೆಲ್ಲ ನೀವು ನಾವು ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸೋಣ.

ಚಿಕ್ಕ ಸರ್ಕಾರ್ ಮತ್ತು ಅವರ ಸಹಯೋಗಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ದಂಗಳಿ ನೋಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ ಬಿಟ್ಟರು. ಮತ್ತೆ ಧರಂ ರಾಜ್ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ತುಂಬಿದ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡುತ್ತಾ ರೀವಿಯಿಂದ ತನ್ನ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತರು.

ಭಾರಿಜನಸ್ತೋಮ ಅವರ ಕಡೆ ಆಸೆಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು.....ಅವರು ಗಾಡಿಯಿಂದ ತಲೆ ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿ ಹೇಳಿದರು

"ಈ ಊರಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಯೋಗ್ಯ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಹಾಗೂ ಒಂದು ಸ್ಕೂಲ್ ತೆರೆಯಲಿದ್ದೇವೆ.....ಚಿಕಿತ್ಸೆಯೂ ಉಚಿತ ಶಿಕ್ಷಣವೂ ಕೂಡ.....ಪುಸ್ತಕ, ನೋಟ್ ಬುಕ್ಸ್, ಪೆನ್ಸಿಲ್ ಗಳೂ ಅವಶ್ಯವಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲ ಉಚಿತವಾಗಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ....."ಛಟ್ಟಂತೆ ಅವನು ಯೋಚಿಸಿದ ಇವರೆಲ್ಲರಿಗೆ ನನ್ನಬಗ್ಗೆ ನೈಜ್ಯತೆ ತಿಳಿದರೇ.....ರೇ.....??

.....

ಎರಡನೆಯಸಲ ಧರಂ ರಾಜ್ ಸೋನಾ ಊರಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಭೂಮೀನ್ದಾನ ಮತ್ತೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಖಾಲಿ ಹವೇಲಿಯ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಿಹೋದರು.ಊರಲ್ಲೂ ಸಹ ಒಂದು ಮನೆ ಇರಲಿ ಏಕೆಂದರೆ ಬಂದಾಗ ಅಲ್ಲೇ ಉಳಿದು ಕೊಂಡು ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿತ್ತಿರುವ ಕಟ್ಟಡಗಳ ಪರಿಶೀಲನೆ ನಡೆಸ ಬೇಕೆಂಬ ಅವರ ಆಸೆ.

ಮೂರನೆಯಸಲ ಧರಂ ರಾಜ ಊರಿಗೆ ತನ್ನ ಉದ್ದನೆಯ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದಾಗ ಮಾತು ಕತೆ ಚಿಕ್ಕ ಸರ್ಕಾರ್ ಬದಲಾಗಿ ಹಿರಿಯ ಸರ್ಕಾರ್ ರವರು ನಡೆಸಿದರು....ಕೆಕೆ ಹಾಕುತ್ತಾ ಹೇಳಿದರು.....

"ತುಂಬ ಭಾರಿ ಮನಸ್ಸು ನಿಮಗ ಭಗವಂತ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ.....ನಾವು ಜನರನ್ನು ಕೇವಲ ಶೇಖರಣೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ ಖರ್ಚ್ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ....."

ಧರಂ ರಾಜ್ ಆ ಮನುಷ್ಯನ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣು ಹಾಕಿ ಅವನನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು ಅವನು ಇವರ ಕಣ್ಣುಮುಂದೆ ಅವರ ತಾಯಿಯ ಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿದ್ದ.....ಹೌದು ಅದು ಹತ್ಯೆತಾನೆ.....ಹೌದು ಆ ಗಳಿಗೆ.....ಜೀವನದ ಆ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಅದು ನಿರ್ಣಯಕರ ಕ್ಷಣವಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಇವರಿಗೆ ಇಡೀಹಿಂದುಸ್ತಾನದ ಬಡ ತಾಯಿಂದರಿಗಾಗಿ, ವಿವಶ ಯವ್ವನಕ್ಕಾಗಿ, ಹಸಿದ ಹೊಟ್ಟೆಗಳಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಪಣಜಿಯನ್ನು ಉರಿಸುವಷ್ಟು ಸಾಹಸ ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು.....ಇಂದು ಅದೇ ಮನುಷ್ಯ ಅವರ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿದ್ದ. ಇದು ಅವರ ಅತಿ ಮಹಾನ ಮನೋಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ನಿಂತು ಕಿರುನಗೆ ನಗುತ್ತಿದ್ದರು.....

ರಾಯ್ ಸಾಹೆಬ್.....ಅವರು ಕಿರುನಗು ನಕ್ಕಿದರು.....ಮಾನವ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಬರಿ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾನೆ,ಹೋಗುವಾಗಲೂ ಬರಿ ಕೈಯಲ್ಲೇ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ.....ಮತ್ತೆ ನಾವು ನಮ್ಮಂತಹ ಮಾನವರ ಸುಖ ಸಂತೋಷದ ವೈವಸ್ಥೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಈ ಕೂಡಿ ಇಡುವುದೆಲ್ಲ ಏನಕ್ಕೆ.....?"

"ಆದರೂ ಸಹ ಈ ನಾಣ್ಯದ ಹಿಂದೆ ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚ ಹುಚ್ಚಿನಾಗಿದೆ.....?" ರಾಯ್ ಸಾಹೆಬ ನಕ್ಕರು

"ನೋಡಿ ರಾಯ್ ಸಾಹೆಬ್ ಸುಲಭವಾದ ಮಾತು.....ಧರಂ ರಾಜರು ಆಕಾಶದತ್ತ ಬೆರಳು ತೋರಿಸುತ್ತ....." ಇಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಟ್ಟಿರುವ ಈ ನಾಣ್ಯಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೇ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.....ಮತ್ತೆ ಅಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವಂತಹ ನಾಣ್ಯ ನಮ್ಮಂತಹ ಪಾಪಿಗಳ ಬಳಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.....ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ನಾಣ್ಯಗಳ ಇಲ್ಲೇ ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡಿ ಭಗವಂತನ ಮುಂದೆ ಏಕೆ ಹೋಗ ಬಾರದು.....

ರಾಯ್ ಸಾಹೆಬ್ ಈ ಲೆಕ್ಕದಿಂದ ಕೋಪಿತರಾಗಿ ಹೇಳಿದರು.....ತಾವು ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ತುಂಬ ವಿಶ್ವಾಸ ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರ!! ಇದು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಮಾತು ಸರ್, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆ ಭಗವಂತನೇನು ತಂದೆ ತಾಯಿರಿಗೂ ಸಹ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ....."

"ಭಗವಂತನ ಭಕ್ತಿ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಹೂವಿನ ಹಾರಗಳು ಮತ್ತು ತೆಂಗಿನ ಕಾಯಿ ಅರ್ಪಿಸಿದರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ರಾಯ್ ಸಾಹೆಬ್.....ಮಾನವತೆಯ ಸೇವೆಯೇ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಭಕ್ತಿ, ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಆರಾಧನೆ.....ನಾನು ಇದೇ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸ ಇಟ್ಟಿರುವೆ....."

ರಾಯ್ ಸಾಹೆಬರು ಕೊಂಚ ಬೋಲಾಗಿ ಹೇಳಿದರು.....ಇಂದು ಇಲ್ಲಿ ಬರುವ ತಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶವೇನಿತ್ತು.....?"

"ನನಗೆ ಈ ಸಲ ಬಿಜ್ಜೆನ್ನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಲಾಭ ಬಂದಿತ್ತು.....ಇದರ ಆಸೆ ನನಗಿರಲಿಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಇದರ ಅವಶ್ಯಕತೆನೂ ಇಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಬಯಸುವುದೇನೆಂದರೆ ಈ ಊರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಹರಿಜನರು ತುಂಬ ಬಡವರಾಗಿದ್ದಾರೆಯೋ.....ಕಡು ಬಡವರಾಗಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅಂತಹವರಿಗೆ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ಒಂದೊಂದು ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಂಡು ಉಡುಗೊರೆಯಾಗಿ ಕೊಡೋಣ ಅವರು ಸ್ವಂತಾಗಿ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಿ ತಿನ್ನಲಿ.....ಯಾರೂ ಮಾಲಿಕನೂ ಅಲ್ಲ ಆಳು ಅಲ್ಲ....."

ರಾಯ್ ಸಾಹೆಬರು ಮಾತು ಬದಲಾಯಿಸಿದರು....ಸ್ವಲ್ಪ ಖಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು....."ಈ ರೀತಿಯಾದರೆ ನಮ್ಮ ಹೊಲಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಜಮೀನುಗಳಿಗೆ ಆಳು ಸಿಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ....."

"ನಮ್ಮದೇ ಆದಂತಹ ಈ ಎರಡು ಕೈ ಎರಡು ಕಾಲು ಏತಕ್ಕಾಗಿವೆ, ಭಗವಂತ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ ಬೇರೆಯವರ ಅವಲಂಬಿತನಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವುದಾದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೊಡನೆ ಸ್ಟೇರ್ ಪಾರ್ಟ್ ಹಾಗೆ ಕೆಲವು ಕೈ, ಕೆಲವು ಕಾಲು ಕೆಲವು ತಲೆಗಳು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದ.....ಆದರೆ ನೋಡಿ ಭಗವಂತ ಅತಿಬುದ್ಧಿವಂತ. ಅವನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಕೇವಲ ಎರಡು ಕೈ ಮತ್ತು ಎರಡು ಕಾಲು.....ಸ್ವಲ್ಪ ತಡೆದು.....ಹಾಗಾದರೆ ತಾವು ಜಮೀನು ಮಾರುತ್ತಿದ್ದೀರಿ....."

ಚಿಕ್ಕ ಸರ್ಕಾರವರು ಹೇಳಿದ್ದರು ಧರಂ ರಾಜ್ ತುಂಬ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ, ಹುಚ್ಚ ಹಾಗು ತಲೆ ತಿರುಕ ಯುವಕ. ಒಂದೊಂದಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಲೂ ಹಿಂಜರಿಯುವುದಿಲ್ಲ.....ಲೇವಾದೇವಿ ಮಾತು ನಾನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಕಳವಳ ಪಟ್ಟು ಸುಮ್ಮನಾದರು....ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ಎತ್ತಿ ಚಿಮಟದಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಬೀಸಾಕಿಬಿಡೋಣ ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಿತ್ತು.

.....

"ದಿವಾಲಿ..... ನಡಿ ನಿಮಗೆ ಸೋನಾ ಉರು ತೋರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವೆ"

"ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತರೆ ಹೇಗೆ ಕಾಣಿಸುವೆ.....ದಿವಾಲಿ ಕಿರು ನಗು ನಗುತ್ತ ಹೇಳಿದಳು....."

"ಗಾಡಿ ಮಿಂಚ ಮಿನುಗತ್ತದೆ....."

ದಿವಾಲಿ ನಾಚಿಗೆ ಪಟ್ಟಳು.....ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಗೇಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರ.....ನನ್ನ ಅರ್ಥವೇ ಬೇರೆಯಾಗಿತ್ತು....ಅವಳು ಉದಾಸೀನಳಾಗಿ.....ನೀವು ಇಷ್ಟೊಂದು ಮಹಾನ್ ವ್ಯಕ್ತಿ.....ಅದರಲ್ಲೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ನಾನು ನೀಚ್ ಜಾತಿಯ ಹುಡುಗಿ.....

"ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತೆ ಭಗ್ವಾನ್ ರಾಂರವರು ಅಸ್ಪೃಶ್ಯ ಶಬರೆಯ ಎಂಜಿಲು ಬೋರೆಹಣ್ಣು ತಿಂದಿದ್ದರು, ಜನ ತುಂಬ ಕೋಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೂ ಹೌದು, ಆದರೆ ಭಗ್ವಾನ್ ರಾಂರವರು ಅವರಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು,ಯಾವ ಪದಾರ್ಥ ಮನಸ್ಸಿಂದ ಹಾಗೂ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ತಿನ್ನಿಸಲ್ಪಡಿಸುತ್ತದೆಯೋ ಅದು ಪವಿತ್ರವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ.....ಮತ್ತೆ ಅವನು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಚೇಷ್ಟೆಯ ಸ್ವರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ

"ನಮಗೂ ಎಂದಾದರೂ ತಮ್ಮ ಎಂಜಿಲು ಬೋರೆಹಣ್ಣು ತಿನ್ನಿಸಿ....."

"ಹಾಗಾದರೆ ನೀವು ಸಹ ನನ್ನ ಹಾಗೆ ನೀಚ್ ಜಾತಿಯವರಾಗುತ್ತೀರ....."

"ದಿವಾಲಿ ಇದನ್ನು ಹೇಳಿ ಓಡಿ ಹೋದಳು ಆದರೆ ಧರಂ ರಾಜ್‌ನ್ನು ಮೌನ ಆವರಿಸಿತು....."

ಧರಂ ರಾಜ್ ದಿವಾಲಿಯ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನಗುತ್ತಾ ಮಾತ್ಸಾಡುತ್ತಿದ್ದ, ಆದರೆ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಇದೇ ಯೋಚನೆ ಅವನಿಗೆ ಚುಚ್ಚಿ ಸಾಯಿಸುತ್ತಿತ್ತು.....

"ಯಾರಾದರೂ ಗುರುತಿಸದರೇನು....."

ಯಾರಾದರೂ ಗುರುತಿಸಿದರೇನು....."

ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಧರ್ಮ, ಭಗ್ವಾನ್, ಗೀತಾ, ಪಾಠ, ಮಂದಿರ್ ಯಾತ್ರೆ, ಈ ವಿಷಯಗಳಿಂದ ಅವನು ತುಂಬ ದೂರವಿರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಈ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಪ್ರವೇಶವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಸಹ ಇರಲಿಲ್ಲ.....ಇಡೀ ಜೀವನವೆಲ್ಲ ಅವನು ದೊಡ್ಡವರೂ ನೀಡಿದ್ದ ದುಃಖ, ಚಪ್ಪಲಿ ಏಟು, ಲಾತ ತಿಂದು ಕಳೆದಿದ್ದನೋ ಈ ಮಾತುಗಳೆಲ್ಲ ಹೇಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.....?

ಹಗಲೂ ರಾತ್ರಿ ಅವನಿಗೆ ಇದೇ ಚಿಂತೆ ಯಾರಾದರೂ ನನ್ನ ಮಾಜಿ ಜೀವನದ ಬಗ್ಗೆ ಶೋಧಿಸಿದರೆ..... ಈ ಮಾತು ಅವನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಲ್ಲಿದ ಬಾಬಾರವರು ಬಿಟ್ಟರೆ ಈ ರಹಸ್ಯದ ಪಾಲುಗಾರ ಯಾರೂ ಸಹ ಇಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಬಾಬಾ ಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ ತನಗಿಂತಲೂ ಜಾಸ್ತಿ ಭರವಸೆ ಇತ್ತು. ಅವನು ಹೆದರಿತ್ತಿದ್ದಿದ್ದು ಬರಿ ಇದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕೆಲಸಗಳೆಲ್ಲ ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೋ ಎಂದು.....ಒಂದು ಸಲ ಜನಸಮೂಹದ ವಿಶ್ವಾಸ ಕೆಟ್ಟರೆ ಮತ್ತೆ ಅದನ್ನು ಸುದಾರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ.....ಜನರೆಲ್ಲ ಅವನನ್ನು ಹೊಡೆದು ನುಚ್ಚು ನೂರು ಮಾಡುವರು.....ಧರ್ಮದ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಜೂಜಾಡಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ.....ಕನಿಷ್ಠಪಕ್ಷ ಇಷ್ಟು ತಡೆಯಾಗಿ ಆಟ ಆಡಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ..... ಮತ್ತೆ ಊರಿನ ಜನ ಅವನ ದಯಾಳುತನದಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗಿ ಹಾಗು ಬಲು ಆಸೆಯಿಂದ ಯಾರದೋ ಮುಂದೆ ತಲೆ ಬಾಗಿಸಲು ಇಚ್ಛಿಸಿ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯರಿಗಾಗಿ ಒಂದು ದೇವಸ್ಥಾನವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲು ವಿನಂತಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ ಅವನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದಲ್ಲದೇ ಉಚ್ಚ ಜಾತಿಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾದ್ರೂ ಸಹ ಮೊದಲನೆಯ ದಿನ ಎಲ್ಲ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯರ ಜೊತೆ ಕುಳಿತು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುವುದಲ್ಲದೇ ಭಜನ್ ಕೀರ್ತನೆನೂ ಮಾಡುವೆ ಎಂದು ಮಾತು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ.....!

ದಿವಾಲಿ ಸಿದ್ಧಳಾಗಿ ಬಂದಾಗ ಅವನು ಅವಳನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ನೋಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದುಬಿಟ್ಟ.....ದಿವಾಲಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಅವನ ಎಲ್ಲಾ ಚಿಂತನೆ ಹಾಗು ಕೆಟ್ಟ ಆಲೋಚನೆಗಳ ಚಿಂತನೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ರೆಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಎಲ್ಲಿ ಹಾರಿಹೋಗುತ್ತಿತ್ತೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಥಟ್ಟನೆ ನಗುತ್ತ ಆಡುತ್ತ ಕಿರುನಗು ನಗುತ್ತ ಸಾಮಾನ್ಯ ಯುವಕನಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದ.....

"ತಾಯಿಯ ಆಣೆ ಇಂದು ಡಾಯಿರಕ್ಕಾಗಿ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ....."ದಿವಾಲಿ ಜೋರಾಗಿ ನಕ್ಕಿದಳು, ನಂತರ ಇದ್ದಿಕ್ಕಿದ್ದಹಾಗೆ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಹೇಳಿದಳು.....ನಿಮ್ಮ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ತಾಯಿಯ ಅಕ್ಷರ ಕೇಳಿದೆ.....ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯವರೆಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ಸಹ ಕೇಳಲೇ ಇಲ್ಲ.....?"

ಧರಂ ರಾಜ್ ಥಟ್ಟನಿ ದುಃಖಿಯಾಗಿ .....ಅಮ್ಮ...ಅಮ್ಮ.....ಅಮ್ಮ.....ಇಂದು ನನ್ನ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಮೊದಲನೇಸಲ ಈ ಅಕ್ಷರವನ್ನು ಕೇಳಿದೆ ಎಂದು ನೀನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಿಯಾ ಆದರೆ ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹೊರಬರುವ ಪ್ರತಿ ಉಸಿರು, ಒಳಗೆ ಹೋಗುವ ಪ್ರತಿ ಉಸಿರಲ್ಲಿ, ನನ್ನ ಪ್ರತಿ ಮೈ ಕೂದಲಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಇದೊಂದೇ ಅಕ್ಷರದ ಕೂಗು ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಸುತ್ತದೆ.....ಅವನು ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟು ಏನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.....ಕಿರುನಗು ನಕ್ಕಿ ಸುಮ್ಮನಾದ.....
ಎಂದಾದರೂ ನಮ್ಮ ಅಮ್ಮನವರೊಡನೆ ಭೇಟಿಮಾಡಿಸಲು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಕರಿದೊಯ್ಯುವೆ.....ಆದರೆ ಅವಳು ಮಾತ್ಸಾಡುವುದಿಲ್ಲ...ಅವಳಿಗೆ ನನಗಿಂತ ನಿವ್ರೆಯೆ ಪ್ರಿಯವಾಗಿದೆ....."

ದಿವಾಲಿ ದುಃಖದಿಂದ ನೋಡಿದಳು.....ಆ ಮನುಷ್ಯನ ಮುಂದೆ ಅದೃಷ್ಟ ತಲೆ ಬಾಗಿ ನಿಂತಿತ್ತು, ಐಶ್ವರ್ಯ್ಯ ಅವನ ಮನೆಯ ದಾಸಿ, ಏನನ್ನು ಬೇಕಾದರೆ ಖರೀದಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಉಳ್ಳವನು, ಯಾರನ್ನೂ ಬೇಕಾದರೆ ಖರೀದಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು, ಅಮ್ಮನ ಹೆಸರಿನ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬ ಬಾಲಕನ ಹಾಗೆ ಅಳುತ್ತಿದ್ದ.... ಅಮ್ಮ! ಆ ಮಹಾನ್ ಪ್ರೇಮ ಅದನ್ನು ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲಾ ಐಶ್ವರ್ಯ್ಯಗಳೆಲ್ಲ ಸೇರಿ ಖರೀದಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.....

ಗಾಡಿ ಸೋನಾಪುರ ತಲಪಿದ ತಕ್ಷಣ ವಿಶೇಷವಾದ ಹಾರ್ನ್ ಕೇಳಿದ ತಕ್ಷಣವೇ ಜನಜಂಗುಳಿ ಸೇರಲಾರಂಭಿಸಿದರು.....ಧರಂ ರಾಜ್ ಅವರಿಗಾಗಿ ಭಗವಂತನ ಅವತಾರದ ದರ್ಜೆ ಪಡೆದಿದ್ದ. ಏನೂ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದೆ ಮತ್ತು ಮೋಸವಿಲ್ಲದೇ ಅವನು ಏನನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನೋ, ಅವನು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಅವನ ಬೆಲೆ ಇಲ್ಲದೇ ಸೇವಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಟ್ಟಿದ್ದ.....ಒಬ್ಬರಾಗಿ ಬಂದು ಚರಣ ಸ್ಪರ್ಶಿಸುವರ ಸಾಲು ಮುಗಿಯುತ್ತಲೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಆಶೀರ್ವಾದ ಹೊರಬರುತ್ತಿದ್ದವು...

ದಿವಾಲಿ ತನ್ನ ಕಣ್ಣಿಂದ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನು ನೋಡಿ ಬಹಳ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಹೇಳಿದಳು....."ತಾವು ನನಗೇ ಬೇಕಾದಂತಹ ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲ ತಂದುಕೊಟ್ಟಿದ್ದಿ, ನಾನು ದಿನಾ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ ಒಬ್ಬ ಭಗವಂತನ ಮೂರ್ತಿ ತಂದು ಕೊಡಿ ಎಂದು ನಿಮಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೆ.....ಧರಂರಾಜ್ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ನೋಡಿದ....."ಆದರೆ ನಾನು ಎಂತಹ ಮೂರ್ಖಳು, ಭಗವಂತ ನನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ.....ನನ್ನ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ, ನನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಇದೆ.....ನನಗೆ ಮಂದಿರಕ್ಕೇ ಹೋಗುವ ಅವಕಾಶವೇ ಇಲ್ಲ.....ನೀವೇ ನನ್ನ ಭಗವಂತ....."

ನನಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಏರಿಸಬೇಡ ದಿವಾಲಿ.....ಅವನು ತಕ್ಷಣವೇ ಹೇಳಿದ.....ಬೇಡ ಇಷ್ಟೊಂದು ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಏರಿಸಬೇಡ ಏಕೆಂದರೆ ಬಿದ್ದರೆ ನನಗೆ ತಡದುಕೊಳ್ಳಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಂತಾಗುತ್ತದೆ.....ನನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು ಇಷ್ಟೊಂದು ಅಂಥ ವಿಶ್ವಾಸ ಮಾಡಬೇಡ..... ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಬೆಚ್ಚುಬಿದ್ದು ಅವನನ್ನು ನೋಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು.....ದಿವಾಲಿ ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ನೋಡಿದಳು ,ಅವನ ಹಣೆ ಮೇಲೆ ಬೆವರುಬಂದಿತ್ತು.....

ಇದ್ದಿಕ್ಕಿದ್ದಹಾಗೆ ಅವನು ವೇಗವಾಗಿ ಗಾಡಿ ತಿರಿಗಿಸಿದ....."ಇಂದು ನಾನು ಎಲ್ಲವನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿಹೇಳುವೆ, ನಡಿ ಮನೆಗೆ ಹೋಗೋಣ.....ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಬೆಟ್ಟ ಹೊತ್ತು ನಾನು ಜೀವಿಸಲಾರೆ."

ದಿವಾಲಿ ಎರಡು ಕೈಗಳ ಹಸ್ತಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಇಡೀ ಕಥೆ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು.....ಅವನು ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ ಇವಳು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಳು.....

"ಈಗ ಭಗವಂತನಿಗಾಗಿ ನನ್ನನು ಉನ್ನತ ಉನ್ನತ ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಕೂಗುವುದು ಬೇಡ....."
ಅವಳು ಕೀಟಲೆಯಿಂದ ಹೇಳಿದಳು....."ಈಗ ಅಂತೂ ನಾನು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಇನ್ನೂ ಹತ್ತಿರ ತುಂಬ ಹತ್ತಿರ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.....ಈಗ ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ವೈತ್ಯಾಸವಿತ್ತಲ್ಲ,ಉನ್ನತ ಮತ್ತು

ನೀಚಿನ ಗೋಡೆ ಬಿದ್ದು ಹೋಗಿದೆ, ಹಾಗೂ ನಾನು ಬಹು ಸುಲಭವಾಗಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮುಟ್ಟಲೂ ಬಹುದು.....
ಪಡೆಯಲೂ ಬಹುದು....."

ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ದೀಪದ ಬುರುಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಉರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ದೀಪಗಳಿಗೆ ದಿವಾಲಿ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಆರಿಸಿದಳು ಕತ್ತಲೆ
ಆವರಿಸಿದಾಗ ಧರಂರಾಜ್ ಭಾವೋದ್ರಿಕ್ತ ಕಂಪಿಸುವ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ....."ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತೆದಿವಾಲಿ ನೀನು
ದೀಪಗಳಲ್ಲಿ ಆರಿಸಿದರೂ ಸಹ ಒಂದು ದೀಪ ಹಾಗೆಯೇ ಬೆಳಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ.....ನಿನ್ನ ಮುಖದ ದೀಪ..... ಅದರಿಂದ
ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬೆಳಕಿದೆ..!"

.....

ಸೋನಾಪುರದ ನಕ್ಕಾಷೆಯು ಕೆಲವು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಗಿದ್ದಿದ್ದೂ ಆದರೆ ಹೇಗೋ ಆಯಿತು..... ಪಕ್ಕಾ ರಸ್ತೆಗಳ
ನಿರ್ಮಾಣವಾಯಿತು.....ಸ್ಕೂಲ ತಯಾರಾಗಿ ನಿಂತಿತು..... ಹಾಸ್ಟೆಟಲ್ ತಯಾರಾಯಿತು.....ಸೊಲ್ವ ದೊಡ್ಡ
ಹುಡುಗಿಯರಿಗೆ ಹೊಲಿಗೆ ಸೆಂಟರ್‌ಗಳೂ ಸಹ ತೆರೆಯಲಾಯಿತು.....ವೃಧರು ಹಾಗೂ ಅಶಕ್ತ ವೃಧರಿಗೆ ಅವರಿಂದ
ಕೃಷಿ ಕೆಲಸ ಆಗದೇ ಇದ್ದವರಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಕುಳಿತು ಆದಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಎಮ್ಮೆ, ಹಸುಗಳು ಕೊಡಸಲಾಯಿತು.
ಯಾರೂ ಕೇಳಿಕೊಂಡಾಗ ಪೌಲ್ವರಿ ಫಾರಂ ಸಹ ತೆರೆಯಲಾಯಿತು.

ಮತ್ತೆ ಆ ದಿನ ಊರಿನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ತುಂಬ ಫಲವತ್ತಾದ ಹಾಗೂ ಹಚ್ಚುಹಸಿರಾದ ಉದ್ದಳತೆಯ
ಜಮೀನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲೇ ಬೇಕೆಂದು ಧರಂರಾಜ್ ಹಟ ಹಿಡಿದಿದ್ದರು.....ಚಿಕ್ಕ ಭಮೀನ್ನಾರ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಕಣ್ಣು
ಪಟಪಟಾಯಿಸಿ ಧರಂರಾಜ್‌ನು ನೋಡಿದರು.....ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಹೊಲ ನೀವು ಸಮರ್ಥಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.
ನನಗೆ ಸಮರ್ಥಿಸಬೇಕೂ ಇಲ್ಲವೂ.....ಅದು ನಾನು ನನಗೋಸ್ಕರ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ.....ಒಂದು ಅಸ್ವಸ್ಥ್ಯ
ಕುಟುಂಬದ ೪-೫ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಕೃಷಿಗಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಉಡುಗೊರೆಯಾಗಿ ಕೊಡಲು ಇಚ್ಛಿಸಿದ್ದೇನೆ.....

"ಬೆಲೆ....."?ಚಿಕ್ಕ ಭಮೀನ್ನಾರ ಗರ್ವದಿಂದ ಹುಬ್ಬನ್ನು ಎತ್ತಿ ಕೇಳಿದರು.....

ನಾನು ಇಂದಿನವರೆಗೆ ನಿಮಗೆ ಬೆಲೆಯ ಮಾತ್ನಾಡಿದ್ದೀನ.....?ಯಾವುದು ಸಮಂಜಸವೋ ಅದೇ.."ಮತ್ತೆ ಸ್ವಲ್ಪ
ನಕ್ಕಿ....." ನಿಮ್ಮ ಜೋಬಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವಷ್ಟು....."

ದೊಡ್ಡ ಭಮೀನ್ನಾರ ಕೈ ಎತ್ತಿ ಮಾತು ತಡೆದ.....ಆದರೆ ಆ ಹೊಲ ಉರ್ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿದೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಈ ನೀಚ
ಜಾತಿಯವರೆಲ್ಲ ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಒಗ್ಗಟ್ಟಾಗುವರು.

ಧರಂ ರಾಜ್ ಬೆರಳತ್ತಿ ಹೇಳಿದ .....ದಟ್ ಈಜ್ ದಿ ಮೇನ್ ಪೊಯಿಂಟ್.

ಇದೇ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ನಾನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅದೇ ಜಮೀನನ್ನು ಖರೀದಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಅದರಿಂದ ಅಸ್ವಸ್ಥ್ಯರನ್ನು
ನಮ್ಮ ಮಧ್ಯೆ ತರಬೇಕೆಂದೇ. ನಾನು ಊರಿನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇಯೇ ಆಗಲಿ ಸರಹದ್ದಿನ ಬದಿಯಲ್ಲೇಯೇ ಆಗಲಿ ಹರಿಜನರ
ಊರುಗಳ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವುದರ ವಿರುದ್ಧ. ಹೀಗಾದರೆ ಅಂತರ ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ.... ನಾನು ಇಚ್ಛಿಸುವುದು
ಅದನ್ನು ದೂರ ಮೂಲೆ ಹಳ್ಳಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ.....ಅವರನ್ನು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಹತ್ತಿರ, ತನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು
ನೆಲಸಬೇಕೆಂದು ಏಕೆಂದರೆ ಬೇರೆ ಮಾಡುವೆಕೆಯ ಅಂತರ ಅಳಿದು ಹೋಗಬೇಕು.

ಆದರೆ ಧರಂ ರಾಜ್ ಜಿ ತಾವು ಒಂದು ಮಾತು ಮರೆಯುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ವರ್ಷಾನುಗಳಿಂದ.....

ಧರಂ ರಾಜನು ದೊಡ್ಡ ಜಮೀನ್ನಾರನ ಮಾತು ಅಲ್ಲೇ ಕಟಾಯಿಸುತ್ತ.....

"ನನಗೆ ಗೊತ್ತು ನೀವು ಏನನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುವಿರಿ ಎಂದು ಅದೇ ತಾನೇ ವರ್ಷಾನುಗಳಿಂದ ಈ ಅಂತರ ಖಾಯಂ ಆಗಿದೆ? ಆದರೆ ಈ ಅಂತರಗಳು ಯಾರು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದು.....? ನಾವೇ ತಾನೇ? ಮತ್ತು ನಾವೇ ಸಹ ಅದನ್ನು ಮುರಿಯುವೆವು. ನಿಜ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಅದನ್ನು ನಾವು ಮುರಿಯದಿದ್ದರೆ ಇನ್ನಾರು ಮುರಿಯುವರು...? ಅವನು ಮುಗುಳ್ಳಗೆ ನಗುತ್ತ ಅಪ್ಪ ಮಗನನ್ನು ನೋಡಿದ....."

ದೊಡ್ಡ ಭಮೀನ್ದಾರನಿಗೆ ಏನು ತಿಳಿಯದ ಕಾರಣ ಎದ್ದು ಜೋರಾಗಿ ಓಡಾಡಾಲಾರಂಭಿಸಿದರು....ಚಿಕ್ಕ ರಾಕೂರ ತಂದೆಯ ಯಾವ ಮಾತು ಕೇಳುವ ಮೂಡ್ ನಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ.....ಕೇಳಿದಷ್ಟು ಬೆಲೆಯ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗಲಿಂದ ಜಮೀನು ಮಾರಲು ಕಳವಳ ಪಡುತ್ತಿದ್ದನು.....

ಧರಂರಾಜ್ ಜಿ ಅವರನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ಬಿಟ್ಟು ಅವರು ತಂದೆಯವರನ್ನು ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಸಂಜಾಯೀಶಿ ನೀಡುತ್ತ ಹೇಳಿದರು....."ಪಿತಾ ಜಿ.....ನೀವು ಮಾತಿನ ನವುರಾದನ್ನು ತಿಳಿಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕೇಳಿದಷ್ಟು ಬೆಲೆ ಯಾವನಾದರೂ ಮಹಾ ಮೂರ್ಖನೇ ಕೊಡ ಬಲ್ಲ. ಒಂದು ಲಕ್ಷದ ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ಹೊಲಗಳಿಗೆ ಐದು ಲಕ್ಷ ವಸೂಲು ಮಾಡುವೆ.....ದುಡ್ಡೇ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಶಕ್ತಿ. ದುಡ್ಡಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲಕಡೆಯೂ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಖರೀದಿಸಬಹುದು ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲ ಕಡೆ ಸರ್ಕಾರ ನಡೆಸಬಹುದು."

ದೊಡ್ಡ ಭಮೀನ್ದಾರರೂ ತನ್ನ ಕೋಪ ಧರಂರಾಜ್ ಮೇಲೆ ಇಳಿಸಿದರು.....

"ಮಹಾ ಮೂರ್ಖ.....ದೊಡ್ಡ ದೇಶಭಕ್ತನಾಗಿದ್ದಾನೆ, ನಮ್ಮ ಪೊಜೆಶನ್ ಕೆಡುಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.....ನೀವು ಸಹ ಉರಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯರನ್ನು ನೆಲೆಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅವನ ಕೈ ಗೂಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಿರಾ.....ನಮ್ಮ ಪುರುಖರಿಂದ ಇಂತಹ ಅಸಾಧ್ಯವಾದುದು ಆಗಲಿಲ್ಲ....."

ಆದರೆ ತಂದೆಯವರನ್ನು ವಟವಟಾಯಿಸಲು ಬಿಟ್ಟು ಚಿಕ್ಕ ರಾಕೂರ್ ಮತ್ತೆ ಧರಂರಾಜ್ ಬಳಿ ಬಂದಿದ್ದ.

"ನೀವು ನಾಳೆ ಬನ್ನಿ ಕಾಗದ ಪತ್ರ ಸಿದ್ಧ ಪಡೆಸೋಣ....."ಮತ್ತೆ ಒಳಗಡೆಕಡೆ ಸನ್ನೆ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿದ....." ಪಿತಾಜಿ ಅವರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳ ಬೇಡಿ ಹಳೇ ಜನ ಕೊಂಚ ಹೊಸ ಜನಾಂಗದ ಮಾತು ಬಲು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ....."

ಧರಂರಾಜ್ ಕಿರು ನಗು ನಗಲಾರಂಭಿಸಿದ.....ಆದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ನಟಿಸಿ ಹೇಳಿದ.....

"ಇಲ್ಲಿ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ಉರುಗಳಿವೆಲ್ಲ.....ಉಧಾರಣೆಗೆ ಚಂದಾಪುರ. ಅಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಜಮೀನು ಹೊಲ ಏನಾದರೂ ಮಾರಾಟಕ್ಕೆ ಇದೆಯೇ.....?"

ಚಂದಾಪುರದ ಹೆಸರು ಕೇಳಿದ ತಕ್ಷಣ ಚಿಕ್ಕ ರಾಕೂರಿನ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಬಣ್ಣ ಬಂದು ಹೋಯಿತು.....ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ಹೇಳಿದ....."ಧರಂರಾಜ್ ಜಿ..... ಅಲ್ಲಿಯ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯರಂತೂ ಇನ್ನೂ ನೀಚರು.....ಅವರಿಗೆ ನೀವು ತಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ....."

ಮತ್ತೆ ನಾನೇ ಅವರಲ್ಲಿ ಬೆರೆತರೆ.....? ಮತ್ತೆ ಅವನು ಅವನ ಮಗ್ಗತೆಯಲ್ಲಿ ಮಗ್ಗನಾಗಿದ್ದ.....

ಮತ್ತೆ ಇವೆಲ್ಲ ಕೇವಲ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿತ್ತು.....ಧರಂ ರಾಜ್.....ಧರಂ ರಾಜ್.....ಧರಂ ರಾಜ್.....ಉರವರ ನಾಲಿಗೆಮೇಲೆ ಕೇವಲ ಒಂದೇ ಹೆಸರಿತ್ತು. ಒಂದು ಎಂತಹ ಹೆಸರೆಂದರೆ ಅದು ಭಗವಂತನ ಸಮಾನಾಗಿತ್ತು.

ಊರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮಗುವಿಗೆ ಸಿಡುಬು ರೋಗ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿತು.....ಧರಂ ರಾಜ್ ಎಲ್ಲಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಉಸ್ತವಾರಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಥಟ್ಟನೇ ಇಡೀ ಊರವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಸಿಡುಬು ಮದ್ದಿನ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿಸಿದರು.....

ಒಂದು ಆರೋಗ್ಯಕರ ಸಮಾಜವೇ ಜೀವನದ ಬುನಾದಿ ಇಡಲು ಸಾಧ್ಯ....."ಧರಂರಾಜ್ ರವರ ನಿಯಮವಾಗಿತ್ತು.

ಹವೇಲಿಯವರು ಒಂದು ಗೊಂದಲ ಎಬ್ಬಿಸಿದರು....."ಯಾವ ಸೂಜಿಗಳಿಂದ ಈ ನೀಚರು ಇನ್ನಕ್ಷನ್ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ಅದೇ ಸೂಜಿಗಳಿಂದ ನಾವು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆ....."? ಹೊಗಳುವ ಭಟ್ಟಾಗರ ಅವರು ಹೇಳಿದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಹೌದು ಅದು ಸರಿನೇ ಅಂದ.....

"ಭಗವಂತ ಎಲ್ಲ ರಕ್ತದ ಬಣ್ಣವೆಲ್ಲ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ,ಅದು ಒಂದೇರೀತಿ ನರಗಳಲ್ಲಿ ಓಡುತ್ತದೆ.....ರಕ್ತದಲ್ಲೂ ಮೇಲು ಕೀಳು ಬಂತೇ.....? ಈಗ ನೀವು ಈಗತಾನೆ ಕಲ್ಲು ಮಾದಿಗನಿಗೆ ಚುಚ್ಚುಮದ್ದು ಕೊಟ್ಟರಲ್ಲ ಅದೇ ಸೂಜಿಯಿಂದ ನನಗೂ ಸಹ ಮದ್ದು ಕೊಡಿ.....

ಮತ್ತು ಧರಂರಾಜ್ ತನ್ನ ಬೆಳ್ಳೆಬೆಳ್ಳನೆಯ ಆರೋಗ್ಯಕರ ತೋಳಿನ ಮೇಲಿರುವ ಅಂಗಿಯ ತೋಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಮುಂದಿಟ್ಟರು" ಇವರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ನಿಜವಾದ ರಿಫಾರ್ಮರ್....." ಡಾಕ್ಟರ್ ಹೊಗಳಿದ ಮತ್ತು ಹತ್ತಿಯಿಂದ ಕೈ ಸ್ವಚ್ಛಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದ....."ತೋಳು ನೋಡಿ ಥಟ್ಟನೆ ಜಾಗೃತನಾಗಿ.....

"ಪದಮ್.....?" ಚಂದ್ರನ ಗುರುತು.....? ಸರ್ ಮಹನೀಯರಿಂದ ಹೇಗೆ ಕೇಳಿದ್ದನೋ ಹಾಗೆಯೇ ಈ ಗುರುತಿನ ಪ್ರಭಾವನೂ ಪಡೆದೆ.....?"

"ಮಹನೀಯರಿಂದ ಏನನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಿರಿ ಅಣ್ಣ....." ಧರಂರಾಜ್ ಮುಗುಳ್ಳಗೆ ನಕ್ಕಿ ಮುಖತಿರಿಗಿಸುತ್ತ ಹೇಳಿದ.....

"ಅರೆ ಸರ್ ನಾವು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಓದಿ ಬರೆದರೂ ಸಹ ಏನಾಯಿತು.....ನಮ್ಮ ಪುರುಖರಿಂದ ಮಹನೀಯರ ಮಾತಿನ ಮೇಲೆ ಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಾಸ ಇಟ್ಟೇ ಇಡುತ್ತೇವೆ. ಇದು ಸಾಹೆಬರೆ ನಿಮ್ಮ ತೋಳಿನ ಮೇಲೆ ಚಂದ್ರನ ಗುರುತಿದೆಯಲ್ಲ ಮಹಾ ವೃಧರ ಹೇಳಿಕೆಯಂತೆ ಈ ಹುಟ್ಟು ಗುರುತು ಇಡೀ ಜೀವನವೆಲ್ಲ ಅಳಸಿ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ, ಮತ್ತೆ ಭಗವಂತ ಯಾರಿಗೆ ಈ ಗುರುತನ್ನು ನೀಡುವನೋ, ಅವನು ತಾನು ಭಗ್ವಾನ್ ಆಗುವುದರಲ್ಲಿ ಏನೂ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ.....ಅಂದರೆ ಸಾಹೆಬರೆ ಇಂದು ನಾನು ನನ್ನ ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಿಕೊಂಡೆ....."

ಧರಂರಾಜ್ ಅಂಗಿಯ ತೋಳನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸುತ್ತ ಕಿರು ನಗು ನಗುತ್ತ ಹೇಳಿದ .....ಹೋಗಲಿ ಬಿಡಿ ಒಬ್ಬನಾದರೂ ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಿರುವ ಸಾಕ್ಷಿ ಇಂದು ಸಿಕ್ಕಿತು.....ಸ್ವಲ್ಪ ತಡೆದು ಹೇಳಿದ.....ಡಾಕ್ಟರೇ ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆ ಒಂದು ಅವಶ್ಯಕವಾದ ವಿಷಯ ಮಾತ್ಸಾಡ ಬೇಕಿತ್ತು ಈ ಫ್ಯಾಮಿಲಿ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ನವರು ಲಕ್ಷ ಬಡಕೊಂಡರೂ ಸಹ ನಮ್ಮವರಂತೂ ಮಕ್ಕಳನಂತೂ ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ ಅದ್ದರಿಂದ ಒಂದೆರಡು ಪರಿಣಿತ ಲೇಡಿ ಡಾಕ್ಟರ್ ಗಳನ್ನು ನಾನು ಇಡ ಬೇಕಿತ್ತು..... ಇದು ನಿಮ್ಮ ಫ್ಲೇಲ್ಡ್.....ಯಾರಾದರು ಪರಿಚಯವರಿದ್ದರೆ ನನಗೆ ಹೇಳಿ....."

ಒಂದು ಡಾಕ್ಟರ್ ಏನೋ ನನಗೆ ಪರಿಚಯವಿದೆ ಶಾಂತಿ ಡಾವ್ನೆ.....

ತುಂಬ ಪರಿಣಿತರು, ಆದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ತಲೆ ತಿರುಗಿ, ಮೊದಲು ಅವಳದೇ ಮೆಟರ್ನಿಟಿ ಹೋಂಸಹ ಇತ್ತು. ಏನಾಯಿತೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಮಾರಿದಳು. ಈಗ ಎಲ್ಲೂ ಕೆಲಸನೂ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಮತ್ತೆ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯೂ ಇಡಲಿಲ್ಲ."

"ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತ್ಸಾಡಿ ನೋಡಿ....."

"ಅರೆ ಸಾಹೆಬರೇ ಮಾತ್ಸಾಡೋದೇನು ಬಂತು ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡೇ ಬರುತ್ತೇನೆ.....ನಿಮ್ಮಂತಹ ಭಗವಂತನ ಕೆಲಸ ಯಾರ್ ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಬಲ್ಲರೂ.....ಈ ಊರಲ್ಲಿ ಸಾಂಚಾ ಮನುಷ್ಯರೆಂದರೆ ನೀವೆ ಸರ್ಕಾರ್.....ಬಾಕಿಯವರೆಲ್ಲ ಬರಿ ಹೆಸರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ದೊಡ್ಡವರಷ್ಟೇ.....ಕವಡೆ ಕವಡೆ ಎದೆಯಿಂದ ತಬ್ಬಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ....."

ಧರಂರಾಜ್ ರವರು ದಿಸ್ವೆನ್ನರಿಯಿಂದ ಹೊರಗಡೆ ಬಂದಿದ ತಕ್ಷಣ ಬೇರೆ ಜನರೆಲ್ಲ ಬರಲಾರಂಭಿಸಿದರು....."

ಡಾಕ್ಟರ್ ರವರ ಜಪ ಜಾರಿಇತ್ತು

"ಅರೆ ಸಾಹೆಬ್, ನಾವು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮತ್ತು ಸಾಯಿಂಸ್ ಓದಿದರೇನಾಯಿತು ನಮ್ಮ ಮಾನ ಮರ್ಯಾದೆ ಅಂತೂ ಮರೆತಿಲ್ಲ.....ನಮ್ಮ ಕೈಯಿಂದಲೇ ಒಂದೇ ಸೂಜಿಯಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಮತ್ತು ಅಸ್ವಶ್ಯ ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಒಂದೇ ಸಾರಿ ಮದ್ದು ಚುಚ್ಚಲೂ ಸಾಧ್ಯವೇ.....?"

ಡಾಕ್ಟರ್ ಬಾಬು.....ನಿಮಗೆ ದೊಡ್ಡ ಛಮೀನ್ನಾರವರು ಹವೇಲಿಗೆ ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ....." ಎಂದು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಬಂದು ಹೇಳಿದ ಮತ್ತು ಬೇಗನೇ ಹೊರಟು ಹೋದ....."

ಡಾಕ್ಟರ್ ಸಾಹೆಬರಿಗೆ ಎಲ್ಲಿ ನಾಲಕ್ಕು ಕಾಸು ಜಾಸ್ತಿ ಸಿಗುವ ಆಸೆ ಇರುತ್ತಿತ್ತೋ ಅಲ್ಲಿ ಬೇಗನೇ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು,ಏಕೆಂದರೆ ಧರಂರಾಜ್ ರವರು ಅವರನ್ನೇನು ಹಾಸ್ಟೆಟ್ ನೌಕರಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಹೊರ ರೋಗಿಗಳನ್ನು ನೋಡಬಾರದೆಂದು ಏನು ಪ್ರತಿಬಂಧ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಾಕಷ್ಟು ಐಶ್ವರ್ಯ ಬಾಚುತ್ತಿದ್ದರು.ಹಾಗೆಯೇ ಮನಸುಗಳಲ್ಲಿ ತಿರಸ್ಕಾರದ ಬೀಜಸಹ ಬಿತ್ತುತ್ತಾ ಇದ್ದರು.....ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ನಂತರ ಈ ಫಲಸಲು ತಯಾರಾಗುತ್ತದೆ....."

"ಆ ಧರಂರಾಜಮಗ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ.....?"

ದೊಡ್ಡ ರಾಯರು ಗುಡಿಗಿ ಕೇಳಿದರು....."

ಡಾಕ್ಟರ್ ಸಾಹೆಬ್ ಕೆಟ್ಟ ಮುಖ ಮಾಡಿ ಉತ್ತರಿಸಿದರು.....ಸಾಹೆಬರೇ ಅವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ಮುಂಚೆ ಒಬ್ಬ ಮಾದಿಗನಿಗೆ ಚುಚ್ಚಿದ ಸೂಜಿಯಿಂದಲೇ ಇಂಜಕ್ಷನ್ ಹಾಕಿಸಿಕೊಂಡರು....."

"ಹುಂ.....! ಅವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದರು....."

ಊರಲ್ಲ ಹಾಳು ಮಾಡಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ.....ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ಊರುಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾನೆ.

"ಹೌದು ಸರ್.....ಅವರ ಇಷ್ಟಗಳನ್ನೋ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡದಾಗಿದೆ.....ಮತ್ತೆ ಸಾಹೆಬರೆ ಭಗವಂತ ಐಶ್ವರ್ಯನೂ ಸಹಾ ಹಾಗೇ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ ಹಾಗೂ ಮನಸ್ಸೂ ಕೂಡಾ, ವಾಹ್....."ವಹ್ ವಾಹ್.....ರಾಯರು ಘರ್ಜಿಸಿದರು.....ನೀವು ವಾಹ್ ವಾಹ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಮತ್ತೆ ಇಲ್ಲಿ ವರ್ಷಾನುಗಳಿಂದ ಗಳಿಸಿದ ಮರ್ಯಾದೆ ಹಾಳಾಗುತ್ತಿದೆ. ಯಾವ ಬಾವಿಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಹೊಲಗಳಿಗೆ ನೀರು ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತೋ ಅದರಿಂದಲೇ ಆ ಮಾದಿಗರ ಮಕ್ಕಳುಸಹ ನೀರು ತಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.....ನಾವು ತಿನ್ನುವ ದವಸ ಧಾನ್ಯ ಆ ಅಪ್ರಾಮಾಣಿಕರು ಸಹ ಜೋಳ ಮತ್ತು ಸಜ್ಜಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಅಕ್ಕಿ ಗೋಧಿ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬದ್ಮಾಶ್ ಮಗ ಅವರಿಗೆ ಹೈಬ್ರೀಡ್ ಸೀಡ್ ಸಪ್ಲಾಯಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ,ಊರಿನ ಮಕ್ಕಳು,ಲಘಂಗರೆಲ್ಲ ನಮ್ಮಹಾಗೆ ಉಡುಪುಗಳನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.....ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಹವೇಲಿಯ ಸೊಸೆ ಮತ್ತು ಊರಿನ ಮನಿಯಾರಿಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಏನೂ ಅಂತರ ಮಾಡಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.....ಇನ್ನೂ ಅಂದರೆ ನೀಚಜಾತಿಯ ಕೊಳೆತ ಮೊಟ್ಟೆಗಳು ಫ್ಲರ್ ಫ್ಲರ್ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮತ್ತು ಒಳ್ಳೆ ಹಿಂದಿ ಮಾತ್ಸಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.....ಮತ್ತೆ ನೀವು ವಾಹ್ ವಾಹ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ.....!"

ಮತ್ತೇನು ಮಾಡಲಿ ಸಾಹೆಬ್....."

ಜನರ ಮನಸಲ್ಲಿ ಒಡಕನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿ.....ಅಸೂಹೆ ತುಂಬಿ.....ನೀವು ಓದು ಬರಹ ಬಲ್ಲವರು ಈ ಕೆಲಸ ತುಂಬ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದು....."

"ಆದರೆ ಸಾಹೆಬರೆ ನಾನು ಧರಂ ರಾಜನ ಸೇವಕನಲ್ಲವೇ....."

ರಾಯೆ ಸಾಹೆಬರು ಫರ್ಜಿಸಿ.....ಹಾಗಾದರೆ ನಾವು ಯಾರ ಮೂರ್ಖರ ಮಾಲೀಕರು.....?" ಮತ್ತೆ ಅವರು ಒಂದು ದಪ್ಪ ಕಟ್ಟು ಅವರ ಮುಂದೆ ಎಸೆದರು...! ಡಾಕ್ಟರ್ ಸಾಹೆಬರು ಹವೇಲಿಯ ಹೊರಗೆ ಬಂದಾಗ ಒಂದು ನಾಯಿ ಎಂಜಲು ಮೂಳೆ ಚೇಪುತ್ತಿತ್ತು.

.....

ಶಾಂತಿ ಡಾಕ್ಟರ್ ಏನಾಡಿದರೂ ತನ್ನ ಒಲವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲು ರಾಜಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ.....

ಇದು ಒಳ್ಳೆಯದಾಯಿತು.....ಡಾಕ್ಟರ್ ಭಟ್ಟಾಗರ ಕೋಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೇಳಿದರು.....ಕುಳಿತಿರುವ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಆದಾಯವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಾ..... ಜನರ ಸೇವೆಗಾಗಿಯೇ ಡಾಕ್ಟರಗಳಾಗುವುದಲ್ಲವೇ,ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವುದಕ್ಕಲ್ಲ ....."

ಇಲ್ಲ ಡಾಕ್ಟರೇ ನನಗೆ ಫೋರ್ಸ್ ಮಾಡಬೇಡಿ.....ನಾನು ಒಂದು ಚಂಡಮಾರುತದ ಹಾಗೆ ಭಯಾನಕವಾದ ಜೀವನವನ್ನು ಕಳೆದಿದ್ದೇನೆ.....ಇನ್ನೇನು ಬಾಕಿ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ಭಗವಂತ ಏನೋ ಇಡೀ ಜೀವನವೆಲ್ಲ ಒಣ ರೊಟ್ಟಿ ತಿನ್ನಲು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ ಅಷ್ಟೇ ಸಾಕು....."

"ಅರೆ ತುಪ್ಪ ಹಿಂಡುವಂತಹ ಉಟ ಸಿಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಣಕಲು ರೊಟ್ಟಿ ಏಕೆ ತಿನ್ನ ಬೇಕು....."

ಇದು ಒಂದು ರೀತಿಯ ಪಾಪದ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ ಮಾಡುವಂತಹದು....."

ಡಾಕ್ಟರ ಸಾಹೆಬರು ನಕ್ಕಿದರು....."ಅರೆ ವಾಹ್ ನಿಮ್ಮಂತಹ ಪುಣ್ಯವಂತ ದೇವಿಯೊಸಹ ಪಾಪ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಅದಕ್ಕೆ ನೀವು ಯಾಕೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ ಮಾಡಬೇಕು."

"ಹೌದು ಡಾಕ್ಟರ್ ಸಾಹೆಬರೆ.....ನಾನು ಎಂತಹ ಪಾಪ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ಗಂಗೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಲ ಮುಳುಗಿದರೇ ಸಾಲದು ಇಡೀ ಜೀವನವೆಲ್ಲ ಗಂಗೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಸಹ ಆ ದೋಷ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ಧರ್ಮ,ಮತ ಭಗವಂತ ಇವುಗಳಿಗೆ ನಂಬಲಿಲ್ಲ. ಆದರೇ ಈಗ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಮುಖ ತೋರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದೇನೆ....."

"ಅದೇನು ಮಾತು.....ನನಗಾದರೂ ಹೇಳಿ.....ಮನಸ್ಸು ಹಗರವಾಗುತ್ತದೆ."

ಹೌದು ಡಾಕ್ಟರ್.....ಸಾಯುವ ಮುನ್ನ ಕನಿಷ್ಠಪಕ್ಷ ಒಬ್ಬರಿಗಾದರೂ ಈ ಮಾತು ತಿಳಿಸ ಬೇಕು, ಇಷ್ಟೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಭಾರ ನಾನೇನೋ ಹೊರಬಲ್ಲೆ.....ಅರ್ಥಿ ಎತ್ತುವರು ಆ ಭಾರದಿಂದ ರುಬ್ಬಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ....."

ಶಾಂತಿ ಡಾಕ್ಟರ್ ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೋದಳು.....ಡಾಕ್ಟರ್ ಭಟ್ಟಾಗರ್ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಾ ಹೋದರು.....

ಹಾಯೆ ಎಂತಹ ಹೂವಿನಂತಹ ಮಗುವಿತ್ತು ಡಾಕ್ಟ್ರೇ, ಎಂತಹ ಭಾಗ್ಯವಂತ.....ತೋಳದ ಮೇಲೆ ನಿಜವಾಗಲೂ ಚಂದ್ರನಂತಹ ಪದಮ್ ಚಿನ್ನೆ.....ಮತ್ತೆ ನಾನು ಸೇಡಿನ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ನೀಚ ಜಾತಿಯ ಮಹಿಳೆಯ ಮಗಳಿಂದ ಬದಲಾಯಿಸಿದೆ! ಈಗ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಇದಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಪಾಪ ಯಾರಾದರು ಮಹಿಳೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವೇ.....? ಚಿಕ್ಕ ಜೀವ ಸಹಸ್ರಾರು ಪ್ರೀತಿ ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಇತ್ತು, ಅದು ಎಂತೆಂತಹ

ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದಿಯೋ ಏನೋ.....ರಾಯೆ ಭಾದ್ರ ಅಶೋಕ್ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಸಂತಾನ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯ ವಾಯಿತು!"

"ನಂತರ ಎನಾದರೂ ಅವನ ಸುಳಿ ಸಿಕ್ಕೇನು".....?"ಡಾಕ್ಟರ್ ಭಟ್ಟಾಗರ್ ರವರ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಸೈತಾನಿನ ಬೆಳಕು ಮೂಡಿತು.....

"ಯಾರೂ ಅಲ್ಲ.....ಯಾವ ಮಹಿಳೆಯಿಂದ ನಾನು ಅವನನ್ನೂ ಬದಲಾಯಿಸಿದ್ದೇನೋ ಅವಳನ್ನು ನಂತರ ನಾನು ಹುಡುಕುದೆ, ಆಗ ಭಮೀನ್ದಾರನ ಕೆಟ್ಟಕೆಲಸದಿಂದಾಗಿ ಅವಳು ಬಾವಿಗೆ ಹಾರಿ ಮುಳುಗಿ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಳೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಇಬ್ಬರು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಶವಗಳೂ ಸಹ ಆ ಬಾವಿಯಲ್ಲೇ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು. ಇಡೀ ಕುಟುಂಬವೇ ನಾಶವಾಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು.....ನಂತರ ಆ ಹುಡುಗ ಊರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಓಡಿಹೋದನೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೆ.....ಆಗ ಅವನಿಗೆ ಹನ್ನೆರಡು ಹದಿಮೂರು ವಯಸ್ಸಿತ್ತು...

"ಮತ್ತೆ?"

"ಮತ್ತೆ....." ಪ್ರಪಂಚ ವಿಶಾಲವಾಗಿದೆ.....ಬಹು ದೊಡ್ಡದಾಗಿದೆ.....ಮತ್ತು ಮಾನವ ಆ ಮಹಾ ಮತ್ತು ವಿಶಾಲ ಸಮುದ್ರದ ಒಂದು ತೊಟ್ಟು!!ಮತ್ತೆ ಗುರಿತಿಸಲು ಕೇವಲ ಒಂದು ಚಂದ್ರನ ಗುರುತು, ಅದು ಸಹ ತೋಳಿನ ಮೇಲೆ ಅದುಸಹ ಅಂಗಿಯ ತೋಳಿನೊಳಗೆ ಬಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ.....!ಯಾರು ಯಾರನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಸಾಧ್ಯ.....ಭಗವಂತನೇ ಅಗಲಿದವರನ್ನು ಸೇರಿಸಬಲ್ಲನೇ ವಿನಹಾ ಮತ್ಯಾರಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ."

"ಹಾಗಾದರೇ ನನು ಬರುತ್ತೇನೆ ಶಾಂತಿ ಜಿ.....ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ.....ಜನರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ನೋವು ಹಾಗು ಪಾಪ ಎರಡರ ಭಾರವೂ ಹಗುರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಧರಂರಾಜಿನ ಭವ್ಯ ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸುಂದರವಾದ ಫ್ರೇಂನಲ್ಲಿ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯ ಒಂದು ಬರವಣಿಗೆ ತೂಗುತ್ತಿತ್ತು.

"ನಾನು ಭಗವಂತನಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿವುದೇನೆಂದರೆ ಸತ್ತ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೊಂದು ಜನ್ಮ ನೀಡಿದರೆ ನನಗೆ ಹರಿಜನನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿಸು....."

ಡಾಕ್ಟರ್ ಭಟ್ಟಾಗರ್ ಧರಂರಾಜಿನ ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಬಹಳ ಹೊತ್ತಿನಿಂದ ಆ ಫ್ರೇಮನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರು.....ಧರಂ ರಾಜ್ ಹಿಂದುರುಗಿ ನಗುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ

"ಏನಾಯಿತು ಡಾಕ್ಟ್ರೇ.....ತುಂಬ ಯೋಚಿಸುವಂತೆ ಕುಳಿತಿದ್ದೀರಿ....."

"ಇಲ್ಲ ಸಾಹೆಬರೆ ಮಾತೇನು ಇಲ್ಲ, ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯೂ ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಹೊಂದಿದ್ದರು.....ಎಷ್ಟೊಂದು ಒಳ್ಳೆ ಮಾತು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ....ವಾಹ್.....ವಾಹ್ ಸಾಹೆಬರೆ ವಾಹ್....."

ಧರಂ ರಾಜ್ ಸಹಸ್ರಾರು ಸಲ ನೋಡಿರುವ ಫ್ರೇಮಿಗೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ತಿರುಗಿ ಹೊಸದಾಗಿ ನೋಡಿದ.....ಮತ್ತು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಡಾಕ್ಟರ್ ಗೆ ನೋಡಿ ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳ ಮೇಲೆ ಬಗ್ಗಿದ.

"ಆದರೆ ಇಂತಹ ಫ್ರೇಂಗಳಂತೂ ನೀಚ ಜಾತಿಯವರನ್ನು.....ನಾನು ಹೇಳುವ ಅರ್ಥ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಗೋಡೆಗಳ ಮೇಲೆ ಅಂಟಿಸ ಬೇಕು..... ನೀವಂತೂ.....ಅವನು ಬೇಕೆಂದೇ ವಾಕ್ಯ ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ.

ಧರಂ ರಾಜ್ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಾಹಾಗೆ ಗಾಬರಿಯಾದ.....ಗಾಬರಿಯಲ್ಲಿ ಅವನು ನಕ್ಕಿದ.....ಮತ್ತೆ ಗಂಭೀರನಾದ, ಮತ್ತೆ ನಕ್ಕ ಅವನ ಮುಖ ಬೆವರಿತ್ತು.....ಆದರೆ ಅವನು ಮಾತನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸಿಕೊಂಡ.

ನಾವು ಹೆಸರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು.....ನಾವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಯಾವ ಕೆಲಸ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಂದಾಗಿದ ನಮ್ಮ ನಿಜಸ್ಥಿತಿ ಏನು ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಾ ಇರಲೆಂದು ಫ್ರೇಮು ಸಹ ನೇತಾಹಾಕಿದ್ದೇನೆ".....ಅವನು ಜೋರಾಗಿ ನಕ್ಕ.....ಆದರೆ ಡಾಕ್ಟರ್ ಭಟ್ಟಾಗರಿನ ಹದಿನ ಕಣ್ಣುಗಳ ಮುಂದೆ ಅವನ ಕೇ ಕೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಪ್ಪೆ ಎಂದು ಕಾಣಿಸಿತು.....

ಆದರೆ ಮಾತ್ಸ್ಯ ಬೇಕಲ್ಲ ಎಂದು ಮಾತ್ಸ್ಯನು....."ನೀವು ಯಾವುದಾದರೂ ಲೇಡಿ ಡಾಕ್ಟರ್ ಹುಡುಕಿದ್ದೀರಾ.....

ಡಾಕ್ಟರ್ ಭಟ್ಟಾಗರ ಅವನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ ಏನೂ ಉತ್ತರಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಧರಂರಾಜ್ ಸೊಲ್ವ ಕೋಪಿಸಿಕೊಂಡ "ನೀವು ತಪ್ಪು ತಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಡಾಕ್ಟರ್ .....ನಾನು.....ನ್.....ನ್....."

ನೀವು ನಾನು ಅಸ್ವಸ್ಥನಲ್ಲ ಅಂತ ತಾನೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರ.....ಇಲ್ಲ ಸಾಹೆಬರೇ ನಾನು ಎಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ....ನಾನು ಮಾತಿನಂತೆ ಮಾತ್ಸ್ಯನು. ನೀವು ಎಲ್ಲಿ ಈ ಜಂಜಾಟದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿ ಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ.....

ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟುಂಟಾಯಿತು.....ಡಾಕ್ಟರ್ ಭಟ್ಟಾಗರ ಬಲು ಕುತಂತ್ರದ ವಿನಯದಿಂದ ಹೇಳಿದ.....ಸಾಹೆಬರೇ ತಾವು ಬಲು ದಯಾಳು.... ಭಗವಂತನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಭಗವಂತನ ಸಮಾನವಾಗಿದ್ದೀರಿ.....ಇಲ್ಲೇ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಪತ್ನಿಗೆ ಒಂದು ಪ್ಲಾಟ್ ಇಷ್ಟವಾಗಿದೆ..ಸಾಹೆಬರೇ ಈ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಡಾಕ್ಟರಿನ ಯೋಗ್ಯತೆ ಏನು.....ಮುವತ್ತು ಸಾವಿರದ ಪ್ಲಾಟ್ ನಿಮಗೆ ಏನೇನು ಇಲ್ಲದಿರಬಹುದು ಆದರೆ ಅದು ನಮಗೆ ಜೀವನ ಮೃತ್ಯುನ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿದೆ. ಅವನು ಧರಂ ರಾಜ್ ಜೊತೆ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣು ಹಾಕಿ ಮಾತ್ಸ್ಯನು ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯ ಫ್ರೇಂಗೆ ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದ.

ಧರಂರಾಜ್ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಹಾಗೆ ಬೆಪ್ಪಾಗಿ ಕುಳಿತ, ನಂತರ ಮೆಲ್ಲನೆ ಎದ್ದು ಸೇಫ್ ತೆರೆದು ಮುವತ್ತು ಸಾವಿರದ ಬಂಡಲ್ ತೆಗೆದು ಡಾಕ್ಟರ್ ಭಟ್ಟಾಗರ ಮುಂದಿಟ್ಟ

ಡಾಕ್ಟರ್ ಎದ್ದು ಹೋದ ನಂತರ ಧರಂ ರಾಜ್ ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಕೇಳಿಸಿದ.....ಧರಂ ರಾಜ್.....ನಾನು ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಬಯಲು ಮಾಡುವೆ....ಕೆಲವು ಅತಿ ಜರೂರಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ ಮೇಲೆ.....ಮತ್ತು ಓ ಡಾಕ್ಟರ್ ಮಗನೇ.....ಅವನು ಬಾಗಿಲಿನ ಕಡೆ ನೋಡಿ ಹಲ್ಲು ಕಡಿದು ಬಟವಟಿಸಿದ.....

ನಿನ್ನನ್ನು.....ನಿನ್ನನ್ನು ಎಂದಾದರೂ ನಾನು ಏನೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ.....ಈಗ ನಾನು ನಿನ್ನ ಮುಶ್ಚಿಯಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ"

.....

ಅದೇ ರಾತ್ರಿ ಉಟದ ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿರುವಾಗ ಧರಂರಾಜನು ಹಿಂದು ಮುಂದು ನೋಡದೆ ಏನೂ ಸಂಕೋಚವಿಲ್ಲದೇ ಗಾಬರಿಗೊಂಡಹಾಗೆ ಬಾಬಾನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದ.....

"ಬಾಬಾ ತಾವು ಅಪ್ಪಣೆ ನೀಡಿದರೆ ನಾಳೆ ನಾನು ಮತ್ತು ದಿವಾಲಿ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ....."

ದಿವಾಲಿ ಅವನನ್ನು ಗಾಬರಿಗೊಂಡು ನೋಡಿದಳು....."ಈ ಧರಂರಾಜನ ತಲೆಗಿಲೆ ಕೆಟ್ಟಿಲ್ಲಾ ತಾನೆ.....ಇವನು ಹೀಗೆ ಬಾಬಾನೊಂದಿಗೆ ಮುಚ್ಚುಮರೆ ಇಲ್ಲದೇ ಹೀಗೆ ಮಾತ್ಸ್ಯನು ತಿದ್ದಾನೆ....."

ಬಾಬಾ ಅವನ ವ್ಯಾಕುಲತೆಯನ್ನು ಸಮಂಜಸಿ ಎತ್ತಿದ ತುತ್ತನ್ನು ಫ್ಲೇಟ್ನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು.....ಏನಾಯಿತು ಮಗ.....ನೀವು ಇಷ್ಟೊಂದು ಚಿಂತಾಗ್ರಕನ್ನಾಗಿ ಎಂದೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ....."

ಅವನು ಪ್ಲೇಟ್ ಮುಂದೆ ಜರುಗಿಸಿ ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ತಲೆ ಇಟ್ಟು ಕುಳಿತ.....ದಿವಾಲಿ ಮತ್ತು ಬಾಬಾ ಇಬ್ಬರನ್ನು ನೋಡದೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ವಾಕ್ಯ ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡಿದ.....

"ಬಾಬಾ ಯಾವ ಮಾತಿನಿಂದ ನಾನು ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದೆ ನನ್ನನ್ನು ಗುರಿತಿಸಿಕೊಂಡರೆ.....ಹಿಡಿದುಕೊಂಡರೆ.....ಅದೇ ಅಯಿತು.....ಕೆಲವರಿಗೆ ನಾನು ಅಸ್ಪೃಶ್ಯನೆಂದು ತಿಳಿದಿದೆ.....ಮಾತು ಹರಡಲು ಸಮಯ ಹಿಡಿಯಲ್ಲ.....ಬಾಬಾ..... ಸಮಯ ಯಾರೊಂದಿಗೂ ಕರುಣೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ ಬಾಬಾ.... ಅದು ತನ್ನ ಚಕ್ರ ತಿರುಗಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಕಾಲದ ಕರುಣೆಯಿಲ್ಲದ ಚಕ್ರ ಯಾವಾಗ ನನಗೆ ಮತ್ತು ದಿವಾಲಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ದೂರ ಎಸೆಯುತ್ತದೆಯೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ .....

ಆದ್ದರಿಂದ ಬಾಬಾ..... ಅವನು ಗೊಂದಲಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಿಕೊಂಡ.....ಆದ್ದರಿಂದ ಬಾಬಾ ಅಲ್ಲ ಸ್ವಲ್ಪ ಎಷ್ಟೋ ಸಂತೋಷಗಳು ನನ್ನ ಅದೃಷ್ಟದಲ್ಲಿಯೋ ಅವೆಲ್ಲ ಬಾಚಿಕೊಳ್ಳೋಣ ಎಂದಿದ್ದೇನೆ....."

ದಿವಾಲಿಯ ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಅಳುವ ಶಬ್ದವನ್ನು ಕೇಳಿ ಹಿಂದಿರಿಗಿದ....."ಅಳುತ್ತಿದಿಯಾ ಹುಚ್ಚೇ.....ಗೊಂದಲ ಸಹಿಸಲು ನಾನೊಬ್ಬನೇ ಸಾಕಿಲ್ಲವೇ.....?"

ಬಾಬಾ ಎದ್ದು ದಿವಾಲಿಯ ತಲೆಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ತಟ್ಟುತ್ತಾ.....ಮಗ ಭಗವಂತ ತಮ್ಮ ಪುಣ್ಯವಂತರನ್ನೇ ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ .....ಎದ್ದೇಳಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ.... ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ಬಲು ಶಕ್ತಿ ಇದೆ .....ಭಗವಂತ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸರಿಪಡಿಸುವನು.....

.....

ಒಂದು ದಿನ ನಿರೀಕ್ಷಿಸದೇ ಲೇಡಿ ಡಾಕ್ಟರ್ ಶಾಂತಿ ಡಾಮ್ಪಿ ಸೋನಾಪುರದ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ತಲಪಿದರು. ಒಂಟಿತನದ ಭಾರ, ಪಾಪದ ಭಾರ, ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದ ಭಾರ ಕೇವಲ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಎಷ್ಟೊಂದು ಭಾರ ಹೊರಬಲ್ಲ.....ಯಾರದಾದರು ಸೇವೆಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಾದರೂ ಸಿಕ್ಕಬಹುದು ಅದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಪಾಪದ ಎಲ್ಲಾ ಕಳಂಕ ತೊಳೆದು ಹೋಗಬಹುದೆಂದು ಅವರು ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಯೋಚಿಸಿದರು.....

ಡಾಕ್ಟರ್ ಭಟ್ಟಾಗರ್ ಅವಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಗಾಬರಿಗೊಂಡರು.....

"ಅರೆ ನೀವು ಡಾಕ್ಟರ್ .....ಎಲ್ಲ ಕ್ಷೇಮ ತಾನೆ....."

"ನಿಮ್ಮ ಒತ್ತಾಯದ ಮೇರಿಗೆ.....ಮತ್ತು ನನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಗಳು ನನಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ನನ್ನನ್ನು ನಾನೇ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡುವುದರಲ್ಲೇ ಕ್ಷೇಮವೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು.....ನೀವು ಧರಂರಾಜರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ್ದರಲ್ಲ? ನಾನು ಅವರನ್ನು ಭೇಟಿಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ....."

ಹೌದು.....ಆಂ.....ಆಂ.....ಹೌದು ಅವರು ಗಾಬರಿಗೊಂಡರು.....ಅದೇನೋ ಸರಿ....ಅವರು ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ತುಂಬ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದೋ ಒಂದು ಸಲ ಜನರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ ನಾನು ಸಹ ಬಹಳದಿನದಿಂದ ಅವರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ.

ನಿಜಾಂಶವೆಂದರೆ ಆ ಮಧ್ಯೆ ಅವರು ಮೂರು ಸಲ ಧರಂರಾಜರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಇಂದಿನವರೆಗೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿದ್ದರು..... ಶಾಂತಿ ಡಾಮ್ಪಿಯವರನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರಿಗೆ ಭಯ ಉಂಟಾಯಿತು. "ಸಮಯ ಸಮಯದ ಮಾತು, ಭಗವಂತ ಬೇಡಪ್ಪ ಅವಳು ಧರಂರಾಜನ ತೋಳು

ನೋಡಿಕೊಂಡರೆ, ಅವಳಿಗೆ ಅವನೇ ಆ ಮಗು ಎಂದು ತಿಳಿದುಹೋದರೆ, ಈ ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿಗಳ ಆದಾಯ ಹೋದಹಾಗೆಯೇ.....ಆ ಧರಂರಾಜ ಮೂರ್ಖ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಮಗನೇ ಆಗಿದ್ದ, ಆದರೆ ತನ್ನನ್ನು ಅಸ್ಪೃಶ್ಯನೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತೆ ಆ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತನವನ್ನು ಅಡಗಿಸಲು ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾಬಂದಿದ್ದ....."

ಶಾಂತಿ ಡಾವ್ಲೆ ಎದ್ದು ಹೋಗುವಾಗ ಹೊರಗೆ ಕಾರು ನಿಲ್ಲುವ ಸದ್ದಾಯಿತು, ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಶಬ್ದಗಳ ಕೂಗು ಕೇಳಿಸಿತು.....ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಧರಂರಾಜ್ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ.....

ಬನ್ನಿ ಬನ್ನಿ.....ಧರಂರಾಜ್ ಜಿ.....ಡಾಕ್ಟರ್ ಭಟ್ನಾಗರ ಈ ಅಕಾಲಿಕ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದಾಗಿ ಬಹಳ ವ್ಯಾಕುಲಗೊಂಡು ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ಎದ್ದರು ಮತ್ತೆ ಕುರ್ಚಿ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟರು.....

ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಮೊದಲು ಒಬ್ಬ ದಯಾಳು ಮತ್ತು ಕೃಪಾಳು ಮುಖವುಳ್ಳ ವೃಧ, ಮುಖಭಾವದಿಂದ ವಿದ್ಯಾವಂತ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಧರಂರಾಜ್ ಥಟ್ಟನೆ ನಿಂತು ಸದ್ದುಣದಿಂದ ಕೇಳಿದ

"ತಮ್ಮ ಪರಿಚಯವಾಗಲಿಲ್ಲ.....!"

ಡಾಕ್ಟರ್ ಭಟ್ನಾಗರ ಅಸಂತುಷ್ಟದಿಂದ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಸಿದ

"ಲೇಡಿ ಡಾಕ್ಟರ್ ಶಾಂತಿ ಡಾವ್ಲೆ....."

"ಓಹೋ ಒಳ್ಳೆಯದು.....ಅವನು ಕೈ ಜೋಡಿಸಿದ....." ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಬಹಳಸಮಯದಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ.....ನನ್ನ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಇಂದು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಭೇಟಿಯಾಯಿತು"

ಶಾಂತಿ ಡಾವ್ಲೆ ವಿನಯದಿಂದ ಮುಗುಳ್ಳಗೆ ನಕ್ಕಿದರು.....

"ಹಾಗಾದರೆ ಅಮ್ಮನವರೆ ನಮ್ಮ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ಚಾರ್ಜ್ ಯಾವಾಗ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೀರ.....?"

"ಅಮ್ಮ ".....?ಶಾಂತಿ ಡಾವ್ಲೆ ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ಧರಂಗೆ ನೋಡಿದಳು

ಪ್ರೀತಿಯು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ರುಬ್ಬಿಡುತ್ತದೆ.....ಶಾಂತಿಯಲ್ಲಿ "ಇಲ್ಲ" ಎನ್ನಲು ಶಕ್ತಿ ತಾನೆ ಎಲ್ಲಿತ್ತು.....ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತಾ ಹೇಳಿದಳು.....

"ಅಮ್ಮ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಮಗನೇ ತಿರಸ್ಕರಿಸುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಉದ್ಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ....."

ಡಾಕ್ಟರ್ ಭಟ್ನಾಗರವರು ಸಮಯೋಚಿತವಲ್ಲದ ಇಜ್ಜೋಡು ಮಾತು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು.....ನೋಡಿ ಹವೇಲಿಯಿಂದ ಕರೆ ಬಂದರೆ ಹೋಗಬೇಡಿ....."

"ಆದರೆ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಹೋಗಬೇಡಿಯಂತ ಎಂದೂ ನಿಷೇಧಿಸಿಲ್ಲ.....ಧರಂ ರಾಜ್ ಕೋಮಲತೆಯಿಂದ ಹೇಳಿದ....."

"ಅದೇನೋಸರಿ ತಾವು ಒಳ್ಳೆ ಭಾಗ್ಯವಂತರು.....ಅವರಂತೂ ಬರಿ ಹೆಸರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ತುಂಬ ಕೆಟ್ಟ ಜನ ಅವರು....."

ಧರಂರಾಜ್ ಅದೇ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ....."ಚಿಕ್ಕ ಸರ್ಕಾರ್ ಬಗ್ಗೆ ಜಾಸ್ತಿ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ರಾಯೆ ಸಾಹೆಬ್ ಅಶೋಕ್ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ತುಂಬ ತೊಡಕು ಬಿಡುವ ಮನುಷ್ಯರು....."

ಮತ್ತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಗುಳ್ಳಗೆ ನಕ್ಕಿ ಹೇಳಿದ.....ಸ್ವಲ್ಪ ಕೋಪ ಬೇಗನೇ ಬರುತ್ತದೆ.....ದುಡ್ಡಿದವರಲ್ಲವೇ....."

ಅವನ ಮಾತಿನ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಂಗ್ಯ ಅಡಕಿದೇ ಇರಲಿಲ್ಲ....ಆದರೆ ಶಾಂತಿ ಡಾವ್ಲೆ ಏನೂ ಕೇಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಓ ಅದೃಷ್ಟವೇ ತಂದು ಎಸೆದರೂ ಎಲ್ಲಿ ತಂದು ಎಸೆದೆ.....ಆದರೆ ಈಗಲಂತೂ ಈ ಜಾಲದಲ್ಲಿ ಕೈ ಕಾಲು ಹೇಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡಿದೆ ಎಂದರೆ ಇದರಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಅಸಾಧ್ಯ....."

ಡಾಕ್ಟರ್ ಭಟ್ಟಾಗರ್ ಧರಂರಾಜಿನ ಹಿಂದೆ ಹಿಂದೆ ಜಿಗಿದರು.....

"ಸಾಹೆಬರೇ ಇಂದು ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಈಕಡೆ ಹೇಗೆ ಬಂದಿರಿ....."

ಧರಂರಾಜ್ ಅವನನ್ನು ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗಿ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿ ಹೇಳಿದ.....

" ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಕೆಲವೇ ಕ್ಷಣಗಳು ಉಳಿದಿವೇ ಎಂದು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ.....ಆದ್ದರಿಂದ ಬೇಗ ಬೇಗನೇ ಬಹಳಷ್ಟು ಪುಣ್ಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.... ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಿನ ನಾಲ್ಕಾರು ಉರುಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಕೂಲ್ ಮತ್ತು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಿಗಾಗಿ ಜಮೀನನ್ನು ಖರೀದಿಸಲು ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.....!"

"ಧನ್ಯ.....ಧನ್ಯವಾಗಲಿ ಡಾಕ್ಟರ್ ಭಟ್ಟಾಗರನು ಕಸಬುಗಾರ ಸಾಧುವಿನ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವರ ಸಂಯೋಜಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದ....."

ಧರಂ ರಾಜ್ ಹೋಗ್ತಾ ಹೋಗ್ತಾ ಹಿಂದುರಿಗಿ.....ದೀಪದಿಂದ ದೀಪ ಹುರಿಯುತ್ತದೆ.....ನಾನು ಯೋಚಿಸಿದ್ದೆ.....ಒಂದೂರಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಉರು..... ಎರಡನೆ ಉರಿಂದ ಮೂರನೇ ಉರು.....ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಬೆಳಕನ್ನು ಹರಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗಿ ಎಲ್ಲಿಯವರಿಗೆಂದರೆ ಜನ ತನ್ನ ಹಿಡಿಗಳನ್ನು ತುಂಬಿ ತುಂಬಿ ದಾನ ಮಾಡಲು ಹೊರಟರೆ ಅವರಿಗೆ ಆ ದಾನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವರು ಯಾರೂ ಸಿಗಬಾರದೆಂದು.....ಆದರೆ ಡಾಕ್ಟರ್ ಭಟ್ಟಾಗರ್..... ಹೇಗೆ ಒಂದು ದೀಪದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ದೀಪ ಹುರಿಯುತ್ತದೆಯೋ ಅದೇ ರೀತಿ ವಿಷಭರಿತ ಗಾಳಿಯ ಒಂದು ಹೊಡೆತ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಎಲ್ಲ ದೀಪಗಳನ್ನು ಸಹ ಆರಿಸಿಬಿಡುತ್ತದೆ.....

ಅವನು ಹೋಗುತ್ತಾ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಜೋರಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿದ ಮತ್ತೆ ಹಿಂದುರುಗಿ ಸಹ ನೋಡಲಿಲ್ಲ.....

ಬಾಬಾರವರ ಸಲಹೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯುಕ್ತಿವಿತ್ತೋ ಆದರೆ ಅವರು ಧರಂರಾಜಿಗೆ ಹೇಳಿದರು ಈಗ ವಿಜರಂಭಣೆಯಿಂದ ಮದುವೆ ಮಾಡೋದು ಬೇಡ..... ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಮಾಲೆ ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ.....ರೆಸೆಪ್ಷನ್ ನಂತರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಿರಂತೆ ಮತ್ತೆ ಧರಂರಾಜನು ಎಲ್ಲ ಮಾತುಗಳಂತೆ ಬಾಬಾರವರ ಈ ಮಾತು ಸಹ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಮತ್ತು ಮುಂದಿನ ಶನಿವಾರ ಮದುವೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಯಿತು, ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಸೋಮವಾರದಂದು ಸೋನಾ ಉರಿನಿಂದ ಕೆಲವರು ಬಂದರು...

ಅಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಉದ್ಘಾಟನೆಯು ಸಹ ಶನಿವಾರವೇ ಗೊತ್ತು ಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಎಲ್ಲಾ ಅಸ್ವಸ್ಥರೊಡನೆ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ವಾಗ್ಗಾನ ಧರಂರಾಜರು ಮಾಡಿದ್ದರು, ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಕೊಟ್ಟಮಾತನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸದೇ ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ.....ಮದುವೆ ಮುಂದೂಡಲಾಯಿತು ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಬಾ ಮತ್ತು ದಿವಾಲಿ ಇಬ್ಬರೂಸಹ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಲು ಹೋಗಲೇ ಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಲಾಯಿತು.....

ಧರಂರಾಜ್ ರವರ ಭವ್ಯ ಗಾಡಿ ಸೋನಾಪುರದ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ನಿಂತಾಗ ಜನಜಂಗುಳಿ ನೋಡಲು ಎರಡು ಕಣ್ಣು ಸಾಲದು.....ಮುಂದೆ ಮಂಟಪ ಹಾಕಲಾಗಿತ್ತು ಅದು ಭಕಾ ಭಕ್ ಬೆಳಕಿನಿಂದ ತುಂಬಿಹೋಗಿತ್ತು.

ಮುಂದೆ ಮೃದವಾದ ಸೋಫಾಗಳ ಮೇಲೆ ಪಟ್ಟಣದಿಂದ ಬಂದವರು ಹಾಗೂ ಉರಿನ ದೊಡ್ಡವರು, ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ಥಾನದವರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು,.....ದುಡ್ಡಿನವರೆಲ್ಲ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಈ ಸಭೆಗೆ

ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈಗ ಕೆಲಸದ ವಿಶಿಷ್ಟತೆ ಸ್ವಲ್ಪ, ಸ್ವಲ್ಪ ರಾಜಕೀಯವೂ ಆಗಿತ್ತು. ಆದುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಈಗಿನ ಸರ್ಕಾರದ ಜೊತೆಗೂಡದಿದ್ದರೆ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಲ್ಲವೆಂದು ಬಂದು ಕುಳಿತರು ಆದರೆ ಬಲು ಕೆಟ್ಟ ಮುಖಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.....ಮುಂದೆ ಜಮಖಾನೆಯಮೇಲೆ ಕೀಳು ಜಾತಿಯ ಜನ ಗಂಡಸರು,ಹೆಂಗಸರು ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲ ತುಂಬಿ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಮತ್ತೆ ಸ್ಕೂಲಿನ ಮಾಸ್ಟರಲ್ಲ, ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳ ಡಾಕ್ಟರ್ ಗಳು ಅವರ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ವರ್ಗದವರು ಕೇವಲ ಸೋನಾಪುರದವರೇ ಅಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ಎಷ್ಟು ಜಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಧರಂ ರಾಜ್ ತನ್ನ ಕರುಣೆಯಿಂದ ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲಿದ್ದರೋ ಎಲ್ಲರೂ ಉಪಸ್ಥಿತರಿದ್ದರು. ಒಂದು ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸೋಫ್ ಮೇಲೆ ರಾಯೆ ಸಾಹೆಬ್ ಅಶೋಕ್ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಮತ್ತು ಅವರ ಧರಮಪತ್ನಿ.....ಅವರ ದೊಡ್ಡ ಮಗ.....ಚಿಕ್ಕ ಮಗಳು ಸುಲೇಖಾ... ಅವರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ಡಾಕ್ಟರ್ ಭಟ್ಟಾಗರ್.....ಡಾಕ್ಟರ್ ಶಾಂತಿ ಡಾವ್ಲೆ..... ಡಯಾಸಿನ ಮೇಲೆ ಚುಚ್ಚುವಂತಹ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಮೂವರು ರಾಜಕೀಯ ನೇತಾಗಳೊಡನೆ ಧರಂ ರಾಜ್ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಕೆಳಗಿನ ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಬಾ ಮತ್ತು ದಿವಾಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.....

ಬಹಳ ಅವಧಿಯ ನಂತರ ಇಂದು ಶಾಂತಿ ಡಾವ್ಲೆ ಅಶೋಕ್ ರಾಯೆರನ್ನು ನೋಡಿದ್ದಳು.....ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಭಾವನೆಗಳ ಕಹಿ ಸಿಹಿ ಚುಚ್ಚುವಂತಹ ನೆನಪುಗಳ ಚಂಡಮಾರುತ ಎದ್ದಿತ್ತು.....ಒಂದು ಮನಸ್ಸು ಹೇಳುತ್ತಿತ್ತು ಹೋಗಿ ಹೇಳಬಿಡೋಣ ಒಂದೇ ಒಂದು ತಪ್ಪು ಜೀವನ ರೋಗವಾಯಿತೆಂದು..... ಮತ್ತೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು ಅವನು ಅವನೂಸಹ ನನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ಒಂದು ಸುಳಿಯಲ್ಲಿ ತಂದು ಬಿಟ್ಟ..... ಒಂದು ಮನಸ್ಸು ಹೇಳುತ್ತಿತ್ತು ನನ್ನ ಪಾಪದ ಗುಟ್ಟು ನಾನೇ ಬಿಚ್ಚಿ ಹೇಳಲೇ.....ಮತ್ತೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು ಅವನು ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಗು ನನ್ನ ರತ್ನ ಎಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ನಾನು ಎಲ್ಲಿಂದ ತರಲು ಸಾಧ್ಯ.....?ಅವಳು ಎರಡು ಕೈಗಳಿಂದ ತನ್ನ ಹೃದಯವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.....

"ಭಗವಂತ ನಾನು ಈ ಸಮಯವನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಕಳಿಯಲು ನನಗೆ ಶಕ್ತಿ ಕೊಡು."

ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಡಯಾಸಿನಿಂದ ಅನವುನ್ಸರಿನ ಧ್ವನಿ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಸಿತು.....ಉಪಸ್ಥಿತರೇ.....ಅಕ್ಕತಂಗಿಯರೇ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದರೇ.....ಧರಂರಾಜರ ವೈಕಿತ್ಯ ನಿಮಗೆಲ್ಲ ಚಿರಪರಿಚಿತ ಅವರನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ.....ತಾವು ಏನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಒಂದೇ ಮಾತು ಹೇಳಬಲ್ಲೆ,ಚಂದ್ರ ಹೇಗೆ ಪ್ರಪಂಚದ ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ದೂರ ಸರಿಸುತ್ತಾನೆಯೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಧರಂ ರಾಜರ ಉದಾರಣೆಯೂ ಆಗಿದೆ, ಅವರು ಒಬ್ಬರೇ, ಆದರೇ ಅವರು ಸೋನಾಪುರ ಮತ್ತು ಸುತ್ತಮುತ್ತಿನ ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ಎಂತೆಂತಹ ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಣೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಅವರು ಅನೇಕರೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.(ಧರಂ ರಾಜ್ ತಮ್ಮ ನಗುವನ್ನು ತಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ಅನವುನ್ಸರ್ ತಾನೇ ಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದ) ಇಂದಿನ ಸಭೆಯಲ್ಲೂ ಸಹ ಅವರು ಪುಣ್ಯದ ದೊಡ್ಡ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಲಿದ್ದಾರೆ.....ಅವರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಖರ್ಚಿನಿಂದ ಲಕ್ಷಾಂತ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬೆಲೆ ಬಾಳುವಂತಹ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಮಂದಿರವನ್ನು ಇಂದು ಅವರ ಕೈಗಳಿಂದ ತೆರೆಯಲಾಗುವುದು.....ಇಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ ಪೂಜೆ ಸಲ್ಲಿಸಲು ಬಂದಿರುವ ಪಂಡಿತ ಮಹಾರಾಜರು ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಮುಂದೆ ಧರಂ ರಾಜರವರಿಗೆ ಜನಿವಾರ ಉಡಿಸಲಿದ್ದಾರೆ.....ಆದರೆ ಈ ಶುಭಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಹಾನ್ ವೈಕಿತ್ಯಉಳ್ಳ ಸ್ತ್ರೀಯ ಸೇವೆ ಅಗತ್ಯ ಅವರು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರ ಬಾರದು ಮತ್ತು ವಯಸ್ಸೂ ಸಹ ಜಾಸ್ತಿ ಇರಬೇಕು.....

ಜನ ಕತ್ತುಗಳನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ಇಣಕಲಾರಂಭಿಸಿದರು.....

ಅನವುನ್ನರಿನ ಧ್ವನಿ ಮತ್ತೆ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಸಿತು....."ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ವಿದೇಶಿ ದೇಶಗಳ ಪ್ರಭಾವ ಬಿದ್ದಿಲ್ಲ ಅರ್ಥವೇನೆಂದರೆ ಸಂತೋಷದ ಮಾತೆಂದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಸುಖ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತಾರೆ.....

"ಮತ್ತು ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಮಕ್ಕಳೂ ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತಾರೆ.....ಯಾರೋ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಕೂಗಿದನು.....

ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಇಬ್ಬರು ಮೂವರೂ ಗುರುತು ಪರಿಚಯದವರು ಎಳೆದಾಡಿ ಶಾಂತಿ ಡಾಮ್ಮೆಯರನ್ನು ಎದ್ದಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದರು.....

"ಈ ದೇವಿಜಿ ರವರು ಅವಿವಾಹಿತರು....."

"ಹಾಗಾದರೆ ತಾವು ದಯವಿಟ್ಟು ಡಯಾಸ್ ಮೇಲೆ ಆಗಮಿಸಿ....."

ಅನವುನ್ನರ್ ಸಾಹೆಬರ ಧ್ವನಿ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಸಿತು.....ನಡಗಿದ ಹೆಜ್ಜೆಗಳಿಂದ ಶಾಂತಿ ಡಾಮ್ಮೆ ಡಯಾಸ್ ಮೇಲೆ ಹೋದಾಗ ಕಣ್ಣು ಚುಚ್ಚುವ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಅವರ ಮುಖ ನೋಡಿ ರಾಯೆ ಸಾಹೆಬ್ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯವರು ತನ್ನ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಅಚಲವಾಗಿ ಕುಳಿತರು.....

ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ಓದುತ್ತಾ ಪಂಡಿತ್ ಜಿ ಮಹಾರಾಜರು ಯಾವ ಸಂಕೋಚವಿಲ್ಲದೇ ಧರಂರಾಜ್ ಜಿಯವರ ಮುಖಚರ್ಯ ಟಾಯಿಟ್ ಮಾಡಿದರು.....ಮೊದಲು ಟಾಯಿ... ನಂತರ ಕೋಟು.....ಆನಂತರ ಶರ್ಪುಸಹ.....

"ವರಪ್ರಸಾದ ಗೆಳೆಯ ಪ್ಯಾಂಟ್ ಮಾತ್ರ ಬಿಟ್ಟರು.....ಯಾರೋ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಕೂಗು ಹಾಕಿದರು.....

ಧರಂ ರಾಜ್ ರವರು ತುಂಬ ನಾಚಿಕೆ ಮತ್ತು ಗಾಬರಿಗೊಂಡು ಉಪಸ್ಥಿತರನ್ನು ನೋಡಿದರು.....ಆದರೆ ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪ ಅಸಹಾಯಕರಾಗಿದ್ದರು.....

ನಂತರ ಪಂಡಿತ್ ಜಿರವರು ಒಂದು ಉದ್ದಗಲಾ ಜನಿವಾರ ದೇವಿ ಶಾಂತಿಜಿರವರಿಗೆ ನೀಡಿ.....ಮೊದಲು ಇದನ್ನು ತೋಳಿನಿಂದ ತೆಗೆದು ಕತ್ತಲೆ ಹಾಕಿ ನಂತರ ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ಸಿಂದೂರನ ಜೊತೆಗೆ....."

ಮತ್ತೆ ತುಂಬಿತುಳುಕುವ ಬೆಳಕಲ್ಲಿ ಜನಿವಾರ ಮೇಲೆ ಹಾಕಲು ಶಾಂತಿ ಡಾಮ್ಮೆರವರು ಧರಂ ರಾಜರ ತೋಳನ್ನು ಹಿಡಿದಾಗ ಆ ಚಂದ್ರ ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಬಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಚಂದ್ರ ಅವರ ಕಣ್ಣು ಮುಂದೆ ಬಂದಿತು ಅದು ಎಷ್ಟು ಜೀವನಗಳಿಗೆ ಕಗ್ಗತ್ತಲೆ ಮಾಡಿತ್ತು ತಿಳಿಯದು.....

"ಮಗ.....ನೀನು.....ನೀನು.....ಈ ಚಂದ್ರ....."

ಧರಂರಾಜರವರು ಸ್ವಲ್ಪ ನಾಚಿಕೊಂಡು ದಿವಾಲಿ ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಮಹಿಳೆಯರ ಕಡೆ ನೋಡಿ ತುಂಬ ಕೆಳ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು

"ಹೌದು ಅಮ್ಮನವರೇ ಇದು ಬಾಲ್ಯದಿಂದಿರುವ ಜನ್ಮಸಿದ ಗುರ್ತು....."

ಜನಿವಾರ ಅವರ ಕೈಯಿಂದ ಬಿಡುಹೋಯಿತು.....

"ಮಗಾ..... ಅವರು ತನ್ನನ್ನು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಸುದಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾ.....ಇಂದು ಮಂದಿರದ ಶುಭ ಉದ್ಘಾಟನೆಯ ಶುಭ ಅವಸರದಲ್ಲಿ ನನಗೂ ಭಗವಂತ ಯಶಸ್ವಿಗೊಳಿಸ ಬೇಕೇ....."

"ಧರಂ ರಾಜನು ಸ್ವಲ್ಪ ಚಿಂತಿಸಿ ಅವರನ್ನು ನೋಡಿದ.....ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಜ್ಞಾಪಕ ಬಂತು ಡಾಕ್ಟರ್ ಭಟ್ಟಾಗರ್ ಬಹುಶಃ ಸರಿಯಾಗೆಯೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನೋ ಏನೋ ಅವಳು ಸ್ವಲ್ಪ ತಲೆ ಕೆಟ್ಟ ಮುದುಕಿ ಎಂದು

"ಮಗ ನೀವು ಅಸ್ಪೃಶ್ಯನಲ್ಲ.....ಅಸ್ಪೃಶ್ಯವಂತೂ ನಾನು ನನ್ನ ಸೇಡಿನ ಭಾವನೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದು ನೀವು ರಾಯೆ ಬಹಾದುರ್ ಆಶೋಕ್ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯವರ ಎರಡನೇ ಮಗ.....ಮಾಯಿಕ್ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಜೋಡಿಸಿದ್ದರಿಂದ

ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು ಶಾಂತಿಯವರ ಮಾತು ಕೇಳಿ ರಾಯೆ ಸಾಹೆಬ್ ಮತ್ತು ಅವರ ಪತ್ನಿ ಎದ್ದು ನಿಂತರು.....

ಧರಂರಾಜ್ ಬಹಳ ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ನಿಂತಿದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಹಾಗೇ ನಿಂತಿ ಕೊಂಡ.....ಅವನಿಗೆ ಏನೇನು ತಿಳಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.....ನಂತರ ಶಾಂತಿ ಡಾವ್ವೆ ತಡೆದು ತಡೆದು ಸಾಮೂಹಿಕ ಜನ ಜಂಗುಳಿಯಲ್ಲಿ ಅಶೋಕ್ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಹೇಳಲಾರಂಭಿಸಿದರು.....

"ನೀವು ನನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ಗೊಂಬೆಯೆಂದು ತಿಳಿದು ಆಟಆಡಿದ ನಂತರ ಮುರಿದು ಬೇಸಾಕ್ಕಿದ್ದರೋ ಆಗ ನಾನು ಜೀವಂತವಿರಲು ನೆಪ ಹುಡುಕಿ ಡಾಕ್ಟರ್ ಆದೆ.. ಆಸ್ಪತ್ರೆ ನಿಮ್ಮ ಊರಿಂದ ದೂರದಲ್ಲಿ ತೆರೆದೆ, ಆದರೆ ದುರಾದೃಷ್ಟ ನಿಮ್ಮ ಸಂತಾನ ನನ್ನಲ್ಲೇ ಜನ್ಮ ತಾಳಬೇಕಿತ್ತು.....ಒಂದು ಹರಿಜನ ಮಹಿಳೆಯ ಕೂಗು ನನಗೆ ಮಗಳು ಬೇಡ ಮತ್ತು ನೀವು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಸೇಡಿನ ಭಾವನೆ.....ನಾನು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಕೂಗನ್ನು ಚೆಚ್ಚಿ ನಿಮ್ಮ ಮಗನನ್ನು ಒಂದು ಹರಿಜನ ಮಹಿಳೆಯ ಮಗಳಿಂದ ಬದಲಾಯಿಸಿದೆ.....ಜೀವನವೆಲ್ಲ ಅವನು ದುಃಖ ಅನುಭವಿಸಲೆಂದು, ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟಗಳು ನೀವು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೋ.....ಮಗುವಿನ ಕೇವಲ ಒಂದು ಗುರುತು ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ನನ್ನ ಕಣ್ಣು ಮುಂದೆ ಹಾದು ಹೋಯಿತು.....ತೋಳಿನ ಮೇಲೆ ಚಂದ್ರನ ಪದಮ್.....ನಂತರ ಜೀವನದ ಜನಜಂಗುಳಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡರು, ಆದರೆ ನನ್ನ ಮಮತೆಯ ಹೃದಯ ಆ ಆದೃಷ್ಟಹೀನ ಮಗುವುಗಾಗಿ ಸದಾ ಅಳುತ್ತಿತ್ತು.....ಆದರೆ ಭಗವಂತನ ಆಟಗಳು ವಿಚಿತ್ರವಾದುದು..... ನಾನು ಯಾವ ಮಗುವಿಗೆ ಹರಿಜನವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಿಲಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲಾ ಅವಮಾನ ಮುಖಭಂಗ ಮತ್ತು ಧಿಕ್ಕಾರಗಳೆಲ್ಲ ಸಹಿಸಲೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದನೋ ಆ ಮಗು ಇಂದು ಎಲ್ಲಾ ಹರಿಜನ ಜಾತಿಗೇ ಒಂದು ದಾರಿ ದೀಪವಾದನು.....ಅವನು ಹರಿಜನ ಮಗ.....ಅಸಲಿಗೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ.....

ಆದರೆ ಧರಂ ರಾಜ್ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಹಾಗೆ ಕೂಗಿದ.....ನಾನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣಲ್ಲ.....ನಾನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಆಗಲೂ ಇಷ್ಟ ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ.....

"ನಾನು ಅಸ್ವಶ್ಯನೇ"

"ನಾನು ಅಸ್ವಶ್ಯನೇ"

ಎಲ್ಲ ಕಡೆ ಗಲಾಟೆ.....ಗೊಂದಲ.....ಏನೇನೂ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.ರಾಯೆ ಅಶೋಕ್ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ತನ್ನ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ಎಬ್ಬಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ನಿಂತಿದ್ದರು. ಅವರ ಧರಮಪತ್ನಿ ಏನೋ ಜನಗಳ ಮಧ್ಯೆಯಿಂದ ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಮಗನಬಳಿ ತಲಪಿದ್ದರು ಅವನು ಇಂದು ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಪೋಶಿಸಿ ಬೆಳದು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದ. ಅವಳು ಪಟ ಪಟನೆ ಅವನಿಗೆ ಚುಂಬಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು ಆದರೆ ಅವನು ವಿಸ್ಮಯಕರವಾಗಿ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದ.

ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಶಾಂತಿ ಡಾವ್ವೆಯ ಧ್ವನಿ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಸಿತು....."ನಾನು ಪಾಪಿಷ್ಟೆ, ಈ ಭಾರ ತಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಕೇವಲ ಡಾಕ್ಟರ್ ಭಟ್ಟಾಗರ್ ರವರನ್ನು ಈ ರಹಸ್ಯ ತಿಳಿಸಿದ್ದೆ. ಇಂದು ನಾನು ಯಾವ ಮುಖ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಭಗವಂತನಿಗೆ ವಂದಿಸಲಿ....." ಧರಂ ರಾಜನು ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಜನಜಂಗುಳಿಯ ಮಧ್ಯದಿಂದ ಡಾಕ್ಟರ್ ಭಟ್ಟಾಗರ್ ಗೆ ವೇಗದಿಂದ ಹೋಗುವುದನ್ನು ನೋಡಿದ. ಅವನು ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೆ ಮುಗುಳ್ಳಗೆ ನಕ್ಕಿ ಮತ್ತೆ ಶಾಂತಿ ಡಾವ್ವೆಯವರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಲಾರಂಭಿಸಿದ.

"ಇಂದು ನಾನು ಯಾವ ಮುಖ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಭಗವಂತನಿಗೆ ವಂದಿಸಲಿ ಅವನು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಈ ಭಾರವನ್ನು ಇಳಿಸಿದ.....ನಾನು ನೀಚಜಾತಿಯವಳು ತುಳಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವಳು ಇಸುಕಿ ರುಬ್ಬಲ್ಪಟ್ಟವಳು,ಒಂದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಮಗುವನ್ನು ಹರಿಜನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಈ ನೋವು ಇನ್ನಷ್ಟು ಪ್ರಾಣತಗೆವಂತಹದಾಗಿತ್ತು.....

"ಆದರೆ ಅಮ್ಮ ಜಿ .....ಧರಂ ರಾಜ್ ಕಿರುಚಿದನು.....ನೀವು ಯಾವ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ನನಗೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಎನ್ನುವಿರಾ.....ನನ್ನ ಯಾವ ತಾಯಿಯ ಹಾಲು ಕುಡಿದಿದ್ದನೋ ಅವಳು ಅಸ್ವಶ್ಯಕಾಗಿದ್ದಳು, ಯಾವ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ನಾನು ಬೆಳೆದನೋ ಅವರೆಲ್ಲ ಅಸ್ವಶ್ಯಕರಾಗಿದ್ದರೂ.....ಈ ಸಂಬಂಧಗಳೆಲ್ಲ ಒಂದೇ ಎಳೆತಕ್ಕೆ ತುಂಡಾಗುವ ಹಸಿನೂಲಲ್ಲ. ಹಾವು ನಿತ್ಯವೂ ಚಂದನಮರವನ್ನು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೆ ಆದರೆ ಇದರಿಂದ ಚಂದನ ವಿಶ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.....ಮತ್ತೆ ತಡೆದು ತಡೆದು ಹೇಳಿದ ಮತ್ತೆ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಮಾತೆಂದರೆ ನಾನು ಮದುವೆಯಾಗಬೇಕೆಂಬ ವಧು ಸಹಾ ನನ್ನ ಹಾಗೆ ಅಸ್ವಶ್ಯಕಳು.....ನನಗೆ ಅಸ್ವಶ್ಯಕನಾಗಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಹೆಮ್ಮೆ ಮತ್ತು ಗರ್ವ ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಭೂಮಿಯೊಡನೆ ಮುರಿಯಲಾರದ ಸಂಬಂಧವಿಟ್ಟಿರುವರೇ ಈ ಜನ ನಾವು.....ಇವೆಲ್ಲ ಹೇಳುತ್ತ ಅವನು ತಿರುಗಿ ದಿವಾಲಿ ಕುಳಿತಿರುವ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸಿದಾಗ ಅವನಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು.....ದಿವಾಲಿ ಪೆಂಡಾಲಿಂದ ಎದ್ದು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹೊರಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಳು.....

ಅವನು ರಭಸದಿಂದ ಅವಳ ಕಡೆ ಓಡಿದ.....

"ದಿವಾಲಿ.....ನೀನು ಈ ರೀತಿ ಎದ್ದು ಏಕೆ ಬಂದೆ....."ಆತ ಅವಳ ಕೈ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡ....."ನನ್ನ ಕೈಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿ".....ದಿವಾಲಿ ಕೋಪದಿಂದ ಹೇಳಿದಳು. ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣೀರು ತುಂಬಿತ್ತು....."ಏನಾಯಿತು ದಿವಾಲಿ....." ನಾನೇನು ಮಾಡಿದೆ....."ಅವನು ವಿನಯದಿಂದ ಹೇಳಿದ.....

"ನೀವು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಾ ನಾನೇನು ಮಾಡಿದೆಂದು? ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ ತಾವು ಏನು ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು.....ಪ್ರತಿ ಸಲ ಒಂದು ಹೊಸ ಡೊಂಬರಾಟ ಆಡುತ್ತೀರಾ ಒಮ್ಮೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಆಗುತ್ತೀರ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅಸ್ವಶ್ಯಕ.....ಮತ್ತೆ ನಾನು ನನ್ನನ್ನೇ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ ಮತ್ತೆ ಒಂದು ತಲೆ ತಿರುಕ ಹುಚ್ಚು ಹೊಳೆಯಹಾಗೆ ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನೇ ಮಿಶ್ರಿಸಲು ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿದಾಗ.....ಅವಳು ಜೋರುಜೋರಾಗಿ ಅಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಳು.....

"ನಾನು ಮರೆತಿದ್ದೆ ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ದಾರಿ ಬೆಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಚಿನ್ನದ ಇಟ್ಟಿಗೆಗಳಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಿರುವುದೆಂದು ಮತ್ತೆ ನಾನು ಧೂಳು ಮತ್ತು ಮಣ್ಣಿನ ಮೇಲೆ ನಡಿಯವಳು.....

ಧರಂರಾಜನು ಅವಳ ತುಟಿಗಳ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಕೈ ಇಟ್ಟು....."ನಾಕು.....ನಾಕು.....ಮಾಡು ಭಗವಂತನಿಗಾಗಿ ಇಂತಹ ಮಾತ್ಸಾಡ ಬೇಡ.....ನಾವೆಲ್ಲ..... ನೀವೆಲ್ಲ.....ನಾನು ಆ ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ, ಆ ಜನರೆಲ್ಲ ದುಃಖಗಳ ಹೊಲಗಳು ಗೇಯಿದು ಕಣ್ಣೀರಿನ ಫಲವನ್ನು ಕುಯುವರು.....ನಾನು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಬೇರೆ ಎಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ ದಿವಾಲಿ.....ನೀನು ಹೊರಟು ಹೋದರೆ ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಎಂತಹ ಘೋರ ಕತ್ತಲೆ ಆವರಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲಾ ದೀಪಗಳೆಲ್ಲ ಸೇರಿ ಲಘುವಾದ ಬೆಳಕು ಸಹಾ ಮೂಡಿಸಲಾರೆವು....."

ದಿವಾಲಿ ಅವನನ್ನು ಕೋಪದಿಂದ ನೋಡಿದಳು.....ಇಷ್ಟೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಊರಿನ ರಾಕುರ ಮತ್ತು ಓಡಯನಿಗೆ ದಿವಾಲಿಗಳ ಕೊರತೆ ಏನೂ....."

"ದಿವಾಲಿ....." ಧರಂ ರಾಜನು ಭಾವನೆಗಳ ವಿಪುಲತನದಿಂದ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ಬಂದ ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ಕುಡಿಯುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ....."ಇಷ್ಟೊಂದು ಕ್ರೂರನಾಗ ಬೇಡ...."

ಕ್ರೂರಿ ನಾನಲ್ಲ.....ನೀವು.....ನೀವೇನೆಂದು ಯಾರೆಂದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಹ ಈ ನಾಟಕ ಏತಕ್ಕೆ ಮಾಡಬೇಕಿತ್ತು.....ರಾಕುರ್ ಸಾಹೆಬ್ ನೀವು ಜ್ಞಮೀನ್ದಾರನ ಮಗ ಮತ್ತು ಮಗನಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯುವಿರಿ. ಮತ್ತೆ ನಾನು.....

ಧರಂ ರಾಜನು ಕೋಪದಿಂದ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪಿಸಿ....."ದಿವಾಲಿ ನಾನು ನಿನಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ನನಗೆ ಈ ಮಾತುಗಳೆಲ್ಲ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ....."

"ಈಗ್ಲಾದರೂ ತಿಳಿದರಲ್ಲ.....ಈಗ ಹೊಸ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ನೀವು ವಿಲೀನರಾದರೆ ನೀವು ಸಹ ಎಲ್ಲರಹಾಗೆ ಆಗುವಿರಿ.....ಮತ್ತೆ ಈ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮಾತುಗಳೆಲ್ಲ ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿದುಹೋಗುವುವು. ಥಟ್ಟನೆ ಅವಳು ಕೋಪದಿಂದ ತಿರುಗಿದಳು....."ಆದ್ಯಷ್ಟದ ಮಾತೆಂದರೆ ನೀವು ಅಸ್ಪೃಶ್ಯರಮಧ್ಯೆ ಬೆಳೆದು ಅವರ ನೋವು ಸಂಕಟವನ್ನು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿದಿರಿ.....ಒಮ್ಮೆ ಹೇಗಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ....."ಧರಂ ರಾಜನು ಒಂದು ದುಃಖದ ಮುಗುಳ್ಳಗೆಯಿಂದ ಅವಳ ಕೈ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡ.

"ಅದೇ ನಾನು ಹೇಳುವುದು ದಿವಾಲಿ.....ಕಾಳು ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಬೆರೆಯುವುದಿಲ್ಲವೋ ಹಾಗೆ ಬಿದ್ದಿರತ್ತೆ. ಬೆರೆತಾಗ ಅದು ಹೂವಾಗಿ ಉಬ್ಬುತ್ತದೆ.....ಹೊಲ ಗದ್ದೆಗಳು ತುಂಬಿ ತುಳುಕಾಡುತ್ತದೆ,ವಸಂತವಾಗಿ ತೂರಾಡುತ್ತದೆ.....ಎಲ್ಲ ಮಾತುಗಳು ಸಂಬಂಧಗಳಾಗಿವೆ.....ನಾನು ನನ್ನ ಸಂಬಂಧ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ.. ಅವನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂದೆ ಹೋದ....."ಇನ್ನೂ ನಿನಗೆ ಈ ಮಣ್ಣಿನಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ನನ್ನ ಕಣ್ಣಲಿ ಇಣಕಿ ನೋಡು.....ತಾಯಿಗಳು ಎಂದು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ.....ಮತ್ತೆ ನನ್ನಮ್ಮನಂತೂ ತುಂಬ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕಳಾಗಿದ್ದಳು, ಅವಳು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು ಪಾಪ ಮತ್ತು ಸುಳ್ಳು ಕಣ್ಣಲಿ ಇಳಿದರೆ ಮಾನವ ಯಾರಿಂದಲು ಕಣ್ಣಲಿ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ಮಾತನಾಡಲಾರ....."

ದಿವಾಲಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕಣ್ಣತ್ತಿ ಧರಂ ರಾಜನ ಕಣ್ಣಲಿ ತನ್ನ ಕಣ್ಣು ಕೂಡಿಸಿದಳು.....ಧರಂ ರಾಜನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಮುಗ್ಧತೆ,ಎಷ್ಟು ನಿರ್ಮಲತೆ,ಎಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿ ತುಂಬಿತ್ತೆಂದರೆ ಯಾವ ಸುಳ್ಳು ಅದರಲ್ಲಿ ತುಂಬಲು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ.....?

"ಪೂಜೆಯ ಸಮಯ ಆಗಿದೆ.....ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲವೇ.....?" ಧರಂ ರಾಜ್ ಮೆತ್ತಗೆ ಹೇಳಿದ.

"ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ!"

ಮತ್ತೆ ನೂರಾರು ಸಹಸ್ರಾರು ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಅಸ್ಪೃಶ್ಯ ಹಾಗೂ ನೀಚ ಜಾತಿಯರೊಡನೆ ಯಾವಾಗ ದಿವಾಲಿಯ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಅವನು ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನೋ ಮತ್ತೆ ಅವನ ಹೆಜ್ಜೆಯಗುರಿತಿನ ಮೇಲೆ ಅವನ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಅಣ್ಣತಂಗಿಯರೆಲ್ಲ ಒಳಗೆ ಹೋದ ನಂತರ ಬಾಬಾರವರು ನಿಂತಿರುವ ಜಾಗದಲ್ಲೇ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಯೋಚಿಸಿದರು

"ಎಂದು ಕ್ರೂರತನ ಮತ್ತು ಅನ್ಯಾಯದ ಘೋರ ಕತ್ತಲೆ ಆವರಿಸುತ್ತದೆಯೋ ನಿನ್ನಂತಹ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ವೀರ ಶೂರ ಪಂಜಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಎದ್ದಿದ್ದಾನೆ....."

ಒಳಗೆ ಜೋರು ಜೋರಾಗಿ ಘಂಟೆಗಳನ್ನು ಬಾರಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದವು.

*****

MIVÉIAÁÁ UÁ½VÁÁ° è PÁ½VÁÁ °ÁÁÁ °ÁÁÁ «ZÁgá°ÁEÁÁB °ÁÁPÉ/EAQgÉ ÁÁiÁgÁÁ °ÉÁqÁ CÉÁÁB/ÁÚgÉ. F °ÁÁEÉUAVÁ °ÁÁZÁZÁ° è SÁZÁÁ °ÁÁ°VgÁÁ°Á°ÁgÁEÁÁB ÁVÁ-Á ÁÁ°ÁZÁÁ MIVÉIAÁÁVÁEÁ°EÁ? °ÁÁVÉU ÉÁ°ÁÁÁ ÁÉZÉÁ² ÉÁ-ÁUAVÁE Á°Á Áe®Á CÉÁUÁj PÁ Á°ÁVÁVÁÉ. CzÁgá®ÁE è S°ÁVÁµÁÁO JAVÁ°Á dÉÁ ¥ÁÇDPA°ÉAZÁgÉ PÉÁEÁI Á °ÁÁVÁÁU ¥ÁÁÁmi EÉÁEÁrZÁ VÁPÁet°EÁ °ÉUAVÁ-ÁgÁÁ°ÁÁVÁU°E. EzÁÁ MAZÁÁ j ÁVÁÁÁ° è °EÁZÁÁPÁÁVÁ°Á °ÁiÁVÉÁ DZÁgÁE ©r °EÁEÁUÁ°. DZÁgÉ MAZÁÁ °ÁiÁVÁÁ °EÁVÁ-ÉÁ °EÁPÉ°B ÁÁVÁÚZÉ, CAZÁgÉ S°ÁVÁµÁÁO Á® Á°EÁ SgÁ SAUÁ-ÉUAVÁ° è °EÁEÁUÁÁ°Á C°ÁPÁ±Á 1QIzÉ, zÉÁ°ÁgÁUÉ, D SAUÁ-ÉUAVÁ ÉÁ-ÁUAVÁ° è Á°ÁVÉ PÁÁqÁÁ VÁÁAS ÁÁVÉ/ÉÁµÁ¥ÁI ÁO »ÁÇgÁÁVZÉ. ÉÁEÁÁ SAUÁ-ÉÁÁÁ °ÁV®° è PÁ° qÁÁwÁZÁV °ÁUÉ, ÉÁ-Á ¥ÁqÁ Á-ÉÁÁÁ° è SÁZÁÁ S°ÁVÁ °zÁÉÁ°ÁZÁ zÁeÁÁÁ° è “JSi°” CAZÁÁ °Á-Á°ÁÁÁÁÁ° ÁÁVÁÁ. ÉÁEÁÁ MAZÁÁ °EÉÉO °ÁÁÁÁZÉ °EÁEÁZÁgÉ CzÁÁ ÉÁ°ÁI °EÉÉO °ÁÁÁÁZÉ SÁZÁÁ S°ÁVÁ ÉÁÁÁÁ°ÁV ÁEzÁO zÁeÁÁÁ° è °ÁÁVÉ/ÉU°EÁÁ “JSi°” J°BÁÁ. PÁ°Á° UÉ PÁ°Á°ÁE, ÁÁVÁVÁPÉI ÁÁVÁVÁ°ÁÇ.

F ÉÁ°ÁÁÁ ÉÁ-ÁUAVÁ°EÁEÉÁ, E°ÁÁUAVÁUÉ gÁUÁ°ÁÇ E® è VÁVÁ°ÁÇ E®, Qj azÉVÁ Qj azÁÁV. °EÁVÁÁU UÉÁVÁEÚ KEÁE EÉÁEÁqÁ®. CzÁgÁ °EÁÁ-É UÁ°ÁO KEÉAZÁgÉ, VÁEi ÉÁEi EzÉÁ zÉÁ±ÁZÁ° è °EÁEnÁZÁ°ÁEÁÁ C®°E?

EÁEÁB ÁASÁZÁ ÉÁ-ÁUAVÁ°ÁÇUÉ Áe®Á CµÁPÁµÉÁÁ, EzÁgÁ° è ÁÁiÁ°Á j ÁVÁÁÁÁ CÉÁÁ°ÁiÁEÁ°EÁ E® è DZÁgÉ ÉÁ«ÁÁZÁ DuÉ véUÉZÁÁPÉ/É½zi EAVÁ°Á Á°ÁÁÁÁZÁ° è ÁVÁÁÁÁÁ°Á °ÁiÁqÁÁ°ÁÁZÁj AzÁ ÉÁ°ÁÁ JAZÁE »Adj C® è VÁ°ÁÁ EzÁEÁÁB ÉÁPÁ° ÁVÁÁÁÁÁ°Á CxÁ°Á ÉÁI PÁ JAZÁÁPÉ/ÉÁi S°ÁÁZÁÁ, DZÁgÉ zÉÁ°ÁgÁUÉ EAÇÉÁ°Áj UÁE ÉÁEÁB PÉÉ ÁÁiÁ°Á ÉÁ-Á°EÁÁ°ÁE JZÉY E® è gÁVwÁ Á°ÁÁÁÁZÁ° è PÉÉÁÁÁ° è zÉÁEÚÉ CxÁ°Á PÉÁE° gÁ° ÉÁPÉAZÁÁ S°ÁVÁµÁÁO ÉÁÁ»VÁgÁÁ Á®°E PÉÁEi QÁÁ. EzÁj AzÁ PÉI ÚÁ½ CxÁ°Á °ÁVÁ ¥EÁVÁUAVÁE® è zÁEgÁ EgÁÁVÁU°E, DZÁgÉ ÉÁEÁUÉ ÁÁiÁj AzÁ®ÁE Á°ÁÁÁÁ Á°ÁÁÁEÉÁ zÉÁµÁ PÁÁO PÉÁEÁi®Á EµÁO«® è ÁVÁÁ°EÁEÉAZÁgÉ ÉÁ-Á °ÉUAVÁ°ÁÁwÁZÁV °ÁUÉÁEÁÁ ÉÁ°ÁÁÁ MIVÉIAÁÁVÁEÁ ÉÁ°ÁÁÁ °EÁÁ-É D°Áj 1PÉÁVÁÁVÁÚZÉ. CAVÁ°Á Á°ÁÁÁÁZÁ° è °Á°ÁÁ ÉÁ°ÁÁUÉ EÉÁEÁrZÁgÉ RÁRvÁ°ÁUÁ®ÁE E°ÁEÁÁ °EÁR JAZÁÁ w½ÁÁÁÁ°ÁZÁÁVÁVÁE °Á. S°ÁÁÁB VÁ°ÁÁ CAZÁDÁ °ÁiÁR PÉ/É½zi. DUÁ ÉÁ°ÁÁÁ UÁÁI®Á MtvÁgÁÁVÁÚZÉ. DUÁ KEÁZÁgÁÁ °ÁqÁSÁWÁÁ°ÁZÁgÉ RgÁ RgÁ JAZÁÁ ÁEgÁUAVÁÁ °ÁiÁVÁÁE PÉÁ½ ÁÁVÁU°EÁEÁÁ °EÁEgÁVÁÁ °ÁÁVÉUÁEÁVÉ °EÁEgÁ SgÁ®Á ÁZÁÁ«® è °Á°ÁÁ Á°Á ÉÁ°ÁÁÁ °ÁUÉ C°ÁÁÁ EzÁÁgÉ S°ÁÁÁB EAVÁ°Á Á°ÁÁÁÁZÁ° è DÁÁÁVÁ°i PÁÁ°ÁÁÁE (°ÁÁÁÁ °ÁÁVÁÁU PÁµÁZÁ Á°ÁÁÁÁÁUAVÁ° è NzÁÁ°ÁÁVÁ°Á PÁÁgÁi D°ÁEÁ MAZÁÁ DÁÁÁVÁi, CzÁEÁÁB NÇZÁ VÁPÁet °ÁÁEÁ1°EÁÁ °ÁÁÁÁ °ÁUÁÁ PÉI Ó UÁ½, °ÁÁÁVÁÁE VÁÁVÁÁÇZÁ °ÁÁEÁÁµÁÁ °ÁÁÁPÁUÉÁUÁ°ÁEÁÁ) Á°Á °ÁÁgÉVÁÁ°EÁEÁUÁÁ°ÁZÁÁ RÁRvÁ.

CÉÉÁPÁ ÁAZÁ°ÁUAVÁ° è »ÁUÁE DVZÉ, gÁVwÁ 2 UÁÁMÉ Á°ÁÁÁÁZÁ° è yÁEÉÁI gi°ÁZÁ PÉÁEÁ°Á wÁÁV ÁÁVÁU »ÁÇgÁÁUÁÁ°ÁUÁ ÉÁI PÁZÁ ÁÁiÁ°ÁZÉÁEÁ MAZÁÁ VÁVÉÁÁÁ zÁeÁÁÁEÁÁB °ÁÁEÁ1°EÁ-ÉÁ PÁ° ÁÁÁÁ°Á ¥ÁÁÁÁWÁÁÁWÁÁÁ°ÁUÁ. (KPEÁZÁgÉ VÁVÉÁÁÁ Á»VÁÁ eÁÇYÁPÁ«gÉÁE®) °EÁE ÁZÁV PÁ° ÁÁÁÁ°Á CÉÁÁ°ÁÁ. DZÁVj AzÁ PÉÁ°Á® 1°EÁÁÁÁ°EÁÁ-É DZÁj 1 °EÁEÁUÁÁwÁZÉVÁ°E, Áj °ÁqÁ®Á SgÁzÉÁ EzÁVjÁE PÉÁVÁÁ°ÁÁgÁÁ F PÉI Ó°ÁqÁÁ PÉÁ½ EAVÁqÁi °ÁÁEÁÁF°i ¥ÁÁÁÁ°i °ÁiÁqÁÁÁwÁZÁVÉEÁZÁÁ w½ZÁÁ PÉÁVÁÁVÁÁÁgÉ.

»ÁUÉ °ÁR PÉ/EAQÁÁ SgÁÁ°ÁUÁ MAZÁÁ PÁÁZÁ zÉÁEÁ®Á °ÁÁÁÁZÉ SÁZÁgÉ C° è MAZÁÁ PÁÁj ÁÁÁEÁÁB PÁÁVÁÁU. ÉÁ°ÁÁÁ PÁ°ÁEÉ EÉÁEÁr, PÁÁUÁVÁÁÁ CzÁEÁÁB ÉÁ-Á JAZÁÁ °Á«1°VÁÁ. EÉÁEÁrZÁ VÁPÁet UÁ Sj ÁÁiÁZÉ, °EÁZÁ-ÉÁ ÉÁ-Á CAZÁgÉ °EÁZÁj PÉ, CzÁgÁ®ÁE è PÁÁj ÁÁÁµÁÁO zÉÁEÁÁO ÉÁ-ÁÁÁÁEÁÁB EÉÁEÁrZÁUÁ PÉÉ PÁ°Á ©ZÁÁV°EÁÁ-ÁVÁÁ, PÉÉÁÁÁ° è wÁÁÁUÁÁwÁZÁV PÉÁEÁ®Á °zÁÉÁ°ÁUÁÁVÁU MAZÁÁ «PÁgÁ°ÁÁE-É °ÁiÁR PÉ/EAQÁÁ UÁ½ÁÁÁ-ÉÁÁ °ÁÁVÁÁ. 1°EÁÁÁÁ ÁÁVÁVÁ°ÁÇ PÁEÁqÁ PÁÁ¥ÁEÁUÉ/EAQÁÁ ÁÁ°ÁÁÁEÁ-ÁVÁÁ, DZÁgÉ ÉÁ°ÁÁÁ VÁÁRÁUAVÁ UÉÁEÁ-ÁPÁgÁZÁ° è ÁÁiÁ°ÁÁZÉÁ j ÁVÁÁÁ SÁZÁ-Á°ÁUÉ GÁMÁUÁ°® è CAZÁgÉ ÁSj«®ÁZÉ®ÁÁÁ ÉEÁEÁB °ÁUÉÁEÁÁ °EÁEgÁ SgÁÁVÁU°EÁ

EVÁŮ. aÉzázgáá °ÉÁVAAÁAVÉ EAVÁ°A ,áAAAÁAZÁ° è ZÁ½UÁ®ZÁ° è °ÉÁj zÁgÁE KEÁE ¥ÁgÁ°ÁV®è, EÁAVÁgÁ MtV°°ÉÁŮÁVÁŮZÉ.

°ÉÁZÁ° °AZÁ° ÉÁ ÉÁÉÁÁ ,Á®è °ÁÁÁ°ÁÁ°ÁAVÁÉÁ, DzÁjy AzÁ E° °ÁÁÁ°ÁgÉUÁE ÁÁÁ°Á ÉÁ-ÁUÁE PÁrÁÁÁ®Á C°ÁPÁ±Á ZÉÁgÁPÁ° ®è CAZÁgÉ E° °ÁÁÁ°ÁgÉUÁE ÉÁÉÁUÉ ÁÁÁ°Á ÉÁ-ÁÁÁÁE PÁrC®è EAVÁ°A ZÁÁgÁAVÁ°ÉÁÉÁZÁgÁÁ ,ÁSik¹CzÁgÉ F WAI ÉÉÁÁÁ ŠZÁ°ÁV ÉÁ°ÁÁÁ ±ÉÁPÁ VÁVÉ ¥ÁÁÁ ÁUÁÁWŮVÁŮ. EzÁgÁ Lw°Á¹PÁ ¥ÁÁOŮÁÁÁ CxÁŮ »ÁVgÁÁWŮVÁŮ,

ÉÁ-ÁÁÁÁ F °ÁÁtÁ°AZÁ, ÉÁ-Á °ÁÁ°ÉÁ °ÉÁÉÁÁ°, DzÁgÉ, ÁÁÁjUÉ °ÉÁVÁ°, °Á° ÉÁ-Á MAZÁÁ PÉI Ö °ÁÁjÁÁÁ °ÁUÉ ÉÁÉÁUÉ MAZÉÁ ,Á® ,ÁÁÁÁÁ°ÁZÁVcZÁgÉ KEÁÁ CvÁAPÁ«gÁÁWŮVÁŮ.

J° °ÁÁÁ°ÁgÉUÉ F ¥ÁÁÁAZÁZÁ° è ÉÁ-ÁUÁVÁgÁÁVÁŮ°ÉÁÉÁÉÁ, °ÁÁVÁŮ C°ÁÁUÁVÁÁ °ÉÁUÁVÁ°ÉÁ °ÉÁPÉAZÁÁ °ÁI »rCgÁÁVÁŮ°ÉÁÉÁÉÁ C° °ÁÁÁ°ÁgÉUÁE ÉÁÉÁÁ ,Á°ÁÁ °ÁWŮÁZÁ° ÉÁ EÁÁVÉŮÁÉÉ. F ÉÁ-ÁUÁVÁ °ÉÁUÁVÁÁ«PÉÁÁÁ VÁVÁŮVÁÉÁ °ÉÁgÉ, CAZÁgÉ CzÉÁEZÁÁ ,ÁAPÁ°ÁPÁ gÉÁÉUÁ. °ÁÁPÁ½UÁE, °ÁÉZÁj UÁE J°°j UÁE CzÁÁ VÁU° ZÉ. CAZÁgÉ ÁÁÁ°ÁÁZÁZÁgÁÁ ZÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁZÁ °ÉÁÁPÉj ÁWÁÁÁ ÉÁ-Á ÁÁÁ°ÁÁUÁ°ÉÁÁ gÉÁÁÁÁÁ °ÁPÁ®Á JAZÉÁE MAZÁÁ ,Á® °ÉÁUÁVÁ°ÉÁÁgÉ ÉÁ°ÁÁ °ÉÁÁUÁ° °ÉÁUÁVÁ°ÉÁÁ JAZÁÁ ,Á°ÁÁÁÉÉ °ÁVÁÁPÉÁVÁÁVÉŮÁ°É.

°ÉZÁÁ, CAZÁgÉ CAVÁ°A ,Á°ÁÁÁÁZÁ° è CzÁÉÁÁB ZÉÉÉi ÉÁ° è PÁnŮÁ°ÉÁPÁÁ. DzÁgÉ °ÁVÁZÁÁY JgÁqÉgÁqÁÁ °ÁÁÁE CŮÉÁZÁ, JgÁqÉgÁqÁÁ, °ÁÁÁEgí °ÁÁÁEgÁÁ VÉÁ®ZÁ PÁÁ°ÁUÁVÁÁ °ÉÁUÁVÁ°ÉÁÁ EÁgÉÁ®è ,ÁtŮ ZÁÁ, ±ÁÁ ±ÁÉÁPÉÁÉÁ, EµÉŮÁ EzÁgÁE ¥Á°tŮ ±ÁŮŮ-ÁAZÁ °ÉÁUÁVÁ°Á ¥ÁgÁÁ°ÁZÁgÉ °ÉÁUÁVÁ°Á ZÁÁÁÁ PÁÁ¥ÁÉÁ °Á°ZÁÁjUÉ °ÁÁÁ ÁŮVÉŮ, °ÁÁVÉŮ °ÉÁUÁVÁ°ÁÁZÁÁ J° è UÉÁVÉŮ, NqÁÁWŮÁÁ°Á °ÉÁÁmÁj ÉÁ °ÁÁÁÁZÉ ŠAZÁÁ, CzÁÁ °ÉÁUÉ CAZÁgÉ, FUA°ÉÁÁ DUÁ°ÉÁÁ CzÁÉÁÁB VÁqÉÁÁÁÁ°Á °ÁUÉ. EAVÁ°A ,Á°ÁÁÁÁZÁ° è «ZÉÁÁÁÁ °ÉÁÁmÁgÉÁÉÁZÁgÁÁ Nr,ÁÁWŮZÁgÉ, RÁRvÁ°ÁUÁ®Á PÉÉ PÁ®Á °ZÁÁP°ÉÁŮÉÁZÁÁVÁÁ °d. CAZÁgÉ ÉÁÉÁB °ÁUÉ J°°ÁE ¥ÁÁt ZÁÁÉÁ °ÁÁÁqÁ®Á ,ÁZÁÁ°ÉÁ?

ÉÁ-ÁUÁVÁÁ °ÉÁUÁVÁÁVÁŮ°É Áj, CzÁgÁ °ÉÁÁ°É ÉÁ°ÁÁÁ DPÉÁ¥ÁUÉ CAZÁgÉ C°ÁÁUÁVÁÁ °ÉÁUÁVÁ°ÁÁ ,ÁZÁÁY ÁÉÁÉZÁÉÉ °ÁÁÁqÁÁ°Á ÉÁ°ÁÁÁ J®è ±ÁŮÁÁÁÉÁÉB ,ÁŮVÁUÉÁVÁ°ÉÁÁVÁŮZÉ, «±ÁÁÁ°ÁV ÁÁÁ°ÁÁZÁZÁgÁE CAUÁrÁÁÁ °Á®UÉ PÉVÁVÁZÁ C°ÁgÁ ¥Á°CwŮ °ÁÁ ; ŮÁ°É ZÁj ÁÁÁ°ÉÁÁ°É ŠAZÁÁ ZÁÁÁŮ ¥ÁZÁgÁ °ÁÁÁqÁÁ°ÁÁ°ÁZÁgÉ, °ÁÁÉÁ °ÉÁVÁ, --- eÁŮÁ EÁÁ®Á ,ÁZÁÁ°ÉÁ? J®°Á PÁqÉ, M°ÉÁŠÁÉÁ °ÉÁÁ®ÁE ÁÉÁÉZÁÉÉ °ÁÁÁqÁ °ÉÁPÁUÁÁVÁŮZÉ. MAZÁÁ PÁqÉ C°ÁgÁ UÁ°ÁmÉ, °ÁÁVÉŮÁZÁÁ PÁqÉ ÉÁ°ÁÁÁ «gÉÁZÁ (CzÁÁ°É VÁÁn M°ÉUÉÁÉÉ), ««ZÁ jÁWÁÁÁ JVÉZÁI ¹rzÁI - EAVÁ°A UÁ°ÁmÉÁÁÁ° è PÉ®Á °ÁÁÁqÁ®Á ,ÁZÁÁ°ÉÁ? D ,Á°ÁÁÁÁZÁ° è °ÉÁZÁÁVÁÁ PÉ®Á ,Á°ÁÁÁrZÁgÁE CzÉÁÉÁÁ ,Á°ÁÁVÁVÉŮÁ KEÉÁÉÁ ÉÁÉÁUÁVÁE UÉÁWŮ®è CAVÁE ÉÁ-ÁUÁVÁ F °ÁZÁVÁÉÁZÁ PÉ®Á ÉÁÉÁUÁVÁE JAZÉÁCUÁE EµÁŮ°ÁUÁ°®è C°ÁgÁ MŠÁ ¥ÁÁW°CŮ °ÁÁÁÁÁÁŮZÉ-ÁAZÁ ŠAZÁÁ, °ÁÁÉÁÁgÉÁ, E° è gÁ,ÉŮ °ÁÁÁZÁÁVÁZÉ JAZÁÁ °ÉÁ½ZÁgÉ ZÉÁÁgÁUÉ ÉÁÉÁAVÁE KEÁÉÁÉB °ÉÁVÁZÉ PÉÁVÁZÉ »ÁVÁÁgÁÁV °ÉÁEgÁI Á°ÉÁŮÁVÁŮÁÉÉ. °ÁÁVÉŮ EzÁÁ ÉÁÉÁUÉ °ÉÁÉZÉÁÉÁÁ C®è ÉÁÉÁÁ ÉÁ-ÁUÁVÁ °ÁÁÉÁ« °ÉÁÁgÉUÉ JµÉÁŮÁ gÁWÁÁVÁÉÁÁB ZÁj ,Á°ÉÁÁÁÁ°ÁÁZÁgÁ°ÉÁ PÁVÉ°ZÉVÁÉÉ. DzÁgÉ ErÁ ,Á°É F jÁWÁÁÁV M°ÁÁÁVÁ WÁ°ÁÁÁŮÉÁ VÉUÉZÁÁPÉÁEÁqÁÁ ŠAZÁÁ DUÁVÁ PÁÁÁÁÁ°ÁZÁÁ ŮÁVÁÁVÁÉÁZÁ PÉ®Á C®°ÉÁ? DzÁgÉ NzÁÁUÁgÁ° è «ÉÁÁW¹PÉÁVÁÁ°ÁÁZÉÁÉÁZÁgÉ, C°ÁgÁ ; ÁWÁÁÁ ÉÁ-Á C°ÁgÁ PÉÁOÁrÁÁÁ° è KEÁZÁgÁÁ EzÁgÉ, F ¥ÁÁŠZÁ eÉÁÁgÁV NzÁ°ÉÁr, ÉÁÉÁAVÁE ÁÁÁjUÁE °ÁÁÉÁÁÁI ÉÉÁÉ-ÁÁÁÁ°ÁÁ®è ZÉÁÁgÁÁ ¥ÁÁÁÁÉÁZÁÁ PÉÁÁ°ÁÁ °ÁÁÁÁE M°ÉÁÁÁÁ°ÁgÁÉÁÁB ,ÁÉ°jŮ¹ZÁVÉÉ, ÉÁ-ÁUÁVÁÁ EzÁjAzÁ °ÉÁgÉ KEÁÁ C®è VÁ°ÁÁ ZÉÁÁgÁÁVÁ°A ÉÁ-ÁÁÁÁÁÁÉB ÉÉÁÉrÁgÁŠ°ÁZÁÁ. ,Á°ÁÁÁÁÁ°ÁV °ÉÁÉÁÉÁÁ°É VÁVÁ¹ÉÁ a°ÉRÁVÁÁ PÁtÁÁÁVÁŮ°É. ÉÁqÉÁÁÁ®Á ¥ÁgÁÁ°ÁZÁgÉ CzÁgÁ ŠqÁVÁÉÁ °ÁÁVÁŮ «ZÁÁÁÁVÉ-ÁAZÁ ¥ÁÁÁZÁ °ÉÁEgÉÁÁÁÁ PÁtÁŮ VÉgÉÁÁÁ®Á °ÁÁÁÁÁÁ®è Š°ÁVÁÁÁŮ

„Á® °ÉEmÉÜAUA° gÁÁVÉÜ, zÁj aÁAzÁzÁ° è ŠAzÁA aAw.Á®Á aÁÁ®V©qÁÁVÁÜZÉ - aÁÁVÉÜ
 PÁtÁÜ aÁÁÁaÁPÉÁVÁÁVÁÜZÉ. _ aÁÁÁR ! ŰÁ.ÁŰÁj'UAŰÁ °ÁUÉ, aÁÁÁaÁÁEPÁè zÉÁ'i eÁŰ,i
 PÁ° aÁÁÁaÁÁgÉUAÁE °ÉÁÁV ÉÁgÁÁVÉÜ. AÁÁÁaÁÁzÁzÁgÁÁE UÁRAÁÁaÁÁEÁÁ ŰgÁÁVÁgÁaÁÁV °ÁgÁEi aÁÁÁr,
 UÁRAÁÁ «zÁÁ ŰÁUÁVÁÁEÁÁB PÁI ŰÁn¹, dÉÁUÁ½zÁÁ °ÉÁ½¹, vÁEÁÁE °ÁvÁÜgÁÁ Á® PÁÁEUAÁrzÁUÁ
 vÁ-ÉÁÁÁEÁÁB C-ÉÁÁ ŰÁE«ÁÁÁÁaÁÁEÁÁ-ÉÁEÁÁ EI ÁPÉÁEÁqÁÁ PÉÁŰÁÁ PÁtÁÜVÁVÁEÁÁB ©I ÁÖEÉÁÁr
 ŰÁj ¹ŰvÁÁÁEÁÁB PÁÁqÁÁ, aÁÁVÉÜ PÁtÁÜ aÁÁÁaÁPÉÁEÁqÁÁ aÁÁ®UAÁVÁÜZÉ. AÁÁÁaÁÁEÁzÁgÁÁ ŰÁPÉÁEÖÁ° ŰAzÁ
 °ÉÁEÁzÁgÉ vÁÁAS ŰzÁEÁÁÁV JzÁÁY MAZÁÁ UÁd zÁEÁzÁ° è °ÉÁÁV aÁÁ®V, aÁÁÁj zÁÁ°ÉÁÁVzÁY
 aÁVÁEÁzÁgÉÁÁÁ ÁgÁtÁÁÁÁEÁÁB aÁÁVÉÜ ÉÁj ¹PÉÁEÁqÁÁ ŰgÁÁVÁgÁaÁÁV AÉÁEÁÁÁ-ÁgÁÁ©jÁÁVÁÜZÉ:
 AÁÁÁaÁÁzÁzÁgÁÁ ŰÉ¹PÁ-¹EÁÁEÁÁ UÁÁMÉ °ÉÁEÁzÁgÉ aÁÁ®VzÁ eÁUÁzÁ-ÉÁ CzÁÁ PÉÁÁ® MAZÁÁ
 ÁtÚ aÁ°ÁEÁ, CzÁPÉI zÁj ©qÁÁaÁÁzÁÁ Áé«ÁUÁ½UÉ C¹a¹ÁÁEÁÁ aÁÁÁrzÁÁVÉ. gÁAwæ ÁÁÁÁÁÁzÁ° è
 EzÉÁ ÉÁ-Á vÁEÁB ÁtÚÁ®ÁEÁÁB ÁzÁÁÁzÁÁÁÁÜ zÁEÁzÁÁÁgÉUÉ °ÁgÁr aÁÁ®VgÁÁVÉÜ. CzÁÁ
 KPÉAzÁgÉ MŰÉÁÁÁÁdÉÁgÁ ŰÁj ÁPÉè aÁÁÁqÁÁ®Á CµÉÖ. KEÁzÁgÁE C!á vÁ!á ŰÁÁÁ CzÁgÁ ŰÁ®zÁ
 aÉÁÁ-É PÁ° I ÖjÉ ÁPÁÁ, PÉÁÁŰÁÇzÁÁ ŰÉÁQÁÁÁ PÉÁqÁÁÁV ŰÁÁÁEÁÁB vÁgÁMÉUÉ vÉUÉzÁÁPÉÁVÁzÉÁ
 ©qÁÁÁÁÇ®è °ÉÁ ŰÁ®PÁ ÉÁÁÁÁÁVÁ°Á ÁzÁÁ ÁEÁÁ¹UÁVÁEÁÁB UÉÁ° aÁÁÁqÁÁÁvÁÁÁÁ, ÉÁÁÁ ÁzÁÁ
 ÁEÁÁ¹UÁVÁÁ E° è PÁÁ½vÁgÁÁÁÁzÁÁ PÁtÁÁÁÁÁÇ®èÉÁ?’ EzÁEÁÁB PÉÁ½zÁÁ vÁPÁét aÉÁ D ÁEÁÁ¹ÁÁÁ
 ±ÁŰÁÇzÁÁ aÉÁÉ J®è gÁhÁÁÁ C±B¹ DUÁ-ÉÁ ÉÁqÁÁPÁ ŰÁgÁÁÁ ÁÁÁUÁÁVÁÜZÉ. ÉÁÁVÁgÁ JµÉÁÖ
 gÁWÁVÁÁÁgÉUÁE PÁEÁ ÁÁUÁVÁ° è ŠgÁÁaÁÁzÉÁEÁzÁgÉ, ÁPÁÁÁÁÜ ÉÁ-ÁUÁVÁÁ PÁ®ÁUÁVÁEÁÁB
 »rzÁÁPÉÁEÁr aÉ aÁÁÁzÉ °ÉÁÁUÁ®Á ©qÁÁVÁÜ-ÉÁ E®è PÁtÁÜ vÉgÉzÁgÉ PÁ®ÁUÁVÁÁ °ÉÁEÁÁEÁÁB
 ©VÁÁÁÁÁÁUÁ PÁ° ÉÁ PÁqÉUÉ PÁI ÁPÁ °ÁUÁzÁ° è ¹QI °ÁQPEÁEÁr aÉ.

zÉÁÁgÉÁEÁzÁgÁÁ ÉÁEÁUÉ C®PÁ®PÉI GvÁÜPÁÁ aÁÁI ÖzÁ ŰÉÁUÁVÁÁÁÁ aÁÁVÁÁÜ PÁZÁÁÁPÁ ±ÁQÜ
 ŰÁrzÁgÉ ÉÁrÉÁ °ÁÁZÁÁÁN ÉÁEÁB° è ÁPÁ¶ÜZÉ, ÉÁEÁÁ PÁzÁÁzÁgÉ ÁPÁÁ MAZÉÁEÁzÁÁ ÉÁ-ÁÁÁÁÁE
 PÁÁEÁÁt vÁEÁB aQvÉUÁV aÉÉzÁÁÁ-ÉÁÁÁEÁÁB ÉÁgÁÁVÁÜÁÉ.

DAUÁE ÁµÉÁÁÁ° è MAZÁÁ UÁZÉ EzÉ ŰÉÁUÁVÁÁÁÁ ÉÁ-Á PÁZÁÁÁPÁÁÇ®è aÉÁzÁÁ. Űd,
 DzÁgÉ AÁÁÁj UÉ UÉÁVÁÁÜ ŰÉÁUÁVÁÁÁÁ ÉÁ-Á AÁÁÁÁÁUÁ ŰÉÁUÁVÁÁÁÁÁzÁEÁÁB Ű° è¹
 PÁZÁÁÁ ÁgÁÁ©jÁÁVÁÜZÉÁEÁEÁ KEÉÁEÁ?

*****

ಸಆದತ್ ಹಸನ್ ಮಂಟೋ: (1912- 1955) ಉರ್ದು ಭಾಷೆಯ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕಥೆಗಾರರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು. ಅವರು ಸಮಕಾಲೀನ ಲೇಖಕರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಉನ್ನತಮಟ್ಟದ ಲೇಖಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು. ಪಂಜಾಬದಲ್ಲಿದ್ದವರು. ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೇ ಬರೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಮಂಟೋರವರು ಬರೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದಾಗ ಪಂಜಾಬ್ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರರ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿತ್ತು. ಮಂಟೋ ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಮತ್ತು ಗೋರ್ಕಿಯಿಂದಲೂ ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗಿದ್ದರು. ರಷ್ಯಾದ ಅನೇಕ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದರು. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾದರೂ ಅವರ ಸ್ವಂತ ಭಾವಗಳಿಂದಾಗಿ ಎಲ್ಲರಜೊತೆಗೂಡಿ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ ಹೀಗೆ ಅವರು ತನ್ನದೇ ಆದಂತ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹಿಡಿಯಲಾರಂಭಿಸಿದರು.ಅದರಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಯಶಸ್ಸು ಸಿಕ್ಕಿತು. ಅವರ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧತೆಯ ಆಧಾರ ಅವರ ಕಲೆ ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಅವರ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಉಪಾಯವೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗಾಗ ಬೆಚ್ಚುಬೀಳುವಂತಹಾ ಬರವಣಿಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು ಅದರಿಂದ ಸಮಾಜದ ಪ್ರಿಯವಾದ ನಿಯಮ ಮತ್ತು ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳ ಗೇಲಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇದರ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ವಿರೋಧವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಮುಖದಮೆಯು ಸಹ ನಡೆದವು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಇವರ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧತೆಗೆ ಒಂದು ರೀತಿಯದಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರ ಕಲೆ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅವರ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ನಾಟಕೀಯ ತಿರುವುಗಳು ಬರುತ್ತವೆ ಅದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಮತ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಜೀವಂತವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಪ್ರಭಾವಿತವಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಸಮಾಜದ ನೀಚಮಟ್ಟದಜನರನ್ನುಉರ್ದು ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರೀಕರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಮಂಟೋರವರನ್ನು ಯಾರು ಮೀರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಕಥಾಸಂಕಲನಗಳು ಹೀಗಿವೆ. ಧುವಾಂ, ಮಂಟೋಕೆ ಅಪ್ಪಾನೆ, ಲಜ್ಜೆಜತೆ ಸಂಗ್, ನಂದೂದ್ ಕಿಖುದಾಯಿ, ಖಾಲಿ ಡಬ್ಬೆ ಖಾಲಿ ಬೋತಲೇಂ, ಠಂಡಾ ಗೋಷ್ಠ, ಸಿಯಾಹ್ ಹಾಷಿಯೆ, ಯಜ್ಜೇದ್, ಚುಫ್ಫದ್, ಬಾದೆಶಾಹತ್ ಕಾ ಖಾತಿಮಾ, ಮತ್ತು ಸಡಕ್ ಕೆ ಕಿನಾರ್ ಇತ್ಯಾದಿ. ಮಂಟೋರವರು ಬಹಳಷ್ಟು ಎಕಾಂಕಿ ನಾಟಕಗಳು ಮತ್ತು ಚಲನಚಿತ್ರ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಸಹಾ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಟೋಬ ಟೇಕ್ ಸಿಂಘ್

ಬಟ್ಟಾದೆಯ ಎರಡು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಪಾಕಿಸ್ತಾನ ಮತ್ತು ಹಿಂದುಸ್ತಾನದ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಮನಸ್ಸು ನೈತಿಕ ಖ್ಯದಿಗಳ ಹಾಗೆ ಹುಚ್ಚು ಖ್ಯದಿಗಳ ವರ್ಗಾವಣೆ ಬಗ್ಗೆ ತೆರಳಿತು,ಅಂದರೆ ಹಿಂದುಸ್ತಾನದ ಕಾರಾಗೃಹಗಳಲ್ಲಿ ಮುಸಲ್ಮಾನ್ ಹುಚ್ಚು ಖ್ಯದಿಗಳನ್ನು ಪಾಕಿಸ್ತಾನಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಪಾಕಿಸ್ತಾನದ ಕಾರಾಗೃಹಗಳಲ್ಲಿರುವ ಹಿಂದು ಖ್ಯದಿಗಳನ್ನು ಹಿಂದುಸ್ತಾನಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕು.

ಈ ನಿರ್ಧಾರ ಯೋಗ್ಯವೂ ಅಯೋಗ್ಯವೂ ತಿಳಿಯದು,ಆದರೂ ವಿವೇಕರ ಈ ನಿರ್ಧಾರದ ಮೇಲೆ ಈ ಕಡೆ ಹಾಗೂ ಆಕಡೆ ಉಚ್ಚಮಟ್ಟದ ಕಾನ್ಫೆರೆನ್ಸಗಳು ನಡೆದವು ಕೊನೆಗೂ ಒಂದು ದಿನ ಹುಚ್ಚರ ವರ್ಗಾವಣೆಗೆ ತಿರ್ಮಾನಿಸಲಾಯಿತು. ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಲಾಯಿತು. ಮುಸಲ್ಮಾನ್ ಹುಚ್ಚರ ಸಂಬಂಧಿಕರು ಯಾರಾದರು ಹಿಂದುಸ್ತಾನದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಅಲ್ಲೇ ಇರಲು ಬಿಡಲಾಯಿತು. ಉಳಿದವರನ್ನು ಸರಹದ್ದಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಲಾಯಿತು. ಇಲ್ಲಿ ಪಾಕಿಸ್ತಾನದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಎಲ್ಲಾ ಹಿಂದು ಸಿಖ್ ರು ಹೊರಟು ಹೋಗಿದ್ದರು ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾರನ್ನೂ ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಷ್ನೆಯೇ ಉದ್ಭವಿಸಲಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ಹಿಂದು ಸಿಖ್ ಹುಚ್ಚರಿದ್ದರೋ ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೇ ಪೋಲಿಸ್ ರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಸರಹದ್ದಿಗೆ ತಲುಪಿಸಲಾಯಿತು.

ಆ ಕಡೆಯದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಈ ಕಡೆ ಲಾಹೋರಿನ ಹುಚ್ಚಾಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಸುದ್ದಿ ತಲೆಪಿಡೊಡನೆ ತುಂಬ ಮನಗೊಳಿಸುವ ಪಿಸುಮಾತುಗಳಾರಂಭವಾದವು. ಒಬ್ಬ ಮುಸಲ್ಮಾನ ಹುಚ್ಚ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಪ್ರತಿದಿನ

ತಪ್ಪದೇ "ಝಮೀಂದಾರ್"(ಪತ್ರಿಕೆ) ಓದುತ್ತಿದ್ದನು ಅವನಿಗೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಗೆಳೆಯ ಕೇಳಿದ 'ಮೋಲ್ಟಿಸಾಬ್ ಈ ಪಾಕಿಸ್ತಾನ ಎಂದರೇನು? 'ಆಗ ಅವನು ತುಂಬ ಯೋಚಿಸಿ ಉತ್ತರಿಸಿದ 'ಹಿಂದುಸ್ತಾನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜಾಗವಿದೆ ಅಲ್ಲಿ ಕ್ಷೌರಮಾಡುವ ಕತ್ತಿಗಳು ತಯಾರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ."

ಈ ಉತ್ತರ ಕೇಳಿ ಅವನಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು.

ಇದೇ ರೀತಿ ಒಬ್ಬ ಸಿಖ್ ಹುಚ್ಚ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಸಿಖ್ ಹುಚ್ಚನಿಗೆ ಕೇಳಿದ 'ಸರ್ದಾರ್ ಜಿ ನಮಗೆ ಹಿಂದುಸ್ತಾನಕ್ಕೆ ಏಕೆ ಕಳುಹಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ-- ನಮಗೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಮಾತು ಸಹಬರುವುದಿಲ್ಲ."

ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಮುಗುಳ್ ನಗುತ್ತಾ 'ನನಗೆ ಹಿಂದುಸ್ತಾನದ ಮಾತು ಬರುತ್ತದೆ----ಹಿಂದುಸ್ತಾನಿಯರು ದೊಡ್ಡ ಸೈತಾನರು ನಿಗುನಿಗುರಿ ನಡೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಒಂದು ದಿನ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಒಬ್ಬ ಮುಸಲ್ಮಾನ ಹುಚ್ಚ "ಪಾಕಿಸ್ತಾನ್ ಝೆಂದಾಬಾದ್" ಎಂದು ಎಷ್ಟುಪೋರಾಗಿ ಕೂಗಿದನೆಂದರೆ ನೆಲದಮೇಲೆ ಜಾರಿ ಬಿದ್ದು ಪ್ರಜ್ಞಾಹೀನನಾದ.

ಇಲ್ಲಿದ್ದವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಹುಚ್ಚರಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಕೊಲೆಕಡಕರು ಅವರ ಸಂಬಂಧಿಕರು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಲಂಚವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವರಿಗೆ ಗಲ್ಲುಶಿಕ್ಷೆ ತಪ್ಪಿಸಲು ಹುಚ್ಚಾಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಸೇರಿಸಿದ್ದರು. ಇವರಿಗೆ ಹಿಂದುಸ್ತಾನ ಏಕೆ ವಿಭಜನೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ ಈ ಪಾಕಿಸ್ತಾನ ಎಂದರೇನು ಎಂದು ಸೊಲ್ವ ಮಟ್ಟಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಆದರೂ ನಿಜಾಂಶವೇನೆಂದು ಇವರಿಗೂ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ದಿನಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಂದ ಏನೂ ತಿಳಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಪಹರೆಕೊಡುವ ಸಿಪಾಯಿಗಳು ನಿರಕ್ಷರಕುಕ್ಷಿಗಳು. ಅವರ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಯಾವ ತಿರ್ಮಾನಕ್ಕೂ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಇಷ್ಟುಮಾತ್ರಗೊತ್ತಿತ್ತು ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಮೊಹಮ್ಮದ್ ಅಲಿ ಜಿನ್ನಾ; ಎಂಬವನಿದ್ದಾನೆ ಅವನಿಗೆ ಖಾಯಿದೆ-ಆಝಂ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಅವನು ಮುಸಲ್ಮಾನರಿಗೆ ಬೇರೆ ದೇಶವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ ಅದರ ಹೆಸರು ಪಾಕಿಸ್ತಾನ. ಅದು ಎಲ್ಲಿದೆ? ಅದರ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಏನು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಏನು ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದೇ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಹುಚ್ಚಾಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಹುಚ್ಚುಹಿಡಿಯದಿರುವ ಆ ಎಲ್ಲ ಹುಚ್ಚರಿಗೂ ಅವರು ಪಾಕಿಸ್ತಾನದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅಥವಾ ಹಿಂದುಸ್ತಾನದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆಯೋ ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಹಿಂದುಸ್ತಾನದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಪಾಕಿಸ್ತಾನ ಎಲ್ಲಿದೆ? ಅವರು ಪಾಕಿಸ್ತಾನದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅವರು ಅಲ್ಪಕಾಲಹಿಂದೆ ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಹಿಂದುಸ್ತಾನದಲ್ಲಿ ಇರಲು ಇದು ಹೇಗೆಸಾಧ್ಯ.

ಒಬ್ಬ ಹುಚ್ಚನಂತೂ ಪಾಕಿಸ್ತಾನ ಮತ್ತು ಹಿಂದುಸ್ತಾನ, ಮತ್ತು ಹಿಂದುಸ್ತಾನ ಮತ್ತು ಪಾಕಿಸ್ತಾನದ ಚಕ್ರವ್ಯುಹದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಮತ್ತಷ್ಟು ಹುಚ್ಚನಾದ. ಕನ ಗುಡಿಸುತ್ತಾ ಒಂದುದಿನ ಒಂದು ಮರದಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ ಒಂದು ರಂಬೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಎರಡು ಗಂಟೆಗಳಕಾಲ ಸತತವಾಗಿ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿತೊಡಗಿದ ವಿಷಯ ಪಾಕಿಸ್ತಾನ ಮತ್ತು ಹಿಂದುಸ್ತಾನದ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಸಿಪಾಯಿಗಳು ಅವನನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಇಳಿಯಲು ಹೇಳಿದರೆ ಅವನು ಮತ್ತೆ ಮೇಲೆರಿದ. ಬೆದರಿಸಿದರೆ ಅವನು ಹೇಳಿದ --- ನಾನು ಹಿಂದುಸ್ತಾನದಲ್ಲೇ ಆಗಲಿ ಪಾಕಿಸ್ತಾನದಲ್ಲೇ ಆಗಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ನಾನು ಈ ಮರದಮೇಲೆ ಇರುತ್ತೇನೆಂದ.

ತುಂಬ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಿದ ನಂತರ ಅವನ ರೋಗಮರುಕಳಿಸಿದ ನಂತರ ಅವನು ಕೆಳಗಿಳಿದು ತನ್ನ ಜೊತೆಗಾರರು ಹಿಂದು ಮತ್ತು ಸಿಖ್ ಗೆಳೆಯರನ್ನು ತಬ್ಬಿ ಕೊಂಡು ಅಳಲಾರಂಭಿಸಿದ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವನ ವಿವೇಕದಿಂದ ಅವನು ತಿಳಿದಹಾಗೆ ಅವನಿಗೆ ದುಃಖವಾಗಿ ಅವರು ಇವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹಿಂದುಸ್ತಾನಕ್ಕೆ ತೆರಳುತ್ತಾರೆಂದು

ಒಬ್ಬ ಎಂ.ಎಸ್ಸಿ ಪಾಸ್ ರೇಡಿಯೋ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಮುಸಲ್ಮಾನ ಬೇರೆಹುಚ್ಚರಿಂದ ಒಬ್ಬ ಒಂಟಿಗನಾಗಿ

ತೋಟದ ಒಂದು ವಿಷೇಶ ಸಾಲಿನಮೇಲೆ ಇಡೀದಿನ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಈ ಬದಲಾವಣೆ ಬೆಳಕಿಗೆ ಬಂದನಂತರ ಅವನು ತನ್ನ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಒಬ್ಬ ದಫದಾರನಿಗೆಕೊಟ್ಟು ಬೆತ್ತಲೆ ಇಡೀ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಓಡಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದ.

ಚನ್ನೋಟಿನ ಒಬ್ಬ ದಪ್ಪ ಮುಸಲ್ಮಾನ ಮುಸ್ಲಿಂಲೀಗಿನ ಕಾರ್ಯಕರ್ತನಾಗಿದ್ದ, ದಿನದಲ್ಲಿ ಹಕಿನ್ನೈದು ಹದಿನಾರು ಸಲ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವನಾಗಿದ್ದ ಥಟಾತ್ರನೆ ಅವನು ಈ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಕೈ ಬಿಟ್ಟ. ಅವನ ಹೆಸರು ಮೊಹಮ್ಮದ್ ಅಲಿ. ಅವನು ಒಂದು ದಿನ ತನ್ನ ಬೇಲಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಖಾಯಿದೆ ಆಜ್ಞೆ ಮೊಹಮ್ಮದ್ ಅಲಿ ಜಿನ್ನಾಃ ಎಂದು ಘೋಶಿಸಿದ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಒಬ್ಬ ಸಿಖ್ ಹುಚ್ಚ ಮಾಸ್ತರ್ ತಾರಾ ಸಿಂಘ್ ಆದ. ಇವರಿಬ್ಬರ ನಡುವೆ ನಡೆದ ಘರ್ಷಣೆಯಿಂದಾಗಿ ಖೂನಿಯಾಗೊಡಲಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇಬ್ಬರನ್ನು ಸಹ ಅಪಾಯಕಾರಿ ಹುಚ್ಚರೆಂದು ಘೋಷಿಸಿ ಇಬ್ಬರನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕೊಠಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕಲಾಯಿತು.

ಲಾಹೋರಿನ ಒಬ್ಬ ಹಿಂದು ವಕೀಲ ಪ್ರೇಮದಲ್ಲಿ ಹುಚ್ಚನಾಗಿದ್ದ. ಅವನು ಅಮೃತ್ಸರ್ ಹಿಂದುಸ್ತಾನಕ್ಕೆ ಸೇರಿದೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದೊಡನೆ ಅವನಿಗೆ ತುಂಬ ದುಃಖವಾಯಿತು, ಏಕೆಂದರೆ ಅದೇ ಪಟ್ಟಣದ ಒಂದು ಹಿಂದು ಹುಡುಗಿಯಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರೇಮವಾಗಿತ್ತು. ಹುಡುಗಿ ಆ ವಕೀಲನಿಗೆ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದ್ದಾದರೂ ಅವನು ಅವಳನ್ನು ಮರೆತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಎಲ್ಲಾ ಮುಸಲ್ಮಾನ ನಾಯಕರಿಗೆ ಬಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಹಿಂದುಸ್ತಾನವನ್ನು ಎರಡು ಪಾಲುಮಾಡಿದ್ದರು---- ಅವನ ಪ್ರೇಮಿ ಹಿಂದುಸ್ತಾನಿಯಾದಳು, ಮತ್ತು ಇವನು ಪಾಕಿಸ್ತಾನಿ.

ವರ್ಗಾವಣೆಯ ಮಾತು ಪ್ರಾರಂಭವಾದಗಲೇ ಆ ವಕೀಲನನ್ನು ಅನೇಕ ಹುಚ್ಚರೆಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ನೀನು ಬೇಜಾರುಮಾಡಕೊಳ್ಳಬೇಡ ನಿನಗೂ ಹಿಂದುಸ್ತಾನಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ, ಆ ಹಿಂದುಸ್ತಾನದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಪ್ರೇಮಿ ಇರುವಳೋ ಅಲ್ಲೇ ನಿನಗೂ ಸಹಾ ಕಳುಹಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ನೀನು ಬೇಜಾರು ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂದು ಸಂಜಾಯಿಸಿ ನೀಡಿದರು. ಆದರೂ ಅವನು ಲಾಹೋರ್ ಬಿಡಲು ತಯಾರಿರಲಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಅವನ ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸ್ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು.

ಯೋರೋಪಿಯನ್ ವಾರ್ಡ್ ನಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಆಂಗ್ಲೋ ಇಂಡಿಯನ್ ಹುಚ್ಚರಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಆಂಗ್ಲರು ಹಿಂದುಸ್ತಾನವನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರಗೊಳಿಸಿ ಹೊರಟುಹೊದರೆಂದು ತಿಳಿದು ತುಂಬ ದುಃಖವಾಯಿತು. ಅವರು ಗೌಪ್ಯವಾಗಿ ಘಂಟೆಗಟ್ಟಲೇ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಮೇಲೆ ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರು, ಹುಚ್ಚಾಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಏನಿರುತ್ತದೆ, ಯೋರೋಪಿಯನ್ ವಾರ್ಡ್ ಇರುತ್ತದೆಯೋ ಅಥವಾ ಹಾರಿಸಬಿಡುತ್ತಾರೋ. ಬ್ರೇಕ್ ಫಾಸ್ಟ್ ಸಿಗುತ್ತದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ. ಡಬಲ್ಯೋಟಿಯ ಬದಲಾಗಿ ಬ್ಲಡಿಇಂಡಿಯನ್ ಚಪಾತಿ ತಿನ್ನಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಏನೋ?

ಒಬ್ಬಸಿಖ್ ಹುಚ್ಚಾಸ್ಪತ್ರೆಯ ಸೇರಿ ಹದಿನೈದು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲವಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರತಿಕ್ಷಣ ಅವನ ನಾಲಿಗೆ ಮೇಲೆ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಪದಗಳು ಕೇಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. "ಓ ಪಡಿ ಗಡ್ ಗಡ್ಡಿ ಎಂಕನ್ ದೀಬೆ ಧ್ಯಾನ್ ವ್ ಮಂಗ್ ದಿ ವಾಲ್ ಆಫ್ ದಿ ಲಾಲ್ವೀನ್. ಹಗಲಾಗಲಿ ಇರುಳಾಗಲಿ ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಪಹರೆ ನೀಡುವರ ಹೇಳಿಕೆಯಂತೆ ಹದಿನೈದುವರ್ಷಗಳ ದೀರ್ಘಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವನು ಒಂದು ಕ್ಷಣವೂ ಸಹಮಲಗಲಿಲ್ಲ, ಅಡ್ಡಾಗಲೂ ಇಲ್ಲ. ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ಸೊಲ್ವಹೊತ್ತು ಗೋಡೆಗೆ ಒರಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ.

ಯಾವಾಗಲೂ ನಿಂತಿರುವುದರಿಂದ ಅವನಕಾಲುಗಳು ಊದುಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಮೀನಖಂಡವೂ ಊದಿ ಕೊಂಡಿತು. ಶಾರೀರಿಕ ಇಂತಹ ಬಾಧೆಯಾದರೂ ಸಹ ಅವನು ಅಡ್ಡಾಗಲೂ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಿಂದುಸ್ತಾನ ಮತ್ತು ಪಾಕಿಸ್ತಾನ ಹಾಗೂ ಹುಚ್ಚರ ವರ್ಗಾವಣೆ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ಹುಚ್ಚಾಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ

ಮಾತುಕತೆ ನಡೆದರೆ ಅವನು ಗಮನಕೊಟ್ಟು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ. ಯಾರಾದರೂ ಅವನ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಬಹಳ ಗಾಂಭೀರ್ಯದಿಂದ ಉತ್ತರ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದ "ಓಪಡಿ ಗಡ್ ಗಡ್ ದಿ ಎಂಕಸ್ ದಿ ಬೆಡ್ಯನಾವಿ ಸಂಗ್ಲಿ ವಾಲ್ ಆಫ್ ದಿ ಪಾಕಿಸ್ತಾನ್ ಗೌರ್ನಮೆಂಟ್."

ಆದರೆ ನಂತರ ಆಫ್ ದಿ ಪಾಕಿಸ್ತಾನ್ ಗೌರ್ನಮೆಂಟ್ ಜಾಗದಲ್ಲಿ 'ಆಫ್ ದಿ ಟೋಬ ಟೇಕ್ ಸಿಂಘ್' ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿತು. ಮತ್ತು ಅವನು ಬೇರೆ ಹುಚ್ಚರನ್ನು ಟೋಬ ಟೇಕ್ ಸಿಂಘ್ ಎಲ್ಲಿದಾನೆ ಮತ್ತು ಅವನು ಎಲ್ಲಿರುತ್ತಾನೆಂದು ಕೇಳಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಆದರೆ ಅದು ಪಾಕಿಸ್ತಾನದಲ್ಲಿ ಇದೆಯೋ ಅಥವಾ ಹಿಂದುಸ್ತಾನದಲ್ಲಿದೆಯೋ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ವಿವರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡೆದುದಿದ್ದರೂ ಅವರು ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ತುಂಬ ಜಂಜಾಟದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದರು ಸಿಯಾಲ್ಕೋಟ್ ಮೊದಲು ಹಿಂದುಸ್ತಾನದಲ್ಲಿದ್ದು ಆದರೆ ಈಗ ಅದು ಪಾಕಿಸ್ತಾನದಲ್ಲಿದೆ. ಲಾಹೋರ್ ಈಗ ಪಾಕಿಸ್ತಾನದಲ್ಲಿದೆ ನಾಳೆ ಹಿಂದುಸ್ತಾನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿಬಿಡುತ್ತೋ ಏನೋ ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ಅಥವಾ ಇಡೀ ಹಿಂದುಸ್ತಾನವೇ ಪಾಕಿಸ್ತಾನವಾಗಬಹುದು. ಹಿಂದುಸ್ತಾನ ಮತ್ತು ಪಾಕಿಸ್ತಾನ ಎರಡೂ ಸಹ ಒಂದು ದಿನ ಇದ್ದಿಕ್ಕಿದ್ದಹಾಗೆ ಮಾಯವಾಗುತ್ತೋ ಏನೋ ಎಂದು ಯಾರು ಸಹ ಎದೆ ಮೇಲೆ ಕೈ ಇಟ್ಟು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಆ ಸಿಕ್ಕಿನ ಕೇಶವು ತುಂಬ ತೆಳ್ಳನೇಗಾಗಿ ಎಲ್ಲೋ ಅಲ್ಪ ಸೊಲ್ಪ ಇದವು. ಅವನು ಸ್ನಾನಮಾಡುವುದೇ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಗಡ್ಡ ಮತ್ತು ಕೂದಲು ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದವು ಹಾಗೂ ಅವನು ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಆದರೆ ಅವನಿಂದ ಯಾರಿಗೂ ಹಾನಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹದಿನೈದು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರಜೊತೆಯಲ್ಲೂ ಜಗಳ ಮಾಡಿದವನಲ್ಲ. ಹುಚ್ಚಾಸ್ವತ್ರೆಯ ಹಳೇ ಕರ್ಮಚಾರಿಗಳಿಗೆ ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಇಷ್ಟಮಾತ್ರ ಗೊತ್ತಿತ್ತು ಟೋಬ ಟೇಕ್ ಸಿಂಘ್ ಅಲ್ಲಿ ಅವನ ಅನೇಕ ಜಮೀನುಗಳಿದ್ದವು. ಒಳ್ಳೆ ಆಸಾಮಿ, ಜಮೀಂದಾರ, ಇದ್ದಿಕ್ಕಿದ್ದಹಾಗೆ ತಲೆ ಕೆಟ್ಟಿತು. ಅವನ ಸಂಬಂಧಿಕರು ಕಬ್ಬಿಣದ ದಪ್ಪ ದಪ್ಪ ಸರ್ಪಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಬಂಧಿಸಿ ಹುಚ್ಚಾಸ್ವತ್ರೆಯ ದಾಖಲ್ ಮಾಡಿ ಹೋದರು.

ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಒಂದು ಅವನನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿ ಯೋಗಕ್ಷೇಮ ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ದೀರ್ಘಕಾಲದವರಿಗೆ ಹೀಗೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿತು .ಯಾವಾಗ ಹಿಂದುಸ್ತಾನ ಮತ್ತು ಪಾಕಿಸ್ತಾನದ ಗೊಂದಲ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತೋ ಅವರು ಬರುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರು.

ಅವನ ಹೆಸರು ಬಿಷನ್ ಸಿಂಘ್, ಆದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಅವನನ್ನು ಟೋಬ ಟೇಕ್ ಸಿಂಘ್ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನಿಗೆ ಇಂದು ಯಾವ ದಿನವೆಂದು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೋ ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಾಸ ಯಾವುದು ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಎಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದು ಹೋಗಿದೆಯೋ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅವನ ಸಂಬಂಧಿಕರು ಭೇಟಿ ಮಾಡಲು ಬಂದಾಗ ತನ್ನನ್ ತಾನೆ ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನು ದಫ್ತದಾರನಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಇಂದು ಭೇಟಿಮಾಡಲು ಯಾರೋ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು. ಆ ದಿನ ಅವನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಮೈಗೆ ಸಾಬೂನು ತಿಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದ ತಲೆಗೆ ಎಣ್ಣೆ ಹಾಕಿ ಬಾಚುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನು ಎಂದೂ ಉಪಯೋಗಿಸದೆ ಇರುವಂತಹಾ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಉಡುತ್ತಿದ್ದ ಈ ರೀತಿ ಸಿಂಗರಿಸಿಕೊಂಡು ಭೇಟಿಯಾಗುವರ ಬಳಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ. ಅವರು ಏನಾದರೂ ಕೇಳಿದರೆ ಸುಮ್ಮನಿರುತ್ತಿದ್ದ. ಅಥವಾ ಯಾವಾಗಲೋ " ಓಪಡಿ ಗಡ್ ಬಡ್ ದಿ ಎನ್ಸಸ್ ದಿ ಬೆಡಿಯಾನ ವಿಮಂಗ್ ದಿವಾಲ್ ಆಫ್ ದಿ ಲಾಲ್ಪೇನ್ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದ.

ಅವನಿಗೆ ಒಬ್ಬಳು ಮಗಳಿದ್ದಳು ಅದು ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳು ಒಂದು ಅಂಗುಲ ಬೆಳೆಯುತ್ತ ಬೆಳೆಯುತ್ತ ಹದಿನೈದು

ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ತರುಣಿಯಾದಳು. ಬಿಷನ್ ಸಿಂಘ್ ಅವಳಿಗೆ ಗುರುತುಹಿಡಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಚಿಕ್ಕವಳಿದ್ದಾಗಲೂ ತನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅಳುತ್ತಿದ್ದಳು ಈಗ ತರುಣಿಯಾದರೂ ಅವಳು ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಪಾಕಿಸ್ತಾನ ಮತ್ತು ಹಿಂದುಸ್ತಾನದ ಕಥೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾದಾಗ ಅವನು ಬೇರೆ ಹುಚ್ಚರಿಂದ ಟೋಬ ಟೇಕ್ ಸಿಂಘ್ ಎಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಕೇಳಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಸಮಾಧಾನಕರ ಉತ್ತರ ದೊರೆಯದೆ ಇದ್ದಾಗ ಅವನ ಕೆದರಿಕೆ ದಿನದಿನ ಹೆಚ್ಚತೊಡಗಿತು. ಈಗ ಭೇಟಿಯಾಗಲೂ ಯಾರು ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೊದಲು ತನ್ನ ತಾನೆ ಅವನಿಗೆ ಭೇಟಿ ಮಾಡಲು ಬರುವವರ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಚನೆ ನೀಡುವಂತಹ ಚಿನ್ನೆ, ನನ್ನನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಲು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈಗ ಅವನ ಅಂತರಾಳದ ಆ ಸದ್ದು ಸಹ ನಿಂತು ಹೋಗಿತ್ತು.

ಅವನಿಗೆ ಭೇಟಿ ಮಾಡುವ ಜನರು ಬರುವುದು ತುಂಬ ಇಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಅವನಿಗೆ ಕನಿಕರ ತೋರುವವರಾಗಿದ್ದರು ಅವನಿಗಾಗಿ ಹಣ್ಣು ಮಿಠಾಯಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಬಟ್ಟೆ ತರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಅವನು ಟೋಬ ಟೇಕ್ ಸಿಂಘ್ ಎಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದಿದ್ದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅವರು ಅದು ಪಾಕಿಸ್ತಾನದಲ್ಲಿದೆಯೋ ಅಥವಾ ಹಿಂದುಸ್ತಾನದಲ್ಲಿದೆಯೋ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಟೋಬ ಟೇಕ್ ಸಿಂಘ್ ನಲ್ಲಿ ಅವನ ಜಮೀನುಗಳಿದ್ದವು ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಬರುವವರಾಗಿದ್ದರು, ಎಂದು ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಹೇಳುತ್ತಿತ್ತು.

ಹುಚ್ಚಾಸ್ವತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಹುಚ್ಚನಿದ್ದ ಅವನು ತನ್ನನ್ನು 'ಖುದಾ'(ಭಗವಂತ) ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದ. ಒಂದು ದಿನ ಬಿಷನ್ ಸಿಂಘ್, ಟೋಬ ಟೇಕ್ ಸಿಂಘ್ ಹಿಂದುಸ್ತಾನದಲ್ಲಿದೆಯೋ ಅಥವಾ ಪಾಕಿಸ್ತಾನದಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಅವನು ಎಂದಿನಂತೆ ಕೇಕೇ ಹಾಕಿ ಹೇಳಿದ "ಅದು ಪಾಕಿಸ್ತಾನದಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ ಹಿಂದುಸ್ತಾನದಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ನಾವು ಇಲ್ಲಿಯವರಿಗೆ ಆಜ್ಞೆ ನೀಡಿಲ್ಲ.

ಬಿಷನ್ ಸಿಂಘ್ ಈ ಜಂಜಾಟವನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ಆ ಖುದಾವನ್ನು ಹಲವಾರು ಸಲಾ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ನೀಡಲು ಬೇಡಿಕೊಂಡ, ಆದರೆ ಅವನು ತುಂಬ ಕಾರ್ಯನಿರತನಾಗಿದ್ದ ಏಕೆಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ಅಗಣಿತ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ನೀಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಒಂದು ದಿನ ಅವನು ಬೇಸರಪಡೆದು ಕೋಪಗೊಂಡು "ಓಪಡಿ ಗಡ್ ಗಡ್ ದೀ ಏನ್ಯಸ್ ದೀ ಬೆಧ್ಯಾನ ದಿ ಸಂಗ್ ದಿ ವಾಲ್ ಆಫ್ ವಾಹೆ ಗುರುಜಿ ವಾಹೆ ಖಾಲ್ನಾ ಎಂದಾಹೆ ಗುರುಜಿ ಕಿ ಫಲತಹ ಜೊ ಬೋಲೆ ಸೊ ನಿಹಾಲ್ ಸತ್ ಅಕಾಲ್."

ಅಂದರೆ ಇದರ ಅರ್ಥ ಹೀಗಿರಬಹುದು ನೀವು ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಖುದಾ ಆಗಿದ್ದೀರ - ಸಿಖ್ಖರ ಖುದಾವಾಗಿದ್ದಿದ್ದರೆ ನೀವು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಅವಜ್ಞಕವಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ.

ವರ್ಗಾವಣೆಯ ಕೆಲವು ದಿನ ಮುನ್ನ ಟೋಬ ಟೇಕ್ ಸಿಂಘ್ ನ ಒಬ್ಬ ಮುಸಲ್ಮಾನ ಅವನ ಸ್ನೇಹಿತ ಭೇಟಿಯಾಗಲು ಬಂದ. ಅವನು ಮುಂಚೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಬಂದವನಲ್ಲ. ಬಿಷನ್ ಸಿಂಘ್ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೆ ಒಂದು ಕಡೆ ಜಿರಿಗಿ ಹೋಗಿ ಹೊರಟು ಹೋಗಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಸಿಪಾಯಿಗಳು ಅವನನ್ನು ತಡೆದರು "ಇವನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಲು ಬಂದಿರುವನು ಇವನು ನಿಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತ ಫಜಲ್ ದೀನ್".

ಬಿಷನ್ ಸಿಂಘ್ ಒಂದು ಸಲ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ಏನೋ ವವಟಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಫಜಲ್ ದೀನ್ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಅವನ ಹೆಗಲಿನಮೇಲೆ ಕೈ ಇಟ್ಟು "ನಾನು ಬಹಳ ದಿನಗಳಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ಭೇಟಿಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ ---ಫುರ್ಸತ್ತೇ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ----ನಿಮ್ಮವರೆಲ್ಲ ಸೌಖ್ಯವಾಗಿ ಹಿಂದುಸ್ತಾನಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೋದರು---- ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ನಾನು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದೆ-----ನಿಮ್ಮ ಮಗಳು ರೂಪ್ ಕೌರ್ -----

ಅವನು ಏನೋ ಹೇಳಬೇಕೆಂಬತ್ತಿದ್ದವನೋ ತಡೆದುಬಿಟ್ಟ---- ಬಿಷನ್ ಸಿಂಘ್ ಏನು

ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಾರಂಭಿಸಿದ.

"ಮಗಳು ರೂಪ್ ಕೌರ್"

ಫ್ಲಜ್ಜಲ್ ದೀನ್ ತಡೆದು ತಡೆದು ಹೇಳಿದ " ಹೌದು.....ಅವಳು..... ಸರಿಯಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಅವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಟು ಹೋದಳು."

ಬಿಷನ್ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದ. ಫ್ಲಜ್ಜಲ್ ದೀನ್ ಹೇಳಲಾರಂಭಿಸಿದ." ನಿನ್ನ ಯೋಗಕ್ಷೇಮವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಲು ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಹೇಳಿದರು.....ಈಗ ನೀನು ಹಿಂದುಸ್ತಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಿಯಾ ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ. ಬಲ್ಬೀರ್ ಭಾಯಿ ಮತ್ತು ವೊಧಾದಸಿಂಘ್ ಭಾಯಿಗೂ ನನ್ನ ನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸು ಹಾಗೂ ತಂಗಿ ಅಮ್ರಿತ್ ಕೌರ್ ಗೂ ಸಹ. ಭಾಯಿ ಬಲ್ಬೀರ್ ಸಿಂಘ್ ರನ್ನು ಫ್ಲಜ್ಜಲ್ ದೀನ್ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದಾನೆಂದು ತಿಳಿಸಿ ... ಆ ಮಣ್ಣಿನ ಬಣ್ಣದ ಎಮ್ಮೆ ಅವರು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದರಲ್ಲ ಒಂದು ಗಂಡುಮರಿ ಹಾಕಿದೆ .....ಎರಡನೆಯದು ಹೆಣ್ಣು ಮರಿ ಹಾಕಿತ್ತು ಆದರೆ ಆರನೇದಿನ ಸತ್ತುಹೋಯಿತು. ....ಮತ್ತು.....ನನ್ನಿಂದ ಏನಾದರೂ ಸೇವೆ ಬೇಕಿದ್ದರೆ ತಿಳಿಸಿ ನಾನು ಸದಾ ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಮತ್ತು ಇದು ನಿನಗಾಗಿ ಮರುಂಡೆ ತಂದಿದ್ದೇನೆ."

ಬಿಷನ್ ಸಿಂಘ್ ಮರುಂಡೆಗಳ ಗಂಟನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಸಿಪಾಯಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಫ್ಲಜ್ಜಲ್ ದೀನಿನನ್ನು ಕೇಳಿದ "ಟೋಬ ಟೇಕ್ ಸಿಂಘ್ ಎಲ್ಲಿದೆ.

ಫ್ಲಜ್ಜಲ್ ದೀನ್ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಹೇಳಿದ " ಎಲ್ಲಿದೆ?...ಎಲ್ಲೆತ್ತೋ ಅಲ್ಲೇ ಇದೆ."

ಬಿಷನ್ ಸಿಂಘ್ ಕೇಳಿದ " ಪಾಕಿಸ್ತಾನದಲ್ಲಿದೆಯೋ ಅಥವಾ ಹಿಂದುಸ್ತಾನದಲ್ಲಿದೆ?

"ಹಿಂದುಸ್ತಾನದಲ್ಲಿದೆ.....ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲ ಪಾಕಿಸ್ತಾನದಲ್ಲಿದೆ" ....ಫ್ಲಜ್ಜಲ್ ದೀನ್ ಗಾಬರಿಗೊಂಡ. ಬಿಷನ್ ಸಿಂಘ್ ವಟವಟವುತಾ ಹೊರಟು ಹೋದ. ಓಪಡಿ ಗಡ್ಡಡ್ಡೀ ಎನ್ಸನ್ ದೀ ಬೆಧ್ಯಾನ ದಿಸಂಗ್ ದಿ ವಾಲ್ ಆಫ್ ದಿ ಪಾಕಿಸ್ತಾನ ಎಂಡ್ ಹಿಂದುಸ್ತಾನ ಆಫ್ ದಿ ದರ್ ಫಲೆ ಮುಃ " ವರ್ಗಾವಣೆಯ ಸಿದ್ಧತೆಗಳು ಪೂರ್ಣ ಗೊಂಡಿತ್ತು. ಇತ್ತಿಂದ ಅತ್ತ ಹಾಗೂ ಅತ್ತಿಂದ ಇತ್ತ ಬರುವ ಹುಚ್ಚರ ಪಟ್ಟಿಗಳು ತಲುಪಿದ್ದವು,ವರ್ಗಾವಣೆಯ ದಿನವು ನಿಶ್ಚಯಿಸಲಾಗಿತ್ತು.ವಿಪರೀತ ಭಳಿ ಲಾಹೋರಿನ ಹುಚ್ಚಾಸ್ವತ್ರೆಯಿಂದ ಹಿಂದು ಸಿಖ್ ಹುಚ್ಚರಿಂದ ತುಂಬಿದ ಲಾರಿಗಳು ಪೋಲೀಸ್ ರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಟದವು ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ವಾಃಗ್ ಬಾರ್ಡರ್ ನಲ್ಲಿ ಎರಡುಕಡೆಯ ಸುಪರಿಂಟೆಂಡೆಂಟ್ ಪರಸ್ಪರ ಭೇಟಿಯಾದ ನಂತರ ಪ್ರಾರಂಭಿಕ ಕಾರ್ಯ ಮುಗಿದ ನಂತರ ವರ್ಗಾವಣೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು ಇದು ಇಡೀ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲ ನಡೆಯತೊಡಗಿತು.

ಹುಚ್ಚರಿಗೆ ಲಾರಿಗಳಿಂದ ತೆಗೆದು ಅವರಿಗೆ ಬೇರೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸುವುದು ಕಷ್ಟಕರ ಕೆಲಸವಾಗಿತ್ತು . ಕೆಲವರು ಹೊರಗಡೆ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಹೊರಗೆ ಬರುವವರಿಗೆ ಸಮರ್ಥಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ ಆಕಡೆ ಈಕಡೆ ಓಡಿಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು,ಯಾರು ಬೆತ್ತಲೆ ಇರುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅವರಿಗೆ ಬಟ್ಟೆತೊಟ್ಟಿಸಿದರೆ ಅವರು ಅದನ್ನು ಹರಿದು ಮೈಯಿಂದ ಬೇರ ಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. --- ಯಾರೋ ಬಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದ, ಮತ್ತೆಯಾರೋ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಕೆಲವರು ಜಗಳ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಅಳುತ್ತಿದ್ದರು, ಬೊಗಳುತ್ತಿದ್ದರು, ಏನೇನ್ನು ಕೇಳಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹುಚ್ಚು ಹೆಂಗಸರ ಗದ್ದಲ ಬೇರೆ. ತೀವ್ರವಾದ ಭಳಿಯಿಂದ ಹಲ್ಲು ಕಡಿಯುವಂತಾಗಿತ್ತು.

ಹುಚ್ಚರ ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತರು ಈ ವರ್ಗಾವಣೆಯನ್ನು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಜಾಗದಿಂದ ಕಿತ್ತುಹೋಗಿದ ಏಲ್ಲಿ ಬೀಸಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ಏನನ್ನು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರೋ "ಪಾಕಿಸ್ತಾನ್ ಜೈಂದಾಬಾದ್" ನ ಘೋಷಣೆಗಳನ್ನು ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಎರಡು ಮೂರು ಸಲ

ಗಲಭೆ ಆಗೋದರಲ್ಲಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ ಕೆಲವರು ಮುಸಲ್ಮಾನರು ಮತ್ತು ಸಿಖ್ ರಿಗೆ ಈ ಘೋಷಣೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೋಪ ಬರಲಾರಂಭಿಸಿತ್ತು.

ಬಿಷನ್ ಸಿಂಘ್ ನ ಸರತಿ ಬಂದಾಗ ಮತ್ತು ಅವನಿಗೆ ವಾಘದ ಆ ಕಡೆಯ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿ ಅವನ ಹೆಸರು ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ನಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದಾಗ "ಟೋಬ ಟೇಕ್ ಸಿಂಘ್ ಎಲ್ಲಿದೆ?ಪಾಕಿಸ್ತಾನದಲ್ಲಿಯೇ ಅಥವಾ ಹಿಂದುಸ್ತಾನದಲ್ಲಿ" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿ ನಕ್ಕಿ "ಪಾಕಿಸ್ತಾನದಲ್ಲಿ" ಎಂದ

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಬಿಷನ್ ಸಿಂಘ್ ಹಾರಿ ಒಂದು ಕಡೆ ಸರಿದ ಮತ್ತು ಓಡಿ ಹೋಗಿ ತನ್ನಜೊತೆಯವರೊಡನೆ ಸೇರಿಕೊಂಡ. ಪಾಕಿಸ್ತಾನದ ಸಿಪಾಯಿಗಳು ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬೇರೆಕಡೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವಾಗ ಅವನು ಹೋಗಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದ "ಟೋಬಟೇಕ್ ಸಿಂಘ್ ಇಲ್ಲಿದೆ---ಮತ್ತು ಜೋರಾಗಿ ಕಿರಿಚಲಾರಂಭಿಸಿದ. "ಓಪಡಿ ಗಡ್ಡಡ್ಡೀ ಏನ್ಯಸ್ ದೀ ಬೆಧ್ಯಾನ ಮಂಗ್ ದಿ ವಾಲ್ ಆಫ್ ದಿ ಟೋಬ ಟೇಕ್ ಸಿಂಘ್ ಅಂಡ್ ಪಾಕಿಸ್ತಾನ್.

ಅವನಿಗೆ ಬಹಳ ಸಂಜಾಯಿಶಿ ನೀಡಲಾಯಿತು, ನೋಡು ಈಗ ಟೋಬ ಟೇಕ್ ಸಿಂಘ್ ಹಿಂದುಸ್ತಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದೆ ಅದು ಹೋಗದಿದ್ದರೆ ಬಹು ಬೇಗನೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಲಾಗುವುದು.ಆದರೆ ಅವನು ಯಾವ ಮಾತನ್ನು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಒತ್ತಾಯಪೂರಕವಾಗಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಾಗ ಅವನು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜಾಗದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಊರಿರುವಕಾಲಿನ ಮೇಲೆ ಹೇಗೆ ನಿಂತನೆಂದರೆ ಈಗ ಅವನನ್ನು ಯಾವ ಶಕ್ತಿಯೂ ಸಹ ಅವನನ್ನು ಅಲ್ಲಾಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಅಂದಾಜಿನ ಮೇಲೆ ನಿಂತ.

ಮಾನವ ಅಪಾಯಕಾರಿ ಏನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಒತ್ತಾಯಮಾಡದೇ ಅವನಿಗೆ ಹಾಗೆ ನಿಲ್ಲಲು ಬಿಟ್ಟು, ವರ್ಗಾವಣೆಯ ಬಾಕಿ ಕೆಲಸ ಮುಂದುವರೆಸಲಾಯಿತು. ಸೂರ್ಯೋದಯದ ಮುನ್ನ ಅಚಲ ಹಾಗೂ ಮೌನ ಬಿಷನ್ ಸಿಂಘ್ ನ ಕಂಠದಿಂದ ಆಕಾಶಒಡಕಿನಂತಹ ಕೂಗು ಹೊರಡಿತು----- ಆಕಡೆ ಈಕಡೆ ಬಹು ಜನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಓಡಿ ಬಂದರು ನೋಡಿದರೆ ಯಾವ ಮಾನವ ಹದಿನೈದು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಹಗಲು ರಾತ್ರಿ ತನ್ನ ಕಾಲಿನಮೇಲೆ ನಿಂತಿರೋದ್ದನೋ ತಲೆಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದ. ಈಕಡೆ ಮುಳ್ಳು ತಂತಿಗಳ ಹಿಂದೆ ಹಿಂದುಸ್ತಾನ ---ಆಕಡೆ ಹಾಗೆಯೇ ತಂತಿಗಳ ಹಿಂದೆ ಪಾಕಿಸ್ತಾನ. ಮಧ್ಯದ ಜಮೀನಿನ ಆ ಸೀಳು ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಹೆಸರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ ಟೋಬಟೇಕ್ ಸಿಂಘ್ ಬಿದ್ದಿದ್ದ.

ರಾಹತ್ ಆರಾ ಬೇಗಂ

೧೯೧೫ರಲ್ಲಿ ಕಲ್ಕತ್ತದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು ತಾಯಿ ಇಫತ್ ಆರಾ ಬೇಗಂ(ನಿಧನ ಜುಲೈ ೧೯೪೫) ತಂದೆಯರು ಶಂಸುಲ್ ಉಲೆಮಾ ಕಮಾಲ್‌ದೀನ್ ಅಹ್ಮದ್ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸಾಹಿತಿ.ಇವರು ೧೦.೧. ೧೯೧೯ ಪದವಿಧರರು. ಅಖಂಡ ಭಾರತದ ಕೇಂದ್ರ ಅಸೆಂಬಲಿಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದವರು. ಹಿಂದುಸ್ತಾನದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾಗಿದ್ದವರು. ಅವರ ತಂದೆ ಅಂದರೆ ರಾಹತ್ ಆರಾ ಬೇಗಂ ರವರ ಅಜ್ಜ ಶಂಸುಲ್ ಉಲೆಮಾ ಝಲ್ ಫಿಕ್ಸಾರ್ ಅಲಿ ಸಾಹೇಬರು ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಜ್ಞಾನಿ.ಅವರ ತಾತಾ ನವಾಬ್ ಅಬ್ದುಲ್ ಲತೀಫ್ ಸಿ.ಐ.ಇ ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೇ ಸತಮಾನದಲ್ಲಿ ೧೮೫೭ರ ದಂಗೆಯ ನಂತರದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಸ್ತಾನದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಲ್ಲಿ ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಲ್ಕತ್ತದಲ್ಲಿ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟ್ ಆಗಿದ್ದರು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಭೋಪಾಲಿನ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯೂ ಆಗಿದ್ದವರು. ಮೀರ್ ಮಹ್ ಬೂಬ್ ಅಲಿ ಖಾನ್ ರವರೊಡನೆ ವಿಶೇಷ ಸಂಬಂಧಗಳಿದ್ದವು.ಬಂಗಾಲದಲ್ಲಿ ಪಾಶ್ಚಿಮ ವಿದ್ಯೆಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷ ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸಿದವರು.ಇಂದೂ ಕೂಡ ಅವರನ್ನು ಜನ ಪಯೋನೀರ್ ಆಫ್ ಮುಸ್ಲಿಂ ಎಜುಕೇಷನ್ ಇನ್ ಬೆಂಗಾಲ್ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಬಂಗಾಳದಲ್ಲಿ ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಗಣ್ಯನಾಯಕರೆಮ್ಮ ಭಾವಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಕಮಾಲ್‌ದೀನ್ ರವರು ೧೯೧೧-೧೪ ರವರೆಗೆ ಲಖ್ನೊ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಅರಬಿ ಮತ್ತು ಪರ್ಷಿಯನ್ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿದ್ದರು. ಇವರು ತನ್ನ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಹಾಗೂ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಪರಿಣಿತರಾದವರು ಭಾರತದ ವಿಭಜನೆಯ ಮುನ್ನ ೧೫ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಚೆನ್ನಂಗನ ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾಲೇಜಿನ ಮೊದಲನೆಯ ಭಾರತೀಯ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರಾಗಿ ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡೆದಿದ್ದರು. ಅವರ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸೇವೆಯ ಪ್ರಶಂಸೆಯಿಂದಾಗಿ ಸರ್ಕಾರ ಅವರನ್ನು ಶಂಸುಲ್ ಉಲೆಮಾ ಎಂಬ ಬಿರುದು ನೀಡಿತು. ೧೯೫೦ ರಲ್ಲಿ ನಿಧನ ಹೊಂದಿದರು. ರಾಹತ್ ಆರಾ ಒಂದು ಪಾಂಡಿತ್ಯಹೊಂದಿರುವ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸುಸಂಕೃತ ಮನೆತನದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ೧೯೧೧-೧೪ ರಲ್ಲಿ ಅವರು ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ರಾಹತ್ ಆರಾ ರವರು ಲಖ್ನೊ ನಲ್ಲೇ ತನ್ನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮುಂದುವರೆಸಿದ್ದರು. ಸಮನಾದ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಮದುವೆಯಾದರು ಆಗ ಅವರ ವಯಸ್ಸು ೧೫ ವರ್ಷ. ತನ್ನ ಈ ಮೊದಲನೆಯ ಹದಿನೈದು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಬೇರೆ ಹವ್ಯಾಸಗಳೂ ಸಂಗೀತ, ಚಿತ್ರಕಲೆಯನ್ನು ಸಹ ಕಲಿತವರು. ಕೆಲೊಮ್ಮೆ ವಿಷೇಶ ಸಂಧರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರುಉರ್ದು, ಆಂಗ್ಲ, ಬಂಗ್ಲ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಣಿತರು. ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಥೆ, ನಾಟಕ ಮತ್ತು ಕವಿತೆಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನಕಲೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದರು. ಬೇರೆಭಾಷೆಗಳಿಂದ ಉರ್ದು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಕಥೆ ಮತ್ತು ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಭಾಷಾಂತರಿಸಿದರು. ರಾಹತ್ ಆರಾ ರವರ ಮದುವೆ ೧೯೧೫ರಲ್ಲಿ ಖಾನ್ ಬಹಾದುರ್ ಮುಹಮ್ಮದ್ ಸಿರಾಜುಲ್ ಇಸ್ಲಾಂ ಎಂ.ಎ.ಬಿ.ಎಲ್ ರವರೊಡನೆಯಾಯಿತು. ಅವರು ಚೆನ್ನಂಗ್ ನ ಒಂದು ಉಚ್ಚ ಮನೆತನದವರು. ಬಂಗಾಲದ ಸಿವಿಲ್ ಸರ್ವೀಸ್ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಪ್ರಸಂಶೆಗೆ ಪತ್ರರಾದರು.ಇವರಿಗೆ ಎಂಟು ಜನ ಮಕ್ಕಳು ನಾಲಕ್ಕು ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು ನಾಲಕ್ಕು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು. ಹಿರಿಯಮಗ ಒಂದು ಅಪಘಾತದಲ್ಲಿ ೧೯೭೯ರಲ್ಲಿ ತೀರಿಕೊಂಡನು. ಉಳಿದವರೆಲ್ಲರೂ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದವರು. ತನ್ನ ಒಳ್ಳೆ ಗುಣಗಳಿಂದ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ತುಂಬ ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ಕಾಣತೊಡಗಿದರು. ವಿಷೇಶವಾಗಿ ತನ್ನ ಗಂಡ ಮಕ್ಕಳು ತಾಯಿ ಮತ್ತು ಅತ್ತೆಯವರಿಂದ ತುಂಬ ಪ್ರೀತಿ. ಅವರು ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಣೆಯ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದವರು. ಇದಲ್ಲದೇ ಅವರು ಉತ್ತಮ ಲೇಖಕಿಯು ಹೌದು. ಮನೆ ಸಂಸಾರ ಸಮಾಜಸುಧಾರಣೆಯ ಕೆಲಸಗಳಿಂದ ಉಳಿದಿದ್ದ ಸಮಯವನ್ನು ಓದು ಬರೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡವರು. ಅವರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಭಂಡಾರ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದುದು. ಮುದ್ರಿಸಿರುವ ಸಣ್ಣಕಥೆಗಳ ಸಂಕಲನಗಳ ಹೆಸರುಗಳು ೧) ದಿಲ್ ನವಾಜ್.೨) ಪ್ರೇಮಿ ೩)

ಇನ್ನೆಲಾಬ್ ೪)ಬಾನ್ಸುರೀ ಕಿ ಆವಾಜ್ ೫) ಶಬ್ ಕಿ ಪುಕಾರ್ ೬)ಬದ್ದೂ ಕಿ ಬೇಟಿ ೭) ಘುಂಚ ಎ ಅಫ್ಲಾನ. ತನ್ನ ಕಥಾ ಸಮ್ಮಲನವನ್ನು ಒಬ್ಬರಲ್ಲ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ದಿಲ್ವಾಜ್ ಅರ್ಪಣೆ ತನ್ನ ತಾಯಿಗೆ, ಶಬ್ ಕಿ ಪುಕಾರ್ ಸರೋಜಿನಿ ನಾಯಿಡು ರವರಿಗೆ, ಬಾಂಸುರಿ ಕಿ ಆವಾಜ್ ಸರ್ ತೇಜ್ ಬಹಾದ್ದೂರ್ ಸಪ್ರೋ ಪ್ರೇಮಿ ತನ್ನ ತಂದೆ ಶಂಸುಲ್ ಉಲೆಮಾ ಮೌಲಾನ ಮುಹಮ್ಮದ್ ಕಮಾಲ್‌ದೀನ್ ರವರಿಗೆ ಅರ್ಪಣೆಯಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಅವರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠಪಕ್ಷ ಸುಮಾರು ೧೨೦ ಸಣ್ಣ ಕಥೆಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ ಪ್ರತಿ ಒಂದು ಸಂಕಲನದಲ್ಲಿ ನಾಲಕ್ಕು ಕಥೆಗಳಿವೆ ಹೀಗೆ ೭ ಸಂಕಲನಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ. ಇನ್ನು ಪ್ರಕಟವಾಗದಿರುವ ಕಥೆಗಳು ಅನೇಕ. ನಾಟಕ ಬರೆಯುವಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದವರು.ಬಂಗ್ಲ ಭಾಶೆ ಬಲ್ಲವರು. ರವಿಂಧ್ರನಾಥ ಟೈಗೂರವರಿಂದ ನಿಕಟ ಸಂಪರ್ಕ ಹೊಂದಿದವರು. ಅವರ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ನಾಟಕ ಡಾಕ್ ಫರ್ ಎಂಬ ಉರ್ದು ಶೀರ್ಷಿಕೆಯಿಂದ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ. ೧೯೫೪ ರಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ೨೯ ವರ್ಷದ ವಯಸ್ಸಲ್ಲಿ ನಿಧನ ಹೊಂದಿದರು.

ಎತೆರಾಫ್ (ಒಪ್ಪಿಗೆ)

ಸಿನೆಮಾ ಮುಗಿಯಿತು

ಹೊರಗಡೆ ಭಯಂಕರ ಮಳೆ.

ಬಾಗಿಲಿನ ಮುಂದೆ ಜನಜಂಗುಳಿ ಯಾರ ಬಳಿ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಗಾಡಿಗಳಿದ್ದವೋ ಅವರು ಬೇಗ ಬೇಗ ತಮ್ಮ ಗಾಡಿಗಳು ಏರಿದರು. ಯಾರ ಬಳಿ ಗಾಡಿಗಳಿರಲಿಲ್ಲವೋ ಅವರು ಪೌಳಿಯ ಕೆಳಗೆ ಕೋಪಿಷ್ಟರಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದರು. ಆ ಜನಜಂಗುಳಿಯಲ್ಲಿ ಕಮಲ ಒಂದು ಕಡೆ ನಿಂತಿಹೊಂದಿದ್ದಳು. ಕಮಲನ ಪತಿ ಪರಿಶೋಷಣೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ತರಲು ಹೋಗಿದ್ದ. ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ನಿಂತಿದ್ದ. ಕಮಲ ಅವನನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಮೊದಲು ಎಲ್ಲೋ ನೋಡಿದ ಹಾಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಕೊನೆಗೂ ಅವಳು ಜನರ ಗುಂಪನ್ನು ತಳ್ಳುತ್ತಾ ಅವನ ಬಳಿ ಬಂದು ಕೂಗಿತೊಡಗಿದಳು,

"ಶಿವಕುಮಾರಣ್ಣ"

ಇವಳ ಕೂಗನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ಮನುಷ್ಯ ಕಮಲನ ಕಡೆ ನೋಡಿದ

ಕಮಲನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಹೊಳೆಯಲಾರಂಭಿಸಿತ್ತು.

ಆ ಮನುಷ್ಯ ಮುಗುಳ್ ನಗುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ

"ಓಹ್---- ಕಮಲ"

ಕಮಲ ಹೇಳಿದಳು "ಹೌದು-----ಈ ಕಡೆ ಬನ್ನಿ"

ಮತ್ತು ಜೋರಾಗಿ ಶಿವಕುಮಾರನ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಎಳೆದು ಕೊಂಡು ಗುಂಪಿನ ಹೊರಗೆ ಕರೆ ತಂದಳು. ಇಲ್ಲಿ ಜನರ ಗುಂಪು ಸೊಲ್ಪ ಕಡಿಮೆ ಇತ್ತು.

ಬಂದಿದ ತಕ್ಷಣ ಕಮಲ ಹೇಳಿದಳು:-

"ಈಗ ನೀವು ಎಲ್ಲಿದ್ದೀರಿ? ಜೀವಂತವಾದ್ದೀರಲ್ಲ! ಎಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಿದ್ದೀರ. ನೀವು ಹೇಗೆ ಮಾಯವಾದಿರಿ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಪ್ರೀತಿ! ಅಬ್ಬಾ ಎಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳನ್ನು ಕಳೆದ ನಂತರ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನನಗಂತೂ ನೀವು ಸಿಗುವಂತಹ ಭರವಸೆನೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಸಮಾಚಾರವಾದರೂ ತಿಳಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತಲ್ಲವೇ?"

ಕಮಲನ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ತೊಟ್ಟಿಟ್ಟುಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳು ಅವನ ಕೈ ಈಗಲೂ ಸಹ ಹಾಗೆ ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡಿದ್ದಳು.

ಶಿವಕುಮಾರ ಹೇಳಿದ:-

"ನೀವಂತೂ ಏನೇನು ಬದಲಾಯಿಸಲಿಲ್ಲ ಕಮಲ ಏಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಹೇಗಿದ್ದೀರಿ ಇಂದು ಕೂಡ ಹಾಗೆಯೇ ಇದ್ದೀರಾ"

ಕಮಲ ಹೇಳಿದಳು:-

" ಆದರೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಗುರುತು ಹಿಡಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬಹಳ ಹೊತ್ತಿಂದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಆದರೆ ಕೂಗಲು ಹಿಂದು ಮುಂದು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆ, ಕೊನೆಗೂ ತಡೆಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಶಿವಕುಮಾರ ಹೇಳಿದ:-

" ನಾನೇದರೂ ತಪ್ಪು ಹೇಳಿದನೆ? ನೋಡು.....ಈಗಲೂ ಸಹ ಅದೇ ಬಾಲ್ಯದ ಹುಚ್ಚುತನ ನಿನ್ನ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಇದೆ."

ಕಮಲ ಹೇಳಿದಳು:-

"ಹುಚ್ಚುತನ? ಆದರೆ ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ಹುಚ್ಚಿಯಂತೂ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಇರಲಿ, ಇದ್ದಿಕ್ಕಿದ್ದಹಾಗೆ ನೀವು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದೀರಿ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನೀವು ಬರಲೇಬೇಕು ತಡವೇನು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಅವರು ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ತರಲು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ."

ಶಿವಕುಮಾರ ಹೇಳಿದ:-

"ಅವರು" ಅಂದರೆ ಅರ್ಥ? ಅಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಎಜಮಾನರು ಪರ್ತೋರ್ಸ್ ಬಾಬು? ಅವರೊಡನೆ ಸಿನೆಮಾ ನೋಡಲು ಬಂದಿದ್ದೀರಾ?"

ಕಮಲ ಹೇಳಿದಳು:-

"ಅವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬರದಿದ್ದರೆ ಸಿನಿಮಾಗೆ ಕರೆದು ತರಲು ನನ್ನ ಯಾವ ಸ್ನೇಹಿತ ಅಥವಾ ಸಂಬಂಧಿಕರಾದರು ಯಾರಿದ್ದಾರೆ. ನೀವು ನನಗೆ ಅದು ಇದು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಸಂತೈಸುವುದು ಬೇಡ. ನಾನು ನಿನ್ನ ಯಾವ ನೆಪವೂ ಸಹ ಕೇಳುವಳಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬರಲೇಬೇಕು. ನಿಮ್ಮಿಂದ ವಷಾನುಗಳ ಸಮಾಚಾರಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಿದೆ. ರಾತ್ರಿ ಉಟ ಮಾಡೇ ಹೋಗಬೇಕು. ಈಗ ಕೇವಲ ಎಂಟುವರೆ ಗಂಟೆ ಮಾತ್ರವಾಗಿದೆ. ಈಗ ನೀವು ಎಲ್ಲಿದ್ದೀರಿ.

ಪ್ರಶ್ನೆ ಮೇಲೆ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಅವಳು ಶಿವಕುಮಾರನಿಗೆ ಚಿಂತೆಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು,..... ಬಡತನದ ಉಡುಪು.....ಬಾಡಿದ ಬಡಕಲು ಮುಖ ..... ಇವನು ಅದೇ ಶಿವಕುಮಾರನೇ? ಹೇಗಿದ್ದೀರಿ? ಯಾವುದಾದರೂ ಕಾಯಲೆಯಿಂದ ಬಳಲಿದ್ದೀರಾ? ಆರೋಗ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ನೀವು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕಾಳಜಿವಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತು.....ನೋಡಿ ಅವರು ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ .....ಬನ್ನಿ.....ಬನ್ನಿ....."

ಶಿವಕುಮಾರನನ್ನು ಎಳೆಯುತ್ತಾ ಕಮಲ ಅವನನ್ನು .....ತೀರದವರೆಗೆ ತಂದಳು. ಫ್ಲಾಟ್ ಪಾಥಿನ ಮೇಲೆ. ಆಗ ಮಳೆಜೋರಾಗಿ ಬೀಳಲಾರಂಭಿಸಿತ್ತು. ಫ್ಲಾಟ್ನ ಬಳಿ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಪರ್ತೋರ್ಸ್ ಇಳಿದ. ರಸ್ತೆಯ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ನೀರು ಸೇರಿತ್ತು. ಪರ್ತೋರ್ಸ್ ಹೇಳಿದ

" ನಿಲ್ಲಿ.....ನಿಲ್ಲಿ.....ನನ್ನ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಹತ್ತಿ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ಪಾದರಕ್ಷೆ ಬಟ್ಟೆ ಎಲ್ಲ ಹಾಳಾಗುತ್ತದೆ."

ಗಂಡನ ಆಜ್ಞೆ ಪರಿಪಾಲಿಸಲು ಆಗ ಅವಳಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಶಿವಕುಮಾರನ ಕೈಹಿಡಿದು ಅವನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಕಮಲ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿ ಕುಳಿತಳು.

ಆ ಅಪರಿಚಿತನಿಗೆ ಒಮ್ಮೆ ವಿಸ್ಮಯದಿಂದ ಕಣ್ಣುಹಾಯಿಸಿ ಪರ್ತೋರ್ಸ್ ಸಹ ಗಾಡಿ ಹತ್ತಿದ ನಂತರ ಡೈವರ್ಗ್ ಹೇಳಿದ:-

"ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಅವೈನ್ಯು."

ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಹೊರಡಿತು. ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತುಗಳು ಮುಂದುವರೆದವು.ಗಂಡನ ಕಡೆ ನೋಡಿ ಕಮಲ ಹೇಳಿದಳು:-

ನೋಡಿ.....ಇವರೇ ಶಿವಕುಮಾರಣ್ಣ. ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೂ ನಾವು ಸ್ನೇಹಿತರು. ಸುಮಾರು ಎಂಟು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇವರ ಸುಳುವೇ ಸಿಕ್ಕಿರಲಿಲ್ಲ. ನೀವು ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ತರಲು ಹೋದಾಗ ಇದ್ದಿಕ್ಕಿದ್ದಹಾಗೆ ನಾನು ಇವರನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ಇವರು ನನ್ನಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲೇ ನಿಂತುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಹೌದು ಶಿವಕುಮಾರಣ್ಣ ನೀವು ಒಳ್ಳೆ ಹಾಡುಗಾರಕರಾಗಿದ್ದರಲ್ಲವೇ ಈಗಲೂ ಸಹ ಆ ಚಟವಿದೆಯೇ ಅಥವಾ ಎಲ್ಲ ಮರೆತಿದ್ದೀರಾ? ನಿಮ್ಮ ಹವ್ಯಾಸಗಳು

ವಿಸ್ಮಯವಾದದ್ದು?

ಕಮಲ ಗ್ರಾಮೋಪಲೋನಿನಲ್ಲಿ ಚಾವಿ ಕೊಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಸ್ವಲ್ಪನೂ ಅಡತಡೆವಿಲ್ಲದೇ ಮಾತ್ನಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಕಾರು ಹೋಗುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಪರ್ತೋರ್ಷ್ ಮತ್ತು ಶಿವಕುಮಾರ ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಹೊರಗೆ ಮಳೆ ಬೀಳುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನೀರು ಸೇರಿದ್ದರಿಂದ ಕೆಸರು ಸೇರಲಾರಂಭಿಸಿತು.ಹಾಗೆಯೇ ಪರ್ತೋರ್ಷ್ ಮನದಲ್ಲಿ ಸಹಸ್ರಾರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಉದ್ಭವಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದವು.

".....ಗೆಳೆಯ.....? ಬಾಲ್ಯದಗೆಳೆಯ.....!"

.....ಇಂ.....ಮತ್ತೆ ಎಂಟು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕಾಣೆಯಾದವನು.....

ಹಾಡು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಹಾಗೆ ಇಂದು ಅವನನ್ನು ಪಡೆದು ಕಮಲನ್ ಸಂತೋಷಕ್ಕೆ ಅಪಾರವೇ ಇಲ್ಲ.....!"

ಆದರೆ ಇದು ಎಂತಹ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ ಮಾತು ಈ ಹೆಸರು ನನಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇಲ್ಲ. ಕಮಲ ತನ್ನ ಅನೇಕ ಗೆಳೆಯರ ಹಾಗೂ ಸಂಬಂಧಿಕರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾಳೆ. ಆದರೆ ಶಿವಕುಮಾರನ ಹೆಸರಂತೂ ಹೇಳಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದೇ ವಿಚಾರ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ? ಪರ್ತೋರ್ಷ್ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ತನ್ನ ಜ್ಞಾಪಕವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದ..... ಉಂಹು ..... ಈ ಹೆಸರು ಇದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಎಂದೂ ಕೇಳಿರಲಿಲ್ಲ.

ಪರ್ತೋರ್ಷ್ ಗೆ ಈಗ ಸಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ತಿರುಗಿ ಶಿವಕುಮಾರನ ಕಡೆ ನೋಡಿ ಕಮಲಳನ್ನು ಕೇಳಿದ:-

" ಆದರೇ ಕಮಲ ..... ನೀವು ಇವರ ಬಗ್ಗೆ ಎಂದೂ ಸಹ ಏನೂ ಹೇಳಿರಲಿಲ್ಲ?"

ಕಮಲ ಹೇಳಿದಳು:-

"ಹೌದು..... ನಿಜ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಆದರೆ ಇಂದು ಇವರ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಹೇಳುವೆ."

ಕಾರ್ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಅವೆನ್ಯೂಯಲ್ಲಿ ಐದು ಮಹಡಿಗಳ ಮನೆ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಂತಿತು. ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಮುಂಚೆ ಕಮಲ ಇಳಿದಳು. ನಂತರ ಶಿವಕುಮಾರನಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು:-

"ಇಳಿಯಿರಿ ಶಿವಕುಮಾರಣ್ಣ."

ಶಿವಕುಮಾರ ಇಳಿದ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿತೋಷ್ ಸಹ ಇಳಿದ. ಮುಂದೆ ಗಾಡಿ ನಿಲ್ಲುವ ವರಾಂಡವಿತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಬಂದು ಶಿವಕುಮಾರ ಹೇಳಿದ:-

" ಈಗ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡು ಕಮಲ ನೀವಿಬ್ಬರು ಸಿನಿಮಾ ನೋಡಿ ದಣೆದು ಬಂದಿದ್ದೀರಿ, ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯಿರಿ. ರಾತ್ರಿಯೂ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ನಿನ್ನ ಅಪೇಕ್ಷೆವಿದ್ದರೆ ಮತ್ತೊಂದು ದಿನ....."

ಇಲ್ಲ.....ಇಲ್ಲ.....ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಇಲ್ಲ" ಎಂದು ಕಮಲ ಮತ್ತೆ ಅವನ ಕೈ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬಾಗ ಗಂಡನ ಉಪಸ್ಥಿತಿಯ ಸಂವೇದನೆಯನ್ನು ತಡೆಯಿತು ಗಂಡನ ಕಡೆ ನೋಡಿ ಹೇಳಿದಳು" ಶಿವಕುಮಾರಣ್ಣನಿಗೆ ಹೋಗಲು ಬಿಡಬೇಡಿ ಅವರಿಗೆ ಮೇಲೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ"

ನಂತರ ಶಿವಕುಮಾರನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ

" ಬನ್ನಿ ಅಣ್ಣ. ಇಂತಹ ಜೋರಾದ ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗುವಿರ. ನಿಮ್ಮ ಮುಖ ನೋಡಿ ವಿಸ್ಮಯಕರವಾಗುತ್ತಿದೆ, ಯಾವುದೋ ಭಯಂಕರ ಕಾಯಿಲೆಯಿಂದ ಪಾರಾಗಿದ್ದೀರ ಎಂದು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ.....ಬನ್ನಿ.....ಬನ್ನಿ..... !

ಶಿವಕುಮಾರನಿಗೆ ಕಮಲನ ವತ್ತಾಯದಮೇರಿಗೆ ಮೇಲೆ ಹೋಗಲೇಬೇಕಾಯಿತು.

ಮೂವರೂ ಮೂರನೆಯ ಮಹಡಿಗೇ ಬಂದರು, ಅದು ಕಮಲ ಮತ್ತು ಪರಿತೋಷ್ ರವರ ವಾಸ ಸ್ಥಳವಾಗಿತ್ತು. ಸ್ಟಿಬ್ ಹಾಕಿದೊಡನೆ ಕೊಠಡಿ ಬೆಳಕಿಂದ ತುಂಬಿತು. ಪುಟ್ಟದಾದ ಅಲಂಕೃತ ಫ್ಲಾ ಟ್ಟಿತ್ತು. ಕಮಲ ಹೇಳಿದಳು:- ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಮಾತಾಡುತ್ತಿರಿ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಾನು ಉಟದವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ನೋಡೋಣ ರಾಕೂರ ಎಲ್ಲಿ ಹೋದ. ಹೌದು ಶಿವಕುಮಾರಣ್ಣ .....ಓಣಿ ತೆಗೆದು ಗೊಂಡು ಬರಲೇ?

ಶಿವಕುಮಾರ ಹೇಳಿದ .....ಓಣಿ.....:-

ಅವನ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಯೋಚನೆಗಳ ನೆರಳಿತ್ತು.

ಕಮಲ ಹೇಳಿದಳು:-

"ಹೌದು. ಓಣಿ.....ಅದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಯೋಚನೆ ಯಾಕೆ?"

ಶಿವಕುಮಾರ ಹೇಳಿದ:-

"ಪರಿತೋಷ್ ಬಾಬು ಸಹ ಓಣಿ ಕುಡಿತಾರೆಯೆ?"

ಕಮಲ ಹೇಳಿದಳು :-

"ಇಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಓಣಿ ಕುಡಿಯುವ ಹವ್ಯಾಸ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ನೀವು ಕುಡಿತೀರೆಂದರೆ ಅವರಿಗೂ ಒಂದು ಕಪ್ ಕೊಡಲು ನಿರಾಶೆಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಓಣಿ ಪ್ರಿಯರು ಆದರೆ ನಾನು ಅವರನ್ನು ತಡೆಯುತ್ತೇನೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅಂದಾಜು ಮೀರಿ ಓಣಿ ಕುಡಿದರೆ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಹಾನಿ ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಹಾಂ ಓಣಿ ತರಲೇ?"

ಶಿವಕುಮಾರ ನಕ್ಕು ಹೇಳಿದ:- "ತನ್ನಿ"

ಕಮಲ ಹೊರಟು ಹೋದಳು. ಶಿವಕುಮಾರ ನಿಂತು ಕೊಠಡಿಯನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಪರಿತೋಷ್ ಮತ್ತು ಕಮಲಾದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಫೋಟೊ ಗೋಡೆಗೆ ತಗಲಿತ್ತು. ಅದರ ಬಳಿ ಒಂದು ಮಗುವಿನ ಚಿತ್ರದಮೇಲೆ ಅವನ ದೃಷ್ಟಿ ಬಿತ್ತು.

ಶಿವಕುಮಾರ ಕೇಳಿದ:-

"ಮಗು"

"ಹೌದು" ಪರಿತೋಷ್ ಎಂದ

ಶಿವಕುಮಾರ ಕೇಳಿದ " ಕೇವಲ ಒಂದೇ ಮಗು"

ಮತ್ತೆ ಪರಿತೋಷ್ "ಹೌದು" ಎಂದ

".....ವ್ಯಸ್ತೇನು?"

".....ಐದನೇ ವರ್ಷ"

ಫೋಟೋಕಡೆ ಸೂಕ್ಷಮವಾಗಿ ನೋಡಿ ಶಿವಕುಮಾರ ಹೇಳಿದ:-

ಅವರ ತಾಯಿಯಹಾಗೆಯೇ ಫೋಟೋವಿದೆ. ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಮಲ ಹೀಗೆಯೇ ಇದ್ದಳು. ಕರಿ ಕೂದಲಿನ ಗೊಂಚಲು ಇದೇರೀತಿ ಹಣೆ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ನೀವು ಮಗುವನ್ನು ಸಿನಿಮಾಗೆ ಏಕೆ ಕರೆತರಲಿಲ್ಲ?

"ಇಲ್ಲ ಇಂತಹ ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಮಗುವಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ತಾಯಿ ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಕರೆತರಿಸಲಾಗುವುದು"

".....ಹುಂ"

ಶಿವಕುಮಾರ ತುಂಬ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟಿರುವ ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪರಿತೋಷ್ ಹೇಳಿದ

ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿ:-

ಶಿವಕುಮಾರ ಹೇಳಿದ:-

"ಹಾಂ ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ."

ಅವನು ಉದ್ದನೆ ಉಸರನ್ನೆಳೆದು ಸೋಫ್ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡ.

ಮುಂದೆ ಚಿಕ್ಕ ಮೂರು ಕಾಲಿನ ಸ್ಥೂಲಿನ ಮೇಲೆ ಸಿಗ್ರೇಟಿನ ಡಬ್ಬಿ ಮತ್ತು ಬೆಂಕಿ ಪೊಟ್ಟಣವಿಟ್ಟು ಪರಿತೋಷ ಹೇಳಿದ:-

"ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಿ ಸಿಗ್ರೇಟ್ ಕುಡಿತಾಇರಿ ಅಲ್ಲಿಯವರಿಗೆ ನಾನು ಸೊಲ್ವ ಕೈ ಕಾಲು ಮುಖ ತೊಳೆದು ಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೇನೆ."

"ಒಳ್ಳೆಯದು"

ನಂತರ ಪರಿತೋಷ ಪಕ್ಕದ ಕೊಠಡಿಗೆ ಹೊರಟು ಹೋದ ಅವನಿಗೆ ಜರೂರಾದ ಪತ್ರಗಳು ಬರೆಯಬೇಕಿತ್ತು.

ಶಿವಕುಮಾರ ಟೀ ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಮತ್ತು ಕಮಲ ಅವನ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು.

ಕಮಲ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು:-

" ಏಷ್ಯೊಂದು ಮಾತುಗಳು ಜ್ಞಾಪಕ ಬರುತ್ತಿದೆಂದರೆ ಎಲ್ಲಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುವುದನ್ನೇ ತಿಳಿಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಚ್ಚಾ ಶಿವಕುಮಾರಣ್ಣ ಮಾಯವಾಗೇಹೊದರು. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮಿಂದ ನಾಲಕ್ಕು ಅಕ್ಷರಗಳು ಕ್ಷೇಮದ್ದೇಯಾಗಲಿ ಬರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲವೇ. ತಾಯಿ ಮನೆಗೆ ಹೋದಾಗಲೆಲ್ಲ ನಿಮ್ಮಬಗ್ಗೆ ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತೇನೆ ಆದರೆ ಅವರೂ ಸಹ ಏನನ್ನೂ ಹೇಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಶಿವಕುಮಾರ ಹೇಳಿದ:-

"ಏನಾದರು ಸಮಾಚಾರವಿದ್ದರೇ ತಾನೇ, ನನ್ನದೂ ಒಂದು ಸಮಾಚಾರವೇ? ಹಾಂ. ಇಂದು ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದು ಆಸೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಪತಿ ಮತ್ತು ಮಗುವಿನ ಜೊತೆ ಸಂತೋಷವಾಗಿದ್ದೀರ. ಇದ್ದೀರ ತಾನೆ?"

ಕವಲ ಅವನನ್ನು ತಡೆದು ಹೇಳಿದಳು :-

"ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಹೊಸ ಸುದ್ದಿ ಹೇಳುವಂತದ್ದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಹುಡುಗಿ ತನ್ನ ಮನೆ ಹೇಗೆ ನಿಬಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಳೆಯೋ ಅದರಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಸಹ ಒಬ್ಬಳು. ಒಮ್ಮೆ ಸಂತೋಷ, ಒಮ್ಮೆ ಕಷ್ಟಕರ ಸಂಗತಿ. ಒಮ್ಮೆ ನಗುತ್ತೇನೆ, ಒಮ್ಮೆ ಅಳುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗೆ ಜೀವನ ಕಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಹೌದು ಒಳ್ಳೆಯ ಜ್ಞಾಪಕ ಬಂತು ನೀವು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರ?"

ಒಂದು ದುಃಖಕರ ಮುಗುಳ್ಳಗೆಯಿಂದ ಶಿವಕುಮಾರ ಹೇಳಿದ:-

"ನನ್ನ ಅದೃಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಜೀವನ ಸುಖಕರವಾಗಿ ಬಾಳುವುದು ಎಲ್ಲಿದೆ. ಆದರೆ ನೀವು ಸಿಖಮಯವಾದ ಜೀವನ ಸಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ತುಂಬ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತಿದೆ.ನಿಮ್ಮ ಉಡುಪು, ಮನೆಯ ಅಲಂಕಾರ ನೋಡಿ ಖುಷಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಸಿನಿಮಾಗೆ ಬೇರೆ ಹೋಗುತ್ತೀರಿ. ಒಳ್ಳೆಯದು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸೊಲ್ವ ಮನರಂಜನವೂ ಅಗತ್ಯ.

ಕವಲ ಹೇಳಿದಳು:-

"ಹಾಂ. ಅವರಿಗೆ ಸಿನಿಮಾ ಎಂದರೆ ಇಷ್ಟ. ಆದರೆ ನಾನು ದೊಂದುವೈಚ್ಛದ ವಿರುದ್ಧ. ನಾನು ಈ ಫ್ಲಾಟ್ ಬಿಟ್ಟು

ಯಾವುದಾದರೂ ಗಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕ ಹಾಗು ಅಗ್ಗವಾದ ಮನೆ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಲು ಸಹ ಹೇಳಿದ್ದೆ. ನಮ್ಮ ಮಿತಿಮೀರಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯ ಮಾತಲ್ಲ."

ಆದರೆ ಅವರು ಇದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದರು. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬೆರೆಯ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಗೌರವಾನ್ವಿತರ ಹಾಗೆ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸಬೇಕಾದರೆ ಇದೇ ರೀತಿ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ಬೇರೆಯವರ ಮುಂದೆ ತನ್ನನ್ನು ಕ್ಷುಲ್ಲಕವಾಗಿರುವುದು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಗೆ ಅಲ್ಲ. ಅವರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ನಾನು ತುಂಬ ಒತ್ತಾಯನೂ ಮಾಡಲ್ಲ. ಮನೆಯ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೇನು ಇಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಒಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡದೇ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಬೇಸರವಾಗಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದ ಒಂದು ಮಾತು ಸಹ ಆಡಲಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನೇ ನೋಡಿ ಮಗುವಿನ ಆಟದ ಸಾಮಾನುಗಳಿಂದ ಕೊರಡಿ ತುಂಬಿದೆ. ಇಂತಹ ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಆಟದ ಸಾಮಾನುಗಳಿಂದ ಶ್ರೀಮಂತರ ಮಕ್ಕಳೂ ಸಹ ಆಡಲಿಲ್ಲ ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ? ಒಂದು ದಿನ ನಾನು ಹೇಳಿದೆ:-

ನಿರರ್ಥಕ ಇವೆಲ್ಲ ಖರೀದಿಸಿ ಅವನ ಹವ್ಯಾಸ ಕೆಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಮತ್ತು ಅನಾವಶ್ಯಕ ಪ್ರೀತಿವಾಸ್ತವ್ಯವೂ ಅವನ ಸ್ವಭಾವ ಕೆಡುತ್ತೆ"

ಅವರು ನಕ್ಕಿ ಉತ್ತರಿಸಿದರು:-

ನೀನು ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವರೀತಿಯ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪ ಮಾಡ ಬೇಡ.ನನ್ನ ಸಂತೋಷ ಇದರಲ್ಲೇ ಮತ್ತು ಮಾನವನ ಭರವಸೇನು, ಇವತ್ತು ಇದ್ದಾನೆ ನಾಳೆ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ತಂದೆ ನಿಧನಹೊಂದಾಗ ನಾನು ಕೇವಲ ಐದುವರ್ಷದವನು. ತಂದೆಯ ಪ್ರೀತಿ ಏನೂ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು. ವೇದನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ತಾಯಿ ನನ್ನನ್ನು ಸಾಕಿದಳು. ಈಗ ಈಶ್ವರ ನನಗೂ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವಾಗ ಅವನನ್ನು ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿ ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ವಂಚಿತ ಮಾಡಲು ನಾನು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲೇ?" . ಅಯ್ಯೋ ನೋಡಿ ನಾನೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ನನ್ನದೇ ವಟವಟಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆಣ್ಣಾ ಈಗ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಸಮಾಚಾರ ತಿಳಿಸಿ. ಇಷ್ಟು ದಿನ ಎಲ್ಲಿದ್ದೀರಿ ಏನ್ ಮಾಡಿತ್ತಿದ್ದೀರಿ.

ಶಿವಕುಮಾರ ಹೇಳಿದ:-

ನನ್ನ ಕಥೆ ಅಂತೂ ದುಃಖಕರವಾದದ್ದು. ಇದು ನಿಮ್ಮ ಮದುವೆಯ ಮಾತು ಕತೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ನಡೆದದ ಸಂಗತಿ ಸುಮಾರು ಎಂಟು ವರ್ಷದ ಹಿಂದಿನ ಮಾತು, ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ನನ್ನ ಕೊನೆಯ ಭೇಟಿಯಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇಲ್ಲ.....ಈಗ ನನಗೆ ಜ್ಞಾಪಕ ಬಂತು ಈ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಭೇಟಿಯಾಗಿತ್ತು ಆದರೆ ಅದು ಕೇವಲ ಕೆಲವು ಕ್ಷಣಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ.

ಹಾಂ.....!

ನನ್ನ ಕಥೆ ಕೇಳಿ! ತಂದೆಯವರ ನಿಧನದ ನಂತರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದಾರಿದ್ರ್ಯ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿತ್ತು ಆದ್ದರಿಂದ ಮುಂದೆ ಓದಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲಸ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲೇ ಬೇಕಾಯಿತು. ನನ್ನ ಒಬ್ಬ ಗೆಳೆಯನೊಡನೆ ಬರ್ಮಾಗೆ ಹೋದೆ. ನಾನು ಯಾವುದಾದರೂ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಬಳಿ ಇದ್ದಿದ ಬಂಡವಾಳ ನನ್ನ ಗೆಳೆಯನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟೆ ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ಪರಿಣಿತ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುವಾಗಿದ್ದ. ಆದರೆ ಅವನ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಇಳಿಮುಖ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿತ್ತು. ನನ್ನ ಹಣದಿಂದಲೂ ಅವನ ವ್ಯವಹಾರ ಉಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಇಳಿಮುಖವಾದಾಗ ನನ್ನ ಹಣವೂ ವ್ಯರ್ಥವಾಯಿತು. ಅಲ್ಲ ಸೊಲ್ವ ಉಳಿದಿದ್ದ ಹಣದಲ್ಲಿ ಅದೇ ವರಪ್ರಾಸದವೆಂದು ತಿಳಿದು ನಾನು ಸ್ವದೇಶಕ್ಕೆ..... ಹಿಂದುರಿಗಿದೆ.

ಕಮಲ ಒಳಬಳಗೇನೆ ತಣ್ಣನೆಉಸಿರೆಳೆದು ನಂತರ ಹೇಳಿದಳು:-

" ಅಚ್ಚಾ .....ಮತ್ತು ಅದರ ನಂತರ.....!"

ಶಿವಕುಮಾರ ಹೇಳಲಾರಂಭಿಸಿದ:-

ಅದರ ನಂತರ ತುಂಬ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಿದ ನಂತರ ಕಾರ್ಪೊರೇಶನ್ ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಚಾಕರಿ ಸಿಕ್ಕಿತು ಆದರೆ ದುರಾದೃಷ್ಟಿ ಆರು ತಿಂಗಳ ನಂತರ ನಿರ್ಮೋನಿಯಾದ ಪ್ರಬಲ ದಾಳಿಯಾಯಿತು. ಡಾಕ್ಟರ್ ಗಳೆಲ್ಲ ಸೋತು ಹೋಗಿ ಯಾವುದಾದರು ಒಳ್ಳೆಯ ವೈದ್ಯನಿಗೆ ತೋರಿಸಲು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೊಟ್ಟರು. ಆದರೆ ನನ್ನ ಬಳಿ ಯಾವುದಾದರು ದೊಡ್ಡ ಡಾಕ್ಟರ್ ಗೆ ತೋರಿಸುವಂತಹ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದು ಒಬ್ಬ ಹೋಮಿಯೋಪಥಿ ವೈದ್ಯನೊಡನೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಪಡೆದು ರೋಗವಾಸಿಯಾದೆ. ಧನ್ಯವಾದಗಳು ಜೀವಂತವಾಗಿದ್ದೀನಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸಾವಿನ ಬಾಯಿಗೆ ಹೋಗೇಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆ.

ಕಮಲ ಕೇಳಿದಳು:-

"ಇದು ಎಷ್ಟು ದಿನದ ಹಿಂದಿನ ಮಾತು?"

ಶಿವಕುಮಾರ ಹೇಳಿದ:-

"ಅದೇ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಾಗಿರಬಹುದು."

ಕಮಲ ಹೇಳಿದಳು:-

ಆಗ ನನ್ನ ಮಗ ಸುಮಾರು ಒಂದು ವರ್ಷದವನಾಗಿರ ಬಹುದು. ಆದರೆ ನೀವು ನನಗೆ ಏಕೆ ತಿಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಂತೂ ಇರಲಿಲ್ಲ ಆದರೂ ಸಹ ನಿಮ್ಮ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗೆ ನಿರಾಶೆಯಂತೂ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಪರಿತೋಷ್ ಕೊರಡಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತ ಹೇಳಿದ:-

"ಹಿಂದೆ ನಡೆದಿದ್ದ ಕಥೆ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಾ?"

ಕಮಲ ಹೇಳಿದಳು:-

"ನೋಡಿ. ಅಯ್ಯೋಪಾಪ ಎಂತಹಾ ಸಹಿಸಲಾರದ ಕಷ್ಟಗಳೆಲ್ಲ ಎದುರಿಸಿದ್ದಾನೆ ನೀವು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿ ಇವರ ಕಥೆ ಕೇಳಿ"

ಪರಿತೋಷ್ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ. ಕಮಲ ಕೂಗಿದಳು "ಶಿವಕುಮಾರಣ್ಣ" ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಒಂದು ಕೋಪದ ದೃಷ್ಟಿ ಬೀರಿದಳು

ಶಿವಕುಮಾರ ಮತ್ತೆ ಹೇಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ:-

ಸ್ವಸ್ಥನಾದಾಗ ನನ್ನ ಕೆಲಸ ಹೋಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮತ್ತೊಬ್ಬನ ವೈವಹಾರದಲ್ಲಿ ಪಾಲುದಾರನಾದೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ದೊಡ್ಡ ಮೋಸ ಹೋದೆ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ದಾವೆವಿಲ್ಲದೇ ಯಾರಿಂದಲೂ ದುಡ್ಡು ವಸೂಲಾಗಿದೆಯೇ? ನೀವೇ ಹೇಳಿ ಪರಿತೋಷ್ ಬಾಬು? ಇಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾರ ಮೇಲೆಯೂ ಭರವಸೆ ಮಾಡುವುದು ಮೂರ್ಖತನವಲ್ಲದೇ ಮತ್ತೇನು?

ಪರಿತೋಷ್ ಹೇಳಿದ:-

"ಇಂತಹ ಅನೇಕ ಘಟನೆಗಳು ನನ್ನೊಡನೆಯೂ ನಡೆದಿದೆ ಶಿವಕುಮಾರ ಬಾಬು? ಮಾನವರ ಊರಲ್ಲಿ ಭರವಸೆ ಇಲ್ಲದಂತೆಯಾಗಿದೆಯೋ ಅಲ್ಲೇ ಅಪ್ರಾಮಾಣಿಕರೆಯೂ ಇದೆ. ಅಂಥವರಿಂದ ದೇವರೇ ಕಾಪಾಡಬೇಕು.

ಶಿವಕುಮಾರ ಹೇಳಿದ:-

"ನೀವು ಮಾನವನನ್ನು ಗುರಿತಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಪರಿಣಿತರಾದರೆ ಆಗ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ವಿಶ್ವದಲ್ಲೇ ಅತಿ

ಅದೃಷ್ಟವಂತರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೂ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತೇನೆ."

ಕಮಲ ಹೇಳಿದಳು:-

ಆದರೆ ಸಿವಕುಮಾರಣ್ಣ, ಇದು ತುಂಬ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ ಮಾತೆಂದರೆ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಏಷ್ಯೊಂದು ಗೆಳೆಯರಿದ್ದರು, ಕೆಲವರಂತೂ ಅತಿ ಆತ್ಮೀಯರೂ ಸಹ ಆಗಿದ್ದರೂ ಅವರಿಗೆ ನಿಮ್ಮಿಂದ ದೂರ ಹೋಗಲೂ ಸಹ ಇಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನೀವೇ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಿ ನಿಮ್ಮ ಎಂತೆಂತಹ ಗೆಳೆಯರಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಸಮಯ ಬಿದ್ದರೆ ಪ್ರಾಣ ಕೊಡಲು ಹಿಂಜರಿಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು, ಹಣ ಕಾಸು ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಲೆಕ್ಕ."

ಶಿವಕುಮಾರ ಬೆಚ್ಚು ಬಿದ್ದು ಕೇಳಿದ:-

"ಇಂತಹ ಮಾತು ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ಹೇಳಿದ್ದೆನೇ?"

ಕಮಲ ಹೇಳಿದಳು :-

ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ. ಒಂದು ಸಲ ನೀವು ತುಂಬ ಸಾಲಗಾರಾಗಿರಿದ್ದಿರಿ. ನಿಮಗೆ ಸರಿಯಾದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸಾಲ ಹಿಂದಿರುಗಿಸಲು ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟವನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಎಲ್ಲಾರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವಮಾನಿತ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದ. ಆಗ ನಿಮ್ಮೊಬ್ಬ ಗೆಳೆಯ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸಾಲದ ಹೊರೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತಮಾಡಿದ್ದ ಎಂದು ನಿಮ್ಮಿಂದಲೇ ಕೇಳಿದ್ದೆ.

ಮತ್ತೆ ಹೌದು ನಿಮ್ಮ ಸಂಗೀತವೂ ಸಹ ಅನೇಕರಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮೋಹಿತನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದು."

ಕಮಲನ ಧ್ವನಿ ಮತ್ತು ಅವಳ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ನಿಜಾಂಶವನ್ನು ಕಾಣತೊಡಗಿತು ಇದ್ದಿಕ್ಕಿದ್ದಹಾಗೆ ಅವಳು ಶಿವಕುಮಾರನ ಕಡೆ ನೋಡಿದಳು, ಅವನ ದೃಷ್ಟಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ನಿಜಾಂಶ ಹಾಗೂ ಆತ್ಮೀಯತೆಯ ವ್ಯವಾಹರದಿಂದ ತಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಕಮಲ ಮಾತಿನ ಧಾರೆಯನ್ನು ಬೇರೆ ಕಡೆ ತಿರುಗುತ್ತ ಹೇಳಿದಳು:-

" ಅದರ ನಂತರ ಏನಾಯಿತು."

ಶಿವಕುಮಾರ ಹೇಳಿದ:-

ಅದಾದ ನಂತರ ಅದೇ ಕಷ್ಟ ಬಂತು ಅದರಿಂದಾಗಿ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ತುಂಬ ಕಷ್ಟ ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಅದಾದ ನಂತರ ಕೆಲವು ಕ್ಷಣ ನಿನ್ನನ್ನು ಭೇಟಿಯಾದೆ. ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಅಮ್ಮನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಗಂಗಾಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಿರಿ. ಯಾವುದೋ ಪೂಜೆವಿತ್ತು.

ಕಮಲ ಹೇಳಿದಳು:-

" ಹೌದು ದೌದು. ನೀವು ಸರ್ಯಾಗಿ ಹೇಳಿದಿರಿ ಅದು ಪೂಜೆಯ ದಿನವಿತ್ತು. ಅಚ್ಚಾ ಮತ್ತೆ ಅದರ ನಂತರ?"

"ಅದರೆ ನಂತರ.....ನನ್ನ ಎರಡನೆಯ ಮಾವನವರೂ ನನಗೆ ಐನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟು, ಕಲ್ಕತ್ತದಿಂದ ಹೊರಗೆ ದೂರದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಏನಾದರೂ ವ್ಯಾಪಾರ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡು ಎಂದು ಕಟ್ಟೆಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡಿದ್ದರು. ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಆಸಾಂಗ್ ಹೋಗಿ ಹತ್ತಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರ ಗುರುತು ಪರಿಚಯವರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಒಬ್ಬರ ವಿಳಾಸವೂ ಸಹ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು, ಆಗ ನಾನು ನೇರವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಹೋದನಂತರ ಅವನ ವ್ಯಾಪಾರವೂ ಅಧೋಗತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಬಂತು. ನನ್ನ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಂದ ಅವನ ವ್ಯಾಪಾರವೂ ಸ್ಥಗಿತವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಬಹಳ ಬೇಸರಗೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಂದ ಬರಿಗೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದುರಿಗಬೇಕಾಯಿತು.

ಈ ದುಃಖವಾದ ಕಥೆ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಕೇಳುವೇ ಕಮಲ, ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ಗಾಬರಿಯಾಗುವಿರಿ. ಅಸಲಿನಲ್ಲಿ

ಇದೆಲ್ಲ ನನ್ನ ದುರಾದ್ಯಷ್ಟ. ನನ್ನ ಅದೃಷ್ಟ ನನಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡಿತು. ನಿಮಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿದೇ ಇದೆ."

ತದನಂತರ ಒಂದು ತಣ್ಣನೆಯ ಉಸಿರು ತುಂಬಿ ಹೇಳಿದ "ಆದರೆ ಪದೆ ಪದೆ ಬೀಳುತ್ತಾ ತನ್ನನ್ನಾನೆ ಹೇಗೆ ಸುದಾರಿಸಿದ್ದೇನೆ, ಏಟಿನ ಮೇಲೆ ಏಟು ತಿಂದುಸಹ ನಾನು ಯಾರ ವಶಕ್ಕೂ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅದೃಷ್ಟದಿಂದ ಆಶಾಭಂಗವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಈಗಲೂ ಸಹ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡಿಯುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ದುರಾದ್ಯಷ್ಟಕರ ನೋಡಿ. ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೀರ ಈ ಕೈ."

ಶಿವಕುಮಾರ ಮಣಕಟ್ಟು ತೋರುತ್ತ ಹೇಳಿದ:-

ಒಂದು ರಿಸ್ಕ್ ವಾಚ್ ಇತ್ತು. ಸುಖ ದುಃಖದಲ್ಲಿ ಸಹಯೋಗಿ. ಆದರೆ ಇಂದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಎಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿಹೋಯಿತೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಟ್ರಾಮ್ ಹಿಡಿಯಲು ಓಡಿದೆ. ಒಂದು ಆಸೆ ಇತ್ತು ಎಲ್ಲಾದರೂ ಕೆಲಸ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎಂದು. ಟ್ರಾಮ್ ಹತ್ತಿದ ನಂತರ ಸಮಯ ನೋಡಲು ಕೈ ಎತ್ತಿ ನೋಡಿದರೆ ವಾಚ್ ಮಾಯವಾಗಿದೆ. ಚೆನ್ನದ ಗಡಿಯಾರ ಬರ್ಮಾನಲ್ಲಿ ಅರವತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ನಗದು ಕೊಟ್ಟು ಖರೀದಿಸಿದ್ದೆ."

ರಾತ್ರಿ ಜಾಸ್ತಿ ಕಳೆಯಲಾರಂಭಿಸಿತ್ತು. ಪರಿಶೋಷಣೆ ಹೇಳಿದ "ಎಲ್ಲಿಯವರಿಗೆ ಇವರನ್ನು ತಡೆದಿರುತ್ತಿತ್ತಿಯಾ. ಉಟದ ವೈವಸ್ಥೆ ಮಾಡು. ನೋಡು ಮಳೆಯೂ ಸಹ ನಿಂತಿದೆ." ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕಮಲ ಒಳ್ಳೆ ಉಟದ ವೈವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿಸಿದ್ದಳು. ಖುರ್ಮ, ಮೊಟ್ಟೆ ಸಾರು, ಮೊಸರು, ಚಟ್ನಿ, ಹಣ್ಣು ಅಂದರೆ ಬಹಳಷ್ಟುತರದ ವಸ್ತುಗಳಿದ್ದವು.

ಶಿವಕುಮಾರ ಹೇಳಿದ:-

ಕಮಲ. ನೀವು ಸದಾ ಹೀಗೆ ಇದ್ದೀರಿ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದಲ್ಲದೇ.....ಇಂತಹ ಒಳ್ಳೆಯ ಉಟಗಳಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಏನು ರುಚಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ? ಕಮಲ ಹೃದಯ ಕಂಪಿಸಿತು. ಇದೇ ಶಿವಕುಮಾರನಿಗೆ ಒಂದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಉಟವೆಂದರೆ ಪಂಚಪ್ರಾಣ. ಅವಳಿಗೂ ಸಹ ಶಿವಕುಮಾರ ಎಂತೆಂತಹ ಒಳ್ಳೆ ಒಳ್ಳೆ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನಿಸಿದ್ದ. ಸದಾ ಒಳ್ಳೆಯ ಹಣ್ಣು ಮತ್ತು ಮಿಠಾಯಿ ಖರೀದಿಸಿ ಕಮಲನನಾಗಿ ತರುತ್ತಿದ್ದ. ಕಮಲನ ಹೃದಯ ಅಘಾತವಾಯಿತು. ಆದರೂ ಮೇಲ್ನೋಟಕ್ಕೆ ಕಿರುನಗು ನಗುತ್ತಾ ಹೇಳಿದಳು."

ಜಾಸ್ತಿ ಒಟಒಟ ಬೇಡ ಸುಮ್ಮನೆ ಉಟ ಮಾಡುತ್ತಾಹೋಗಿ. ತುಂಬ ಮಾತು ಕಲಿತಿದ್ದೀರಿ. ನನ್ನ ಮನೆ ಬರ್ಮಾನೂ ಅಲ್ಲ ಅಸಾಮು ಅಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ವೈರ್ಥದ ಒಟಒಟ ಬೇಡ.

ಅದರ ನಂತರ .....ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುವ ಸಮಯ ಬಂದಿತು.

ಪರಿಶೋಷಣೆ ಅವನ ಕಥೆ ಕೇಳಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಅನುಕಂಪಿಸಿದ್ದ ಅವನು ಹೇಳಿದ:-

"ಫ್ಲೂಸತ್ತು ಸಿಕ್ಕಿದಾಗ ಬರ್ತಾಇರಿ. ದೀರ್ಘಕಾಲದ ನಂತರ ನಿಮ್ಮ ತಂಗಿ ನಿಮಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದೆ, ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಬಾಲ್ಯದ ಸ್ನೇಹಿತರೂ ಹೌದಲ್ಲವೇ. ಇಂದು ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಾಗ ಅದನ್ನು ತಡೆದರೆ ದುಃಖದ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಯಂಕಾಲದ ನಂತರ ಈ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲು ನಿಮಗಾಗಿ ತೆಗೆದಿರುತ್ತದೆ.

ಶಿವಕುಮಾರ ಪ್ರಸನ್ನವಾಗಿ ಹೇಳಿದ:-

"ನೋಡಿ. ನಾನು ಬಂದರೆ ನಿಮಗೆ ಬೇಜಾರನ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ ತಾನೆ."

ಪರಿಶೋಷಣೆ ಕಿರು ನಗು ನಕ್ಕಿ:-

ಖಂಡಿತ ಇಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಬೇಜಾರು ಪಡಿಯುವಂತಹದೇನಿದೆ. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಬನ್ನಿ.

ಕಮಲ ಹೇಳಿದಳು:-

"ಹೌದು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಬರಬೇಕು ಶಿವಕುಮಾರಣ್ಣ. ನಿಮಗೆ ಯಾವಾಗ ಮನಸ್ಸಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಬನ್ನಿ. ಆದರೆ ಒಂದು

ಮಾತು ಕೇಳುವುದನ್ನು ಮರೆತೆ. ನೀವು ಎಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಿದ್ದೀರಿ."

ಶಿವಕುಮಾರ ಹೇಳಿದ:-

"ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ಯಾರಡಾಯಿಜ್ಸ್ ಹೋಟೆಲ್ ನಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಅದು ಸಹ ಬೇಗನೆ ಖಾಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ತುಂಬ ದಿನ ಒಂದೇ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಅಂದರೆ ಜೋಬಿನ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು ವೈವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಿಯವರಿಗೆ ಜೋಬು ಖಾಲಿ ಇರತ್ತೋ ಎಲ್ಲಿಯೂ ತಂಗುವುದು ಕಷ್ಟ. ಒಳ್ಳೆಯದು ಏನಾದರೂ ಅಗಲಿ ಯಾವತ್ತಾದರೂ ಬಂದೇ ಬರುತ್ತೇನೆ. ಕಷ್ಟಗಳ ಹೊರೆ ಸಹಿಸಲಾರದಾಗ ನಿಮ್ಮ ಸುಖ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸೊಲ್ಡು ಸಮಯ ಸಮಾಧಾನ ಪಡೆದು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಈ ದಿನ ನನಗೆ ಎಂತಹ ಸುಖಕರವಾದದ್ದು. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿ ನನಗೆ ಎಷ್ಟು ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತಿದೆ ಹೇಳಲಾರೆ.

"ಒಳ್ಳೆಯದು. ಬರುತ್ತೇನೆ ಪರಿತೋಷ್ ಬಾಬು ನಮಸ್ತೆ."

ಶಿವಕುಮಾರ ಹೊರಗೆ ಹೋದ. ಪರಿತೋಷ್ ಒಂದನೆ ಮಹಡಿಯವರೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದ. ಹಿಂದುರಿಗೆ ಬಂದು ಕಮಲ ಮತ್ತೆ ಬರಲು ಅವರಿಗೆ ಹಿಂದು ಮುಂದಾಗಬಹುದಲ್ಲವೇ ಎಂದ"

ಕಮಲ ಮರದ ಗೊಂಬೆ ಹಾಗೆ ಅಚಲವಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದಳು. ಕಳೆದ ಕಾಲದ ಮಾತುಗಳೆಲ್ಲ ಒಂದಾದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಮಿದುಳಿನ ಪರದೆಯ ಮೇಲೆ ಹೋಗಲಾರಂಭಿಸಿತ್ತು

ಪತಿಯ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವಳು ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟು ಹೇಳಿದಳು:-

ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವರೊಡನೆ ನೀವು ಸ್ನೇಹಶೀಲತೆಯಿಂದ ವರ್ತಿಸಿದಿರಿ ನನಗೆ ತುಂಬ ಸಂತೋಷ ವಾಯಿತು. ವಿಷಾಧ. ಇಂದು ನಾನು ಅವರನ್ನು ಒಂದು ವಿಸ್ಮಯಕರ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇದೇ ಶಿವಕುಮಾರಣ್ಣ ಒಂದು ದಿನ....."

ಅವಳ ಧ್ವನಿ ಕಂಠದಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಂತಿಹೋಯಿತು. ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಬೆಳಕಿನ ಜೊತೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಸಂತೋಷ ಅಡಗಿತ್ತು. ಕೊನೆಗೆ ಅವಳು ತನ್ನ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಶುದ್ಧಗೊಳಿಸಿ ಹೇಳಿದಳು.

"ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿ ನಾನು ಶಿವಕುಮಾರಣ್ಣನ್ನು ಮೊದಲು ನೋಡಿದಾಗ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟಾಗಿತ್ತು. ಕರಿಯಲೋ ಬೇಡವೋ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದೆ. ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತೋಚುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೂ ತಡೆಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ ಕರೆದೇ ಬಿಟ್ಟೆ. ಈಗ ಹೇಳಿ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು.

ಪರಿತೋಷ್ ಉತ್ತರಿಸಿದ:-

"ಜೀವನದ ಸಮರದಲ್ಲಿ ಅವರು ಸಾಕಷ್ಟು ಗಾಯಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದರೆ ಕೊಳಕು ಹಳೇ ಬಟ್ಟೆ, ಎಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಏನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಅವರು ದಾಹ ಮತ್ತು ಹಶುನಿನಿಂದ ವಿವೇಕ ಕಳೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಏನಾದರು ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ತಿಂದರು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹಾಗೆ ಕಳೆದು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಜೋಬಲ್ಲಿ ಸೊಲ್ಡು ಹಣ ಬಂದರೆ ಬಂದಹಾಗೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಜೋಬು ಖಾಲಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯೂ ಸರಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಕೇಳು ಸಿಗ್ಗೇಟಿನ ಡಬ್ಬ ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮುಖ ತೊಳೆಯಲೂ ಹೋದೆ. ಬಂದು ನೋಡಿದರೆ ಒಂದು ಸಿಗ್ಗೇಟು ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಆದರೂ ಬೇಗ ಬೇಗನೆ ಎಷ್ಟೋ ಸಿಗ್ಗೇಟು ಜೋಬೊಳಗೆ ಹಾಕಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನು ಸದ್ದಿಲ್ಲದೇ ಬಂದಿದ್ದೆ, ನಾನು ಅವರನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದು ಅದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪಾಪ ಅವರಿಗೆ ನಾಚಿಕೆ ಪಡೆಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಸದ್ದಿಲ್ಲದೇ ಹೊರಟು ಹೋದೆ."

ಕಮಲನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವಿತ್ತು. ಅವಳು ತನ್ನ ಕಪ್ಪನೆಯ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಣ್ಣುಗಳು ಮೇಲೆತ್ತಿ ಪತಿಯನ್ನು

ದೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಪರಿತೋಷ್ ಮತ್ತೆ ಹೇಳಿದ:-

"ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನಿರ ನಡುವೆ ತುಂಬ ಸ್ನೇಹಿತವಿತ್ತು.ಇತ್ತಲವೇ?"

.....ಆದರೆ ನೀನು ಎಂದೂ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಏನೇನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ?"

ಒಂದು ಉದ್ದನೇ ಉಸರೆಳೆದು ಕಮಲ ಹೇಳಿದಳು:-

"ನಿಜ ಹೇಳಿದಿರಿ.....ಇದು ಒಂದು ರೀತಿಯ ಆಕಸ್ಮಿಕವೇ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹೇಳಲು ಅವಕಾಶವೇ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ."

ಕಮಲಳ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ವೇದನೆವಿತ್ತು. ಅವಳ ನಾಲಿಗೆಯಿಂದ ಮತ್ತೆ ಯಾವಮಾತೂ ಹೊರಡಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ದುಃಖಿತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಿಟಕಿ ಹೊರಗೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಆಕಾಶದ ಒಂದು ತುಂಡು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಮಳೆ ಇಂತುಹೋಗಿತ್ತು. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಎರಡು ನಾಲಕ್ಕು ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಕಾಣ ತೊಡಗಿದವು. ಆವಾಗಲೂ ಮೋಡಗಳ ತೆಳ್ಳನೆಯ ಪರದೆವಿದ್ದಿದರಿಂದ ನಕ್ಷತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಬೆಳಕಿರಲಿಲ್ಲ.

ಪರಿತೋಷ್ ಗಮನವಿಟ್ಟು ಸೊಲ್ಪ ಸಮಯ ನೋಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ. ಅವನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಕುತೂಹಲ ಅಡಗಿತ್ತು. ನಂತರ ಅವನು ಹೇಳಿದ:-

"ಏನಾದರೂ ಆಳವಾದ ರಹಸ್ಯ ಅವರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದೆ ಎಂದು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಅಂದಾಜಿನಂತೆ ಒಂದು ದಿನ ಅವರು ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದರೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಹಾಗೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ಕಷ್ಟಗಳು ಬಂದಿರುವಹಾಗಿದೆ ಅದರಿಂದ ಅವರ ಆ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳು ವೈರ್ಥವಾಗಿದೆ ಇದೇ ತಾನೇ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.?"

ಕಮಲ ಹಾಗೆಯೇ ಶೀತಲ ಉಸಿರೆಳೆದು ಹೇಳಿದಳು:-

ಹೌದು. ಮತ್ತು ಆಗ ನಾನು ಮಾತಾಜಿಯವರನ್ನು ಭೇಟಿಮಾಡಲು ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಅವರ ಹೇಳಿಕೆಯಂತೆ ಶಿವಕುಮಾರಣ್ಣನ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ ಮೊದಲಿದ್ದ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಅವರ ಸ್ವಭಾವ ಹಾಗೂ ಅವರ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿದೆ. ತುಂಬ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಯಾವುದೋ ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಹಣ ಮಾಯವಾದುದರಿಂದ ಜೈಲು ಹೋಗಬೇಕಾಯಿತು. ಆದರೆ ನನಗೆ ಅವರೇ ಹಣ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಖಚಿತವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಶಿವಕುಮಾರಣ್ಣ ಅಪಪ್ರಮಾಣಿಕತೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಯೇ?

ಆಫ್ಫೀಸಿನ ಒಬ್ಬ ಗೆಳೆಯನ ಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ತುಂಬ ವಿಶ್ವಾಸವಿತ್ತು. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅವನದೇ ಆ ಕೆಲಸ. ಅವರ ಸರಳಸ್ವಭಾವದಿಂದಾಗಿ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ನಂಬುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನು ಬಾಲ್ಯದಿಂದ ಅವರನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಬೇರೆಯವರ ಅಪರಾಧ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರಿಂದ ಬಡಪಾಯಿಗೆ ಎರಡು ವರ್ಷ ಜೈಲು ವಾಸ ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಯಿತು

ಅದಾದ ನಂತರ ಕೆಲವು ಕ್ಷಣಗಳಿಗೆ ನದಿ ತೀರದಲ್ಲಿ ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಭೇಟಿಯಾಗಿತ್ತು.

ಆಗ ಅವರ ಸ್ಥಿತಿ ಇನ್ನೂ ಹದಗೆಟ್ಟಿತ್ತು. ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಭಯಂಕರವಾದ ಕಳವಳ ಕಾಣಿಸತೊಡಗಿತ್ತು ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದ ತಕ್ಷಣ ಕಮಲ ನಾನು ಹಣ ಕದ್ದಿದ್ದೇನೆಂದು ನೀನು ನಂಬುತ್ತಿಯಾ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು."

ಆಗ ನಾನು ಉತ್ತರಿಸಿದೆ:-

"ನಿನ್ನನ್ನು ಇಷ್ಟೊಂದು ವಿಶ್ವಾಸಹೀನ ಎಂದು ನಂಬಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ.?"

ಆಗ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದರು" ಸರಿ. ನೀವು ಸರಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ. ನಿಜವಾಗಲೂ ಆ ಹಣ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ಕದ್ದಿದ್ದ. ಆದರೆ

ನಾನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಯಿತು.

ಪರಿತೋಶ್ ಏನೋ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಹೇಳಲಾರಂಭಿಸಿದ:-

" ಅಚ್ಚಾ ಸೊಲ್ವ ತಡಿ. ಅವನ ಹೆಸರೇನು? ಶಿವಕುಮಾರ ಮಜುಂದಾರ್?"

ಕಮಲ ಹೇಳಿದಳು. "ಹೌದು".

ಪರಿತೋಶ್ ಹೇಳಿದ:-

" ಸರಿ. ನನ್ನ ಒಬ್ಬ ಸ್ನೇಹಿತ "ಶರತ್" ಎಂಬುವನಿದ್ದಾನೆ. ಆಗ ಪೋಲಿಸ್ ಕೋರ್ಟ್ ನಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿ ವಕೀಲನಾಗಿ ಸೇರಿದ್ದ. ಅಸಾಮಿ ಶಿವಕುಮಾರ್ ಮಜುಂದಾರಿನ ಮುಕದ್ದಮೆ ಅವನೇ ಮಾಡಿದ್ದ. ಅವನು ಹೇಳಿದ್ದ. " ಅಸಾಮಿ ನಿರಪರಾಧಿ ಎಂದು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸಾಕ್ಷಿ ಉಲ್ಲಾವಾದ ಕಾರಣ ಅವನು ತನ್ನ ನಿರಪರಾಧವನ್ನು ಸಾಬೀತು ಪಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ."

ಸಮಾಧಾನದ ಉಸಿರನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಕಮಲ ಹೇಳಿದಳು:-

" ಓಹ್. ನಿಮಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಗೊತ್ತಿದೆ ಅನ್ನಿ ಅವನು ನಿರಪರಾಧಿ ಎಂದು ನನಗೂ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಗೊತ್ತಿತ್ತು." ಪತಿಯ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು. ಪರಿತೋಶನಿಗೂ ಆ ಹಣ ಶಿವಕುಮಾರ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಖಾತರಿಯಾಗಿದೆಂದು ಅವಳು ಭಾವಿಸಿದಳು ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ವಕೀಲಿನಿಂದ ಮಾತು ಕೇಳಿದ್ದ. ಅವಳ ಹೃದಯ ಸೊಲ್ವ ಹಗುರವಾಯಿತು. ಕಳೆದ ದಿನಗಳ ನೆನಪು ಅವಳ ಹೃದಯದವನ್ನು ವಿಸ್ಮಯಗೊಂಡಿತ್ತು. ಅವಳ ಬಾಲ್ಯ. ನಂತರ ಯುವನದ ಆರಂಭ. ನಗೆ. ಚೇಷ್ಟೆ ಸಂತೋಷಗಳು ಆಟವಾಡಿಕೊಂಡು ದಿನ ಕಳೆಯುವುದು. ಆಹಾ ಆ ದಿನಗಳೇ?

ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೂ ಅವಳ ಮದುವೆ ಶಿವಕುಮಾರೊಡನೆ ಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಳು. ಅವಳಿಗೂ ಸಹ ಈ ಮಾತಿನ ಬಗ್ಗೆ ಖಾತರಿವಿತ್ತು. ಅದೇ ಭರವಸೆ ಬಹಳ ಕಾಲ ಅವಳ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಜಾಗಮಾಡಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಂದರೆ ಅವಳು ಹದಿನಾಲ್ಕನೇ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಡುವರಿಗೂ. ಮೊಗಸಾಲೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದ ಅಲಂಕೃತ ಪುಟ್ಟ ಪುಟ್ಟ ಹೂಕುಂಡಗಳಲ್ಲಿ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂಗಳು ಅರಳುತ್ತಿತ್ತು. ಕಮಲ ಆ ಹೂಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡು ಶಿವಕುಮಾರನಿಗಾಗಿ ಜೋಪಾನವಾಗಿದ್ದು ತಿಳಿದಳು. ಶಿವಕುಮಾರ ಹಾಡೂ ಸಹ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅವನ ಆ ಹಾಡಂತು ಈಗಲೂ ಜ್ಞಾಪಕವಿದೆ ಅದು ಅವಳಿಗೆ ತುಂಬ ಇಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರ ವಿಷಯ ಹೀಗಿತ್ತು.

" ನನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಆಸೆ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಕೇವಲ ನಿನ್ನನ್ನು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕೇವಲ ನಿನಗೆ ಮತ್ತೇನು ಇಲ್ಲ."

ಈ ಹಾಡು ಕಲಿಯಬೇಕೆಂದು ಶಿವಕುಮಾರ ತುಂಬ ಆಸೆ ಪಟ್ಟಿದ್ದ. ಹಲವಾರು ಸಲ ಈ ಹಾಡನ್ನು ಕಲಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ. ಮತ್ತೆ ಇನ್ನೂ ಬಹಳಷ್ಟು ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಅವಳೂ ಶಿವಕುಮಾರನಿಂದ ಕಲಿತಿದ್ದಳು.

ಶಿವಕುಮಾರೊಡನೆ ಮಾತಾಡಲು ಒಂದು ರೀತಿಯ ಆನಂದವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಅವನ ಮಾತಿನ ಶೈಲಿ, ನಗೆ ಚೇಷ್ಟೆ, ಹಾಡು ಬೇರೆ ಹವ್ಯಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಆಟ ತಮಾಶೆ. ಅಂದರೆ ಜೀವನದ ಆ ಭಾಗವನ್ನು ಶಿವಕುಮಾರಣ್ಣ ಎಷ್ಟು ಆಕರ್ಷಕ ಮತ್ತು ವರ್ಣರಂಜಿತ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅದರ ನಂತರ.....ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಹಾಗೆ.....ಜೀವನದ ಕಾಲ ಉಲ್ಲಾವಾಯಿತು. ಪ್ರತಿ ಒಂದು ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಬಂದಿತು. ಎಲ್ಲಾ ಆಸೆ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳೂ ನುಚ್ಚುನೂರಾಯಿತು. ಇಂದು ಪತಿ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಅವಳು ಒಂದು ಪುಟ್ಟಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಿರತಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಪತಿಯ ಪ್ರೇಮವೂ ಅವಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಅವಳಿಗೆ ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಸಿಖ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷ ಸಿಕ್ಕಿದೆ ಆದರೆ ಏಕೋ ಏನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಹಾಗೆ

ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ಶಿವಕುಮಾರನ ನೆನಪು ಬಂದಾಗ ದುಃಖದ ಮೋಡಗಳು ಅವಳ ಹೃದಯದಮೇಲೆ ಆವರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಈ ನೆನಪು ಒಂದು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅವಳ ಹೃದಯವನ್ನು ಜಿಗುಟುತ್ತಾ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಕ್ಷಣಗಳು ಅವಳು ಮೌನವಾಗಿರುತ್ತಾಳೆ.

ಸೊಲ್ಡು ಸಮಯದ ನಂತರ ಪರಿಶೋಷಣೆ ಹೇಳಿದ:-

" ಹೌದು ಒಳ್ಳೆ ನೆನಪು ಬಂತು. ಷರತ್ ಹೇಳಿದ್ದ ಈ ಮನುಷ್ಯ ವಿದ್ಯಾವಂತವೇನೋ ಇದ್ದಾನೆ ಆದರೆ ಅವನ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳು ಸರಿ ಇಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಸೊಲ್ಡು ತಿಳುವಳಿಕೆ ಇಲ್ಲದ ಮನುಷ್ಯನೂ ಹೌದು ಅವನಿಗೆ ಅವಿವೇಕಿ ಎಂದು ಬಿರುದು ಕೊಟ್ಟರೆ ಸರಿ ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ಕಮಲ ಸಮಾಧಾನದ ಉಸಿರಳೆದು ಹೇಳಿದಳು:-

"ಅದೇ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಇಂದು ಅವನು ಗೆಳೆಯರ ಬಳಗದಿಂದ ತುಂಬ ಬೇಸರಗೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಸ್ನೇಹದಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಇಂದು ಭರವಸೆಯೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತಾನೇ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ನಾನು ಅವನ ಮನೋಭವದಿಂದ ಚಿರಪರಿಚಿತನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಇಂತಹಾ ಕಷ್ಟದಲ್ಲೂ ಸಹ ಅವನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಯಾರಿಗೂ ದೋಷಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ನನ್ನ ಅದೃಷ್ಟದ ಏರುಪೇರು ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದ.

ಪರಿಶೋಷಣೆ ಹೇಳಿದ:-

ಮಾನವ ಎಂದಾದರೂ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಗೊಂಡಾಗ ಅದೃಷ್ಟವನ್ನೇ ಪ್ರಶಂಸುತ್ತಾನೆಂದು ಗಾದೇನೆ ಇದೆ. ಹೋಗಲಿ ಬಿಡು, ರಾತ್ರಿ ತುಂಬ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ, ನಡಿ ಮಲಗಿಕೊಳ್ಳೋಣ.ನನಗೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ ಇನ್ನು ಅವರು ಈ ಮನೆ ಕಡೆ ಬರಲಾರರು."

ಆದರೆ ಪರಿಶೋಷಣೆ ಈ ಕಲ್ಪನೆ ತಪ್ಪಾಯಿತು.

ಈ ಘಟನೆಯ ನಾಲಕ್ಕು ದಿನದನಂತರ ಸಂಜೆಯ ವೇಳೆಗೆ ಶಿವಕುಮಾರ ಬಂದ. ಆದುವರೆಗೆ ಪರಿಶೋಷಣೆ ಕಛೇರಿಯಿಂದ ಹಿಂದುರಿಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಮಲ ಸಿಂಗಾರದ ಮೇಜಿನ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತು ತಲೆ ಬಾಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಶಿವಕುಮಾರ ಬಂದಿದ್ದಾನೆಂದು ಕೇಳಿ ಕಮಲ ಕೆಲಸದವನಿಗೆ ಟೀ ಮಾಡಲು ಹೇಳಿ ತಾನು ಮುಖತೊಳೆದು ಬಟ್ಟೆ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಬೇರೆ ಕೊಠಡಿಗೆ ಬಂದಳು. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಶಿವಕುಮಾರನ ಬಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಅವಳ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ನಾಲಕ್ಕು ದಿನಗಳಿಂದ ಅದೇ ಬಟ್ಟೆ ಮೈಮೇಲಿತ್ತು. ಅಂದು ಅವು ಇನ್ನಷ್ಟು ಕೊಳೆಯಾಗಿದ್ದವು.

ಕಮಲನಿಗೆ ಅವನ ಇರುವೆಕೆ ಮೇಲೆ ತುಂಬ ಕರುಣೆ ಉಂಟಾಗಿ ಅವಳು ಹೇಳಿದಳು:-

"ಶಿವಕುಮಾರಣ್ಣ ಒಂದು ಮಾತು ಕೇಳಲಾ?"

"ಏನು?"

ಹೇಳಲು ಏನು ಸಂಕೋಚ ಪಡೆಯಿಲ್ಲತಾನೆ?"

ಶಿವ ಕುಮಾರ ಏನೋ ಯೋಚಿಸಿ ಉತ್ತರಿಸಿದ

"ಇಲ್ಲ"

ಕಮಲ ಹೇಳಿದಳು

"ನಿಮ್ಮ ಬಳಿ ಬಟ್ಟೆ ತುಂಬ ಕಡಿಮೆ ಎಂದು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಬರಿ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದೀರಾ? ಬಟ್ಟೆ ಹೊಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೂ ಹಣವಿಲ್ಲವೇನು?"

ಶಿವಕುಮಾರ ನಕ್ಕಿದ. ದುಃಖದ ನಗು. ಮತ್ತೆ ಹೇಳಿದ:-

"ಒಂದು ಜೊತೆ ಧೋಬಿಗೆ ಹೋಗಿದೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಡೈ ಕ್ಲೀನಿಗೆ ತೊಳೆಯಲು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಧೋಬಿ ತಿಂಗಳ ನಂತರ ಬಟ್ಟೆ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ ಈಗ ನೀವೆ ಹೇಳಿ ನಾನು ಹೇಗೆ ನಡಿಯಲಿ."

ಕಮಲ ಏನೂ ಉತ್ತರಿಸಲಿಲ್ಲ ಕೇವಲ ದುಃಖದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವನ ಕಡೆ ನೋಡ ತೊಡಗಿದಳು. ಶಿವಕುಮಾರ ಅವಳ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ತಾಳಲಾರದೇ ಮಾತು ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಾ ಕೇಳಿದ:-

"ಪರಿತೋಷ್ ಬಾಬು ಇನ್ನೂ ಹಿಂದಿರುಗಿಲ್ಲವೇ?"

ಕಮಲ ಹೇಳಿದಳು:-

"ಇಲ್ಲ"

ಶಿವಕುಮಾರ ಹೇಳಿದ:-

"ಅವರ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಬರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ."

ಅದರ ನಂತರ ಸೊಲ್ವ ಹೊತ್ತು ಮೌನವಿತ್ತು,

ನಾಲಕ್ಕು ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ಶಿವಕುಮಾರ ಹೇಳಿದ:-

"ನಿಮ್ಮ ಮಗು ಎಲ್ಲಿ?"

ಕಮಲ ಹೇಳಿದಳು:-

ಅವನಿಗೆ ಪ್ರತಿ ದಿನ ಕೆಲಸದವನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಕಿಗೆ ವಾಯು ವಿಹಾರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ."

ಶಿವಕುಮಾರ ಹೇಳಿದ:-

"ಹೌದು. ಇದು ಒಳ್ಳೆ ಅಭ್ಯಾಸ!"

ಶಿವಕುಮಾರ ಈಗ ಬರಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಮೊದಲು ಮೊದಲು ಸಂಜೆವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ. ಆದರೆ ಈಗ ಬರುವ ಹೊತ್ತುಗೊತ್ತು ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಪರಿತೋಷ್ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಮೂವರೂ ಸೇರಿ ಹರಟೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ ಶಿವಕುಮಾರ ಕಮಲನೊಡನೆ ಎರಡು ಮಾತಾಡಿ ಅವನ ಮಗುವಿನ ಜೊತೆ ಆಟ ಅಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನಿಗೆ ಕಥೆಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ. ಕಮಲ ನಾಶ್ತ ತಯಾರಿಸಲು ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಳು ಮಧ್ಯ ಮಧ್ಯ ಬಂದು ಒಂದೆರಡು ಮಾತಾಡುವಳು.

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕೆಲವು ದಿನಗಳು ಕಳೆದವು.

ಪರಿತೋಷನು ಶಿವಕುಮಾರನೊಡನೆ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಅವನ ಮಾತುಗಳು ಕೇವಲ "ಬನ್ನಿ" "ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿ" ಎನ್ನುವಷ್ಟೇ ಮೀಸಲಿತ್ತು. ಶಿವಕುಮಾರನೂ ಸದಾ ಬರಲಾರಂಭಿಸಿದಾಗ ಅವನಿಗೆ ಆತಿಥ್ಯ ಸತ್ಕಾರ ಮಾಡಲೇಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ವಿವಶನಾಗಿಯೂ ಸಹ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದರ ನಂತರ ಏನಾದರೂ ಕೆಲಸದ ನೆಪದಿಂದ ಜಾಗ ಖಾಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅಸಲಿಗೆ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದವನೊಡನೆ ಹರಟೆಹೊಡಿಯುವುದು ಒಬ್ಬ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವವನ ಬಳಿ ಏನೂ ಆಸಕ್ತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಏಂದಾದರೂ ಹೀಗೂ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕಮಲ ಮತ್ತು ಪರಿತೋಷ್ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕೆಲಸದ ಮತ್ತಾಡುವಾಗ ಅಥವಾ ಕಮಲ ಹಾಡುವಾಗ ಮತ್ತು ಪ್ರಿತೋಷ್ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಕುಳಿತು ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಕಛೇರಿಯ ಕಾಗದಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಇದ್ದಿಕ್ಕಿದ್ದಹಾಗೆ ಶಿವಕುಮಾರ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ

ಶಿವಕುಮಾರ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ:-

"ಇಬ್ಬರ ಮಧ್ಯೆ ನಾನು ಈ ರೀತಿ ಬರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವಲ್ಲಾ? ಲೈಲಾ ಮಜ್ನೂ ಪ್ರೇಮದ ಮಧ್ಯೆ....."

ಕಮಲ ನಕ್ಕು ಹೀಳುತ್ತಿದ್ದಳು:-

"ಚೇಷ್ಟೆ ಮಾಡುವ ವಿಧಾನವೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲವೇ ಶಿವಕುಮಾರಣ್ಣ?"

ಪ್ರಿತೋಷ್ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ:-

"ಇಲ್ಲಿ ಅಲೈಲಾ ಮಜ್ನೂವಿನ ಪ್ರಸ್ತಾವವೇ ಇಲ್ಲ ಶಿವಕುಮಾರಣ್ಣ. ನಮಗೆ ಲೈಲಾ ಮಜ್ನೂ ಆಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ಘನತೆಲ್ಲಿದೆ."

ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕಮಲನ ಮನೆಗೆ ಒಬ್ಬ ಹೊಸ ಹುಡುಗಿ ಬರಲಾರಂಭಿಸಿತ್ತು ಅವಳ ಹೆಸರು "ಶಾಮಾ" ಈ ಹುಡುಗಿ ಕ್ರಿಸ್ತಿಯನ್ ವಿಧವೆ. ಕಮಲನ ಎದುರು ಫ್ಲಾಟಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ತಾಯಿಯೊಡನೆ ಇದ್ದಳು. ಸುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿರಬಹುದು. ಪತಿ ಸೊಲ್ವ ಆಸ್ತಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದ. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಅವಳು ಒಂದು ಮಿಶನ್ ಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕಿಯಾಗಿದ್ದಳು.

ಶಾಮಾ ಮತ್ತು ಕಮಲ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದೇಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದರು. ಅನೇಕ ದಿನಗಳಾದ ನಂತರ ಈ ಫ್ಲಾಟಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿಕ್ಕಿದ್ದಹಾಗೆ ಅವಳೊಡನೆ ಕಮಲನ ಭೇಟಿಯಾಯಿತು. ಶಾಮಾ ಆಷ್ಟೊಂದು ಸುಂದರವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಮೆಚ್ಚುವಂತಹವಳಿದ್ದಳು. ಶಾಮಳಿಗೆ ಅವಳ ತಾಯಿ ಅನೇಕ ಸಲ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಸೂಚಿಸಿದ್ದಳು. ಅವಳಿಗೆ ಮಕ್ಕಳೂ ಸಹ ಇರಲಿಲ್ಲ ಪತಿಯ ಸುಖವೂ ಅನುಭವಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಸುಸಂಸ್ಕೃತ ಜನ ಅವಳನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ವಿನಂತಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ತಾಯಿಗೂ ಸಹ ಪೋಷಕರಿಲ್ಲದ ಯುವತಿ ಹೀಗಿರುವುದನ್ನು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಿತ್ತು. ಇದಲ್ಲದೇ ತಯೀಯು ಇಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಆಗ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅವಳು ಒಬ್ಬಬಂಟಿಯಾಗುತ್ತಾಳೆ. ತುಂಬ ಹೇಳಿದರೂ ಶಾಮಾ ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಅವಳನ್ನು ಬೇಡುವವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನೂ ಸಹ ಅವಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವರ ದೃಷ್ಟಿ ಶಾಮಾ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲ ಅವಳ ಹಣದಮೇಲಿದೆ ಎಂದು ಉಲ್ಟಾ ಅವಳು ತಾಯಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಈ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಾಮೆಯೊಡನೆ ಶಿವಕುಮಾರನ ಪರಿಚಯವಾಗಿತ್ತು. ಶಿವಕುಮಾರೊಡನೆ ಹರಟೆಹೊಡೆವುದರಲ್ಲಿ ಶಾಮಳಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಆನಂದವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಶಿವಕುಮಾರನು ಈಗ ಮೊದಲಿಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಬರಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದ. ಇದರ ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಕಮಲನಿಗೆ ಬೇಗನೇ ಅರ್ಥವಾಗಿತ್ತು. ಅನೇಕ ಸಲ ಟೀ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶಾಮೆ ಅಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದಳು. ಏನಾದರೂ ಚರ್ಚೆಯಾದರೆ ಶಿವಕುಮಾರ ಶಾಮಳ ಪರವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಟೀ ಮುಂದೆ ಬಂದಾಗ ಅವನು ಶಾಮಳಿಗೆ ಟೀ ಮಾಡಲು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಅವಳೂ ಸಹ ತುಂಬ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಟೀ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಟೀ ಕುಡಿಯುತ್ತ ಶಿವಕುಮಾರ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ:-

"ನೀವು ಟೀ ತುಂಬ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿರಿ ಶಾಮಾದೇವಿ. ಹಾಲು ಮತ್ತು ಸಕ್ಕರೆಯ ಮಿಶ್ರಣದ ಅಂದಾಜು ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಏನು ಹೇಳಲಿ. ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಟೀ ಕುಡಿಯಲು ಈಗ ನಾನು ಎರಡೂ ಹತ್ತು ಇಲ್ಲೇ ಬರುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತೆ ಖಾಲಿ ಲೋಟ ನಿಮ್ಮ ಕಡೆ ಸೆರಿಸುತ್ತೇನೆ ಇದರಿಂದ ನೀವು ಅಂದಾಜೆ ಮಾಡಬಹುದೇನೆಂದರೆ."

ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ಶಾಮಳ ಮುಖ ಹಗುರ ಕೆಂಪಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಶಾಮೆ ಶಿವಕುಮಾರನ ಕೈಯಿಂದ ಟೀ ಲೋಟ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಶಿವಕುಮಾರನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯ ವಿಶೇಷ ಹೊಳಪನ್ನು ಕಮಲ ಗಮನಿಸಿದ್ದಳು ಮತ್ತೆ ಅವನು ಬೇಕಂತೇ ಅವಳ ಬೆರಳುಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ.

ಶಿವಕುಮಾರನ ಈ ಚಲನದಿಂದ ಕಮಲನಿಗೆ ನಾಚಿಗೆಯಾಗುವಂತಾಗುತ್ತಿತ್ತು.....ಇದಲ್ಲದೇ ಶಾಮಾಳ

ಸ್ಥಿತಿಯೂ ಅದೇಯಾಗಿತ್ತು. ಅಂದರೆ ಅವಳು ಸಹ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಶಿವಕುಮಾರನ ಜೊತೆ ಮಾತಾಡುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವಳಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಂದಾದರೂ ಶಿವಕುಮಾರ ಬರದೇ ಇದ್ದರೆ ಅವಳು ಉದಾಸೀನಳಾಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅಂದು ಅವಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನೋಡದವರಿಗೆ ಅವಳು ಯಾರನ್ನೋ ಕಳವಳದಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟು ಎಂದೂ ಶಿವಕುಮಾರನ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ವಿಚಾರಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಈ ಒದ್ದಾಟ ನೋಡಿ ಕಮಲನ ರಕ್ತ ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದ ಬಸೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಏನಾದರು ಅನಾಹುತವಾಗಿ ಹೋದರೆ,ಯಾರು ಬಲ್ಲವರು.

ಒಂದು ದಿನ ಶಿವಕುಮಾರ ಕಮಲನೊಡನೆ ಹೇಳಿದ:-

"ನಾನು ನಿನ್ನ ಜೊತೆ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ ಕಮಲ!"

ಕಮಲನಿಗೆ ಯಾರೋ ಅವಳ ಹೃದಯಮೇಲೆ ಕತ್ತಿಹೊಡೆದಂತಾಯಿತು ಆದರೂ ತನ್ನನ್ನು ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವಳು ಹೇಳಿದಳು:-

"ಹೌದು ನಾನು ಸಹ ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ಸೊಲ್ವ ಮಾತನಾಡಬೇಕು. ಅಚ್ಚಾ. ಮೊದಲು ನಿಮ್ಮ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಂತರ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ."

ಶಿವಕುಮಾರ ಹೇಳಿದ:-

"ನಿಮ್ಮ ಪತಿಗೆ ನನ್ನೊಡನೆ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಮದುವೆಯಾಗುವಂತಹ ಮಾತು ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ?"

ಕಮಲ ಹೃದಯ ಕಂಪಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ತುಂಬ ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟು ಕೇವಲ ಈಷ್ಟೇ ಹೇಳಿದ್ದು.

"ಇಲ್ಲ"

ಶಿವಕುಮಾರ ಹೇಳಲಾರಂಭಿಸಿದ:-

" ಒಳ್ಳೆಯಮಾತು" ಇಂತಹ ಮಾತುಗಳು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯದೇ ಇರುವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅಂದರೆ ಗಂಡಸರ ಸ್ವಭಾವ ಎಷ್ಟು ಸಂಶಯವಾದ್ದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನನ್ನ ಹೃದಯದಿಂದ ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಇರಲಿ. ಈಗ ನಾನು ಏನು ಹೇಳಲು ಹೊರಡಿದ್ದೇನೆಯೇ ಅದು ಗಮನವಿಟ್ಟು ಕೇಳಿ. ನಾನು ಶಾಮಳ ಜೊತೆ ಮದುವೆಯಾಗಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ನೀವು ಅವರ ತಾಯಿಯೊಡನೆ ಮಾತಾಡಿ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುವಿರಾ?"

ಕಮಲ ಹೇಳಿದಳು:-

ಆದರೆ ಶಾಮಾ ಕ್ರಿಸ್ತಿಯನ್ ಅಲ್ಲವೇ."

ಕಿರುನಗು ನಗುತ್ತಾ ಶಿವಕುಮಾರ ಹೇಳಿದ:-

"ನಾನು ಕ್ರಿಸ್ತಿಯನ್ ಆಗ ಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ."

ಕಮಲ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಹೇಳಿದಳು:-

"ಇದೇನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ಕ್ರಿಸ್ತಿಯನ್ ಆಗುವಿರಾ ಅಂದರೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಜಾತಿ ಬದಲಾಯಿಸುವಿರಾ?"

ಶಿವಕುಮಾರ ಹೇಳಿದ:-

"ಕಮಲ ಅಸಲಿನಲ್ಲಿ ಮಾತೇನೆಂದರೆ ನಾನು ತುಂಬ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಬಡತನದಿಂದ ರೋಸುಹೋಗಿದ್ದೇನೆ. ಶಾಮಾ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ ಮತ್ತು ಸುಖಿಯಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ನಾನು ಅವಳ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ.....ಮತ್ತು."

ಅವನನ್ನು ತಡೆದು ಕಮಲ ಒರಟುತನದಿಂದ ಹೇಳಿದಳು:-

"ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕೂ ಒಂದು ಅತಿಮಿತಿ ಇದೆ."

ಶಿವಕುಮಾರ ಹೇಳಿದ:-

"ಕೋಪಿಸುಕೊಳ್ಳುವಂತಹಾ ಮಾತೇನು ಅಲ್ಲ. ಕಮಲ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಕೇವಲ ವಿವಶತೆ ಮತ್ತೇನು ಅಲ್ಲ. ಪ್ರೀತಿಯ ಹೆಸರು ನನಗೆ ಮರೆತು ಹೋಗಿದೆ. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯ ಅವಸರ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು. ಆದರೆ ಆ ಮಾತಲ್ಲ. ಮಾತೇನೆಂದರೆ ನಾನು ಯಾರದಾದರ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಹೋಗಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಮತ್ತೆ ಈ ಆಶ್ರಯ ಶಾಮಾನೊಡನೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೆ ಈ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ನಿನ್ನ ಸಹಾಯದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ."

"ಸಹಾಯ.....ನನಗೆ ಆಷ್ಠ್ಯಂದು ಮೂರ್ಖವೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದಿಯಾ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ ನಂತರ.....ನಿಮ್ಮ ವಿಷಯ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದ ನಂತರವೂ ನಾನು ಶಾಮಳನ್ನು ಅವಳ ಜೀವನ ನಿಮ್ಮನ್ನು ವಪ್ಪಿಸಲು ಸಲಹೆ ನೀಡುವೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೀರ. ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲ.....ಖಂಡಿತ ಇಲ್ಲ."

ಕಮಲ ಕೋಪದಿಂದ ಕಂಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಶಿವಕುಮಾರ ಹೇಳಿದ:-

"ಹೀಗೆ ತಿಳಿಗೇಡಿಯಾಗಬೇಡ. ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಕುಳಿತು ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕಿವಿ ಕೋಟ್ಟುಕೇಳು. ಹೌದು. ಅಂದರೆ ನಿಮಗೆ ಜ್ಞಾಪಕವಿದೆ ತಾನೆ ಒಂದು ದಿನ ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಯಾರಿಗೂ ಮದುವೆಯಾಗಲಿಂತ ಹೇಳಿದ್ದೆ ತಾನೆ.ನಿನ್ನ ಮದುವೆಯ ದಿನವೂ ಸಹ ನೀನು ನನ್ನ ಮುಂದೆ ನನಗೋಸ್ಕರ ಅಳುತ್ತಿದ್ದೆಯಲ್ಲ. ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಓಡಿಹೋಗಲು ಸಿದ್ಧವಿದ್ದೇನೆಂದು ಸಹ ಹೇಳಿದ್ದೆಯಲ್ಲ. ನನ್ನೊಡನೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರೇಮವಿದೆ ಎಂದು ಇದರಿಂದ ನೀನೆ ತಿಳಿಯ ಬಹುದು. ಆದರೆ ಕೊನೆಗೂ ಪರಿತೋಷಿನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲೇ ಬೇಕಾಯಿತು. ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಜೀವನವೂ ಹಾಳಾಯಿತು. ಇಂದು ಯಾವ ಸುಖ ನೀನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದೀಯೋ ಅದರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಜ್ಞಾಪನದ ಕಳವಳ ನಿನ್ನ ಮನಸಲ್ಲಿ ಸೊಲ್ಪವೂ ಇಂದ್ರಿಯಾನುಭವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ?"

ಕಮಲ ಕೋಪದಿಂದ ಕಿರಿಚಿದಳು:-

"ಶಿವಕುಮಾರಣ್ಣ."

ಶಿವಕುಮಾರ ಹೇಳಿದ:-

"ಮೊದಲು ಕೇಳಿಕೊ ಮತ್ತೆ ಕೋಪ ಮಾಡುವಂತೆ."

ಕಮಲಳು ಅದೇ ಕೋಪದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಳು:-

"ಹೌದು. ನಾನು ಸುಖವಾದ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಅನಂದಮಯ ಸುಖದ ಅರ್ಥ ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೇ? ಮತ್ತೆ ಈ ಹಳೇ ಕಥೆ ಯಾಕೆ ತೆಗೆದಿದ್ದೀಯೆ? ಅದೆಲ್ಲ ವೈರ್ಥ್ಯ. ಆ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಈಗ ಏನೂ ಬೆಲೆ ಇಲ್ಲ. ಸಮಯ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಆ ಮಾತೆಲ್ಲವೂ ಅಳೆದೋಯಿತು. ಆದರೆ.....ಪತಿಯ ವೈಕ್ರಿತ್ಯ ಎಂದರೇನು.ಮದುವೆಯ ಮುನ್ನ ಯಾವ ಹುಡುಗಿಯೂ ಅಂದಾಜು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆ ಮಾತೆಲ್ಲ ಹೇಳಿ ನೀನು ನನಗೆ ಹೆದರಿಸಬೇಕೆಂದಿಯಾ ಹಾಗಾದರೆ ನೆನಪಿಟ್ಟಿಕೊ ನಾನೇ ನನ್ನ ಪತಿಗೆ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಮಾತುಗಳು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತೆ ಕೇಳು ನೀನು ಕುಡುಕ. ನೀನು ಜೈಲಿಗೆ ಹೋಗಿರುವನು. ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನೀನು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕೆಡಕುಗಳೆಲ್ಲ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೀಯೆ, ಅವೆಲ್ಲವನ್ನು ತಿಳಿದು ಈ ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೇ ಶಾಮಳಿಗೆ ನಿನ್ನಿಂದ ಮುಕ್ತ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇನೆ."

ಶಿವಕುಮಾರನು ಮೌನವಾಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಳಿದ ನಂತರ ಹೇಳಿದ:-

"ಈ ಸಲ ನೀನೇ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದಿದ್ದೆ. ನಾನು ನಿನ್ನಿಂದ ಯಾವುದೇ ಸಹಾಯ ಅಥವಾ ಕರುಣೆ ಬೇಡಿರಲಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಮೊದಲಿನ ಆಕರ್ಷಣೆ ಈಗಲೂ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆಯುವ ಅರ್ಥವೇನಾಗುತ್ತಿತ್ತು?"

ಕಮಲ ಹೇಳಿದಳು:-

"ಇದು ನಿಜ ಈ ಸಲ ನಾನೇ ನಿನ್ನನ್ನು ಕರೆದೆ. ಇದರ ಅರ್ಥ ಕೇವಲ ಕರುಣೆಯೇ ಹೊರತು ಮತ್ತೇನು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈಗ ನಾನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ ಇದು ನನ್ನ ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪಾಗಿತ್ತು. ಇದಲ್ಲದೇ ನಾನು ಯೋಚಿಸಿದ್ದೇ ಈಗಲು ಸಹ ನಿನ್ನನ್ನು ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು. ಅಯ್ಯೋ. ನಾನು ಎಷ್ಟೊಂದು ತಪ್ಪು ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದೆ. ಈ ಮಧ್ಯೆ ನೀವು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಕೆಡಕನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರೆಂದರೆ ಈ ಜನಮದಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರನೂ ಸಹ ನಿನ್ನನ್ನು ಮಾನವ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ."

ಶಿವಕುಮಾರ ಏನೋ ಹೇಳಬೇಕೆಂದಾಗ ಕಮಲ ಅವನನ್ನು ತಡೆದು ಹೇಳಿದಳು:-

"ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ತಲೆ ಹರಟೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಬಳಿ ಸಮಯವಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ದಿನ ನೀವು ಏನಾದರೂ ನಿಮ್ಮ ಮನಸಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಮೋಸ ಮಾಡುವಂತಹ ಯೋಜನೆ ಹಾಕಿ ಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದರೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನಿಮ್ಮ ಆ ಆಸೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಇದನ್ನು ಖಾತರಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ."

ನಿಧಾನವಾಗಿ ಒಂದು ಗೇಲಿ ನಗು ನಕ್ಕು ಶಿವಕುಮಾರ ಹೇಳಿದ:-

"ಓಹ್.....ಈಗ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆಯಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಮುಂದೆ ಮತ್ತೊಂದು ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೆ ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೀಯಾ.....?"

ಕಮಲ ಹೇಳಿದಳು:-

ಸುಮ್ಮನಿರು. ಸುಮ್ಮನಿರು. ನಿನಗೋಸ್ಕರ ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚೇ? ಹುಚ್ಚಿಗಿಚ್ಚಿಹಿಡಿದಿಯ?"

ಇಷ್ಟನ್ನು ಹೇಳಿ ಕಮಲ ಎದ್ದಿ ನಿಂತಳು. ಅವಳು ಬಾಗಿಲುಕಡೆ ಹೋಗಬೇಕೆನ್ನುವಾಗ ಶಿವಕುಮಾರ ಹೇಳಲಾರಂಭಿಸಿದ:-

"ಹೊರಗೆ ಅಟ್ಟಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದೀಯಾ?"

ಕಮಲ ಹಿಂದುರಿಗಿ ನೋಡಿದಳು:-

ಇಲ್ಲ. ಅದರ ಜ್ಞಾಪಕವಿಟ್ಟಿಕೋ. ಸಜ್ಜನರಲ್ಲಿ ಬೆರೆಯಬೇಕಾದರೆ ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಸಜ್ಜನತೆಯನ್ನು ತನ್ನಿ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ಈ ಕಷ್ಟಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತಿ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ."

ಕಮಲ ಹೊರಟು ಹೋದಳು

ತುಂಬ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ತನ್ನಂತಾನೇ ಪತಿಯ ಬಳಿ ತಲಪಿಸಿದಳು ಪರಿಶೋಷ ಆಗ ಏನೋ ಬರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಅವಳು ಪತಿಯನ್ನುದ್ದೇಶಿಸಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದಳು:-

"ರೀ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರ. ನಾನು ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅದು ಬಹಳ ಮುಂಚೇನೆ ಹೇಳ ಬೇಕಿತ್ತು ಆದರೆ ಅಯ್ಯೋ ನನ್ನದೇ ತಪ್ಪು.....!"

ಅಚ್ಚಾ. ಕೇಳಿಬಾಲ್ಯದಿಂದ ನನ್ನ ಮದುವೆ ಶಿವಕುಮಾರನೊಡನೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಮದುವೆ ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಾಯಿತು. ಏಕೆಂದರೆ ಶಿವಕುಮಾರನ ನಡತೆಗಳಿಂದ ನನ್ನ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಸಂಶಯಾಸ್ಪದಕವಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಒಂದು ಪೋಲಿ ಹುಡುಗನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಮದುವೆ ಮಾಡಿ ನನ್ನ ಜೀವನ

ಹಾಳು ಮಾಡುವುದು ಇಷ್ಟವಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೊದಲು ನಾನು ಈ ಮಾತುಗಳೆಲ್ಲ ಯೋಚಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಲ್ಲಿ ಶಿವಕುಮಾರಣ್ಣನ ಇಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರೀತಿ ಕೇವಲ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿತ್ತು. ಮದುವೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಮುರಿದುಹೋಗಿತ್ತು. ಮದುವೆಯದಿನ ನಾನು ಶಿವಕುಮಾರಣ್ಣನಿಗೆ ನಾನು ನಿನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಓಡಿ ಹೋಗಲು ಸಿದ್ಧನಾ -ಗಿದ್ದೇನೆಂದು ಸಹ ಹೇಳಿದ್ದೆ. ಈ ಮಾತು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದೇಯಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಉದ್ದೇಶವನ್ನೇಯಾಗಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಒಂದು ಅವೇಶದಲ್ಲಿ ಆಗ ನಾನು ಒಂದು ವಾಕ್ಯ ಹೇಳಿದ್ದೇ. ಇದಲ್ಲದೇ ನಾನು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಹೇಳಿ ಇದೊಂದು ತಪ್ಪು ಅಥವಾ ಪಾಪವೇ. ತೋರಿಸಿ. ಇದೇನು ದೊಡ್ಡ ಪಾಪವೇ ಇದರ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಏನೂ ಇಲ್ಲವೇ. ಈ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಕ್ಷಮೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಪರಿತೋಷ್ಣ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡೇ ಕುಳಿತಿದ್ದ.

ಕಮಲನಿಗೆ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗದೇ ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಅಳುತ್ತಾ ಪತಿಯ ಪಾದಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಹೋದಳು.

ಪರಿತೋಷ್ ಬಗ್ಗೆ ಅವಳ ಕೈ ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮೆಲ್ಲನೆ ಅವಳನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿದ ಮತ್ತೆ ಹೇಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ:-

"ಇದೇನು ಹುಚ್ಚುತನ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದಿಯಾ ಕಮಲ?"

ಕಮಲ ಹಾಗೆಯೇ ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಅಳುತ್ತಾ ಹೇಳಿದಳು:-

"ಇಲ್ಲ ಇದು ಹುಚ್ಚುತನವಲ್ಲ. ಹೇಳಿ. ಹೇಳಿ ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇನು? ಶುಭಕುಮಾರಣ್ಣನಿಗೆ ಸಿನಿಮಾದಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ತರುವುದರಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಉದ್ದೇಶವೆಂದರೆ ಕರುಣೆ ಮಾತ್ರ, ಇದಿಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಇನ್ನೇನು ಇಲ್ಲ. ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ಅಯ್ಯೋ ಅನಿಸಿತು.ಅವನಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಬಳಿತಂದರೆ ಬಹುಶಃಹ ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಮನುಷ್ಯನಾಗಬಹುದೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ ಹೊರತು ಇನ್ನೇನು ಇಲ್ಲ ಮತ್ತೇನು ಅಲ್ಲ.....ನಾನು ಅವನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂಬ ಮಾತಿನ ಸುಳಿವು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯದೇಹಾಗೆ ಏನಾದರೂ ಅವನ ಜೊತೆ ಗುಟ್ಟು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ನೀವು ನಂಬುವಿರಾ?"

ಪರಿತೋಷ್ ಹೇಳಿದ:-

ನೋಡು ಕಮಲ ನಾನು ಎಂದಾದರೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಸಂದೇಹದಿಂದ ಕಂಡಿದ್ದೇನೆಯೇ ಮತ್ತು ಅದೇ ರೀತಿ ಇಂದೂ ಸಹ ನಿನ್ನ ಮಾತಿನ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಭರವಸೆ ಇದೆ. ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತಿಕೊಂಡಿರುವಾಗ ಇಷ್ಟು ಚಿಕ್ಕಮಾತಿಗೆ ನೀನು ಇಷ್ಟೊಂದು ವ್ಯಾಕುಲವಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ಮದುವೆಯ ನಂತರ ಪ್ರತಿ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಹೊಸ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಡುತ್ತಾನೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಾಸ ಈ ಎರಡು ವಸ್ತುಗಳು ಮಾತ್ರ ಮಾನವನ ಜೀವನವನ್ನು ಸ್ವರ್ಗದ ನಮೂನೆಯಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಈ ಎರಡು ವಸ್ತುಗಳು ನಮ್ಮಬಳಿ ಇವೆ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಕೃತಜ್ಞತೆ. ವೈಧವಾಗಿ ನೀನು ಇಷ್ಟೊಂದು ವ್ಯಾಕುಲಗೊಳ್ಳುವುದು ಬೇಡ. ನೀನು ಯಾವುದೇ ತಪ್ಪಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಅನಾಧರಣ ಪಾಪವೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನೀನು ಇಷ್ಟೊಂದು ವ್ಯಾಕುಲ ಮತ್ತು ದುಃಖ ಪಡುತ್ತಿದ್ದಿಯಾ. ನೀನು ನಿರ್ದೋಷಿ ಮತ್ತು ಮುಗ್ಧ. ಜ್ಞಾಪಕವಿರಲಿ ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ಭರವಸೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ಶಿವಕುಮಾರಣ್ಣನಿಗೆ ನಾನು ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ಕಾಲಿಡಲು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

